

รายงานการวิจัย เรื่อง
การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทย
เพื่อใช้สร้างทุนทางวัฒนธรรม

Creation and Development the “Mae Mai Muay Thai” CAI Media
for Culture Capital

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชานุชัย	ยมดิษฐ์
สุพันธ์	ชะใบรัมย์
เบญจมาศ	มงคลนำ
วิลาวัณย์	ไชยอ่อน
อภิรัฐ	ไพบูลย์

ที่ปรึกษา

ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข
ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
กระทรวงวัฒนธรรม

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙

ISBN ๙๗๘-๙๗๔-๙๕๓๙-๔๖-๐

คำนำ

รายงานการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท คณะผู้วิจัย ขอขอบพระคุณอย่างสูง

ในการวิจัยครั้งนี้ขอขอบคุณผู้มีอุปการคุณต่อคณะผู้วิจัยที่ช่วยให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ได้แก่ ทีมงานวิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง คุณสุพันธุ์ ชะใบรัมย์ คุณเบญจมาศ มงคลนำ และคุณวิลาวัลย์ ไชยอ่อน ขอขอบคุณ คุณศิริลักษณ์ วรภักดี โปรแกรมเมอร์ที่มีความวิริยะอุตสาหะสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีคุณภาพ ขอขอบคุณผู้บริหาร คณาจารย์และนักเรียนโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ โรงเรียนบ้านห้วยยางโทน โรงเรียนบ้านหนองกวาง โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี และโรงเรียนบ้านหมอพิทยาคม ที่ให้ความอนุเคราะห์ ทดลองใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และอำนวยความสะดวกกับคณะผู้วิจัยด้วยดี ขอขอบคุณ คุณประสพสุข รัตนศิริลักษณ์ ที่ช่วยให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนครั้งนี้ รวมไปถึง ดร. ชัยฤทธิ์ สีลาเดช และดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข ที่ปรึกษาโครงการสำหรับข้อเสนอแนะที่ดียิ่ง และขอขอบคุณ คุณวิภารัตน์ ยมดิษฐ์ ที่ช่วยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในน้ำใจไมตรีจิตของทุกท่านทั้งที่เอ่ยนามและมิได้เอ่ยนาม และขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

กรกฎาคม ๒๕๕๐

ชื่อเรื่องงานวิจัย : การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทยเพื่อใช้สร้างทุนทางวัฒนธรรม

ชื่อผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ขมคิษฐ์ และคณะ

ปี : 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ในการสร้างสื่อต้นแบบและศึกษาผลการใช้สื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทยเพื่อใช้สร้างทุนทางวัฒนธรรม โดยศึกษาจากประชากรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสุรราษฎร์รังสฤษฎ์ โรงเรียนบ้านห้วยยางโทน โรงเรียนบ้านหนองกวาง โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีและโรงเรียนบ้านหมอพิทยาคม จำนวน 60 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนมวยไทย จำนวน 11 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 71 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 31 คน ใช้ในการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research), วิธี Pre – test, Post-test และการสอบซ้ำ (Re – test) เพื่อวัดความคงทนในการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบและแบบวัดเจตคติการเรียนมวยไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t – test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่สร้างขึ้นมีความตรงตามเกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด โดยมีดัชนีความสอดคล้อง = 1 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนใช้สื่อ หลังใช้สื่อ และการสอบซ้ำ เพื่อวัดความคงทนหลังการฝึก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า คะแนนหลังการใช้สื่อก่อนเรียนภาคปฏิบัติมีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้สื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนน คะแนนหลังการฝึกภาคปฏิบัติสูงกว่าคะแนนหลังการใช้สื่อก่อนการฝึกภาคปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อค้นพบที่สำคัญ ในการฝึกมวยไทยควรใช้สื่อ CAI ก่อนการฝึกภาคปฏิบัติจะช่วยทำให้การฝึกแม่ไม้มวยไทยบรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น

Title : Creation and Development the “Mae Mai Muay Thai” CAI Media for Culture Capital

Research : Asst.Prof.Dr.Chanchai Yomdit

Year : 2006

Abstract

The objective of research was to construct the CAI media and study the result of using the CAI media (Mae Mai Muay Thai) and constructing the culture capital. The 71 populations consisted of 60 students and 11 experts in Muay Thai from Kururajrungsarit School, Ban Huay-yangthone school, Ban Nong Kwang School, Cha-am Kunyingnuangburi school and Ban Moe Pitthayakom school in Mathayom 2.

The sample random samplings of this research were 31 students, the quasi experimental Research, Pre - test, Post-test and Re – test for retention in this research.

The instruments used in this research were the testing and attitude measurement which researcher constructed. The statistics used for analyzing the data were Mean and t – test dependent.

The result of this research indicated that the CAI media was the right criterion. There was the matching index at 1. The result of the significantly differences test between before and after using the CAI by t–test and Re– test for retention. There were significantly differences at .01 levels.

The score of after using the CAI media and before the practical part were higher score than before using the CAI media. There were significantly differences at .01 levels. The scores of after the practical part were higher than before and after using the CAI media. There were significantly differences at .01 levels.

Important finding: Training of Muay Thai can use the CAI media before the practical part to succeed on the target.

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า มวยไทยสามารถเผยแพร่โดยผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ได้ ทำให้นักเรียนรู้สึกถึงความทันสมัย สนใจ ตื่นตัว อยากรู้ อยากเห็น อยากฝึกมวยไทย และมีทัศนคติในการเรียนมวยไทยดีขึ้น ขณะเดียวกันเมื่อนำสื่อดังกล่าวไปใช้แล้วพบว่า ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่าการฝึกปฏิบัติเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้เมื่อนำไปฝึกแล้วพบว่า มีผลการเรียนรู้สูงกว่าเดิม ลักษณะเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่าหากมีการสอนมวยไทยโดยใช้สื่อบทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นอย่างมีคุณภาพแล้ว จะส่งผลให้เยาวชนเรียนรู้มวยไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบายในการอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย และกำกับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติให้ได้ผลอย่างจริงจังในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น

1. มวยไทยเพื่อการอนุรักษ์ เช่น การไหว้ครู การแสดงแม่ไม้มวยไทย ฯลฯ
2. มวยไทยเพื่อการออกกำลังกายและการป้องกันตนเอง
3. มวยไทยเพื่อการกีฬาหรือมวยไทยสมัครเล่น โดยมีเครื่องป้องกันอุบัติเหตุและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น
4. มวยไทยอาชีพ

ทั้ง 4 ข้อข้างต้นให้คุณค่าแตกต่างกันออกไปตามจุดประสงค์ในการฝึกมวยไทย ซึ่งผู้บริหารสามารถตัดสินใจนำไปใช้ให้มีประสิทธิภาพตามความต้องการและวัตถุประสงค์ซึ่งวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การให้เยาวชนไทยมีภูมิปัญญาด้านวัฒนธรรมของไทย โดยสร้างทุนทางวัฒนธรรมด้านมวยไทยให้เป็นสื่อในการจัดเทศกาลทางสังคม รวมไปถึงการใช้มวยไทยในจุดประสงค์ต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาทั้ง 4 ประการ หากมีการสนับสนุนเชิงนโยบาย มีการสนับสนุนปัจจัยและทรัพยากร และมีการกำกับติดตามอย่างจริงจังเพื่อเป้าหมายโดยรวม จะก่อให้เกิดความผาสุกแก่คนไทยทั้งปวงด้วยศิลปะการต่อสู้ของไทยด้านมวยไทย

สารบัญ

หน้า

คำนำ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
Abstract.....	ค
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญภาพ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานการศึกษา.....	4
ขอบเขตการศึกษา.....	4
1. ขอบเขตของเนื้อหา.....	4
2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
นิยามปฏิบัติการ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
มวยไทย.....	8
1. ความหมายของมวยไทย.....	9
2. ประวัติความเป็นมาของมวยไทย.....	10
3. ประโยชน์ของมวยไทย.....	19
4. การไหว้ครูมวยไทย.....	21
5. หลักเบื้องต้นในการฝึกทักษะแม่ไม้มวยไทย.....	24
6. การใช้หมัด เท้า เข่า ศอก.....	28
7. แม่ไม้มวยไทย.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบ.....	40
1. กระบวนการวิจัยสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบ.....	40
2. องค์ประกอบการวิจัยและพัฒนาสื่อต้นแบบ.....	42
3. ขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน.....	43
4. การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทย.....	44
บทเรียน โปรแกรม.....	47
1. ความหมายของบทเรียน โปรแกรม.....	47
2. จิตวิทยาที่เป็นพื้นฐานของบทเรียน โปรแกรม.....	48
3. หลักและวิธีการสร้างบทเรียน โปรแกรม.....	49
4. ชนิดของบทเรียน โปรแกรม.....	52
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	56
1. ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	56
2. คุณลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	58
3. ขั้นตอนการออกแบบการสอนในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	60
4. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	66
5. ประโยชน์ของการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน.....	70
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	72
1. งานวิจัยในประเทศ.....	72
2. งานวิจัยต่างประเทศ.....	119
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	121
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	121
1. ประชากร.....	121
2. กลุ่มตัวอย่าง.....	122
ลักษณะเครื่องมือ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	122
การรวบรวมข้อมูล.....	125
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	126
การนำเสนอผลการวิจัย.....	126

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	127
สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	128
การทดสอบค่าเฉลี่ย.....	129
ผลสรุปแนวทางการสอนมวยไทยของผู้เชี่ยวชาญ.....	130
บทที่ 5 สรุป และอภิปรายผลการวิจัย.....	131
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	131
สมมุติฐานการวิจัย.....	131
วิธีการวิจัย.....	131
สรุปผลการวิจัย.....	132
อภิปรายผลการวิจัย.....	132
ข้อเสนอแนะ.....	135
บรรณานุกรม.....	136
ภาคผนวก.....	149
แบบวัดค่า IOC การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญศิลปะมวยไทย.....	150
ผลการหาประสิทธิภาพความเชื่อมั่นของเครื่องมือ.....	152
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนก่อนใช้สื่อและหลังใช้สื่อด้วยโปรแกรม SPSS11.0.....	155
ภาพถ่ายการเรียนรู้โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทย	
ขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน.....	156
สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน.....	160

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2.1 บทเรียนโปรแกรมแบบเชิงเส้นหรือเส้นตรง.....	52
2.2 บทเรียนโปรแกรมแบบสาขา.....	52
2.3 บทเรียนโปรแกรมแบบแตกสาขา.....	53
2.4 บทเรียนโปรแกรมแบบแตกสาขาลักษณะ Remedial Loops.....	54
2.5 บทเรียนโปรแกรมแบบแตกสาขาลักษณะ Secondary Tracks.....	54

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงผลการศึกษาแม่ไม้มวยไทย.....	33
2.2 กรอบแนวคิดกิจกรรมการพัฒนาและเสริมสร้างกีฬามวยไทย.....	45
2.3 การจัดกิจกรรมการพัฒนาและเสริมสร้างกีฬามวยไทยตามแนว วิจิต ชี้เจริญ.....	46
4.1 สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	128
4.2 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการใช้สื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทย.....	129
4.3 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยซ้ำของคะแนนก่อนและหลังการใช้สื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทย.....	129

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัฒนธรรมเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ผันผ่านตามกาลเวลาช่วยหล่อหลอมจนเกิดเป็นความเคยชิน เป็นเอกลักษณ์บ่งชี้ลักษณะเฉพาะของแต่ละชนชาติ ผ่านการเรียนรู้สร้างสมแต่ละยุคสมัยตามวิวัฒนาการของโลกที่ก้าวไปข้างหน้าสู่การแข่งขันเพื่อความอยู่รอดในอนาคต

ปัจจุบันเยาวชนไทยมีค่านิยมหลงใหลวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา การทักทาย การแสดงออก การแต่งกายหรือแม้แต่อาหารการกิน การดำเนินชีวิตตามแนวความเชื่อและวิถีชีวิตของวัฒนธรรมต่างชาติที่คิดว่าเจริญและโก้เก๋กว่า ลักษณะเช่นนี้ผลักดันให้คนไทยห่างไกลออกจากวัฒนธรรมไทยมากขึ้น สาเหตุสำคัญอาจมาจากการละเลยหรือเพิกเฉยต่อการเรียนรู้และอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ผิดแผกแตกต่างอยู่กับค่านิยมทันสมัย (modernization) ไม่สืบสานต่อซึ่งวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

ลักษณะดังกล่าวทำให้วัฒนธรรมไทยอันงดงามที่สืบทอดจากบรรพบุรุษสู่คนรุ่นลูกหลานและเป็นทุนชีวิตของคนไทยมานับแต่อดีตนั้น นับว่าจะลดน้อยลงไป โดยเฉพาะในหมู่เยาวชนรุ่นหลังที่ลิ้มเลือนการแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมไทยที่งดงาม มองวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งล้าสมัยหันไปชื่นชมวัฒนธรรมของชาติอื่นตามกระแสนิยม ส่งผลให้เกิดความเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมนานไปจะถูกอำนาจวัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติอื่นที่มีอิทธิพลมากกว่ากลืนวัฒนธรรมความเป็นไทยจนสูญสิ้น เหตุเพราะพ่ายแพ้ต่อความเป็นตัวของตนเอง กลายเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่เคยเกิดขึ้นในคนรุ่นก่อนเท่านั้น ดังเช่นมวยไทยที่เคยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็นศิลปะการต่อสู้ที่รวมเอาพิธีกรรมและการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของชาวไทยในอดีต อีกทั้งเป็นทุนชีวิตของคนไทยที่ช่วยสร้างชาติรักษาเอกราชของไทยมาจนทุกวันนี้ แต่ปัจจุบันภาพพจน์มวยไทยเป็นเพียงกีฬาการแข่งขันอันรุนแรงและแฝงไว้ด้วยการพนันขันต่อและผลประโยชน์ของผู้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

ขณะที่มวยไทยมีภาพลักษณ์ตกต่ำในสายตาของชนในชาติ ถูกมองว่าเป็นการแสดงออกของนักเลงอันธพาล เป็นเกมกีฬาของนักพนันมวย ผู้ปกครองไม่สนับสนุนส่งบุตรหลานฝึกเรียนมวยไทยด้วยกลัวอันตรายที่เกิดกับบุตรหลาน แต่กลับส่งไปฝึกศิลปะการป้องกันตัวของชาติอื่นที่ไม่ได้มีความรุนแรงลดน้อยกว่ากัน ในขณะที่เยาวชนไทยก็ให้ความสนใจนิยมในศิลปะการต่อสู้

ป้องกันตัวของชาติอื่นเพราะคิดว่าดีกว่า ขณะที่มวยไทยในสายตาของต่างชาติกลับเป็นศิลปะการป้องกันตัวที่มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร เป็นศิลปะการต่อสู้ที่มีศักยภาพเป็นที่ยอมรับและนิยมฝึกฝนกันแพร่หลายในต่างประเทศ เกิดเป็นกระแสนิยมมวยไทยตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน อาทิ ฝึกฝนเพื่อเป็นศิลปะป้องกันตัวด้วยมือเปล่า ใช้ประกอบอาชีพที่ต้องใช้การป้องกันตัว เพื่อความเป็นเลิศในทางวิชาการ หรือเพื่อเรียนรู้ในความพิเศษของศิลปะการต่อสู้ด้วยมวยไทย ตลอดจนเป็นกีฬาสมัครเล่นและกีฬาอาชีพ แต่ส่วนหนึ่งที่น่าวิตกก็คือชาวต่างชาติเหล่านั้นไม่เพียงแต่ฝึกฝนเพื่อเรียนรู้หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างเท่านั้น แต่บางกลุ่มกลับนำมวยไทยไปประยุกต์เป็นกีฬาการป้องกันตัวของตนและจดลิขสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญาป้องกันการลอกเลียนแบบ ลักษณะดังกล่าวส่งผลกระทบต่อวิกฤตทางภูมิปัญญาวัฒนธรรมไทยอย่างยิ่ง เพราะนานไปวัฒนธรรมการต่อสู้ของไทยจะถูกดัดแปลงเป็นวัฒนธรรมการต่อสู้ของชาติอื่น

รัฐบาลปัจจุบันได้กำหนดนโยบายส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและด้านกีฬา ซึ่งสามารถนำมามวยไทยมาใช้ในกระบวนการส่งเสริมนโยบายดังกล่าวได้แก่ นโยบายข้อ 2.2.4) ด้านการท่องเที่ยวที่มุ่งพัฒนาประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เน้นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ ข้อ 3.4) พัฒนาสุขภาวะของประชาชนให้ครอบคลุมทั้งมิติกาย จิต สังคม และปัญญา โดยปฏิรูประบบสุขภาพเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงจากพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม และ ข้อ 3.5) ส่งเสริมกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน เพื่อให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มุ่งเน้นการปลูกฝังค่านิยมความมีน้ำใจนักกีฬาเพื่อให้เกิดความสามัคคีของคนในชาติ สนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและอาชีพไปสู่มาตรฐานในระดับสากล (สุรยุทธ์ จุลานนท์, 2549, หน้า 12 – 19)

จากปัญหาที่เยาวชนหลายคนไม่สนใจเรียนรู้และฝึกมวยไทย มีเพียงบางส่วนที่ฝึกซ้อมเป็นอาชีพเพื่อหารายได้พิเศษให้ตนเองและครอบครัว ซึ่งส่วนใหญ่ตกอยู่ในวงจรของธุรกิจมวยไทยที่มุ่งการใช้กำลังที่เหนือกว่า ขาดซึ่งศิลปะของการต่อสู้ที่แท้จริง ขณะที่การสื่อสารมวยไทยเน้นไปในแนวทางการใช้ความรุนแรง ทำให้เยาวชนไทยมองภาพมวยไทยว่าเป็นกีฬาที่ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว ดังที่ สมศักดิ์ สิริอนันต์ (2541, หน้า 3) ระบุว่า เยาวชนมีภาพลบต่อมวยไทย ดังนี้

1. กีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่รุนแรง โหดร้าย ทารุณ
2. กีฬามวยไทยอาจทำให้นักกีฬาตายหรือพิการได้
3. กีฬามวยไทยเป็นกิจกรรมของคนที่ผิดปกตินิยมเล่นกัน หมายถึง พวกที่ชอบความรุนแรงโหดร้าย

4. กีฬามวยไทยเป็นกีฬาคนชั้นต่ำ ผู้ที่มีสกุลไม่ควรเล่น
5. กีฬามวยไทยเป็นกีฬาของคนจน คนที่มีฐานะดีไม่ควรเล่น
6. กีฬามวยไทยเหมาะสำหรับคนที่ไม่มีความรู้
7. กีฬามวยไทยทำให้เป็นคนโง่เขลา สมองเสื่อม
8. กีฬามวยไทยใช้แต่ร่างกายไม่ใช่สมอง
9. นักมวยส่วนใหญ่เป็นพวกเจ้าพ่อ หรือนักเลงอันธพาล
10. หัวหน้าค่ายมวยส่วนใหญ่เป็นพวกเจ้าพ่อ หรือนักเลงอันธพาล
11. วงการหมัดมวยเป็นวงการของผู้มีอิทธิพล
12. กีฬามวยไทยเป็นการพนัน ผิดศีลธรรม ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาน

จากความคิดข้างต้นทำให้เยาวชนไทยส่วนใหญ่มีความเข้าใจที่ผิดต่อศิลปะมวยไทย ทำให้ขาดความรัก ความหวงแหนศิลปะมวยไทย พวกนักเพิกเฉยและละเลยการฝึกฝนวิชามวยไทย ทำให้การสืบทอดวัฒนธรรมขาดตอน และการที่เยาวชนไทยบางส่วนมีค่านิยมหลงใหลฝึกซ้อมยอมรับกับศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของชนชาติอื่นนั้น ยิ่งเป็นตัวเร่งความล่มสลายของศิลปวัฒนธรรมการต่อสู้ของไทยอันเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ส่งมอบไว้อย่างรุนแรง (ชาญชัย ชมดิษฐ์, 2548, หน้า 1-4)

การที่ เยาวชนไทยมีความคิดเห็นต่อมวยไทยดังสภาพข้างต้น ย่อมไม่เกิดผลดีต่อศิลปะการต่อสู้ที่มีคุณูปการต่อชาติ และไม่เป็นการยุติธรรมต่อมวยไทยเพราะการสื่อสารถึงมวยไทยที่ไม่ถูกต้องทั้งหมด ทั้งที่มวยไทยยังมีมุมมองในมิติที่เยาวชนไทยสามารถเข้าถึงได้ เช่น การอนุรักษ์ ศิลปะการต่อสู้ของชาติ การใช้ป้องกันตนเอง การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเป็นกีฬาอย่างหนึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาญชัย ชมดิษฐ์ (2548, นวัตกรรมสำหรับนักบริหาร) ที่พบว่า มวยไทยมีประโยชน์ต่อเยาวชนไทยด้านคุณค่ากาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และใช้แก้ไขปัญหาวัยรุ่นในชีวิตประจำวัน เกิดความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ บิดา-มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณ เกิดความสามัคคี มีเมตตากรุณาต่อผู้อื่น ช่วยให้เกิดการพัฒนาบุคคลและสังคม สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลด้านคนและสังคมคุณภาพ

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงดำเนินการสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน เพื่อใช้สร้างทุนทางวัฒนธรรมขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญอีกทางเลือกหนึ่งที่จะเผยแพร่มวยไทยสู่เยาวชนและผู้สนใจให้หันมาสนใจศึกษาศิลปะการต่อสู้ของชาติกันอย่างจริงจัง มีการส่งเสริมมวยไทยกันแพร่หลาย เพื่อสร้างทุนทางวัฒนธรรมการต่อสู้ของไทยให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างสื่อบทเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทย ขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชนไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาศึกษาการฝึกมวยไทยขั้นพื้นฐานของเยาวชนโดยใช้สื่อบทเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมุติฐานการศึกษา

1. สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชนไทย E_1/E_2 อยู่ในระดับเกณฑ์ 80 / 80 ขึ้นไป
2. สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชนไทย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ด้านมวยไทย ของนักเรียนสูงขึ้น หลังการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น โดยการอ้างอิงงานวิจัยเรื่องรูปแบบกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริม กีฬามวยไทย : แบบบูรณาการในโครงการมหกรรมกีฬาภูมิปัญญาไทย ของ ชาญชัย ยมคิษฐ์ (2548, หน้า 134 - 144)

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จาก 5 โรงเรียน ได้แก่

2.1 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	จำนวน 30 คน
2.2 โรงเรียนบ้านหนองกวาง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี	จำนวน 13 คน
2.3 โรงเรียนบ้านห้วยยางโทน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี	จำนวน 15 คน
2.4 โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบุรี	จำนวน 30 คน
2.5 โรงเรียนบ้านหมอพัฒนานุกูล อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี	จำนวน 30 คน

3. ข้อตกลงเบื้องต้น

3.1 สื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทยที่สร้างขึ้นชื่อเรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐาน สำหรับเยาวชน

3.1 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้เป็นรุ่น Pentium 233 MHZ หรือเทียบเท่าขึ้นไป โดยมี ความจำ (RAM) 32 Mb ขึ้นไป สำหรับการติดตั้งบทเรียนในระบบปฏิบัติการ Microsoft Windows 95, 98, Me, NT 4.0, 2000, XP

3.2 จอภาพเป็นจอสี (SVGA Color) ตั้งค่าความละเอียดไว้ที่ 640 × 480 High Color (16 bit) หรือสูงกว่า ติดตั้งระบบมัลติมีเดีย

3.3 ซอฟต์แวร์ในการสร้างสื่อ คือ โปรแกรม Macromedia Author ware 5.2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. มวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน หมายถึง มวยไทยสำหรับเยาวชนไทยทั่วไปที่สามารถใช้เรียนรู้เพื่อให้เกิดเจตคติ ความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการเรียนมวยไทยขั้นที่สูงขึ้นต่อไป

2. สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน หมายถึง เนื้อหาเรื่องมวยไทย ประวัติความเป็นมา การไหว้ครูมวยไทย ท่ามวยขั้นพื้นฐานและลูกไม้มวยไทย เรียนรู้เพื่อให้เกิดเจตคติ ความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะมวยไทย สร้างด้วยโปรแกรม Author ware

3. แม่ไม้มวยไทย หมายถึง อาวุธมวยไทยหลัก 4 หลัก คือ การใช้หมัด เท้า เข่า และศอก

4. ลูกไม้ หมายถึง เทคนิคหรือวิธีการรุก-รับ ตอบ-โต้ โดยอาศัยหลักจากแม่ไม้มวยไทย

5. เยาวชนไทย หมายถึง เยาวชนที่มีอายุอยู่ระหว่าง 10 – 25 ปี

นิยามปฏิบัติการ

1. การสร้างสื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชนไทย หมายถึง การนำรูปแบบแนวทางการฝึกมวยไทยจากผู้ทรงคุณวุฒิและหลักการฝึกตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2540 (2540 , หน้า 72 – 414) มาสร้างบทเรียนสำเร็จรูป ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมการไหว้ครู การฝึกหัดพื้นฐานมวยไทย การฝึกแม่ไม้มวยไทย และกลมวยพื้นฐานที่สำคัญ บทเรียนดังกล่าววัดจากแบบทดสอบ แบบวัดเจตคติ และแบบสังเกตการปฏิบัติ โดยแปลค่าการตอบแบบทดสอบจากคะแนนตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

แบบวัดเจตคติแปลค่าคะแนนจากการวัดโดยใช้มาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ มากที่สุดถึงน้อยที่สุด และแบบสังเกตวัดจากการตรวจสอบรายการปฏิบัติตามเกณฑ์ผ่านการทดสอบเกินร้อยละ 50

2. ทดสอบก่อนเรียน หมายถึง นักเรียนทดสอบตนเองในโปรแกรมก่อนเรียน ด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน

3. ทดสอบหลังเรียน หมายถึง นักเรียนทดสอบตนเองในโปรแกรมหลังเรียนด้วยสื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน

4. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction – CAI) หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์กับบทเรียนโปรแกรมที่ผู้รายงานสร้างขึ้นเอง มาช่วยในการเรียนการสอนเรื่องสื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน มีการวางแผนแบ่งเนื้อหาวิชาอย่างเป็นขั้นตอนสามารถตอบสนองกับผู้เรียน มีการทบทวน การทำแบบฝึกหัดและประเมินผล

5. ทดสอบย่อย หมายถึง การฝึกทำแบบทดสอบหลังจากศึกษาบทเรียนแต่ละเรื่องในโปรแกรม จะรู้ผลทันทีที่ตอบถูกหรือผิด สามารถทดลองทำซ้ำบ่อย ๆ ได้จนเข้าใจและตอบคำถามได้ถูกต้อง

6. เกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 หมายถึง เกณฑ์การหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการทดสอบย่อยระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน

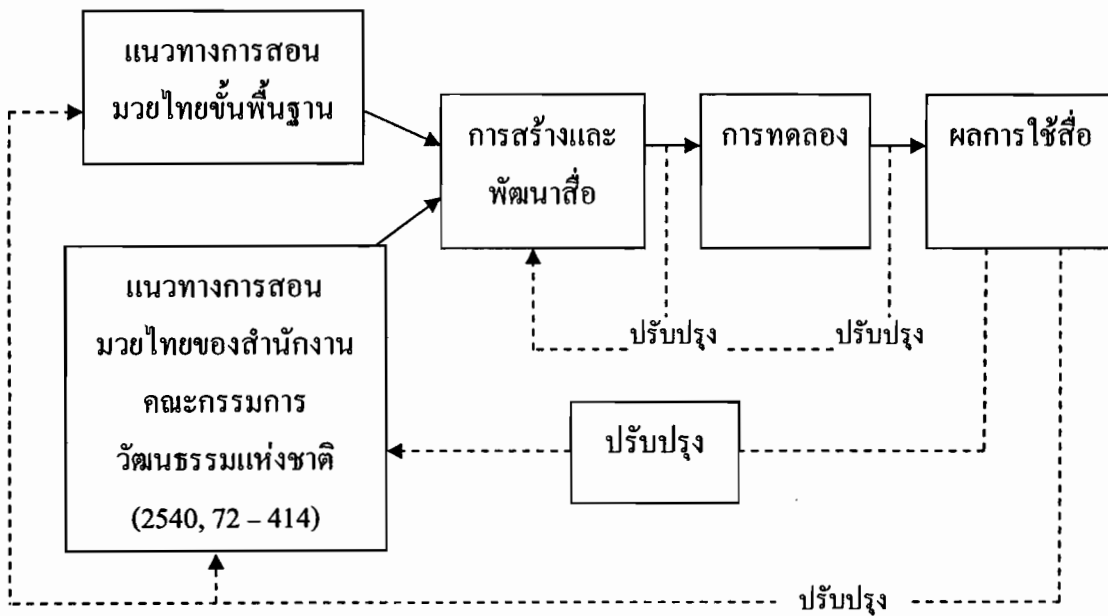
6.1 80 ตัวแรกหมายถึง ร้อยละค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จาก นักเรียนทั้งหมดทดสอบย่อยระหว่างเรียนในโปรแกรมสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องสื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน

6.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จาก นักเรียนทั้งหมดทดสอบหลังเรียนในโปรแกรมสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน

7. แบบทดสอบ หมายถึง เครื่องมือวัดผลการฝึกทักษะเรื่องสื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย : สื่อด้านแบบการฝึกมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญ ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติสามารถนำสื่อนี้ไปเผยแพร่ให้เยาวชนไทยนำไปฝึกมวยไทยอย่างแพร่หลาย
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามวยไทยได้นำไปใช้ส่งเสริมเผยแพร่และจัดการความรู้ด้านมวยไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทย
ขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน เพื่อใช้สร้างทุนทางวัฒนธรรมครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างสื่อคอมพิวเตอร์
ช่วยสอน โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. มวยไทย
2. การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบ
3. บทเรียนโปรแกรม
4. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มวยไทย

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้อย่างหนึ่งที่สืบทอดต่อ ๆ กันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม
การต่อสู้ป้องกันตัวของไทย นอกจากใช้ปราบคู่ปรปักษ์แล้ว ยังเป็นเครื่องป้องกันตัวได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ นักมวยไทยที่ดีไม่ได้มุ่งเฉพาะใช้ศิลปะการต่อสู้เพื่อเอาชนะเพียงอย่างเดียว แต่
จะต้องฝึกจิตใจให้อยู่ในระเบียบวินัย ประกอบไปด้วยศีลธรรม จรรยา ความมีน้ำใจ ความกตัญญู
กตเวทียี่มน้ำใจนักกีฬาอย่างแท้จริง อีกทั้งมวยไทยกับศาสนาพุทธมีความสัมพันธ์กันจนแยกไม่ออก
ซึ่งจะสังเกตได้จากก่อนการชก นักมวยจะมีการไหว้ครู ร่ายมนต์คาถา ตามร่างกายก็มีเครื่องราง
ของขลัง เช่น ผ้าประเจียดครัดแขน หรือมงคลสวมศีรษะ เป็นต้น มวยไทยจึงนับว่าเป็นอาวุธและ
กำลังใจอันสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักรบไทยมาแต่โบราณ และมีเรื่องราวอยู่ในประวัติศาสตร์ไทยมา
ช้านานจนถึงทุกวันนี้

ผู้วิจัยนำเสนอมวยไทยในหัวข้อที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. ความหมายของมวยไทย
2. ประวัติความเป็นมาของมวยไทย
3. ประโยชน์ของมวยไทย
4. การไหว้ครูมวยไทย
5. หลักเบื้องต้นในการฝึกทักษะแม่ไม้มวยไทย

6. การใช้หมัด เท้า เข่า สอก

7. ไ้มวยไทย

1. ความหมายของมวยไทย

มนุษย์ได้พยายามคิดค้นการต่อสู้เพื่อให้ปลอดภัยจากศัตรูและอันตรายต่าง ๆ บรรพบุรุษไทยได้คิดค้นและฝึกฝนการป้องกันตัวด้วยมือเปล่า โดยใช้อวัยวะของร่างกายเป็นอาวุธ เข้าต่อสู้ ได้แก่ มือ เท้า เข่า สอก กำหนดระเบียบแบบแผนเป็นหลักเกณฑ์ในการต่อสู้สิ่งต่าง ๆ รวมเข้าด้วยกันเรียกว่า “มวย”

คำว่า มวยไทย มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ปัญญา ไกรทัศน์ (2524, หน้า 15) กล่าวว่ามวยไทยเป็นวิชาการต่อสู้และป้องกันตัวชนิดหนึ่งที่มีลักษณะผิดแผกแตกต่างไปจากมวยต่างประเทศ โดยอวัยวะทุกส่วนมิได้ปล่อยนิ่งเฉย ทั้งกำลึงกาย กำลึงใจ และกำลึงความคิด เป็นสิ่งที่ทุกคนพึงมีและเป็นสิ่งที่นักมวยทุกคนต้องมีความว่องไวระหว่างตัวต่อตัวโดยปราศจากอาวุธ ต่อสู้กันด้วยความดุเดือดโหดโผน

ในขณะที่ ชาญณรงค์ สุหงษา (2545, หน้า 2) กล่าวว่า มวยไทย หมายถึง กีฬามวยบนเวทีที่มีกติกาขอมให้คู่ชกใช้เท้า สอก และเข่าได้ มวยไทยจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่เป็นศาสตร์เพราะเป็นวิชาการที่ทุกคนอาจจะศึกษาหาความรู้ได้เหมือนวิชาแขนงอื่น ๆ ส่วนที่เป็นศิลป์ก็เพราะแขนงนี้เต็มไปด้วยกลยุทธ์และลวดลายซึ่งยากจะเรียนรู้และปฏิบัติได้อย่างชัดเจน

ส่วน โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง (2522, หน้า 25) กล่าวว่า กีฬามวยไทยหมายถึง กิจกรรมเคลื่อนไหวชนิดหนึ่งที่ใช้อวัยวะเกือบทุกส่วน เช่น สอก เข่า เท้า หมัด เป็นศิลปะในการต่อสู้แข่งขัน ฝึกซ้อมออกกำลังกายเพื่อช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 2) กล่าวว่า มวยไทยเป็นทั้งกีฬาและเป็นยุทธวิธีของไทย ซึ่งประคิษฐ์คิดเอาอวัยวะบางส่วนของร่างกายเป็นอาวุธประหารศัตรู และทำการป้องกันตัวให้หนักเป็นเบาได้

สรุป มวยไทยจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ของการต่อสู้ป้องกันตัวโดยใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายให้เป็นประโยชน์ โดยใช้ทั้งกำลึงกาย กำลึงใจ และกำลึงความคิดเพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ ปัจจุบันมวยไทยสามารถนำมาใช้เพื่อออกกำลังกายช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา

2. ประวัติความเป็นมาของมวยไทย

มวยไทยเป็นทั้งยุทธวิธีและกีฬาที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทยที่สืบทอดกันมาในสมัยใดไม่ปรากฏ และไม่มีหนังสือเล่มใดเขียนไว้ว่าเกิดขึ้นในสมัยใด แต่มวยไทยมีปรากฏเกิดขึ้นมานานแล้วและอาจเกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับชาติไทยด้วยซ้ำ เพราะมวยไทยนั้นเป็นศิลปะประจำชาติของไทยเรายากที่ชาติอื่นจะเลียนแบบได้ ดังคำกล่าวที่ว่า คนไทยใช้มวยไทยในการป้องกันการรุกรานจากชนชาติอื่น ๆ เช่น ในสมัยราชวงศ์สุโขทัย สมัยกรุงสุโขทัย กรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี กรุงรัตนโกสินทร์ และพัฒนาจนมาถึงปัจจุบัน (คอลัมน์สปอร์ตโฟกัส, 2004, หน้า 38 – 40)

มวยไทยในสมัยก่อนจะมีการฝึกฝนอยู่ในบรรดาหมู่ทหาร เพราะในสมัยก่อนไทยเรา มีการรบพุ่งและสู้รบกันกับประเทศเพื่อนบ้านบ่อย ๆ การสู้รบในสมัยนั้นยังไม่มีปืนจะสู้กันมีแต่ดาบทั้งสองมือและมือเดียว เมื่อการรบพุ่งก็ต้องมีการประชิดตัว จึงนำเอาอวัยวะทุกส่วนของร่างกายมาใช้เป็นอาวุธป้องกันตัวในสนามรบ ต่อมามีการฝึกหัดไว้ต่อสู้ป้องกันตัวและแสดงเวลาในงานเทศกาลต่าง ๆ นานเข้าชาวบ้านหรือคนไทยได้เห็นการตีบ-ตะอย่างแพร่หลายและบ่อยเข้า จึงทำให้มีการฝึกหัดมวยไทยกันมากจนถึงกับตั้งเป็นสำนักฝึกกันมากมาย แต่สำนักที่ฝึกมวยไทยก็ต้องเป็นสำนักดาบที่มีชื่อดีมาก่อนและมีอาจารย์ดีไว้ฝึกสอน ดังนั้น มวยไทยสมัยก่อนจึงฝึกเพื่อความหมาย 2 อย่าง คือ

1) เพื่อไว้สำหรับสู้รบเข้าศึก

2) เพื่อไว้ต่อสู้ป้องกันตัว

พัฒนาการและประวัติความเป็นมาของมวยไทยในยุคสมัยต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

2.1 มวยไทยสมัยอาณาจักรน่านเจ้า (พ.ศ. 1291)

มวยไทยสมัยน่านเจ้าสันนิษฐานว่า คนไทยมีมวยไทยไว้ต่อสู้กับผู้เข้ามารุกราน ดังที่ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2541, หน้า 9) ระบุเป็นข้อสันนิษฐานไว้ว่า “...คนไทยมีรูปร่างเล็กกว่าชาวจีน แต่มีพิสัยในการต่อสู้ สู้ได้ก็สู้ สู้ไม่ได้ก็ถอย แต่ไม่เคยยอมจำนน บรรพบุรุษของไทยได้คิดค้นวิธีการต่อสู้แบบแฝงไว้ด้วยพิสัยรอบตัว เรียกว่าแบบ “พันลำ” ซึ่งแปลว่า “รอบด้าน” สำหรับไว้ต่อสู้ป้องกันตัว วิธีการต่อสู้แบบนี้มีการใช้หัววิด ปากกัด ตีนเตะ ถีบเหน็บ มือตะปบ ตบตอย ทูป ศอกถอง ฟันสับ สันเคียว เข่ากระทุ้ง กันกระแทก แบกบ่าทุ้ม สัมทับ จับหัก ควักนัยน์ตา ฝ่าลูกหมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการต่อสู้ด้วยมือเปล่า สู้เพื่อป้องกันตัว สู้เพื่อความอยู่รอด แม้ตัวจะเล็กแต่ก็มีพิสัยรอบตัว

ลักษณะการต่อสู้ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า บรรพบุรุษไทยได้ใช้การต่อสู้มานานจนเป็นมวยไทยขึ้นมาในภายหลัง ดังที่ รังสฤษฎี บุญชลอ (2541, หน้า 14) กล่าวว่า “...สมัยน่านเจ้า

พ.ศ. 1291 พระเจ้าฟิลาธิโอะได้รวบรวมอาณาจักรไทยขึ้นเรียกว่า อาณาจักรน่านเจ้ารบกับจีน โดยใช้อาวุธ ใช้ออก ไข่หอก ไข่จ้าว... การต่อสู้มือเปล่าก็มีอยู่บ้าง แต่ส่วนมากจะใช้ระยะประชิดตัวและนิยมการเลียนแบบจีน...”

2.2 มวยไทยสมัยกรุงสุโขทัย (พ.ศ. 1781 – 1921)

การใช้มวยไทยประกอบการใช้อาวุธอื่น ๆ ในการต่อสู้ระยะประชิดตัว ยังคงมีอยู่ในสายเลือดของคนไทย แม้ว่าจะไม่เรียกว่ามวยไทยโดยตรงแต่ก็เป็นยุทธวิธีประกอบการรบที่สมบูรณ์แบบ ดังที่ สุจิตรา สุนทรทรัพย์ (2540, หน้า 64) กล่าวถึง วิชาศิลปศาสตร์ 18 ประการ สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นพระเจ้าแผ่นดินไว้ว่า จะต้องรู้เกี่ยวกับ “มายา” คือ ความรู้เกี่ยวกับมวยไทย กระบี่กระบอง อันเป็นการต่อสู้ระยะประชิดตัว รวมทั้งแบบแผนการสู้รบที่เรียกว่า ตำราพิชัยสงคราม ความดังกล่าวดังกล่าวสอดคล้องกับ รังสฤษฎ์ บุญชลอ (2541, หน้า 14) ที่กล่าวไว้ว่า พ.ศ. 1781 – 1921 ในสมัยสุโขทัยนี้มีการต่อสู้กับข้าศึกแบบมือเปล่าด้วยวิชามวยไทย แต่ส่วนใหญ่ก็ยังใช้อาวุธชนิดต่าง ๆ เพื่อการกอบกู้ประเทศชาติ โดยสำนักเรียนวิชามวยไทยแบ่งออกเป็น 3 แห่ง ดังนี้

- 1) วัด ศึกษาเล่าเรียนจากครูอาจารย์ที่บวชเป็นพระภิกษุและมีฝีมือในการต่อสู้
- 2) บ้าน ศึกษาเล่าเรียนจากผู้มีความรู้เป็นผู้ถ่ายทอดวิชามวยไทยให้กุลบุตรกุลธิดา
- 3) สำนักราชบัณฑิต ให้เรียนวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว ฝึกใช้อาวุธบนหลังช้างม้า วัว ควาย

การรบแบบประจัญบานมีโอกาที่จะใช้มวยไทยมาก ดังนั้น การฝึกการใช้อาวุธต้องฝึกมวยไทยเป็นพื้นฐาน และชายชาติในยุคลสุโขทัยจะฝึกฝนมวยไทยกันแทบทุกคน ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 11) ระบุว่า เด็กผู้ชายสมัยสุโขทัยตอนยังเข้าสู่วัยรุ่นมักจะฝึกหัดมวยไทยกันทุกคน การฝึกมวยไทยเป็นส่วนหนึ่งของผู้ที่จะมีลักษณะชายชาติ หมายถึง ผู้มีศิลปะวิชาอาคมหรือผู้มีฝีมือทางการต่อสู้ ประกอบด้วย คุณวุฒิ มารยาท มนุษยธรรม วีรกรรม ความทรหดอดทน อำนาจทางคาถาอาคม พลังกาย และศิลปะการต่อสู้มวยไทยและกระบี่กระบอง

2.3 มวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. 1893 – 2310)

มวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยามีความเด่นชัดว่ามีการฝึกกันโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นพระมหากษัตริย์ ขุนนางชั้นสูง และชาวบ้านที่อาศัยใช้ชั้นเชิงมวยไทยเข้ารับราชการ ถวายตัวเป็นมหาดเล็กรับราชการเจริญก้าวหน้า บางท่านขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 15) กล่าวไว้ว่า การฝึกมวยควบคู่ไปกับการฝึกใช้

อาวุธที่มีอยู่ในสมัยนั้น คือ คาบ หัง เขน ทวน หอกใหญ่ หอกคู่ เสโล โคมร ธนู และมีดสั้น เป้าประสงค์จากการฝึกก็คือการเตรียมไพร่พลไว้สำหรับการศึกสงครามที่จะเกิดขึ้น โดยสำนักฝึกที่มีชื่อเสียง ได้แก่ สำนักดาบทุฬารัศวรรย์ สอดคล้องกับที่ หน่วยงานนิเทศก์ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2541, หน้า 11) ระบุว่า สำนักดาบทุฬารัศวรรย์ได้ผลิตนักดาบและนักมวยซึ่งล้วนแต่มีเกียรติประวัติชื่อเสียงเป็นจำนวนมาก เมื่อชายไทยคนใดที่ได้รับการฝึกฝนจนมีความสามารถเป็นเลิศแล้ว ก็ต้องไปขึ้นทะเบียนสังกัดกรมทนายเพื่อเข้าประจำการในกองทัพบก ซึ่งมีชื่อว่า “หมู่ทะลวงฟัน” การเป็นทหารจึงเป็นนักมวยไปด้วยในตัว ดังนั้นลักษณะพิเศษของมวยในสมัยอยุธยาจึงมีลักษณะ ดังนี้

1) มีกฎหมายเกี่ยวกับการชกมวย

ในสมัยกรุงศรีอยุธยาช่วงสมเด็จพระเอกาทศธรรมีกฎหมายเกี่ยวกับการชกมวยเกิดขึ้นเรียกกฎหมายนี้ว่า พระอัยการเบ็ดเสร็จ (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 15) ระบุว่า ดังนี้ “117 มาตราหนึ่ง ชนทั้งสองเป็นเอกจิตเอกฉันท์ ตีมวยด้วยกันก็ดี แลปล้ำกันก็ดี แลผู้หนึ่งต้องเจ็บปวดก็ดี คนหักถึงแก่มรณภาพก็ดี ท่านว่าหาโทษมิได้อันมีผู้ชกขุดกรางวัลก็ดี ให้ปล้ำตีนั้นผู้หาโทษมิได้ เพราะเหตุผู้ชกนั้นจะได้มีเจตนาที่จะใคร่ให้สิ้นชีวิตหามิได้ แต่ใคร่ดูเล่นเป็นผาสุภาพ เป็นกรรมแก่ผู้ถึงมรณภาพเองแล” นอกจากนี้ยังมีกฎหมายพระเจ้ามังรายหรือมังรายศาสตร์ ลักษณะวิวาท พ.ศ. 2230 สมัยรัชกาลสมเด็จพระเพทราชา มีจารึกว่า คนทั้งหลายในโลกนี้จักวิวาทผัดกันด้วยเหตุ 16 ประการ ดังนี้

1. กู้ของท่าน
2. ยืมของท่าน
3. รวมทุนกันทำการค้ากำไร
4. รับจ้างทำงานไม่สำเร็จละทิ้งงานเสีย
5. ให้ของแล้วจะขอคืน
6. ปลอม (แปลก) ของซึ่งไม่มีวิญญาน
7. ต่อยกัน
8. ผัวเมียจะหย่ากัน
9. รักเมียท่านจับมือถือนม
10. แย่งทรัพย์และแย่งมรดก
11. ผากของกันไว้
12. ของสูญเสียไป
13. ไม่คืนไม่ครบถ้วน

14. ขงน้อยอ้างว่าขงมาก

15. การเล่นการพนัน

16. เหตุระหว่งคนเลว คนดีพ่อ แม่ ลูก ผัวเมีย ข้าและเจ้า

กฎหมายลักษณะวิวาทคำตักันนี้มีหลายมาตรา และที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย ได้แก่ มาตราหนึ่ง : คนสองคนตีกัน ปล้ำกัน ผู้หนึ่งตายก็ให้เลิกแล้วกันไป เพราะเขาปล้ำกัน ผิดเจ้าพระยา เจ้าขุนตีปล้ำกัน และมีผู้ยุยงให้ทำดั่งนั้น หากฝ่ายหนึ่งตายลง ให้ผู้ยุยงท่านเผาศพเสีย เพราะเหตุไปเกี่ยวเชิญให้ท่านต่อสู้กัน

ดั่งนั้น การชกมวยน่าจะถือว่าเป็นความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย จึงมีกฎหมายไม่ให้เอาผิดฝ่ายที่กระทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต และคงถือว่าเป็นการแข่งขันเร่ริงตามปกติทั่วไปนั่นเอง

2) พระมหากษัตริย์ราชวงษ์ ขุนนางชั้นสูง ตลอดสามัญชนตื่นตัวในการแข่งขันชกมวย ในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีพระมหากษัตริย์ที่เป็นนักมวยมาชกมวยกับชาวบ้านตามงานประเพณีเร่ริง พระมหากษัตริย์องค์ที่กล่าวถึง คือ สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ที่ 8 หรือพระเจ้าเสือ ซึ่งโปรดการชกมวยมากถึงขนาดทรงปลอมพระองค์ออกมาชกกับชาวบ้านขณะคู่ต่อสู้ถึงสามคน ดั่งที่ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, 16) ระบุว่า พระเจ้าเสือได้ปลอมแปลงพระองค์เป็นสามัญชนมาชกมวยกับนักมวยฝีมือดีของเมืองวิเศษไชยชาญ โดยชนะนักมวยเอกถึงสามคน ได้แก่ นายกลางหมัดตาย นายใหญ่หมัดเหล็ก และนายเล็กหมัดหนัก โดยทั้งสามคนพบกับความพ่ายแพ้อย่างบอบช้ำจากฝีมือมวยไทยของพระองค์

ในเมื่อพระมหากษัตริย์ทรงโปรดวิชามวยไทย จึงทำให้มีการฝึกมวยไทยกันอย่างแพร่หลายในราชสำนักและขยายไปสู่บ้านและวัด โดยเฉพาะวัดถือเป็นแหล่งประสิทธิประสาทวิชามวยไทยอย่างดี เพราะขุนศึกเมื่อมีอายุมาก มักจะบวชเป็นพระและสอนวิชาการต่อสู้ให้ลูกศิษย์ที่ดีและมีความกตัญญูรู้คุณ โดยเฉพาะนักมวยเด่นในยุคหลัง ๆ ก็เกิดจากการฝึกฝนกับพระในวัดแทบทั้งสิ้น ลักษณะดังกล่าวทำให้การฝึกมวยไทยแพร่หลายและขยายวงกว้างขวางไปสู่สามัญชนมากยิ่งขึ้น

3) นักมวยมีโอกาศเข้ารับราชการให้ก้าวหน้าได้ ในการรับใช้ชาติบ้านเมือง ในการเป็นทหารพิทักษ์ราชบัลลังก์ เพราะว่่านักมวยฝีมือดีจะเข้าเป็นทหารส่วนราชการที่เรียกว่า ทนายเลือก ดำรงวัง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่าเป็นหน่วยที่เกี่ยวกับนักมวย ถึงขนาดตั้งเป็นกรม นักมวยเกิดขึ้น ดั่งที่ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 18) กล่าวไว้ว่า กองทนายเลือกสมัยอยุธยาทำหน้าที่หลายอย่าง บางครั้งเรียก ดำรงหลวง ทนายดำรง หรือกรม นักมวยทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในพระราชวัง ดั่งที่ ส. พลายน้อย (อ้างถึงใน สำนักงาน

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 18) กล่าวไว้ในเกร็ดโบราณคดีว่า กรมหมื่นมว หรือ ทนายเลือก เป็นกรมหนึ่งสำหรับกำกับนักมว ทนายเลือกหรือพวกนักมวที่จัดขึ้นเป็นรักษา พระองค์นั้นเห็นจะมีมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยาแล้ว นักมวที่เจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการจนได้เป็น ถึงกษัตริย์ก็คือ นายมะเคื้อ หรือพระเจ้าเสือ ซึ่งก็คือสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 นั่นเอง

4) มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่สำคัญดูแลนักมวที่รับราชการในพระราชสำนัก ถือเป็นยุคทองของมวไทย เพราะนักมวที่มีฝีมือจะถูกเรียกเข้าสังกัดกรมทหารเลือก แสดงถึง บทบาทและสถานภาพของการเป็นนักมวในยุคนี้ค่อนข้างจะเป็นที่ยอมรับของสังคมและราชสำนัก มาก ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 18) กล่าวว่า บทบาทของ ทนายเลือก นอกจากจะทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในพระมหาราชวัง และทำการฝึกหัดมวไทย ให้ทหารและพระราชโอรสแล้วยังมีหน้าที่พิเศษอีกหลายอย่าง สมัยอยุธยาพระเจ้าแผ่นดินมีกอง กำลังทหารกองหนึ่งสำหรับทำหน้าที่ทวยการอารักขา เรียกว่า กองทนายเลือก ผู้เข้ารับราชการใน กองนี้ได้รับคัดเลือกมาจากนักมวฝีมือดี เป็นชายฉกรรจ์ที่มีรูปร่างลำสันแข็งแรง นอกจากนั้น บรรดาเจ้านายชั้นสูงก็มีทนายเลือกไว้ประจำตัวเช่นเดียวกัน ทนายเลือกมีบทบาทสำคัญและอยู่ ใกล้ชิดพระยุคลบาทพระเจ้าแผ่นดิน

นอกจากนี้ เมื่อครั้งนายขนมต้มถูกจับเป็นเชลยถูกกวาดต้อนไปอยู่ที่ กรุงอังวะประเทศพม่า พ.ศ. 2310 พม่าจัดให้มีการฉลองชัยชนะ สู้กับพระนารายณ์ได้คัดเลือก นายขนมต้ม ขึ้นชกมวยกับพม่า และสามารถต่อสู้กับพม่าได้ถึง 10 คน ดังที่ รังสฤษฎ์ บุญชล (2541, หน้า 17) กล่าวไว้ว่า “...พม่าแพ้แก่นายขนมต้มหมดทุกคนจนถึงกับพระเจ้ากรุงอังวะคริสต์ ชมเชยว่าคนไทยถึงแม้จะไม่มียาสูบในมือ มีเพียงมือเปล่า 2 ข้าง ก็ยังมีพิษสงรอบตัว...” สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 18) ระบุว่า “...การที่นายขนมต้มสู้ คนเดียวชนะถึงเก้าคนสิบคนนี้ เพราะเจ้านายไม่คิดจึงเสียบ้านเมืองแก่ข้าศึก ถ้าเจ้านายดีแล้วไหนเลย จะเสียกรุงศรีอยุธยา...” ภาพดังกล่าวสะท้อนให้เห็นความอ่อนแอของระบบบริหารที่ผู้นำขาด ความสามารถ ในขณะที่มวไทยยังเป็นที่หวั่นเกรงของต่างชาติเป็นอันมาก

ในขณะที่ปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา บทบาทในการรบประชิดตัวเริ่มลดลง เพราะมีอาวุธปืนไฟ ปืนใหญ่จากตะวันตกเข้ามาเป็นตัวแทนสำคัญในการต่อสู้ของทหาร แต่การชก มวยไทยในงานรื่นเริงหรืองานเทศกาลก็ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่ปลูกฝังอยู่ใน วิถีชีวิตของคนไทยแล้ว และลักษณะพิเศษของมวยไทยปลายสมัยอยุธยาก็คือมีการชกมวยคาดเชือก ดังที่ รังสฤษฎ์ บุญชล (2541, หน้า 17) กล่าวว่า “...อนึ่ง ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย มวยไทยชกกันด้วยการคาดเชือก เรียกว่า มวยคาดเชือก ซึ่งใช้เชือกหรือผ้าพันมือ บางครั้งการชก

อาจถึงตาย เพราะเชือกที่คาดมือนั้นบางครั้งใช้น้ำมันชุบเศษแก้วละเอียด ชกตรงไหนเป็นแตก ได้เลือด จะเห็นว่าในยุคสมัยนี้การชกมวยคาดเชือกมีอันตรายมาก...”

2.4. มวยไทยสมัยกรุงธนบุรี

พระเจ้ากรุงธนบุรีกอบกู้อิสรภาพด้วยการรบที่ต้องใช้ยุทธวิธีกำลังพลน้อยแต่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การฝึกมวยไทยและการใช้อาวุธต่าง ๆ จึงต้องมียุทธ์ตลอดเวลา ในสมัยของพระองค์ท่านเมื่อครั้งเป็นเจ้าเมืองตากได้มีทหารเอกคู่ใจที่มีความสามารถด้านมวยไทยมาก สามารถสู้กับเสือด้วยมีดสั้นเพียงเล่มเดียวชกมวยอยู่ในชั้นแนวหน้าของทนายเลือก นั่นคือ นายทองดี ฟินขาว (จ้อย) ชาวเมืองพิชัย ต่อมาได้เป็นเจ้าเมืองพิชัย หรือพระยาไชยบูรณ์ หรือ พระยาพิชัยดาบหัก

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงสนพระทัยศึกษาวิชามวยไทย ดังที่ ประยูร พิษนาคะ (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 22) กล่าวว่า สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่สนใจมวยไทยเป็นพิเศษ ทรงมีความสามารถในการศิลปะมวยไทยและกระบี่ กระบองเป็นอย่างดี ในขณะอายุ 9 ขวบ ได้เข้าศึกษาที่วัดโกษาเวช และทรงฝึกหัดมวยไทยจากทนายเลือกในพระราชวัง และสำนักมวยอื่น ๆ อีกหลายสำนัก และได้เสด็จ ทอดพระเนตรการชกมวยอยู่เสมอ ทำให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่และราษฎรสนใจในการฝึกหัดมวยไทยกันอย่างกว้างขวาง

สำนักฝึกมวยสมัยกรุงธนบุรีมีลักษณะคล้าย ๆ กับในสมัยกรุงศรีอยุธยา คือ มีสำนักมวยในพระราชวังสำหรับฝึกหัดมวยไทยให้ทหารและขุนนาง และมีสำนักมวยตามหมู่บ้านต่าง ๆ ทั่วไป การฝึกหัดก็นิยมฝึกหัดกันในบริเวณวัด เพราะบริเวณวัดกว้างขวางเหมาะสมอย่างยิ่งในการฝึกหัดมวย และอีกอย่างหนึ่งคนเก่งไม่ว่าจะเป็นนักรบและนักมวยเมื่อแก่ชราลงมักจะใช้ชีวิตในบั้นปลายออกบวชเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัด ลูกศิษย์เมื่อได้ข่าวว่ามีฝีมือดีก็จะติดตามไปขอมอบตัวเป็นลูกศิษย์เพื่อฝึกหัดมวยด้วย และในยามปลอดภัยจากศึกสงครามจึงมีการชกมวยในงานฉลองต่าง ๆ ซึ่งลักษณะดังกล่าวถือว่าการเตรียมพร้อมด้านพลกำลังของกองทัพไปในตัว ขณะเดียวกันก็เป็นการทดสอบความเป็นชายชาติวีรไปด้วย โดยลักษณะของการชกจะชกกันจนกว่าฝ่ายหนึ่งจะยอมแพ้ไปเอง

2.5. มวยไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

การฝึกมวยไทยยังคงมีจุดประสงค์เพื่อให้ทหารมีความสามารถในการรบระยะประชิด ในขณะที่การรบเริ่มเปลี่ยนรูปแบบจากการรบตะลุมบอนมาเป็นการใช้ปืนไฟและปืนใหญ่ตามเทคโนโลยีของชาติตะวันตก ในขณะที่การแข่งขันชกมวยในงานเทศกาลประจำปีหรืองานประเพณีรื่นเริงก็ยังคงมีอยู่ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการชกพนันกันก็มีอยู่ เห็นได้ชัดเจนจาก สมศักดิ์

สิริอนันต์ (2541, หน้า 13) ที่กล่าวว่า พี่น้องข้าบเรือกำปั่นชาวฝรั่งเศสสองคนมาทำชกพนันกับ นักมวยไทย คือ หมื่นผลาญ ผลการชกครั้งนั้นไม่มีการตัดสินเพราะการชกมีกติกาไม่รัดกุม ในขณะที่มีการเขียนการพิมพ์หนังสือขึ้นพบว่า มีการจารึกตำรามวยไทยไว้ในสมัยรัชกาลที่ 3 จารึกไว้ในสมุดข่อย ประกอบด้วยแม่ไม้และลูกไม้อย่างละ 12 ท่า ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นลูกไม้ย่อยๆ ที่มีผู้นำไปพัฒนาต่อไปอีกเป็นจำนวนมาก

การฝึกมวยในพระราชสำนักยังคงมีอยู่อย่างชัดเจนดังปรากฏหลักฐานว่า พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดและศึกษา ศิลปะมวยไทยและกระบี่กระบอง ทรงให้พระเจ้าลูกยาเธอหลายพระองค์หัดกระบี่กระบอง โดยเฉพาะสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงทรงศึกษาศิลปะมวยไทยมาจากสำนักมวยหลวง (สำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 36)

สภาพของการชกมวยไทยในสมัยนี้จึงมีการพัฒนาไปสู่หัวเมืองและต่างจังหวัด ในขณะที่ในสำนักพระราชวังมีการตั้งกรมมหาดเล็กรักษาพระองค์ขึ้น ดังที่ สำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 37) ระบุว่า สำหรับในพระราชวังทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมมหาดเล็กขึ้นเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในพระราชวัง และถวายอารักขาแด่ พระมหากษัตริย์ กรมมหาดเล็กเกิดขึ้นหลังจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิง ถวัลย์ราชสมบัติแล้วไม่นาน ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 ได้โปรดให้คัดเลือกบุตรหลานผู้มีตระกูลสูง มาฝึกหัดจัดเป็นกรมทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ และโปรดให้ศึกษาหาความรู้ในราชสำนักและ สำนักราชการด้วยปี พ.ศ. 2423 ได้ย้ายมาอยู่ที่พระตำหนักสวนกุหลาบและได้โปรดให้จัดตั้ง โรงเรียนนายทหารมหาดเล็กขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2425 มีนักเรียนประมาณ 10 คน เป็นหม่อมเจ้าและ หม่อมราชวงศ์ทั้งสิ้น ในปี พ.ศ. 2427 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบจึงเปลี่ยนเป็นโรงเรียน พลเรือนสำหรับนักเรียนที่ประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นนายทหารมหาดเล็กนั้น เมื่อเรียนวิชา ความรู้เบื้องต้นในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบแล้วให้แยกไปฝึกหัดวิชาการทหาร ซึ่งมีวิชา มวยไทยอยู่ด้วย

ส่วนทางด้านของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้มีการฝึกวิชามวยไทยอยู่ใน หลักสูตร โดยเรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง โดยเริ่มในปี พ.ศ. 2437

ในสมัยรัชกาลที่ 6 แม้เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ปี พ.ศ. 2463 แต่ก็ได้เกิด สนามมวยขึ้นครั้งแรก ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 43) ระบุว่า ได้มี สนามมวยสวนกุหลาบเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2463 คือ สนามมวยสวนกุหลาบ จัดให้มีการชก มวยไทยเป็นประจำ เมื่อแรกเริ่มนั้นให้นักมวยชกกันบนพื้นดิน ผู้ดูนั่งและยืนอยู่รอบบริเวณ สังเวียนซึ่งกว้างกว่า 20 เมตร มีการขีดเส้นกำหนดให้คนนั่งห้ามล้ำเข้าไปในเขตสังเวียน นักมวย

คาดเชือกที่พันมือด้วยด้ายดิบ สวมมงคล แม้ขณะชกก็ยังสวมอยู่ มีผ้าประเจียดมัดไว้ที่ต้นแขนซ้าย และขวาสวมกางเกงขาสั้นมีผ้าพาดทับอย่างแน่นหนาตรงบริเวณอวัยวะสำคัญปกคลุมมาจนถึงด้านบนตรงเอว ไม่สวมเสื้อและปลายเท้าเปลือยเปล่า กรรมการแต่งกายด้วยผ้าม่วงนุ่งโจงกระเบน สวมถุงเท้าขาวเลื้อยราชประแตน ต่อมาผู้ชมวุ่นวายไม่เป็นระเบียบคณะกรรมการจัดมวยจึงได้สร้างสนามมวยใหม่โดยจัดยกพื้นสนามมวยขึ้นสูงประมาณ 4 ฟุต ปูลาดด้วยเสื่อจันทบูรณ มีเชือกกันเวทีสองเส้น เสาเชือกทาสีขาววันช่องประตูไว้ตรงกันข้ามให้นักมวยขึ้นลง 2 ช่อง และมีบันไดก้าวขึ้นลงกรรมการตัดสินล้วนแต่งตัวเต็มยศแบบเสื้อป่า

การชกมวยไทยข้างต้นมีลักษณะเฉพาะของสนามมวยสวนกุหลาบ ซึ่งการชกมวยในยุคนี้มีการนำเอาความรู้ทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการพลศึกษาเข้ามาช่วยในการฝึกมวยมากขึ้น เช่น การฝึกด้วยอุปกรณ์ ได้แก่ กระสอบทราย เป้าสั้น เป้ายาว การฝึกในโรงยิม แต่สิ่งพิเศษอีกอย่างก็คือมีการใช้นวมแทนการคาดเชือก เนื่องจากว่ามีการชกกันถึงตาย ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 49) กล่าวว่า สมัยนี้เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของกีฬามวยไทยอีกอย่างคือ มีการเปลี่ยนแปลงจากการคาดเชือกมาเป็นแบบสวมนวมสาเหตุเพราะในสมัยนั้นมีการชกกันถึงตาย ในสมัยหลักเมืองท่าช้าง นายแพ เลี้ยงประเสริฐ นักมวยฝีมือดีจากท่าเสา อุดรดิตต์ ต่อยทำายนายเจีย แยกเขมร ด้วยหมัดคาดเชือกจนตาย หลังเหตุการณ์อันน่าสลดใจนี้ ทางคณะกรรมการหลายฝ่ายรวมทั้งทางการตำรวจได้ตกลงให้การชกมวยไทยทั่วประเทศมีการสวมนวมชก หลังสมัยรัชการที่ 6 มวยไทยพัฒนาขึ้นเป็นลำดับมีค่ายมวยเกิดขึ้นหลายค่าย และมีนักมวยหลายคนที่มีชื่อเสียง มีการกำหนดคยนักมวย แต่งกายตามมุม คือ มุมแดงและมุมน้ำเงิน มีการชกมวยสากล และเกิดพระราชบัญญัติการพนันขึ้นครั้งแรกในพุทธศักราช 2478 และ พ.ศ. 2478 – 2485 คณบดีผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งคือ เจ้าเชษฐ ได้ตั้งสนามมวยในที่ดินของตนเอง เพื่อนำรายได้จากการชกมวยไปบำรุงกิจการทหาร การแข่งขันชกมวยหยุดไปเนื่องจากสงครามโลกครั้งที่สอง หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 การแข่งขันชกมวยไทยฟูเฟื่องขึ้นมากเพราะประชาชนสนใจมวยและมีการแข่งขันกันอยู่มิได้ขาด แม้ไม่มีสนามเนื่องจากภาวะสงครามก็ยังแอบจัดชกกันตามโรงภาพยนตร์

เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2488 มีการจัดตั้งสนามมวยราชดำเนิน ในสมัยนี้มีแข่งขันชกมวยอาชีพกันเป็นจำนวนมาก แฉ่งเกิดนักมวยมีชื่อเสียงมากมาย เช่น สุข ประสาทหิน พิมาย, พล พระประแดง, ประเสริฐ ส.ศ. ประสิทธิ์, ชม ศรีเมฆ, สมาน ศิลกวิลาศ, เป้งสูง เทียมกำแหง, สุริยา ลูกทุ่ง ฯลฯ การชกมวยในยุคนี้มีลักษณะพิเศษอีกอย่างหนึ่งคือ มีการชกมวยข้ามรุ่นต่าง ๆ นอกจากนี้การตกแต่งของนักมวยก็ถูกปรับปรุงให้แต่งกายโดยใช้สีตามมุมของตนเอง

ในวันที่ 8 ธันวาคม 2496 สนามมวยลุมพินีได้เปิดตัวขึ้นอีกแห่งหนึ่ง นักมวยส่วนใหญ่จึงใช้เวทีมวยราชดำเนินและเวทีมวยลุมพินีในการจัดแข่งขันชกมวย และทั้งสองสนามนี้ถือว่าเป็นสนามมวยมาตรฐานของประเทศไทย มีการจัดแบ่งประเภทของนักมวยเป็นรุ่นต่าง ๆ ตามน้ำหนักตัวที่กำหนด เกิดกติกามวยไทยอาชีพฉบับปี พ.ศ. 2498 แก้ไขปรับปรุงจากฉบับปี พ.ศ. 2480 ของกรมพลศึกษา และเมื่อวันเสาร์ที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2498 ไทยทีวีได้มีการถ่ายทอดการชกมวยไทยจากสนามมวยราชดำเนินเป็นครั้งแรก จนกระทั่งชาวต่างประเทศเดินทางมาฝึกมวยไทย และจัดชกแข่งกับนักมวยไทยอยู่เสมอ เช่น ชาวญี่ปุ่น ชาวจีน โดยเฉพาะการชกมวยฟรีสไตล์ระหว่างมวยไทยกับมวยของชาติอื่น ๆ จากการถ่ายทอดการชกมวยทางโทรทัศน์ไปสู่ผู้ชมที่บ้าน ส่งผลให้กีฬามวยไทยแพร่หลายออกไปอย่างรวดเร็ว มีการฝึกมวยไทยกันมากทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยนักมวยที่มีฝีมือดี ๆ จะเดินทางเข้ามาชกในเวทีมวยมาตรฐานทั้ง 2 แห่งดังกล่าว ในขณะที่กระแสนักมวยเริ่มเข้ามาสู่ประเทศไทย มวยไทยได้กลายเป็นธุรกิจการค้าและธุรกิจการพนันมากขึ้น โดยยึดถือเรื่องแพ้ชนะมาเป็นปัจจัยสำคัญในการได้เสียทรัพย์ ทำให้นายทุนบางกลุ่มที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและไม่คิดถึงศิลปะมวยไทยที่แท้จริง มุ่งฝึกนักมวยเพียงเพื่อเอาชนะอย่างเดียว โดยไม่ได้คำนึงถึงศิลปะแม่ไม้มวยไทย การชกจึงตกอยู่ในเกมของการพนันหรือเรียกว่าเซียนพนัน ทำให้มวยไทยทะเลาะออกจากสาระและคุณค่าภูมิปัญญาที่แท้จริงออกไปมากขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะสื่อและกลุ่มนายทุนชั่วๆ ให้ใช้วิชามวยไทยทำร้ายคู่ต่อสู้อย่างรุนแรงขาดคุณธรรมและเมตตาธรรม ส่งผลให้การแข่งขันชกมวยส่อไปในทำนองโหดร้าย เช่น ถ้าชกฝ่ายตรงข้ามได้แผลแตกนับเย็บได้กี่เข็มจะได้เงินเพิ่มอีกเท่าไร ถ้าชนะน็อกภายในสามยกจะได้เงินเพิ่มอีกเท่าไร เป็นต้น

ลักษณะดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเยาวชนไทยมองกีฬามวยไทยว่ามีลักษณะโหดร้าย ป่าเถื่อน ไร้มนุษยธรรม ขาดการฝึกมวยอย่างสร้างเสริมตามแบบคุณค่าและประเพณีที่แท้จริง ตกอยู่ในวังวนของสื่อความรุนแรงเป็นกีฬาของนักพนัน คนชั้นต่ำ ป่าเถื่อน และตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของนักเลงการพนัน การชกมวยซึ่งอยู่ในวังวนของคนกลุ่มหนึ่งที่ทำธุรกิจมุ่งผลแพ้ชนะจากเรือนร่างของนักมวยที่ถูกมองว่าเป็นสินค้าชนิดหนึ่ง ในขณะที่ชาวต่างประเทศพากันชื่นชมศิลปะมวยไทยที่แท้จริงโดยมองถึงคุณค่าและภูมิปัญญาไทย หลายประเทศเดินทางมาจ้างนักมวยไทยไปสอนยังประเทศของตน เช่น ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น ฮอลแลนด์ เยอรมัน ฯลฯ

อย่างไรก็ดีประเทศไทยได้มีพัฒนาการด้านมวยไทยจนเกิดเป็นสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย การชกมวยไทยมีเครื่องป้องกันอันตรายให้นักมวยมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ทำให้ชาวต่างชาติเดินทางมาแข่งขันมากขึ้นในแต่ละปี และมีการแพร่ภาพการชกมวยทาง

โทรทัศน์มากยิ่งขึ้น ทำให้ธุรกิจมวยขยายออกไปกว้างขวาง เกิดเวทีมวยหลายแห่งในต่างจังหวัด ลักษณะดังกล่าวทำให้มีนักมวยมีฝีมือจากต่างจังหวัดเดินทางเข้ามาชกในกรุงเทพ ฯ มากยิ่งขึ้น

การชกมวยไทยส่วนใหญ่จึงมุ่งชกเพื่อผลแพ้ชนะทางธุรกิจ ตกอยู่ในวังวนของการพนันและทุนอุปถัมภ์ ทำให้ขาดศิลปะและแก่นแท้ แม้มีหลักสูตรการเรียนหรือสอนกันบ้าง แต่ก็ยังเป็นเพียงรายวิชาหนึ่งในการเรียนสาขาพลศึกษา และวิชาชีพชั้นสูงในระดับบัณฑิตศึกษา ณ วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตมวยไทย และปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขามวยไทยศึกษา โดยเริ่มเปิดสอนมาตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จนปัจจุบันนี้กำลังพัฒนาเป็นหลักสูตรในระดับปริญญาเอก ชื่อหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขามวยไทยศึกษา มวยไทยจึงเริ่มมีพัฒนาการเข้าสู่วิชาการเรียนการสอนเพื่อการอนุรักษ์ ถอดรหัส แสวงหาคุณค่าทางภูมิปัญญาไทยในฐานะที่เป็นทุนทางสังคมที่แท้จริงมากขึ้นในยุคปัจจุบัน

3. ประโยชน์ของมวยไทย

ประโยชน์ของมวยไทยมีผู้กล่าวถึงไว้ดังนี้

พอง เกิดแก้ว (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า

8) กล่าวว่า กีฬามวยไทยมีประโยชน์ ดังนี้

- 1) มีความมั่นใจในตนเอง
- 2) ทำให้เกิดความกล้าหาญ
- 3) มีอำนาจบังคับจิตใจขึ้น
- 4) มีความสุขุม รอบคอบ และเยือกเย็น
- 5) มีความพินิจ พิเคราะห์ รู้จักเหตุผล
- 6) มีสมรรถภาพทางกายดี
- 7) มีความมานะอดทน
- 8) มีเขว่นใจ ไหวพริบดี ตัดสินใจได้ฉับพลัน
- 9) มีความเข้มแข็ง อดทน
- 10) มีความสุจริต ยุติธรรม
- 11) มีความสนุกสนาน ร่าเริง เบิกบาน
- 12) มีความสามัคคี
- 13) มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย
- 14) มีวินัย ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน

- 15) มีความโอบอ้อม อารี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่
- 16) เป็นพลเมืองดีของชาติ
- 17) มีรูปร่างทรงตรงสง่างาม
- 18) สร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับร่างกาย
- 19) สามารถป้องกันตนเองและคุ้มครองผู้อื่นในยามมีอุบัติเหตุต่าง ๆ

สมศักดิ์ ศิริอนันต์ (2541, หน้า 5 – 6) กล่าวว่า ศิลปะมวยไทยมีคุณค่าสูงสำหรับผู้เรียนหลายประการ คือ

- 1) ร่างกายมีสมรรถภาพดีสมบูรณ์ มีภูมิคุ้มกันโรคสูง
- 2) มีจิตใจเข้มแข็ง มีความสุขุมรอบคอบ
- 3) สามารถป้องกันตัวและเป็นประโยชน์ต่อสังคมในชีวิตประจำวันได้
- 4) มีความเชื่อมั่นต่อตนเอง มีระเบียบวินัย กล้าหาญ อดทน
- 5) ดำรงไว้ซึ่งศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทยให้ยั่งยืนแพร่หลายตลอดไป
- 6) มีไหวพริบ เขวี้ยงปัญญา แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
- 7) มีความเป็นสุภาพบุรุษไม่กล้ากระทำในสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ
- 8) มีความกล้าหาญ
- 9) ยึดเป็นอาชีพได้

ชาญณรงค์ สุหงษา (2545, หน้า 1) กล่าวถึงประโยชน์ของมวยไทยว่า การฝึกมวยไทยก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สร้างความมีระเบียบวินัยและส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีไทยอันดีงาม เป็นศิลปะการต่อสู้ที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในยามคับขันอีกด้วย นอกจากนี้หากผู้ฝึกมวยไทยได้ฝึกอย่างจริงจังก็สามารถเป็นนักกีฬาที่ทำรายได้ให้แก่ตนเองได้

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 4 – 6) กล่าวถึงความสำคัญของมวยไทยไว้ 6 ประการ คือ

- 1) มวยไทยสำคัญต่อบุคคล
บุคคลที่ฝึกมวยไทยจะมีพัฒนาการทางกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญาสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
- 2) มวยไทยสำคัญต่อชุมชนและสังคม

กิจกรรมการชกมวยไทยเป็นกิจกรรมทางสังคมร่วมกันหลาย ๆ คน เมื่อมีการแข่งขันในโอกาสต่าง ๆ ย่อมเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายและนันทนาการสนุกสนานไปด้วยกัน

3) มวยไทยสำคัญต่อประเทศชาติ

ประเทศไทยใช้วิชามวยไทยปกป้องการรุกรานจากชาติอื่น ๆ พระเจ้าตากสิน และทหารกล้าใช้วิชามวยไทยกอบกู้ราชบัลลังก์จากพม่า ดังนั้นวิชามวยไทยจึงใช้ปกป้องอิสรภาพ กอบกู้อิสรภาพ พิชัยราชบัลลังก์และพระมหากษัตริย์

4) มวยไทยสำคัญต่อนานาชาติ

ปัจจุบันชาวต่างชาติหัดชมมวยไทยกันมากทั้งในและต่างประเทศ ทำให้เข้าใจ วิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีของไทย ดังนั้น มวยไทยจึงเป็นมรดกของชาวโลก ที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนไทย

5) มวยไทยคู่ราชบัลลังก์

นักมวยไทยได้ใช้วิชามวยไทยเข้ารับราชการในกรมทนายเลือก หรือกรม นักมวยรับราชการสนองคุณพระมหากษัตริย์และพิทักษ์ราชบัลลังก์ ทำให้มวยไทยคู่ราชบัลลังก์

6) มวยไทยช่วยทำให้ชาติมั่นคง

ความมั่นคงทางวัฒนธรรมคือเป็นความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะด้าน เอกลักษณ์ไทยถือว่าเป็นทุนทางสังคมร่วมกันที่หล่อหลอมบุคลิกภาพรวมใจของคนไทยเข้าด้วยกัน

สรุป คนที่ฝึกมวยจะถูกปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมด้านต่าง ๆ ให้เกิดในตัวผู้ฝึกมวย นับตั้งแต่การครอบครอง การสาบานตน และหลักการของนักมวยไทยปรากฏในข้อความที่ กล่าวว่า หลักการฝึกมวยมิได้มุ่งเพียงฝึกฝนให้มีสมรรถภาพในด้านกำลังกาย ความว่องไว ความมีปฏิภาณ เท่านั้น แต่มุ่งฝึกจิตใจให้สุภาพและมีศีลธรรมอันดีด้วย ดังที่ พล พระประแดง (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 7) กล่าวไว้ว่า นักกีฬามวยไทยเป็นผู้รู้ ความเสื่อมโทรมของศีลธรรมให้ยับยั้งอยู่ เพราะกีฬามวยไทยเป็นผู้มีความตั้งใจ สมครใจสามัคคี พร้อมเพรียงหมู่คณะ แพ้ไม่เสียใจ ชนะไม่หลงตัว ไม่อาฆาตเค้น ไม่เยาะเย้ยคู่ต่อสู้ มีวินัย ขอมรับคำตัดสินโดยดี ไม่เอาเปรียบคู่ต่อสู้โดยการซ้ำเติมเมื่อคู่ต่อสู้พ่ายแพ้ ไม่เห็นแก่ตัว เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่คนอื่น (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 7)

4. การไหว้ครูมวยไทย

การไหว้ครูถือว่าเป็นประเพณีที่สำคัญของมวยไทย และถือว่าเป็นพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์ ดังที่ ปัญญา ไกรทัศน์ (2524, หน้า 1) กล่าวว่า มวยไทยประกอบด้วยคุณลักษณะของการว่าง่าย ความรู้จริง กล้าหาญ อดทน มีน้ำใจและกตัญญู ซื่อสัตย์ หากขาดข้อใดข้อหนึ่งแล้วจะเรียกว่า มวยไทยก็สุดจะฝืน โบราณกาลจึงมีการทดสอบสิ่งเหล่านี้ด้วยการ “ขึ้นครู” ก่อนเสมอ และเปลี่ยนมาเป็น “ไหว้ครู” เมื่อเวลาล่วงเลยผ่านไป

ในสมัยโบราณการ “ขึ้นครู” เปรียบเสมือนพิธีการมอบตนเองในลักษณะขอขึ้นอยู่ได้บังคับบัญชาของครู เพื่อรับเรียนวิทยาการในฐานะคนที่ว่าง่ายสอนง่ายและกล้าหาญ เพื่อเตรียมตัวและปรับปรุงตนก้าวขึ้นสู่ความเป็นทหารพระราช การที่นักมวยไทยคนใดไร้ความรู้ขาดการเชื่อฟังคำสอนครูและกระทำตัวเยี่ยงอันธพาล บุคคลที่ขึ้นลาดดาบจะเป็นนักมวยไทยและทหารพระราชามีได้ นักมวยจะต้องมีครู ต้องเคารพและเทิดทูนครู เพราะว่าการที่ครูจะยอมรับศิษย์แต่ละคนนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ดังที่ ปัญญา ไกรทัศน์ (2524, หน้า 93) กล่าวว่า มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้แบบหนึ่งของคนไทยอันเป็นมาดกลืนทอดกันมาแต่โบราณกาล ในอดีตผู้เข้าสมัครเป็นศิษย์จะมีความรู้สีกว่ายากแสนยาก กว่าจะได้เรียนรู้ถึงศิลปศาสตร์ขึ้นนี้ได้เพราะในสมัยนั้นครูอาจารย์ที่เชี่ยวชาญมีอยู่ไม่มากนัก อีกประการหนึ่งท่านไม่ได้คิดคำสอนแต่อย่างใด ผู้ที่มีความประสงค์จะศึกษาเล่าเรียนจำต้องมาฝากเนื้อฝากตัวกับครู คอยปรนนิบัติอยู่เป็นเวลานาน จนกว่าจะได้รับการถ่ายทอดวิชาพาหุยุทธครบถ้วน ด้วยเหตุนี้ครูและศิษย์มวยในสมัยก่อนจึงมีความสัมพันธ์กันแนบแน่นดุจบุตรกับบิดามารดา

การที่ครูจะรับเป็นศิษย์นั้น ผู้เป็นศิษย์จะต้องให้สัตย์ปฏิญาณต่อครู ดังเช่น อาจารย์ กิมเล้ง ทวีสิทธิ์ (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 77) ให้ศิษย์รับสัตย์ 4 ข้อ คือ

- 1) จะบำรุงร่างกายให้สะอาด แข็งแรง และดำรงชีวิตด้วยความซื่อสัตย์สุจริต บริสุทธ
- 2) จะไม่รังแกผู้อ่อนแอ ร่วมรักสามัคคี และช่วยเหลือกันเมื่อช่วยได้
- 3) จะบำเพ็ญกรรมดีเพื่อประโยชน์ผู้อื่น และรักษาดี
- 4) จะหลีกเลี่ยงเหตุการณ์อันไม่สงบ

ยศเรืองสา (อ้างถึงใน สุจิตรา สุคนธทรัพย์, 2540, หน้า 172) ได้กล่าวถึงข้อควรปฏิบัติของผู้ฝึกมวย (กฎของนักสู้) ในหนังสือตำรามวยไทยดำรับพระเจ้าเสือไว้ว่า นักมวยมีข้อพึงปฏิบัติดังนี้

- 1) จงทำตนเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน
- 2) จงสุภาพต่อคนทั่วไป
- 3) จงเป็นผู้มีสันติธรรมไม่พาลเกร
- 4) จงเป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อตัวเองและผู้อื่น
- 5) ต้องเป็นผู้มีมานะบากบั่น ไม่ย่อท้อต่อทุกสิ่ง
- 6) จงเป็นผู้เสียสละต่อหมู่ชน เมื่อประเทศชาติต้องการ
- 7) จงสร้างแก่นแท้ของจิต ให้แกร่งกร้าวเยี่ยงเหล็กเพชร
- 8) จงเป็นผู้เห็นธรรมในหลักพระพุทธศาสนา และมีศีลธรรมประจำใจ

- 9) ต้องเป็นคนตรงต่อเวลา รักชื่อเสียงและค่าของตน
- 10) ต้องออกกำลังกายอยู่เสมอเป็นประจำ
- 11) ต้องไม่เอาเปรียบคู่ต่อสู้ในทางผิดกติกา และศีลธรรม
- 12) ต้องเคารพกฎหมายของบ้านเมือง

นอกจากนี้ยังมีพิธีครอบครู ซึ่งหมายถึง การที่ศิษย์ได้ศึกษาศิลปะมวยไทยจนหมดสิ้นแล้วและสามารถถ่ายทอดวิชาให้ผู้อื่นได้แล้วก็จะทำพิธีครอบครูให้ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 80) กล่าวว่า ตามประเพณีเดิมของมวยสายครูเมฆ แห่งบ้านท่าเสาและพระยาพิชัยดาบหัก การครอบครูหมายถึงการที่ลูกศิษย์ได้ศึกษาเล่าเรียนศิลปะมวยไทยจนหมดสิ้นแล้ว มีความสามารถที่จะสืบทอดศิลปะมวยไทยตามคำรับของครูมวยสายนั้น มีความสามารถที่จะประยุกต์มวยให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ และแก้ไขปรับปรุงลูกไม้และเกร็ดไม้ต่าง ๆ ได้จนเป็นที่พอใจของครู ได้รับการถ่ายทอดเคล็ดลับและไม้ต่าง ๆ พอจะเป็นครูมวยต่อไป ทั้งยังสามารถขึ้นเวทีมวยโดยไม่ทำให้สำนักมวยต้องขายหน้าแล้ว ครูมวยจะทำพิธีครอบครูสวมมงคลที่ถูกต้องตามประเพณีของสำนักมวยให้ ซึ่งส่วนใหญ่จะทำในวันพฤหัสบดีก่อนเวลาเพลที่บ้านของครูมวยหรือในโบสถ์ เป็นที่น่าสังเกตว่ามงคลที่สวมให้นั้นอาจจะเป็นมงคลประจำตัว เพราะมงคลนี้จะมีดวงพิชัยสงครามของผู้ผู้นั้นอยู่บนแผ่นยันต์สีแดง ซึ่งพันอยู่รอบมงคล มงคลนี้จะมีสีขาวแดงถักด้วยด้ายดิบสีขาว 4 เส้น และสีแดง 4 เส้น แต่ละเส้นประกอบด้วยด้ายดิบหลายสิบเส้น ถักพอดีกกับขนาดของศีรษะ แล้วบรรจุเป็นเส้นเดียวพอได้ระยะ จากนั้นก็แยกถักเป็น 2 หาง โดยมีการผูกมัดไว้ที่ปลายและจะไม่ใช้วัตถุแข็งเลย เพราะในอดีตนักมวยจะสวมมงคลขึ้นเวทีต่อสู้และไม่ถอดมงคลตลอดการต่อสู้ หลังจากนั้นจะนำเอาแผ่นยันต์ที่ลงอักขระประจำสำนักและดวงพิชัยสงครามของผู้ได้รับการครอบครูพันรอบมงคลส่วนหน้าเอาไว้ มงคลนี้โดยปกติจะได้รับการสวดชัยไว้เรียบร้อยแล้ว (ถ้าใช้แผ่นยันต์พันรอบ) ถ้าไม่มีแผ่นยันต์ก็ไม่ต้องสวดชัยแต่ประการใด แต่ถ้ามีโอกาสก็นำเข้าไปร่วมพิธีสวดชัยเมื่อมีการบวชพระใหม่

นอกจากนี้ยังมีการไหว้ครูประจำปี ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 83) กล่าวว่า การไหว้ครู ซึ่งจัดกันเป็นประจำหรือเป็นประเพณีนี้ดูเหมือนในโลกนี้จะมีเพียงประเทศไทยเท่านั้นที่ปฏิบัติกัน ส่วนประเทศอื่นไม่เห็นมี แม้ประเทศจีนเองจะมีกล่าวถึงการไหว้ครูไว้บ้างในหนังสือนิยายบางเรื่องก็ทำกันเป็นการเฉพาะในบางสำนักเท่านั้น ไม่ได้ทำกันทั้งประเทศอย่างไทย ประเทศไทยเรามีประเพณีการไหว้ครูมาแต่โบราณ เราไหว้ครูเพราะความเคารพในความเป็นผู้รู้และความเป็นผู้มีคุณธรรม คุณสมบัติทั้ง 2 ประการของครูต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับคุณธรรมของศิษย์การเรียนการสอนจึงจะดำเนินไปด้วยดี และจากคำปณิธานที่ศิษย์กล่าวต่อหน้าครูในพิธีไหว้ครูนี้ จะทำให้ศิษย์ระลึกถึงอยู่เสมอแม้จะจบการศึกษาอบรมไปแล้วเป็น

เวลานานก็ตาม ก็ยังมีใจระลึกถึงครูอยู่ด้วยความเคารพยกย่อง บางสาขาวิชาชีพก่อนจะนำความรู้มาใช้มักจะทำพิธีบูชาครูก่อน เพื่อระลึกถึงครู เพื่อเป็นกำลังใจ และเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ตน เช่น พวกอาชีพศิลปิน อาทิ โขน ละคร ลิเก หรือพวกอาชีพชกมวยไทย เป็นต้น วันประกอบพิธีไหว้ครูจะถือเอา “วันพฤหัสบดี” เป็นหลัก เพราะเชื่อว่าวันนี้เป็น “วันครู”

สรุป การไหว้ครู ถือเป็นประเพณีที่สำคัญของการเป็นนักมวยไทย เกิดความเป็นสิริมงคลแก่ทุกฝ่าย ลักษณะของกิจกรรม เช่น การขึ้นครู การครอบครู และการไหว้ครูประจำปีซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป

5. หลักเบื้องต้นในการฝึกทักษะแม่ไม้มวยไทย

ในการฝึกมวยไทยจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักการพื้นฐานก่อน เพราะเป็นทักษะเบื้องต้นไปสู่การเรียนรู้แม่ไม้มวยไทยและกลมวย เพื่อนำไปสู่การมีทักษะในขั้นสูงต่อไป หลักการดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 137 – 140) ได้กล่าวไว้ดังนี้

5.1 การตั้งท่าจรดมวย

การตั้งท่าจรดมวย หมายถึง การวางเท้าและวางมือให้ถูกต้องตามหลักการฝึก ซึ่งในการจรดมวยนั้นต้องทราบคำว่าเหลี่ยมมวย

เหลี่ยมมวย หมายถึง การแสดงการใช้มือและเท้าที่ถนัดออกมาให้เห็น โดยปกติมวยจะมีสองเหลี่ยม คือ เหลี่ยมซ้ายกับเหลี่ยมขวา

เหลี่ยมซ้าย หมายถึง การยื่นหมัดขวาไว้ข้างหน้า สูงเหนือระดับหางคิ้ว ในขณะที่เท้าขวาขึ้นไปข้างหน้า แขนขวานานลำตัว หมัดซ้ายบิดคาง เท้าซ้ายอยู่หลัง ลำตัวเหยียดตรง ไม่เกร็ง ปล่อยตัวตามสบาย โดยน้ำหนักอยู่ที่เท้าซ้าย โดยที่เท้าทั้งสองห่างกันหนึ่งช่วงตัว สายตามองผ่านมือไปยังคู่ต่อสู้ตลอดเวลา

เหลี่ยมขวา หมายถึง การยื่นหมัดซ้ายไปข้างหน้า สูงเหนือระดับหางคิ้ว ในขณะที่เท้าซ้ายไปข้างหน้า แขนซ้ายขนานกับลำตัว หมัดขวาบิดคาง เท้าขวาอยู่ด้านหลัง ลำตัวเหยียดตรง ไม่เกร็ง ปล่อยตัวตามสบาย ให้น้ำหนักอยู่ที่เท้าขวา สายตามองผ่านมือไปยังคู่ต่อสู้ตลอดเวลา

5.2 การวางตำแหน่งอวัยวะ

การวางตำแหน่งอวัยวะที่ใช้จรดมวย หมายถึง การกำหมัด การวางเท้า มือ และลำตัว

การกำหมัดที่ถูกต้อง มีลักษณะแบ่มือให้นิ้วทั้งสี่เรียงติดกัน แล้วงอข้อแรกของปลายนิ้วกระชับเข้าหาอุ้งมือ แล้วกดทับด้วยนิ้วหัวแม่มือ ทาบลักษณะเฉียงกับนิ้วชี้และนิ้วกลาง เพื่อให้หมัดกระชับโดยไม่เกร็ง

การวางเท้า ให้วางเท้าห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ เท้าที่ไม่ถนัดวางไว้ด้านหน้า ห่างจากเท้าที่ถนัดซึ่งอยู่หลัง (ผู้รู้บางท่านกล่าวว่า ห่างกันหนึ่งช่วงแผ่นกระดาน)

การวางมือ ในการวางมือนั้นให้มือข้างที่ไม่ถนัดยกสูงระดับหางคิ้ว ห่างจากคิ้วไม่เกินหนึ่งคืบ ยกไหล่ขึ้นเล็กน้อยเพื่อช้อนคาง มือที่อยู่ด้านหลังกำหมัดหันฝ่ามือเข้าหาใบหน้า ห่างจากโหนกแก้มเล็กน้อย โดยให้สอกแนบกับชายโครง

การวางลำตัว ลำตัวปล่อยตามสบายไม่เกร็ง ไม่ก้ม เข้าไม่งอ โดยหน้าและไหล่เกือบเป็นแนวเดียวกัน

5.3 การเคลื่อนไหว

การเคลื่อนไหวเป็นพื้นฐานของการใช้แม่ไม้มวยไทย ทั้งการรุกและการรับ โดยการเคลื่อนไหวในการฝึกมวยไทยมีดังนี้

5.3.1 การรุกและการถอยเป็นเส้นตรง

การรุกและการถอยเป็นเส้นตรง แบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ

1) การรุกหรือถอยแบบเดินหน้าหรือถอยหลัง โดยการสับเท้า โดยการรุกให้ใช้แรงส่งจากเท้าหลัง เท้าหน้าก้าวรุกไปข้างหน้า เท้าหลังสับตามเป็นจังหวะ โดยอาจจะยกเท้าหรือไม่ก็ได้ ในขณะที่เวลาถอยก็ใช้แรงส่งจากเท้าหน้าให้เท้าหลังก้าวออกไป แล้วเท้าหน้าก้าวตามเป็นจังหวะ โดยจะยกเท้าหรือไม่ก็ได้

2) การรุกหรือถอยแบบสลับมือเท้า หมายถึง การรุกที่มีการสลับมือเท้า ตามข้อ 5.3.1 เมื่อฝึกได้อย่างมีทักษะแล้วให้เดินรุกสลับเท้าและถอยสลับเท้าให้คล่องแคล่วจะช่วยให้นำไปใช้ในการฝึกทักษะขั้นสูงต่อไป

5.3.2 การรุกและถอยฉาก

การรุกเป็นมุมฉาก หมายถึง การเพิ่มจากการรุกธรรมดา โดยใช้เท้าที่ไม่ถนัดตั้งนำ ก้าวเท้าที่ไม่ถนัดไปข้างหน้า เท้าที่ถนัดก้าวส่งตาม ต่อจากนั้นใช้เท้าที่ไม่ถนัดสับออกฉากด้านข้าง ส่งเท้าที่ถนัดตามไปอยู่หน้าของเท้าที่ไม่ถนัด ลักษณะการเคลื่อนที่มีลักษณะอยู่ในมุมฉาก โดยมีจังหวะการฉากดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 141)

5.3.2.1 การรูกฉาก

การรูกฉาก มีลักษณะจังหวะการเคลื่อนไหว ดังนี้

1) การรูกฉากขวาแบบธรรมดาจากการตั้งท่าขวาน้ำ วิธีฝึก
จังหวะที่ 1 รูกไปด้านหน้าในท่าธรรมดา จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าขวาฉากไปทางขวาเล็กน้อย จังหวะ
ที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายฉากตามไปทางขวาโดยให้เท้าซ้ายไปอยู่หน้าเท้าขวา

2) การรูกฉากซ้ายแบบรูกเท้าสลับจากการตั้งท่าขวาน้ำ จังหวะ
ที่ 1 รูกไปด้านหน้าแบบรูกธรรมดา จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าซ้ายฉากไปทางซ้ายเล็กน้อย จังหวะที่ 3
ชักเท้าขวาฉากตามให้อยู่หน้าของเท้าซ้าย

5.3.2.2 การถอยฉาก

การถอยฉาก ในบางโอกาสสำหรับการเคลื่อนที่ของเท้าจำเป็น
จะต้องถอยโดยการถอยฉากเพื่อต้องการที่จะให้ตำแหน่งของการตั้งท่าเปลี่ยนทิศทาง เพื่อไม่ให้
เป็นเป้าหมายของคู่ต่อสู้ในขณะรูก ดังนั้น เราสามารถถอยฉากได้ ดังนี้

1) ฉากขวา จากการตั้งท่ามือซ้าย เท้าซ้ายอยู่หน้า วิธีฝึก
จังหวะที่ 1 ถอยไปด้านหลังโดยการถอยแบบเท้าหน้าเท้าตาม จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าขวาฉากไป
ทางด้านขวา จังหวะที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายเฉียงไปทางขวาให้ไปอยู่หน้าเท้าขวา

2) ฉากขวา (ไม่ต้องถอย) จากการตั้งท่ามือซ้ายอยู่หน้า วิธีฝึก
จังหวะที่ 1 ก้าวเท้าขวาฉากไปข้างขวาเพียงเล็กน้อย จังหวะที่ 2 ชักเท้าซ้ายเฉียงไปทางขวาให้
มาอยู่หน้าเท้าขวา การตั้งท่าเท้าซ้ายนำ

3) ฉากซ้าย จากการตั้งท่ามือซ้ายเท้าซ้ายอยู่หน้า วิธีฝึก จังหวะ
ที่ 1 ถอยไปข้างหลังแบบเท้าหน้าเท้าตาม จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าซ้ายฉากไปทางซ้ายมือ จังหวะที่ 3
ชักเท้าขวาถอยหลังให้ไปอยู่หลังเท้าซ้ายในลักษณะการตั้งท่าซ้ายนำอยู่หน้า

4) ฉากซ้าย (ไม่ต้องถอย) จากการตั้งท่ามือซ้าย เท้าซ้ายอยู่
หน้า จังหวะที่ 1 ก้าวเท้าซ้ายเฉียงให้ฉากไปทางซ้ายเล็กน้อย จังหวะที่ 2 ฉากหรือชักเท้าขวาไป
หลังเท้าซ้ายให้มาอยู่ในลักษณะการตั้งท่าแบบซ้ายนำ

การถอยฉากหรือรูกฉากนั้น เรามักจะได้ยินคำว่า ฉากนอกหรือฉากใน
ฉากนอกนั้นหมายถึงการเคลื่อนที่ออกนอกแนวการกระทำของคู่ต่อสู้ แต่การหลบออกไปนั้น
จะต้องมีความพร้อมที่จะทำการต่อสู้ ส่วนฉากใน หมายถึง การเคลื่อนของเท้าเพื่อจะใช้จังหวะใน
การรูกและรับ โดยเคลื่อนเท้าเข้าหาคู่ต่อสู้

5.3.2.3 การเคลื่อนที่เป็นวงกลม

การเคลื่อนที่เป็นวงกลม คือ การเคลื่อนโดยใช้การรุกและถอยแบบการเคลื่อนที่ของแบบแท่งธรรมดาในลักษณะทำหน้าทำตามที่เคลื่อนที่ไปด้านหน้า ไปด้านหลัง ไปทางข้างซ้ายหรือไปทางข้างขวา

1) การเคลื่อนที่ตามแนวรอบวงกลม

การเคลื่อนที่แบบนี้ให้เคลื่อนตามคู่ต่อสู้ไปเป็นแนววงกลม จะรุกหรือถอยให้ใช้แบบการรุกและถอยแบบธรรมดา คือใช้แบบทำหน้าทำตาม หรือจะใช้การรุกแบบทำสลับก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสของการเคลื่อนที่

2) การเคลื่อนที่ไปทางซ้ายหรือทางขวา

การเคลื่อนที่แบบนี้เป็นการเคลื่อนที่โดยมีคู่ต่อสู้เป็นแกนกลาง วิธีฝึก จังหวะที่ 1 การเคลื่อนที่แบบนี้เป็นการเคลื่อนที่ไปทางด้านขวา การเคลื่อนที่ที่ต้องเอาเท้าหลังไปก่อน จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าหน้าตามไป ถ้าหากเคลื่อนที่ไปทางด้านซ้ายมือจะต้องใช้เท้าหน้าไปก่อนแล้วเอาเท้าหลังเคลื่อนที่ตามไป

5.3.2.4 การก้าวย่าง

การก้าวย่าง หมายถึง การเดินหรือการสับเท้าตัวเอง ใช้ในโอกาสทั้งรุกและถอย ลักษณะการก้าวย่างในมวยไทยนั้น คือการยกเข่าขึ้นสูงพร้อมทั้งยกแขนขึ้นเป็นแนว การยกเข่าขึ้นให้ติดกับศอกหรือเกือบติดกับศอก เข่าที่ยกนั้นอาจจะยกก่อนแล้วสับเท้า การเคลื่อนที่ลักษณะดังกล่าวนี้เราเรียกว่า “การก้าวย่าง” บางครั้งอาจจะสับเท้าไปข้างหน้าก่อนยกเข่าขึ้น ในบางโอกาสอาจจะถอยแล้วยกเข่าเกือบติดศอกก็ได้ การที่ยกเข่าขึ้นติดศอกนั้น เป็นการป้องกันคู่ต่อสู้ บางครั้งอาจทำสลับกันได้ทั้งด้านซ้ายหน้าและขวานำ

5.3.2.5 การย่างสามขุม

การย่างสามขุม คือการเดินจุดสามจุดโดยการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้า วิธีการคือให้กำหนดจุดสามจุดที่จะใช้ในการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้า เช่น เท้าซ้ายอยู่หน้า ให้เปลี่ยนไปเป็นอยู่ด้านหลัง กล่าวคือเป็นการเปลี่ยนเหลี่ยมของร่างกายนั่นเอง

5.3.2.6 การย่างสุขเกษม

การย่างสุขเกษม คือการก้าวย่างหรือการเคลื่อนที่โดยการก้าวเท้าออกไปข้างนอก พร้อมกับการโยกตัวใช้มือปิดลงมาข้างล่าง ในขณะที่อีกมือหนึ่งยกขึ้นระดับใบหน้าเพื่อเป็นการป้องกันอาวุธ ส่วนมือที่ปิดลงมาใช้กรณีเมื่อคู่ต่อสู้ตีมาหาเราก็ใช้มือปิดป้องกัน ส่วนมือที่อยู่ข้างบนก็ใช้ป้องกันอาวุธได้ ทั้งนี้ในการกระทำนั้นจะต้องบิดสะโพกตามไปด้วย พร้อมกับปิดมือล่างให้ผ่านลำตัว ส่วนเท้าเคลื่อนที่ก้าวไปพร้อมกับการปิดมือผ่านลำตัว

6. การใช้หมัด เท้า เข่า สอก

ในการฝึกมวยไทยต้องเข้าใจอาวุธมวยไทยพื้นฐาน ได้แก่ หมัด เท้า เข่า และศอก โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 147-216) กล่าวถึงไว้ ดังนี้

6.1 การใช้หมัด

การใช้หมัด มีดังนี้

6.1.1 หมัดตรง หมายถึง การใช้หมัดที่ถนัดพุ่งไปยังเป้าหมายโดยอาศัยแรงจากไหล่ ลำตัว และเท้ายันพื้นโดยน้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าหน้าใช้แรงส่งจากเท้าหลังและไหล่

6.1.2 หมัดตัด หมายถึง การใช้หยัดเหวี่ยงในลักษณะโค้งครึ่งวงกลมบริเวณลำตัวหรือใบหน้าหรือศีรษะของผู้ต่อสู้ ผู้รู้บางท่านเรียกว่า หมัดเหวี่ยง แบ่งออกเป็นหมัดเหวี่ยงสั้นและเหวี่ยงยาว เหวี่ยงสั้น หมายถึง การเหวี่ยงวงแคบ ส่วนเหวี่ยงยาวหมายถึงการเหวี่ยงวงกว้าง

6.1.3 หมัดตะวัด หมายถึง การใช้บริเวณสันหมัดกดลงบริเวณอวัยวะสำคัญของคู่ต่อสู้ในลักษณะถึงเหยียดแขนออกไป พร้อมชกตะวัดวงแคบ

6.1.4 หมัดเสย หมายถึง การใช้หมัดชกเข้าหาคู่ต่อสู้โดยงอศอก เกร็งข้อศอก หงายหมัดพุ่งหมัดยกขึ้นสู่เป้าหมายได้แก่ ปลายคาง คางงู หรือใบหน้าที่คู่ต่อสู้

6.2 การใช้เท้า

การใช้เท้า แบ่งออกเป็น 2 ไม่ คือ การเตะและการถีบ

6.2.1 การเตะ หมายถึง การใช้อวัยวะส่วนขาตั้งแต่ได้เข่าลงไปจนถึงปลายเท้า แบ่งออกเป็น

6.2.1.1 เเตะตรง หมายถึง การเตะเสยขึ้นจากพื้นขึ้นไปกับส่วนบนในลักษณะตั้งฉากกับพื้น

6.2.1.2 เเตะตัด หมายถึง การเตะที่ใช้เท้าวาดขึ้นขนานกับพื้น สามารถเตะตัดได้ทั้งล่าง ลำตัว และส่วนบนของอวัยวะ

6.2.1.3 เเตะวัด หรือเตะเฉียง หมายถึง การเตะที่ทิศของการเตะจะเฉียงลงจากพื้นสู่เป้าหมาย (ดังภาพเคลื่อนไหว)

6.2.1.4 กลับหลังเตะ หมายถึง การหมุนตัวหันหลังด้านหลังให้สันเท้าปะทะเป้าหมายของคู่ต่อสู้

6.2.1.5 เเตะรีด หมายถึง การเตะที่ยกเข่าขึ้นเหมือนจะตีเข่าแต่คิดปลายเท้าออกไปอย่างรวดเร็ว

6.2.2 การถีบ หมายถึง การใช้ปลายเท้า ฝ่าเท้า หรือส้นเท้าปะทะคู่ต่อสู้ โดยให้ส้นเท้าหรือปลายเท้าปะทะคู่ต่อสู้ การถีบขึ้นพื้นฐานแบ่งออกได้ดังนี้

6.2.2.1 การถีบตรง หมายถึง การถีบออกไปตรง ๆ ให้ปลายเท้าสับเท้าหรือฝ่าเท้าปะทะเป้าหมายในส่วนต่าง ๆ ของคู่ต่อสู้ โดยอาจเหยียดเท้าตรงหรืองอเข่าถีบก็ได้

6.2.2.2 การถีบข้าง หมายถึง การใช้ปลายเท้าถีบออกไปด้านข้างของลำตัว โดยเอียงศีรษะออกไปห่างจากลำตัว

6.2.2.3 การถีบกลับหลัง หมายถึง การถีบตรงออกไปทางด้านหลังอาจเหยียดขาตรงหรืองอเข่าแล้วเหยียดตรงออกไปยังเป้าหมาย

6.3 การใช้เข่า

การใช้เข่า หมายถึง การใช้ข้อเข่าที่เป็นข้อต่อระหว่างกระดูกขาส่วนบนกับกระดูกขาส่วนล่าง แล้วยกขากระทันหันไปยังเป้าหมายของคู่ต่อสู้ การใช้เข่าพื้นฐานมีดังนี้

6.3.1 เข่าตรง หมายถึง เข่าที่พุ่งตรงไปข้างหน้าเข้าสู่กลุ่มเป้าหมาย

6.3.2 เข่าเฉียง หมายถึง เข่าที่ตีเฉียงเข้าสู่เป้าหมายด้านตรงกับเข่าที่พุ่งไป

6.3.3 เข่าตัด หมายถึง เข่าที่พุ่งออกจากขาไปซ้ายขวานานกับพื้น โดยปลายเท้าขนานเป็นเส้นตรงขนานกับพื้น โดยให้ส่วนของหัวเข่าปะทะเป้าหมาย

6.3.4 เข่าโค้ง หมายถึง การบิดสะโพกให้คว่ำลงพร้อมเหวี่ยงเข่าให้มีรัศมีโค้งจากบนกดลงล่างปะทะเป้าหมายให้ปลายเท้าเหยียดเป็นเส้นตรงกับขาและเข่า

6.3.5 เข่าโยน เป็นการกระโดดโยนเข่าขึ้นไป

6.3.6 เข่าลอย หมายถึง การกระโดดขึ้นสูง ทะยานพุ่งเข่าลอยสูงจากพื้นตีไปที่เป้าหมาย ซึ่งใกล้เคียงกับเข่าโยนแต่ลอยสู่พื้นสูงกว่า

6.4 การใช้ศอก

การใช้ศอกขึ้นพื้นฐานมีหลายลักษณะ ได้แก่

6.4.1 ศอกตี บางท่านเรียกว่าศอกกลับ โดยสับจากวิธีการตีจากบนลงสู่ด้านล่างเฉียงคล้ายมูมฉาก บางครั้งอาจบิดตัวตี โดยมีแรงส่งจากไหล่ ลำตัว และเท้า

6.4.2 ศอกตัด หมายถึง การตีตัดขนานกับพื้นจากด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง

6.4.3 ศอกงัด หมายถึง ตีศอกจากล่างจัดขึ้นไปข้างบนตรงเป็นมูมฉาก

6.4.4 ศอกพุ่ง หมายถึง การตั้งฉากศอกตรงเป้าหมาย เมื่อคู่ต่อสู้เข้ามาที่พุ่งศอกไปยังเป้าหมาย

6.4.5 ศอกกระทันหัน หมายถึง การใช้ศอกพุ่งออกไปด้านหลังในลักษณะกระทันหันแก้ไขสถานการณ์ที่คู่ต่อสู้ประชิดเข้ามาด้านหลัง

6.4.6 สอกลงกลับ หมายถึง การหมุนตั้งดีสอกลงกลับไปทางด้านหลังตามจังหวะที่สัมพันธ์กับการเคลื่อนตัวลงเท้า

7. ไ้ม้วยไทย

ไ้ม้วยไทย หมายถึง ท่าของการผสมผสานการใช้หมัด เท้า เข่า สอก เพื่อการรุกหรือรับในการต่อสู้ด้วยมวยไทย (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 250) รายละเอียดของไ้ม้วยที่มีการแบ่งไว้ชัดเจนมี 3 ลักษณะ ได้แก่ กลมววย เฆงมววย แม่ไม้มวยและลูกไ้ม้วยไทย

7.1 กลมววย

กลมววย หมายถึง ท่าของการใช้ศิลปะมวยไทยทั้งการรุกและการรับในการต่อสู้ด้วยมวยไทย เรียกชื่อตามลักษณะการใช้ ถ้าใช้ในการรุกเรียกว่า กลมววย จู๋โจม ถ้าใช้ในการรับหรือตอบโต้ เรียกว่า กลมววยแก้ ถ้ารับและตอบโต้หมัด เรียกว่า กลมววยแก้หมัด ถ้ารับและตอบโต้เท้า เรียกว่า กลมววยแก้เท้า ถ้ารับและตอบโต้เข่า เรียกว่า กลมววยแก้เข่า ถ้ารับและตอบโต้สอก เรียกว่า กลมววยแก้สอก ยศ เรืองสา ได้กล่าวถึงกลมววยไว้ในตำรามวยไทยดำรับพระเจ้าเสือ ดังนี้ กลมววยแบ่งเป็นกลมววยแก้หมัด 29 กล กลมววยแก้เท้า 23 กล กลมววยแก้เข่า 3 กล กลมววยแก้สอก 4 กล และกลมววยจู๋โจม 23 กล

7.1.1 กลมววยแก้หมัด 29 กล ได้แก่ สลับฟันปลา ปักขาแหวกรัง ขวาชัดดอก อีเหนาแทงกริช ขอเขาพระสุเมรุ ดาเถรคำฝัก มอญยันหลัก ขุนศึกตีทวน ดับขวาลา หนูไต่ราว เอร่าวันเสงา หนูมานถวายนแหวน หงส์ปีกหัก สักพวงมลัย ผ่านลูกบวบ ปิดปกชกด้วยสอกสวนทวน คลื่นกระทบฝั่ง บาทาลูปพัคตร์ ขุนยักษพานาง พระรามจองถนน นารายณ์บันเศียร ลูกฉางจับหมัด รักแร้หักแขน สอกท้ายทอย นารายณ์ขว้างจักร ล้มขุนทวน หนูมานหักคาน จระเข้ฟาดหาง

7.1.2 กลมววยแก้เท้า 23 กล ได้แก่ ปีกลูกทอย นาคาบิดหาง หักวงไอยรา วิรุฬหกกลับ ไกรสรข้ามห้วย หิรัญม้วนแผ่นดิน นาคมุดบาดาล ทะแยคำเสา ถายี่เหิน พระรามเดินดง บรรพตถล่ม นางมณโชนั่งแท่น รัศวงเอร่าวัน ยันรุกขมุล โคนรุกขมุล นางมณโชนั่งดัก หักหลักเพชร หนูมานฟาดกุมภภัณฑ์ ถึงพริ้ว ญวนทอดแห ทวนขุนศึก กวาดมาร หนูมานแบกแข็ง

7.1.3 กลมววยแก้เข่า 3 กล ได้แก่ พลิกแผ่นดิน กังหันต้องลม เบนสุเมรุ

7.1.4 กลมววยแก้สอก 4 กล ได้แก่ พระรามนำวศร พระรามหักศร พระรามฟาดศร พระรามยันศร

7.1.5 กลมวชิฐ 23 กล ได้แก่ หักคอไอยรา ขุนยักษ์จับลิง กวางเหลียวหลัง ตลบขึ้น อีกาณิกรัง ตลบลง หนุมานแหวกฟอง นกคุ้มเขารัง ฤาษีมูสสะ หนุมานทะยาน หักคอเฮอร์วัน ตะเพียนแผ่ตอ จระเข้ผ่าตอ ยันเฮอร์วัน เกรกวาดลาน พระรามตีทัพ พระรามสะกดทัพ บันเสียรทศกัณฐ์ ขว้างจักรนารายณ์ พระรามเหยียบลงกา รามสูรขว้างขวาน หนุมานข้ามลงกา และนารายณ์ข้ามสมุทร

7.2 เชิงมวย

เชิงมวย หมายถึง วิธีการใช้หมัด เท้า เข่า และศอก เป็นท่าทางหรือแบบแผนในการรุกและรับแบบต่าง ๆ อุทัย สนิทสาร ได้กล่าวถึงเชิงมวยไว้ดังนี้ เชิงมวยแบ่งเป็น 4 เชิง คือ เชิงหมัด 15 เชิง เชิงเท้า 15 เชิง เชิงเข่า 11 เชิง เชิงศอก 24 เชิง มีชื่อเรียกแตกต่างกันดังต่อไปนี้

7.2.1 เชิงหมัด 15 เชิง ได้แก่ กาจิกไข่ (หมัดตรงนำ) พระพายล้มสิงขร (หมัดตรงตาม) วานรหักค่าน (หมัดเหวี่ยงข้าง) พระกาฬเปิดโลก (หมัดหงาย) ไชยนาสา (หมัดจอบวัด) อินทราชขว้างจักร (หมัดขว้าง) พระลักษมณ์ห้ามพล (หมัดอัด) ผจญช้างสาร (ชกพร้อมทั้งเท้า) หนุมานถวายนว (หมัดคู่) ล้วงแดนเหรา (ชกพร้อมเข่า) นาคาพันไฟกาฬ (หมัดสลับ) หักค่านลมกรด (หมัดป่นศอก) องคตควงพระขรรค์ (หมัดควง) ฤาษีลี้มัญญา (หมัดหลอก) และหนุมานจองถนน (หมัดคว่ำบน)

7.2.2 เชิงเท้า 15 เชิง ได้แก่ เปิดทวาร (เตะนำ) ลงคานประตู่ (เตะเหวี่ยง) กระทุ้งรวดา (เตะถีบ) โยธาสิทธิพล (ถีบเตะตรง) มานพเล่นขา (เท้าหน้าเตะเหวี่ยง) มัจฉาเล่นหาง (เตะสามไม้ เตะเท้า คาง และถีบ) กวางเล่นโป้ง (กระโดดเตะ) ณรงค์พยุหบาท (ถีบเตะเหวี่ยง) จระเข้ผ่าตอ (เตะเหวี่ยงหลัง) กินรีเล่นน้ำ (ส้นเท้าตีขึ้น) ตามด้วยแข้ง (เตะด้วยแข้ง) แปลงอินทรี (เท้าพร้อมหมัด) พาชีสะบัดยาง (เตะติดตาม) นางสลับบาท (เตะสลับเท้า) และกวาดธรณี (เตะเหวี่ยงต่ำ)

7.2.3 เชิงเข่า 11 เชิง ได้แก่ กุมภกัณฐ์พุ่งหอก (เข่าตรง) หยอกนาง (เข่าตะแคง) เขยคาง (เข่าคู่) พรางศัตรู (เข่าข้าง) งูไล่ตุ๊กแก (เข่าสลับ) ตาแก่ตีชุด (เข่าคู่ศอก) หยุตโยธา (เข่าพร้อมศอก) ภูผาสะท้าน (เข่าอัด) หักคอช้างเฮอร์วัน (โน้มคอตีเข่า) คั่นภูผา (เข่าพร้อมหมัด) และศิลากระทบ (เข่ากระทบ)

7.2.4 เชิงศอก 24 เชิง ได้แก่ พุ่งหอก (ศอกนำ) ศอกผ่านหน้า (ศอกพินหน้า) พรายายแก็ (ศอกเหวี่ยง) แ่งลูกคาง (ศอกตัด) ถางป่า (ศอกคว่ำ) ฟาลัน (ศอกป่นแขน) ยันพยัคฆ์ (ศอกอัด) จักรนารายณ์ (ศอกกลับ) ทราบเหลียวหลัง (ศอกเฉียงหลัง) กวางสะบัดหน้า (ศอกสลับ) คชาตกมัน (ศอกพินหลัง) พสุธาสะท้าน (ตีสองศอก) ยันโยธี (ศอกอัดหลัง) อักคี่ส่องแสง

(ศอกสลับหมัด) กำแพงภูผา (ศอกสลับหลัง) นาคาคาบหาง (ศอกพร้อมเข้า) ช้างประสานงา (ศอกคู่) สู้แคนนาคา (ศอกตบกลับ) โขธาเคลื่อนทัพ (ศอกพุ่งหน้า) ยันสองกร (ศอกยันหลัง) ม้อนดีทั้ง (ศอกปัก) ขว้างพสุธา (ศอกขว้างหลัง) ถามีบดยา (ศอกค้ำปัก) และนาคาเคลื่อนกาย (ศอกควง)

7.3 แม่ไม้และลูกไม้มวยไทย

7.3.1 แม่ไม้มวยไทย หมายถึง ท่าของการใช้ศิลปะมวยไทยที่สำคัญที่สุด อันเป็นพื้นฐานของการใช้ไม้มวยไทย ซึ่งผู้ฝึกมวยไทยจะต้องเรียนรู้และปฏิบัติให้ได้ก่อนที่จะฝึก ลูกไม้ซึ่งถือว่าการใช้ไม้มวยไทยที่ละเอียดขึ้น (โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 414) โบราณอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิได้จัดแบ่งแม่ไม้มวยไทยเป็น 15 ไม้ ดังนี้ (ฟอง เกิดแก้ว และสุภาพ เจริญสวัสดิ์ อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 414)

แม่ไม้ 15 ไม้ ได้แก่ สลับฟันปลา ปักขาแหวกรัง ขวาชัดดอก อิเหนา แทงกริช ยอเขาพระสุเมรุ ตาเถรค้ำฝึก มอญยันหลัก ปักลูกทอย จระเข้ฟาดหาง หักวงไอยรา นาคาบิดหาง วิรุฬหกกลับ ดับขวาลา ขุนยักษ์จับลิ้ง และหักคอเราวัน

7.3.2 ลูกไม้มวยไทย หมายถึง ท่าของการใช้ศิลปะมวยไทยที่แตกย่อยออกไปจากแม่ไม้ มีลักษณะละเอียดอ่อนมากมายหลายอย่าง ซึ่งผู้ฝึกจะต้องผ่านการฝึกหัดแม่ไม้มวยไทย ก่อนจึงจะฝึกลูกไม้ได้ดี โบราณอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิได้จัดแบ่งลูกไม้มวยไทยออกเป็น 15 ไม้ ดังนี้ (โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 414)

ลูกไม้ 15 ไม้ ได้แก่ เราวันเสยงา บาทาลูบพัคตร์ ขุนยักษ์พานาง พระรามนำวศร ไกรสรข้ามห้วย กวางเหลียวหลัง หิรัญม้วนแผ่นดิน นาคมุดบาดาล หนูมาน ถวายแหวน ญวนทอดแห ทะแคว้นเสา หงส์ปักหัก สักพวงมลัย เกรกวาดลาน และผ่านลูกบวบ

นอกจากแม่ไม้ – ลูกไม้ ดังข้างต้นแล้ว ในการนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมแม่ไม้มวยไทยโบราณ นำเสนอเปรียบเทียบดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

ศิลปะมวยไทยตำรับโบราณ (อำนาจ พุทธิวิเศษ และ ประจวบ นิตอาชา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยพระยาพิชัยดาบหัก (สมพร แสงชัย, 2545, ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยไทยไชยา (ครูทอง เชื้อไชยา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	แม่ไม้มวยลพบุรี (ชนทัต มงคลศิลป์, 2549, ม.ป.ท.)
การฝึกมวยโบราณ มี 3 ขั้นตอน 47 ท่า 1. ฝึกท่าการใช้อาวุธเบื้องต้น ได้แก่ ก. ท่าอยู่กับที่ 5 ท่า ข. ท่าเคลื่อนที่ 5 ท่า 2. ฝึกท่าไม้เท้าทางมวย 11 ท่า 3. ฝึกท่าแม่ไม้ม้าคี่ ได้แก่ ก. ท่าแม่ไม้ม้าคี่ 5 ท่า ข. ท่าแม่ไม้ม้าคี่แบบโบราณ 12 ท่า การฝึกท่าการใช้อาวุธเบื้องต้น 1. ท่าต่ออยู่กับที่ 5 ท่า ได้แก่ 1.1 ท่าต่อตรงอยู่กับที่ 1.2 ท่าต่อเอวเฉียงอยู่กับที่	มวยสายพระยาพิชัย - เริ่มจากการฝึกหัดการปิด – ป้อง – ปิด – เปิด - การย่างแปดทิศ - การตั้งมวยและท่ามือสี่ทิศ กลุ่มที่ 1 กลุ่มไม้มือ (หมัดและศอก) กลุ่มที่ 2 ไม้เท้า (เตะ ถีบ และเข่า) การใช้และการตอบโต้ไม้เท้า หมัด เข่า และศอก ใช้หลักการดังนี้ การหลบ หลีก และตอบโต้ - การปิดเข้า - การปิดออก - การปิดขึ้น - การปิดลง	การบริหารเพื่อพายุยุทธ์ - ปั่นหมัด - ฟันแขน - ฟันหมัด - หันหมัดยกเข่าสลับขา - ฟันหมัดยกเข่าตัด - แข็งสลับขา - ย่างสามมุม – ถอยสามมุม ท่าพายุยุทธ์ ฝึกการใช้หมัด - สืบเท้าท่าหมัดหน้าตรง - สืบเท้าท่ากระแทกหมัดหลังตรง (เหวี่ยงขา) - ก้าวเท้าพร้อมเหวี่ยงหมัดขวา (เหวี่ยงขา)	แม่ไม้มวยลพบุรี - หักวงไอยรา - ขุนยักษจับลิง - หักคอเอราวัณ ลูกไม้มวยลพบุรี - ขุนยักษพานาง - พระรามนำวศร - กวางเหวี่ยงหลัง - หิริญวณแผ่นดิน - หนุมานถวายเป็น ท่าเบ็ดเตล็ดมวยลพบุรีโบราณ - สัมพลาโยธา - ลิงชิงลูกไม้ - กุมกรรฐ์หักศอก

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการศึกษาแม่ไม้มวยไทย (ต่อ)

ศิลปะมวยไทยตำรับโบราณ (อำนาจ พุกศรีสุข และ ประจวบ นิลอาษา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยพระยาพิชัยดาบหัก (สมพร แสงชัย, 2545, ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยไทยไชยา (ครูทอง เชื้อไชยา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	แม่ไม้มวยลพบุรี (ชนทัต มงคลศิลป์, 2549, ม.ป.ท.)
1.3 ทำต่อขึ้นอยู่กับที่ 1.4 ทำต่อยด้วยศอกอยู่กับที่ 1.5 ทำถองลงอยู่กับที่ 2. ทำเคลื่อนที่ 5 ท่า ได้แก่ 2.1 ทำต่อยตรงสลับกันเคลื่อนที่ 2.2 ทำเตะเหวี่ยงกลับด้วยศอก เคลื่อนที่ 2.3 ทำต่อยด้วยศอกและเตะ เคลื่อนที่ 2.4 ทำเตะสลับกันเคลื่อนที่ 2.5 ทำเตะแล้วต่อยตามพลิกตัว ไปกัน	- การทุ่ม ทับ จับ หัก - การปิดป้อง - การเปิด 1. การเปิดและการเข้าทำ สายมวยพระยาพิชัยใช้ศัพท์การ เปิดโดยใช้อือ 2 ข้างตบการคอง คู่ต่อสู้ทั้ง 2 ข้างลง แล้วใช้อาวุธอื่น ๆ โจมตีเป้าหมายของคู่ต่อสู้ เรียกว่า ตามอาวุธต่าง ๆ กัน เช่น - ไม่ตบลง - อีกลีกรัง - หนุมนแหวกฟอง การรุกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น - กุมภาพันธ์พุ่งออก	- สืบเท้าเหวี่ยงหมัดหน้า (เหวี่ยงสั้น) - ก้าวหน้าพร้อมเหวี่ยงหมัด (เหวี่ยงสั้น) - สืบเท้าหางยหมัดหน้าเต็ม - สืบเท้าหางยหมัดหลังกระแทก - สืบเท้าคว่ำหมัดหน้าเต็ม - สืบเท้าคว่ำหมัดหลังกระแทก ทำพายุทุบตีผลึกการใช้เท้า – แข้ง - กระหยดติดแข้งหน้า - สืบติดแข้งหลัง - สืบเท้าเหวี่ยงแข้ง - ก้าวเท้าเหวี่ยงแข้ง	- ฤทธิบุกสระ - ทศกรรฐ์ โศก - คชสารแทงงา - หนุมนแหวกฟอง - ลิงพลี - หนุมนแบกพระ - หนุมนถอนตอ

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการศึกษาแม่ไม้มวยไทย (ต่อ)

ศิลปะมวยไทยดำรับโคราช (อำนาจ พุทศรีสุข และ ประจวบ นิลอาชา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยพระยาพิชัยดาบหัก (สมพร แสงชัย, 2545, ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยไทยไชยา (ครูทอง เชื้อไชยา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	แม่ไม้มวยลพบุรี (ชนทัต มงคลศิลป์, 2549, ม.ป.ท.)
3. ทำฝึกลูกไม้แก้มทางมวยมีอยู่ 11 ท่า 3.1 ทำรับต่อตรงด้วยการใช้เท้า ถีบรับ 3.2 ทำรับต่อเหยี่ยงใช้หมัดตรง ตอบรับ 3.3 ทำต่อเหยี่ยงแล้วเตะตามใช้ หมัดตรงชกแก่ 3.4 ทำรับลูกเตะ 3.5 ทำเตะแลกเปลี่ยนอยู่กับที่ 3.6 ทำเตะฝากหนึ่ง 3.7 ทำเตะฝากสอง 3.8 ทำรับลูกเตะฝากหนึ่ง 3.9 ทำเตะปัด 3.10 ทำท่าศาลาแก้ลูกเตะสูง	- บั่นเสียวทศกัณฐ์ - ล้วงแดนเนหรา - เสือทะยาน - ดันภูผา - งูไล่ตุ๊กแก - ตาแก่ตีชุด - หยุตโยธา - ภูผาสะท้าน - นาคาคาบหาง - หักคอไอยรา - หักคอช้างเอราวัณ - คีลาคะทบ - นกคุ้มเขาวัง - หนุมานเหยียบลงกา	ทำพายุฤทธิ์ฝึกการใช้เข้า - เข้าโหน - ก้าวยิงเข้า - เข้าโคดหรือโคดเข้า - เหยี่ยงเข้า - เข้าลอย - กระดุกเข้า ทำพายุฤทธิ์ ฝึกการใช้ศอก - สืบเท้าทำศอกหน้า - สืบเท้าทำศอกหลัง - สืบเท้าเหยี่ยงศอกหลังขนานพื้น - สืบเท้าเหยี่ยงศอกเฉียง 45 องศา - สืบเท้าทำศอกหน้า - สืบเท้าทำศอกหลัง	

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการศึกษามะโนมวไทย (ต่อ)

ศิลปะมวยไทยคำรับโคราช (อำนาจ พุทศรีสุข และ ประจวบ นิลอาชา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยพระยาพิชัยดาบหัก (สมพร แสงรัช, 2545, ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยไทยไชยา (ครูทอง เชื้อไชยา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	แม่ไม้มวยลพบุรี (ชนทัต มงคลศิลป์, 2549, ม.ป.ท.)
3.11 ทำลูกดอแหล 4. ผีกล่าแม่ไม้อำคัญ ก. ทำแม่ไม้อำคัญ 5 ท่า ท่าที่ 1 ชักหมัดมาเตะตื้นหน้า พร้อมหมัดชัก ท่าที่ 2 ชักปิดปากด้วยศอก ท่าที่ 3 ชักข้ามไหล่ ท่าที่ 4 เมื่อเข้าให้ชกนอก เมื่อ ออกให้ชกใน ท่าที่ 5 ชกข้างประสานงา ข. ทำแม่ไม้อำคัญแบบโบราณ 21 ท่า ท่าที่ 1 ท่าพิศมลา ท่าที่ 2 ท่าภาณิกรัง	- ตะเพียนแผงดอ - ยันเอวาวิน - ฯลฯ 2. การใช้และการตอบโต้ไม่ติด การบิด เช่น - ญวนทอดแห - พระรามสะกดทัพ - โยธาสินธพ - ณรงค์พยุหบาท - คชสารแทงโรง - บาทาอุบัพพัศตร์ - หลักเพชร 3. การใช้และการตอบโต้ไม่ตะ - นาคามูดาบาคด	- ก้าวเท้าพร้อมแหวนงศอก - ท่าครู (แม่ไม้มือ 30 ไม้มือ) - (ครูทอง เชื้อไชยา) - สลับฟันปลา - ปักษาแหวกกรัง - ชาวชดหอก - อิเหนาแทงกริช - เกราะฟ้า - มอญยันหลัก - ปักลูกทอย - จระเข้ฟาดหาง - หักงวงไอยรา - บิดหางนาคา - วิรุณหกกลับ	

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการศึกษาแม่ไม้มวยไทย (ต่อ)

ศิลปะมวยไทยได้รับโคราช (อำนาจ พุทศรีสุข และ ประจวบ นิลอาชา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยพระยาพิชัยดาบหัก (สมพร แสงชัย, 2545, ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยไทยไชยา (ครูทอง เชื้อไชยา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	แม่ไม้มวยลพบุรี (ชนทัต มงคลศิลป์, 2549, ม.ป.ท.)
ท่าที่ 3 ทำหมวนถวายนแหวน	- เกรกวาดลาน	- คับขวลา	
ท่าที่ 4 ทำส้อมพลอยาย	- กาลอดบ่วง	- ขุนยักษจับถึง	
ท่าที่ 5 ทำลิงชิงลูกไม้	- หมุนมานข้ามลงกา	- หักคอเอราวัน	
ท่าที่ 6 ทำกุมภกันฆ์หักดอก	- ยวนทอดแห	- มณโฑนั่งแทน	
ท่าที่ 7 ทำฤๅษีมุขสระ	- หนูไต่ราว	- หมุนถวายนแหวน	
ท่าที่ 8 ทำทศกัณฐ์โศก	- ทะแยค้ำเสา	- มุขบาดาล	
ท่าที่ 9 ทำตะเพียนแผงดอ	- ยันรูกมุล	- ไต่พระสุเมร	
ท่าที่ 10 ทำนกคุ้มเข้าง	- ปีกลูกทอย	- เอราวันเสียดำ	
ท่าที่ 11 ทำคชสารกวาดหญ้า	- หักวงไยรา	- เกรกวาดลาน	
ท่าที่ 12 ทำหลักเพชร	- นาคาสะบัดหาง	- ผานลูกบวบ	
ท่าที่ 13 ทำคชสารแทงโรง	- หมุนมานถอนตอ	- สับหัวมัจฉา	
ท่าที่ 14 ทำหมวนแหวกฟอง	- นาคาบิดหาง	- พระเจ้าตานั่งแทน	
ท่าที่ 15 ทำลิงพลั่ว	- มณโฑนั่งแทน	- สุครีพถอนต้นรัง	
ท่าที่ 16 ทำกาลอดบ่วง	- หมุนมานแบกเงี่ยง	- กวางเหลียวหลัง	

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการศึกษามะเร็งในประเทศไทย (ต่อ)

ศิลปะมวยไทยดำรงโคราช (อำนาจ พุทศรีสุข และ ประจวบ นิลอาชา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยพระยาพิชัยดาบหัก (สมพร แสงชัย, 2545, ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยไทยหายยา (ครูทอง เชื้อไชยา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	แม่ไม้มวยลพบุรี (ชนทัต มงคลศิลป์, 2549, ม.ป.ท.)
ท่าที่ 17 ท่าหนุมานแยกพระ ท่าที่ 18 ท่าหนูไต่ราว ท่าที่ 19 ท่าตลบนก ท่าที่ 20 ท่าหนุมานถวายน แหวน ท่าที่ 21 ท่าโกหก	- หนุมานแยกพระ - วิรุฬกลับ - ไกรสรข้ามห้วย - หนุมานเดินคง - พระรามเหยียบลงกา - ไต่เขาพระสุเมร - ขย่มเขาพระสุเมร - กวางเหยี่ยวหลัง - จรเจีพาดหาง - พระรามตีทัพ - แปลงอินทรี - พระรามสะกดทัพ - เปิดทวาร - ลงคานประตู่	- บาทาอุบัพพัคร์ - จะแม่คำเสา - ทัดมาลา - พม่ารำชวาน	

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการศึกษาแม่ไม้มวยไทย (ต่อ)

ศิลปะมวยไทยดำรับโคราช (อำนาจ พุทศรีสุข และ ประจวบ นิลอาชา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยพระยาพิชัยดาบหัก (สมพร แสงชัย, 2545, ม.ป.ท.)	ศิลปะมวยไทยไชยา (ครูทอง เชื้อไชยา, ม.ป.ป., ม.ป.ท.)	แม่ไม้มวยลพบุรี (ชนทัต มงคลศิลป์, 2549, ม.ป.ท.)
	- กระชู้จั่วตา - โยธาตีนรพ - มาณพเล่นขา - มัจฉาเล่นหาง - ณรงค์พญูบาท - กินรีเล่นน้ำ - พาชี่สะบัดข้าง - นางสลับบาท - ฯลฯ ในสายมวยพระยาพิชัยไม่ระบุชื่อแม่ไม้มวยไทย แต่เรียกการออกอาวุธโดยตรง ผู้วิจัยใช้ชื่อกลมวยเทียบกับอาวุธเหล่านั้น		

การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบ

การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทยเพื่อใช้สร้างทุนทางวัฒนธรรมในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างและพัฒนาสื่อเพื่อการวิจัย ดังนี้

1. กระบวนการวิจัยสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบ
2. องค์ประกอบการวิจัยและพัฒนาสื่อต้นแบบ
3. ขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
4. การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทย

1. กระบวนการวิจัยสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบ

สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเกิดการพัฒนาคด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญ ปัจจุบันเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าไปมาก คอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถผลิตเพื่อกันการเรียนรู้นอกตำราได้มากขึ้น คอมพิวเตอร์จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน ดังที่ ฉลอง ทับศรี (2535, หน้า 1) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นจะมีลักษณะการสอนที่สามารถโต้ตอบกันไ้ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งคล้ายกับการเรียนการสอนของครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนตามปกติ และหลักการของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นใช้หลักการเกี่ยวกับการศึกษารายบุคคลที่เน้นความแตกต่างของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตน ทำให้ผู้เรียนที่เรียนช้าไม่เกิดความกังวลใจและสามารถเรียนได้ผลดีตามเวลาที่ตนกำหนด ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนเกิดการเรียนรู้ได้ตามแนวทางของตนเอง

กิดานันท์ มลิทอง (2536, หน้า 163) กล่าวว่า การที่จะจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสติปัญญาและความสามารถของแต่ละคน ย่อมเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด โดยไม่ต้องมีความกังวลใจ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 (2542, หน้า 16) ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการใช้สื่อการสอนหลาย ๆ ประเภทในการนำเสนอเนื้อหาบทเรียน โดยให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง เช่น บทเรียนโปรแกรม ชุดการเรียนและบทเรียนคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ดังนั้น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นบทเรียนที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวนำเสนอเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่วนใหญ่มุ่งที่จะให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองเป็นหลัก

การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้แต่ละประเภทมีลักษณะแตกต่างกันไป สื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่ง ๆ อาจจะเหมาะกับเนื้อหาสาระเฉพาะเรื่อง หรืออาจใช้ในการเรียนการสอนทั่วไป สื่อบางอย่างอาจจัดทำขึ้นขึ้นเฉพาะความต้องการของผู้ถ่ายทอดในท้องถิ่น ดังนั้นจะต้องรู้จักเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน โดยมีแนวการดำเนินการเลือกใช้สื่อ ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2535, หน้า 8 – 9)

1. วิเคราะห์เนื้อหาสาระ โดยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของเยาวชน เพื่อกำหนดรูปแบบสื่อให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
2. สำรวจรวบรวมสื่อการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้มีสื่อที่หลากหลายและเพียงพอ
3. วิเคราะห์สื่อการเรียนรู้ ผู้สอนควรพิจารณาสื่อการเรียนรู้ที่ได้รวบรวมมาจากแหล่งต่าง ๆ ว่าสามารถนำมาใช้ในการเรียนรู้ได้หรือไม่ โดยพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - 3.1 การเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้
 - 3.2 การพัฒนาเจตคติและค่านิยม
 - 3.3 การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 - 3.4 ความถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชา เวลาเรียนและวุฒิภาวะของผู้เรียน
 - 3.5 ความเหมาะสมในการเสนอเนื้อหา มีการเรียงลำดับขั้นตอน การรู้ชัดเจน เช่น มีตัวอย่าง ภาพประกอบ ตาราง แผนภูมิ
 - 3.6 การใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา สื่อความหมายชัดเจน
 - 3.7 กิจกรรมส่งเสริมการฝึกปฏิบัติหรือการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น คำถามหรือสถานการณ์สมมุติที่ทำให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์วิจารณ์ หรือนบูรณาการความรู้ต่าง ๆ มาใช้แก้ปัญหา

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การถ่ายทอดเนื้อหาของสื่อบรรลุตามจุดหมาย ผู้สอนมีบทบาทในการสร้าง / เลือกสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ จัดทำแผนการเรียนรู้ซึ่งจะต้องใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรม โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา วุฒิภาวะ และความสนใจของผู้เรียน หลังจากที่น่าไปใช้แล้ว ต้องประเมินประสิทธิภาพของสื่อ (กรมวิชาการ, 2535, หน้า 215)

การออกแบบวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน มีกระบวนการ 3 ประการ คือ การวิจัย (Research) สร้างหรือพัฒนา (Development) และการนำไปแจกจ่าย (Diffusion) เรียกว่า ระบบ R, D and D (เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์, 2541, หน้า 7-8) ได้แยกให้เห็นรายละเอียดดังนี้

1. Research Function มีดังนี้
 - 1.1 การวิจัย
 - 1.2 การค้นหาปัญหา
 - 1.3 การรวบรวมปัญหา
2. Development Function มีดังนี้
 - 2.1 การกำหนดปัญหาและดำเนินงาน
 - 2.2 ค้นหาวิธีแก้ปัญหา
 - 2.3 จัดทำโปรแกรมและรูปแบบ ตลอดจนถึงเป็นชุดโปรแกรมออกมา
 - 2.4 มีการวัดผลและการประเมินผล
3. Diffusion Function มีดังนี้
 - 3.1 แจกจ่ายโปรแกรมและชุดของโปรแกรมนั้น
 - 3.2 สาธิตการใช้และบอกถึงประสิทธิภาพของชุดโปรแกรมนั้น
 - 3.3 จัดระบบการใช้ได้ดี
 - 3.4 ให้บริการต่างๆ

2. องค์ประกอบการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

การพัฒนาทางการเรียนการสอนมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ จุดประสงค์ ยุทธศาสตร์ และการประเมินผลได้ ช่วยสร้างขอบข่ายของวิธีการในการพัฒนาการเรียนการสอน (กรมวิชาการ, 2535, หน้า 31-32) ได้กำหนดองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้

1. เลือกหัวข้อที่จะสอน
2. ระบุจุดมุ่งหมายทั่วไป ที่จะบรรลุได้โดยอาศัยหัวข้อนั้น
3. บอกลักษณะที่สำคัญของกลุ่มผู้เรียน ซึ่งจะต้องออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน
4. กำหนดเนื้อหาสาระที่จะให้เป็นแนวทางไปสู่จุดประสงค์
5. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมาย
6. สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อทราบพื้นฐานภูมิหลังและระดับความสามารถในปัจจุบันของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะสอน

7. เลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและแหล่งความรู้สำหรับการเรียนการสอนที่จะช่วยให้เรียนเนื้อหาสาระได้บรรลุจุดประสงค์

8. อาศัยบริการสนับสนุนที่จำเป็น เช่น งบประมาณ บุคลากร เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อุปกรณ์และตารางการทำงานที่จะดำเนินการตามแผนการเรียนการสอน

9. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดพร้อมด้วยแง่คิดที่จะปรับปรุงส่วนใดก็ตามของแผนการเรียนการสอนให้ดีขึ้นแล้วประเมินผลใหม่อีกครั้งหนึ่ง

สรุป การดำเนินงานวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนจะต้องดำเนินงานโดยยึดองค์ประกอบ คือ กระบวนการวิจัย การสร้างและพัฒนาและการนำไปแจกจ่าย ซึ่งแนวทางการพัฒนาทางการเรียนการสอนมีองค์ประกอบสามประการคือ จุดประสงค์ ยุทธศาสตร์ และการประเมินผล

3. ขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

การวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนจะมีขั้นตอนการทำงานต่าง ๆ ซึ่ง บอร์ก และ กอลล์ (Borg and Gall, 1979 หน้า 222 - 223) และเชิรศรี วิวิธสิริ (2530, หน้า 76 - 78) ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของการวิจัยและพัฒนาสื่อสรุปได้ดังนี้

1. กำหนดผลผลิตทางการศึกษาที่จะทำการพัฒนา ขั้นตอนนี้ต้องกำหนดให้ชัดว่าผลผลิตทางการศึกษาที่จะวิจัยและพัฒนาคืออะไร โดยต้องกำหนดว่า

1.1 ตรงกับความต้องการหรือไม่

1.2 ความก้าวหน้าทางวิชาการมีพอเพียงในการพัฒนาผลผลิตที่กำหนดหรือไม่

1.3 บุคลากรที่มีอยู่มีทักษะความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการวิจัยและพัฒนาหรือไม่

1.4 ผลผลิตนั้นจะพัฒนาขึ้นในเวลาอันสมควรหรือไม่

2. รวบรวมข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นนี้เป็นการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยการสังเกตภาคสนามซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ผลผลิตการศึกษาที่กำหนดถ้ามีความจำเป็นผู้ทำการวิจัยและพัฒนาอาจต้องทำการศึกษาวิจัยขนาดเล็ก เพื่อหาคำตอบซึ่งงานวิจัยและทฤษฎีที่มีอยู่ไม่สามารถตอบได้ก่อนที่จะเริ่มทำการพัฒนาต่อไป

3. วางแผนวิจัยและพัฒนาขั้นนี้ประกอบไปด้วย

3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้ผลผลิต

3.2 ประเมินค่าใช้จ่ายกำลังคนและเวลาที่ต้องใช้เพื่อศึกษาหาความเป็นไปได้

3.3 พิจารณาผลสืบเนื่องผลผลิต

4. พัฒนารูปแบบขั้นตอนของผลผลิต ขั้นนี้เป็นการออกแบบและจัดทำผลผลิตทางการศึกษาตามที่วางแผนไว้ เช่น ถ้าเป็นโครงการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนก็จะต้องออกแบบ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต คู่มือในการใช้สื่อ เอกสารประกอบการใช้สื่อและเครื่องมือการประเมินผล

5. ทดลองหรือทดสอบผลผลิตครั้งที่ 1 ขั้นนี้เป็นการนำผลผลิตที่ออกแบบและจัดเตรียมไว้ ในขั้นที่ 4 ไปทดลองใช้ เพื่อทดสอบคุณภาพขั้นตอนของผลผลิตในโรงเรียนจำนวนหนึ่งถึงสามโรงเรียนใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กประเมินผล โดยการใช้แบบสอบถามการสังเกตและการสัมภาษณ์ แล้วรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ มุ่งที่จะให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองเป็นหลัก

4. การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทย

การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้บทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชนิดโปรแกรมอโต้แวร์ (Authoware) โดยอ้างอิงรูปแบบกิจกรรมการพัฒนาและเสริมสร้างกีฬามวยไทยแบบบูรณาการ (ชาญชัย ชมดิษฐ์, 2549, หน้า 74-76)

กิจกรรมการพัฒนาและเสริมสร้างกีฬาไทยแบบบูรณาการเป็นกิจกรรมที่เกิดจากการบูรณาการมวยไทย กระบี่กระบอง และการนวดเข้ามาประยุกต์ใช้ในการอบรมแม่ไม้มวยไทย โดยในปี พ.ศ. 2547 ที่เริ่มการบูรณาการจาก นายวิจิต ชี้เจริญ สามารถสร้างคุณค่าต่อการพัฒนาและเสริมสร้างกีฬามวยไทย จนเป็นที่กล่าวขวัญกันโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็น มนนิภา สังข์ศักดิ์ นิสวันต์ พิษฐ์ดำรง และธีรพงษ์ มาลัยทอง (2547, หน้า 63) กล่าวในวารสาร สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปีที่ 41 ฉบับที่ 5 กันยายน – ตุลาคม 2547 กล่าวถึงการสอนของอาจารย์วิจิต ชี้เจริญ ไว้ว่า “มวยไทยยังเป็นอะไรได้อีกมากมาย หากเราสามารถเข้าใจถึงแก่นของมวยไทย คือการสร้างพื้นฐานการเป็นมวยให้คนไทยแข็งแกร่ง ทั้งการฟังเป็น คิดเป็น พูดเป็น แก้ปัญหาเป็น เรียนรู้และรักษาวัฒนธรรมไทยภูมิปัญญาไทย รวมไปถึงสุขภาพด้วยนั้น ก็จะส่งผลให้คนไทยพร้อมที่จะก้าวไปสู่สังคมโลกได้อย่างสง่างาม”

การเป็นมวยโดยการฟังเป็น คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น เป็นแนวทางการสอนของ นายวิจิต ชี้เจริญ ที่เป็นต้นแบบของการสอนมวยไทยแบบบูรณาการที่ประสบความสำเร็จจากกระบวนการถ่ายทอดทั้งในและต่างประเทศ

รูปแบบกิจกรรมการพัฒนาและเสริมสร้างกีฬามวยไทยแบบบูรณาการมีดังนี้ (ชาญชัย ชมดิษฐ์, 2549, หน้า 74-76)

ตารางที่ 2.2 กรอบแนวคิดกิจกรรมการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพไทย

อาจารย์วิชิต ชีโย	ผศ.ดร.สุจิตรา สุคนธทรัพย์	อาจารย์อรอนงค์ พัฒนพงษ์ไพฑูย์	อาจารย์ถัณฑ์ เอกบุตร
ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความเข้าใจและพอใจ	เหมือนอาจารย์วิชิต แต่เพิ่ม - การใช้เกม - การจัดกิจกรรมแสดงความสามารถ	เหมือนอาจารย์วิชิต การใช้ความเมตตา ดูใจให้คนฟังอยากเรียน การพูดให้เห็นประโยชน์	เหมือนอาจารย์วิชิต ให้การนัดสอนหลาย การฝึกให้เกิดประโยชน์ต่อ ส่วนรวมหรือสาธารณะ
ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างพลังในการฝึก	การฝึกโยคะ	การเหยียดยืดกล้ามเนื้อ	ผลัดกันนวด
ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย	สมาธิ	การใช้คำพูดสร้าง ความเชื่อมั่น เดินลมปราณ	
ขั้นที่ 4 ขั้นบูรณาการทักษะ	สอนตามพื้นฐานผู้เรียน	ฝึกจิตแน่วแน่ในการเรียน	
ขั้นที่ 5 ขั้นนำเสนอผลงาน	ให้ผู้เรียนแสดงการคิด ออกแบบ ทำทางเฉพาะตนเอง	นัดพบการระหว่างเรียน การเปิด โอกาสให้มีเวทีแสดงความสามารถ	ให้แสดงออกอย่างเป็นทางการ ให้ถกมณฑล

ตารางที่ 2.3 การจัดกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทยตามแนว วิถีชีวิต

ขั้นที่ 1	ขั้นที่ 2	ขั้นที่ 3	ขั้นที่ 4	ขั้นที่ 5
สร้างความเข้าใจและพอใจ	ขั้นสร้างพลังในการฝึก	ขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย	ขั้นบูรณาการทักษะ	ขั้นนำเสนอผลงาน
1.1 สร้างพื้นฐานความเข้าใจแนวคิดปรัชญา คุณค่าของมวยไทย	2.1 การสร้างพลังใจ การทำสมาธิ	3.1 ขั้นฝึกทักษะมวยไทยขั้นพื้นฐาน - สารีต - ทำตามแบบ	4.1 บูรณาการมวยไทยด้วยการผสมผสานการฝึกกระบี่กระบอง	5.1 จัดมหกรรมกีฬาไทย
1.2 เข้าใจหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรมการฝึก และการประเมินผล	2.2 การสร้างพลังกาย การอบอุ่นร่างกาย การฝึกโยคะ	3.2 ขั้นแตกทักษะย่อย	4.2 การผ่อนคลายด้วยการนวด	5.2 จัดพิธีการไหว้ครูและสาธิตผล การฝึก
1.3 การเห็นคุณค่าของมวยไทย	2.3 การสร้างพลังความสำเร็จ	3.3 การฝึกทักษะรวม	4.3 ออกแบบท่าทางการฝึกทักษะและเทคนิคเฉพาะของตนเอง	5.3 ประเมินผลงานรายบุคคล
1.4 แสดงความพอใจต่อสิ่งที่ จะได้รับการอบรมในเบื้องต้น	2.4 การสร้างพลังความทนทาน - ดึงข้อ - กล้ามเนื้อ	3.4 ฝึกตามวัยและธรรมชาติและประสบการณ์		5.4 ประเมินผลงานรวม
	2.5 สร้างทักษะพื้นฐานมวยไทย	3.5 การใช้เทคนิคพื้นฐานน้อง / คนเก่งสอนคนที่อ่อนกว่า 3.6 ฝึกทักษะและเทคนิคประกอบดนตรี 3.7 การแสดงตีตามวยไทย		

บทเรียนโปรแกรม

บทเรียนโปรแกรม (Programmed Instruction) เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ช่วงปี พ.ศ. 2520 – 2539 ผู้ผลิตโปรแกรมการสอนอาจสร้างออกมาในลักษณะต่าง ๆ กัน ผู้วิจัยขอกล่าวถึงตามประเด็นต่อไปนี้

1. ความหมายของบทเรียนโปรแกรม
2. จิตวิทยาที่เป็นพื้นฐานของบทเรียนโปรแกรม
3. หลักและวิธีการสร้างบทเรียนโปรแกรม
4. ชนิดของบทเรียนโปรแกรม

1. ความหมายของบทเรียนโปรแกรม

ลองแมน ดิกชันนารี (Longman Dictionary, 2003, p. 1310) ให้ความหมายของบทเรียนโปรแกรม (programmed instruction) ไว้ว่าหมายถึง วิธีการที่เกี่ยวกับการเรียนในเนื้อหาถูกแบ่งย่อยเป็นหัวข้อ ๆ ที่ให้ผู้เรียนรู้ได้เป็นลำดับไปข้างหน้าด้วยตนเอง

วิทช์ และชุลเลอร์ (Witich & Shuller อ้างถึงใน บทเรียนโปรแกรม, 2550, ก) ได้กล่าวถึงความหมายของบทเรียนโปรแกรมไว้ว่า บทเรียนโปรแกรม : เป็นระบบการเสนอบทเรียนอย่างมีระเบียบทีละเล็กทีละน้อยแก่ผู้เรียน บทเรียนแต่ละตอนจะมีเรื่องที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และจะมีปัญหาถามเกี่ยวกับเรื่องนั้นโดยตรง เพื่อให้ผู้เรียนตอบปัญหานั้น จากนั้นก็จะเฉลยคำตอบที่ถูกเกี่ยวกับเรื่องนั้นโดยตรง เพื่อให้ผู้เรียนตอบปัญหานั้น จากนั้นก็จะเฉลยคำตอบที่ถูกต้องไว้ บทเรียนโปรแกรมแต่ละตอนจะประกอบไปด้วยเนื้อหาที่ถูกแบ่งออกเป็นส่วนย่อย ๆ เรียกว่า กรอบ (Frame) ซึ่งกรอบในลำดับต้น ๆ จะเชื่อมโยงชักนำไปสู่กรอบต่อไป

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (อ้างถึงใน บทเรียนโปรแกรม, 2550, ก) ก็ได้กล่าวเอาไว้คล้าย ๆ กันว่า บทเรียนโปรแกรม หมายถึง การจัดระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามเนื้อหา ซึ่งจัดไว้เป็นขั้นตอนเล็ก ๆ ผู้เรียนมีโอกาสประเมินผล การเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยการดูจากผลสะท้อนกลับอยู่เสมอ และบางครั้งก็อาจจะได้รับความรู้เพิ่มเติมในเนื้อหาที่นักเรียนยังมีความรู้ไม่เพียงพอ ผู้เรียนจะเลือกเรียนได้ตาม ความสนใจและก้าวไปตามความสามารถของแต่ละคน

เปรี๊ญ ภูมิท (อ้างถึงใน บทเรียนโปรแกรม, 2550, ก) ได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับบทเรียนโปรแกรมเอาไว้ว่า บทเรียนสำเร็จรูปหรือบทเรียนโปรแกรมเทียบได้กับการสอนของครูที่ดีคนหนึ่งนั่นเอง เมื่อผู้เรียนนำบทเรียนสำเร็จรูปมาเรียน เมื่อนั้นเขากำลังพบกับการสอน

ของครูดี ๆ เข้า แล้วครูที่มาสอนความรู้ ทักษะและทัศนคติให้เขาเมื่อไรที่ไหนก็ได้ที่เขาต้องการเรียน เป็นการสอนการเรียนรู้แบบตัวต่อตัว และสามารถปรับการสอนให้ผู้เรียนสามารถไปได้ช้าหรือเร็วตามความสามารถของตนได้ บทเรียนนี้มีหลายรูปแบบ แล้วแต่จะบรรจุไว้ในสื่อการสอนอะไร ถ้าบรรจุในเล่มหนังสือก็เรียกว่า แบบเรียนสำเร็จรูปหรือแบบเรียนโปรแกรม ถ้าบรรจุอยู่ในเครื่องมือหรือกลไกอย่างง่าย เรียกว่า เครื่องสอน หรือ Teaching Machine บ้างก็ออกมาในรูปของสื่อโสตทัศนศึกษาบางประเภท เช่น สไลด์เทป ภาพยนตร์ เป็นต้น

สรุป บทเรียนโปรแกรม หมายถึง การเรียนรู้ที่ผ่านการออกแบบไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หรือใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยโปรแกรมดังกล่าวต้องมีปฏิริยาสะท้อนหรือตอบสนองกับผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้บรรลุเป้าหมาย

2. จิตวิทยาที่เป็นพื้นฐานของบทเรียนโปรแกรม

ในการสร้างบทเรียนโปรแกรมนั้น ชีดเอาทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้เป็นหลักหลายทฤษฎีด้วยกัน ได้แก่ (บทเรียนโปรแกรม, 2550, ข)

2.1 ทฤษฎีของธอร์นไดค์

2.1.1 กฎแห่งผล (Law of Effect) กฎนี้ได้กล่าวถึง การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทั้งสองสิ่งนี้จะเชื่อมโยงกันได้ ถ้าสามารถสร้างสภาพอันพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนได้ ซึ่งอาจจะได้จากการเสริมแรง เช่น การรู้ว่าตนเองตอบคำถามได้ถูกต้อง หรือการให้รางวัล เป็นต้น

2.1.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การที่ผู้เรียนได้กระทำซ้ำหรือทำบ่อยครั้ง จะเป็นการช่วยเสริมสร้างให้เกิดการเรียนรู้ที่มั่นคงขึ้น ฉะนั้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นมากขึ้น จะขึ้นอยู่กับทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกหัดในเรื่องที่เรียนนั้นตามความเหมาะสมด้วย

2.1.3 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) เมื่อร่างกายพร้อมที่จะกระทำ ถ้ามีโอกาสที่จะกระทำ ย่อมเป็นที่พึงพอใจ แต่ถ้าไม่มีโอกาสที่จะกระทำย่อมไม่พอใจ ในทางตรงข้าม ถ้าร่างกายไม่พร้อมที่จะกระทำ แต่ถูกบังคับให้ต้องกระทำ ก็จะเกิดความไม่พอใจเช่นกัน

2.2 ทฤษฎีของสกินเนอร์

ทฤษฎีของสกินเนอร์ส่วนใหญ่จะใช้หลักการของธอร์นไดค์นั่นเอง ส่วนสำคัญที่นำมาใช้เป็นหลักของบทเรียนโปรแกรมคือ หลักการเสริมแรงผู้เรียนจะเกิดกำลังใจต้องการเรียนต่อเมื่อได้รับการเสริมแรงในขั้นตอนที่เหมาะสม การเสริมแรงของบทเรียนโปรแกรมนั้น ใช้การเฉลยคำตอบให้ทราบทันทีและพยายามหาวิธีการ เพื่อไม่ให้เกิดการตอบสนองที่ผิดพลาด โดยการจัดเสนอความรู้ให้ต่อเนื่องทีละขั้นอย่างละเอียด

3. หลักและวิธีการสร้างบทเรียนโปรแกรม

การสร้างบทเรียนโปรแกรมมีลักษณะคล้าย ๆ กับการวางแผนการสอนตามปกติ นั่นเอง คือ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ดังนี้ (บทเรียนโปรแกรม, 2550, ค)

3.1 การนำเข้าสู่บทเรียน

3.2 การดำเนินเรื่องหรือการสอน เป็นกระบวนการให้ความรู้แก่ผู้เรียนซึ่งในเวลาที่เราสอนตามปกติ เราอาจจะใช้สื่อต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ในบทเรียนโปรแกรมนี้อีกเช่นกัน ผู้สร้างจะต้องวางแผนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมในการเรียนหรือตอบสนองกิจกรรม สื่อการเรียนอะไรบ้าง เช่น อาจให้วาดภาพ ระบายสี ตอบคำถาม รวมทั้งการใช้เครื่องมืออื่น ๆ ประกอบ ในขณะที่เขาเรียนจากบทเรียนของเรา

3.3 การสรุปและประเมินผล ก็เหมือนกับที่ครูเป็นผู้สอนเอง แต่ผิดกันที่ครูสอนครูเป็นฝ่ายพูด ผู้เรียนเป็นฝ่ายฟัง ส่วนบทเรียนโปรแกรมนั้นผู้เรียนจะเรียนโดยการอ่านหรือฟังจากเทปบันทึกเสียง ภาษาที่ใช้ในบทเรียนโปรแกรมจะต้องเป็นภาษาที่เข้าใจได้ง่าย มีอารมณ์ขันบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยไม่เบื่อง่ายเหมือนกับการอ่านหนังสือทั่วไป

วิธีการสร้างบทเรียนโปรแกรม มีขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นตอนวางแผน 2. ขั้นตอนดำเนินการ 3. ขั้นตอนนำไปใช้

ขั้นตอนวางแผน

ในขั้นวางแผนนี้เป็นขั้นที่สำคัญมาก ผู้สร้างจะต้องพิจารณาตัดสินใจให้ดีเสียก่อนว่าจะเลือกเรื่องใด วิชาใดมาสร้างจึงจะเหมาะสม ซึ่งควรจะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) เนื้อหาวิชานั้นควรจะเป็นเรื่องที่คงตัวหรือเป็นหลักในการสอนตลอดไป
- 2) เนื้อหานั้นเคยมีใครนำมาทำเป็นบทเรียนโปรแกรมหรือยัง ถ้าเคยมีคนเคยทำแล้วก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาทำซ้ำ
- 3) สามารถสร้างเสร็จได้ภายในเวลาที่กำหนด
- 4) ผลที่ได้จะคุ้มกับการลงทุนหรือไม่ อาจพิจารณาถึงผลการเรียนที่จะได้รับและจำนวนนักเรียนที่จะใช้ด้วย
- 5) สามารถช่วยลดภาระของครูในการสอน และลดเวลาในการฝึกการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่
- 6) เมื่อสร้างแล้วสามารถจะวัดผลได้ตามความต้องการหรือไม่

เมื่อตัดสินใจเลือกเนื้อหาที่จะนำมาสร้างบทเรียนโปรแกรมได้แล้ว จะต้องพิจารณาต่อไปอีกว่า จะสร้างแบบใดจึงจะเหมาะสม ควรเป็นแบบเชิงเส้นหรือแบบสาขาจึงจะดี และจะสร้างในรูปแบบใด เช่น สิ่งพิมพ์ การ์ตูน สไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์ หรือโทรทัศน์ เป็นต้น

ขั้นตอนการ

1) ศึกษาหลักสูตรรวมทั้งประมวลการสอน เพื่อจะได้สร้างบทเรียนได้ตรงกับเนื้อหา ระดับและจุดประสงค์ที่หลักสูตรได้กำหนดไว้

2) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้าง โดยอาศัยข้อมูลจากหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก จุดมุ่งหมายนี้ควรมีทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปที่กล่าวเอาไว้กว้าง ๆ และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ที่กระจำชัดสามารถจะจัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้

3) วิเคราะห์เนื้อหา โดยการนำเอาเนื้อหาทั้งหมดที่จะสร้างมาแตกเป็นหัวข้อย่อยๆ อย่างละเอียด แล้วนำมาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยการใช้วิธีวิเคราะห์ (Task Analysis) หรือการพิจารณาว่าการที่จะให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ควรจะต้องเรียนผ่านขั้นตอนหรือหัวข้อย่อย ๆ ใดบ้าง ตามลำดับขั้นสุดท้ายที่ต้องการ

4) สร้างแบบทดสอบ จะต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ แบบทดสอบนี้ อาจจะไปใช้ทั้งการสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ด้วยก็ได้ ถ้าแบบทดสอบนั้นสามารถสร้างได้อย่างมีความเชื่อมั่นสูง ถ้าไม่ใช้ฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบหลังเรียนก็จะต้องมีเนื้อหาเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่อาจจะแตกต่างกันในเรื่องวิธีการหรือข้อความเท่านั้น

5) ลงมือเขียน การเขียนบทเรียนโปรแกรมควรจะคำนึงถึงหลักการ ต่อไปนี้

5.1) เนื้อหาย่อย ๆ ในแต่ละหน่วย ย่อมจะนำไปให้เกิดความรู้ความเข้าใจในหน่วยถัดไป

5.2) เนื้อหาหรือคำอธิบายจะต้องเป็นที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้อย่างดี

5.3) ช่วยให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนมากที่สุด

5.4) เนื้อหาในแต่ละหน่วยควรจะพาดพิงถึงหน่วยเดิมด้วย เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้ว

5.5) มีการชี้แนวทางหรือนำให้ผู้เรียนตอบคำถามได้อย่างถูกต้องตามความเหมาะสม โดยอาจจะให้กฎเกณฑ์และตัวอย่างมากพอที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้อย่างดี มีการให้คำแนะนำมาก ๆ แล้วค่อยลดลง (Fading) หรืออาจจะแนะนำโดยการเปรียบเทียบความคิดหรือสิ่งที่เหมือน ๆ กันก็ได้ ทั้งนี้ อาจจะใช้กรอบแรกเป็นกรอบแนะนำแนวทางในกรอบต่อไป

5.6) มีคำตอบที่ถูกต้องให้ผู้เรียนได้ทราบทันทีด้วย เพื่อเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนต้องการเรียนต่อไป แต่บางกรอบอาจจะไม่จำเป็นต้องมีคำตอบ ก็ไม่จำเป็นต้องมีไว้ เช่น ในกรอบแนะนำหรือกรอบพื้นฐาน เป็นต้น การเสนอคำตอบโดยเฉพาะแบบเชิงเส้นสามารถวางไว้หลายแบบด้วยกัน เช่น ให้คำตอบอยู่หน้าเดียวกับคำถามหรืออยู่หน้าถัดไป อาจใช้ตัวอักษรหัวกลับกับคำถามเสีย หรืออาจจัดคำตอบไว้ท้ายเล่มหรือคนละเล่มเลยก็ได้ เป็นต้น

5.7) ภาษาและคำศัพท์ที่ใช้ ควรให้ชัดเจนเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนด้วย

5.8) ความยาวของแต่ละกรอบจะต้องเหมาะสม ไม่ยาวหรือสั้นเกินไป และต้องมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันโดยตลอด นอกจากนั้นควรมีช่องว่างให้ผู้เรียนเติมคำหรือเลือกคำตอบเอาไว้ในกรอบที่ต้องการให้ผู้เรียนเติมคำหรือเลือกคำตอบเอาไว้ในกรอบที่ต้องการให้ผู้เรียนตอบสนองด้วย ซึ่งจะต้องจบในตัวของมันเอง

6) นำออกทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข ควรทำ 3 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

6.1) ทดลองเป็นรายบุคคลและปรับปรุงแก้ไข (Individual Try Out and Revised)

6.2) ทดลองเป็นกลุ่มเล็กและปรับปรุงแก้ไข (Small Group Try Out and Revised)

6.3) ทดลองกับห้องเรียนจริงและปรับปรุงแก้ไข (Field Try Out and Revised)

ในการทดลองใช้บทเรียนโปรแกรมนั้น จะเริ่มต้นด้วยการแนะวิธีการและขั้นตอนในการเรียน ทดสอบก่อนเรียน ลงมือเรียน และทดสอบหลังเรียนเป็นขั้นสุดท้าย การทดลองแต่ละครั้งจะต้องบันทึกผลการทดลอง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขสำหรับจะนำไปทดลองในครั้งต่อไป เช่น อาจจะต้องปรับปรุงเนื้อหาเพิ่มหรือตัดบางกรอบออกบ้าง รวมทั้งการแก้ไขทางภาษาด้วย

ขั้นการนำไปใช้

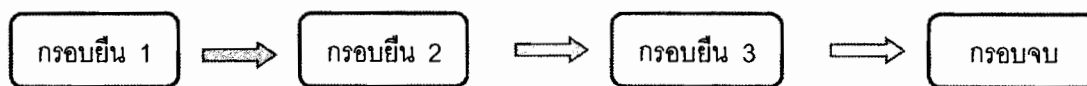
หลังจากที่ได้ทดลองและปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอนดังกล่าวแล้ว ก็จะสามารถนำบทเรียนนั้นออกใช้กับผู้เรียนทั่วไปแต่จะต้องคอยฟังผลจากผู้เรียนอยู่เสมอ เพื่อนำข้อบกพร่องมาแก้ไขต่อไปให้บทเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. ชนิดของบทเรียนโปรแกรม

ชนิดของบทเรียนโปรแกรม (บทเรียนโปรแกรม, 2550, ง) มีดังนี้

4.1 บทเรียนโปรแกรมแบบเชิงเส้นหรือเส้นตรง (Linear Programme)

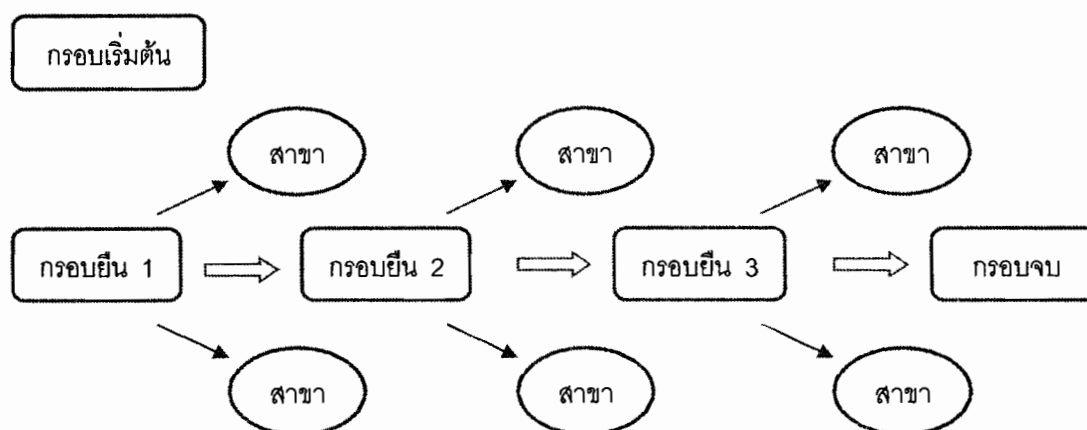
บทเรียนชนิดนี้จะจัดลำดับเนื้อหาบรรจุลงในกรอบ ตามลำดับจาก กรอบที่ 1 กรอบที่ 2 กรอบที่ 3 ไปจนครบ ผู้เรียนจะต้องเรียนเรียงตามลำดับที่แต่ละกรอบต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่กรอบแรกจนถึงกรอบสุดท้าย จะข้ามกรอบใดกรอบหนึ่งไม่ได้ แต่คนเก่งสามารถจะเรียนจบได้เร็วกว่าคนที่เรียนอ่อน บทเรียนแบบเชิงเส้นนี้ทำได้ง่าย แต่ละกรอบจะบรรจุเนื้อหาบ่อย ๆ ต่อเนื่องกันไปตามลำดับ

ภาพที่ 2.1 บทเรียนโปรแกรมแบบเชิงเส้นหรือเส้นตรง

4.2 บทเรียนโปรแกรมแบบสาขา (Branching Programme)

เป็นบทเรียนที่มีการจัดเนื้อหาเป็นกรอบ ๆ เช่นเดียวกับแบบเชิงเส้น แต่จะมีกรอบย่อย ๆ แยกออกมาจากกรอบหลักเป็นกรอบสาขา มีประโยชน์สำหรับให้ความรู้พื้นฐานเพิ่มเติมแก่ผู้เรียนที่ยังมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอที่จะเรียนในกรอบต่อไป ผู้เรียนทุกคนไม่จำเป็นต้องเรียนทุกกรอบ คนเรียนเก่งจะเรียนจบเร็วกว่าคนเรียนอ่อน เพราะไม่ต้องเสียเวลาแวะเรียนตามกรอบสาขาย่อย ๆ

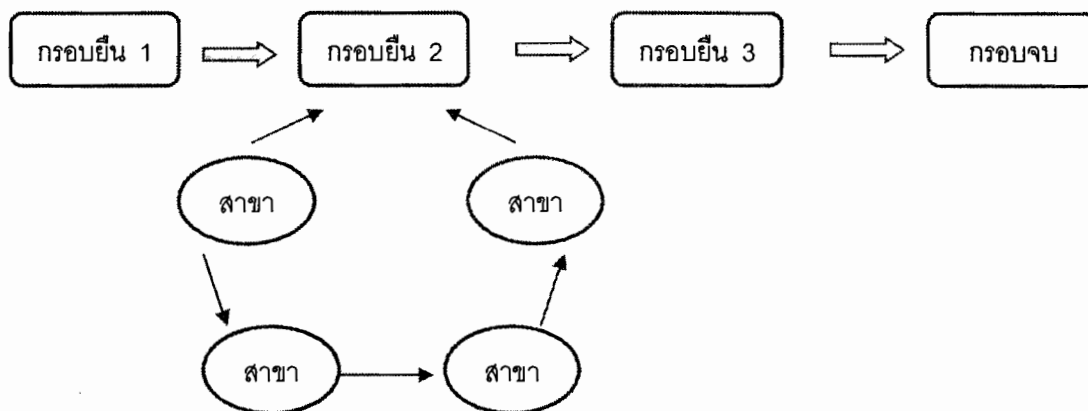

ภาพที่ 2.2 บทเรียนโปรแกรมแบบสาขา

4.2.1 บทเรียนโปรแกรมแบบแตกสาขา

บทเรียนโปรแกรมแบบสาขาที่เป็นแบบเรียน จะไม่มีการจัดหน้าเรียงตามเนื้อเรื่องแบบหนังสือหรือตำราทั่วไป ผู้เรียนต้องเปิดอ่านตามหน้าที่แบบเรียนกำหนดให้ ถ้าเป็นบทเรียนโปรแกรมที่ใช้กับเครื่องสอน ผู้เรียนจะถูกสั่งให้กดปุ่มต่าง ๆ ที่มีหลายปุ่ม เพื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้อง เครื่องสอนจะมีการบังคับด้วยกลไกอัตโนมัติให้เลื่อนไปที่ละกรอบ อาจจะเป็นกรอบหลักหรือกรอบสาขาตามแต่ที่บทเรียนได้กำหนดเอาไว้ ผู้เรียนจะเห็นกรอบต่าง ๆ ปรากฏบนจอที่อยู่กับเครื่องนั้นและเครื่องก็จะทำหน้าที่นับจำนวนข้อที่ผิดและถูกให้ผู้เรียนได้ทราบด้วย

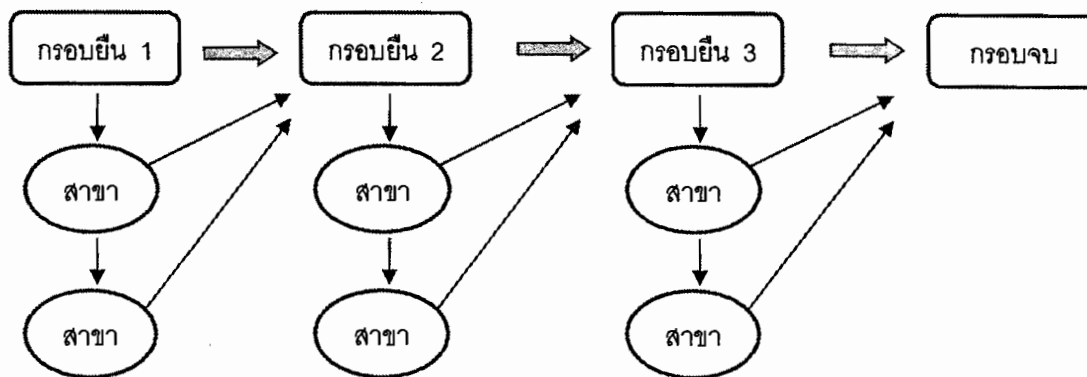
บทเรียนแบบสาขานี้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้รายละเอียดแต่ละขั้นตอนได้เป็นอย่างดี แต่การสร้างค่อนข้างจะยากกว่าแบบแรกบทเรียนแบบสาขาที่สร้างได้ดีแล้วจะสามารถช่วยผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การสร้างบทเรียนแบบนี้มีวิธีการแตกสาขาได้หลายลักษณะด้วยกัน ได้แก่

ภาพที่ 2.3 บทเรียนโปรแกรมแบบแตกสาขา

4.2.2 การแตกสาขาลักษณะ Remedial Loops

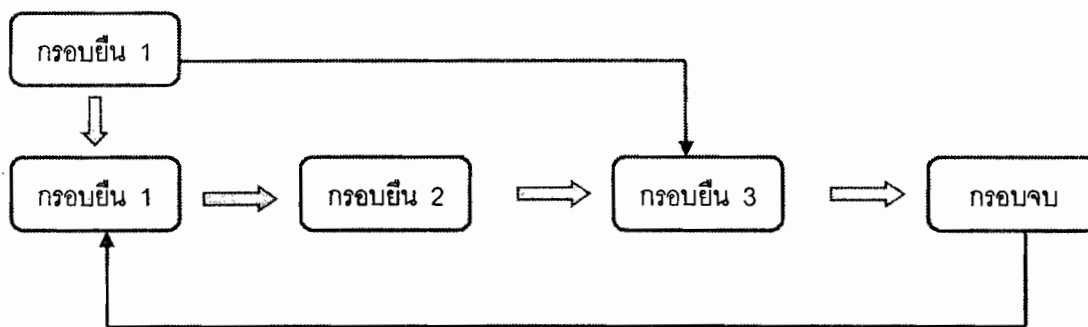
การแตกสาขาลักษณะ Remedial Loops นี้ มีลักษณะเป็นบ่วงแตกสาขาไปแล้วจะวงกลับมาสู่กรอบอื่นเดิม แล้วจึงค่อยเรียนกรอบต่อไปจำนวนสาขาในบ่วงจะมีตั้งแต่ 2 สาขาขึ้นไป

ภาพที่ 2.4 บทเรียนโปรแกรมแบบแตกสาขาลักษณะ Remedial Loops

4.2.3 การแตกสาขาลักษณะ Secondary Tracks

บทเรียนโปรแกรมแบบสาขาที่สร้างในลักษณะ Secondary Tracks ผู้เรียนจะเรียนในกรอบยี่นที่ 1 แล้วตอบคำถาม ถ้าผ่านก็สามารถไปเรียนในกรอบยี่นที่ 2 ได้เลย แต่ถ้าตอบผิดจะต้องแวะไปเรียนในสาขาที่ 1 ก่อน ถ้าผ่านได้ก็ไปเรียนกรอบยี่นที่ 2 แต่ถ้ายังตอบผิดอีกก็ต้องแวะไปเรียนกรอบสาขาที่ 2 ให้ผ่านก่อนเรียนลักษณะนี้ไปเรื่อย ๆ จนจบ

ภาพที่ 2.5 บทเรียนโปรแกรมแบบแตกสาขาลักษณะ Secondary Tracks

4.2.4 การแตกสาขาลักษณะ Gate Frame

การแตกสาขาในลักษณะ Gate Frame เป็นการแตกสาขาข้ามกรอบ ยี่นหลาย ๆ กรอบ เมื่อเข้าใจกรอบเริ่มต้นแล้ว และถ้าเกิดปัญหาไม่สามารถจะเรียนต่อไปได้ ก็จำเป็นต้องถอยหลังกลับมาเรียนในกรอบยี่นที่ 1 อีกครั้งเพื่อเสริมสร้างความรู้ที่เป็นพื้นฐาน ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนจบ

บทเรียนโปรแกรมนอกจากแบบเชิงเส้นและแบบสาขาแล้ว ยังอาจจะมีแบบอื่น ๆ ที่แตกย่อยออกไปอีก เช่น บทเรียนหรือตำราที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชใช้อยู่ในปัจจุบันนี้เป็นบทเรียนโปรแกรมแบบไม่แยกกรอบบทเรียนชนิดนี้จะเสนอเนื้อหาทีละน้อยตามลำดับขั้น แต่ไม่อยู่ในลักษณะของกรอบเหมือนสองชนิดแรก เนื้อหาที่เสนอจะต่อเนื่องกัน เหมือนการเขียนบทความหรือตำรา ที่สำคัญคือจะมีคำเฉลยหรือแนวตอบไว้ให้ตรวจสอบได้ทันทีที่ตอบคำถามเสร็จ

บทเรียนโปรแกรมอาจจะถูกนำเสนอในรูปของสื่อประสม (Multi-Media Programmed Instruction) อื่น ๆ นอกเหนือจากสิ่งพิมพ์หรือเครื่องสอน ได้แก่ สไลด์ประกอบคำบรรยายแบบโปรแกรม ภาพชุดโปรแกรม ชุดการสอน หรือ ชุดการสอนทางไกล เป็นต้น

สรุป บทเรียนโปรแกรมอาจจะถูกนำมาสร้างในลักษณะต่าง ๆ กัน ตามความเหมาะสมกับจุดประสงค์ เช่น ในลักษณะของเครื่องสอน หรือแบบเรียนโปรแกรม ไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะใดก็ตาม บทเรียนโปรแกรมจะมีลักษณะที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) มีการกำหนดวัตถุประสงค์เอาไว้อย่างชัดเจน สามารถวัดได้จริงหรือที่เรียกว่า จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 2) เนื้อหาวิชาจะถูกแบ่งออกเป็นหน่วยเล็ก ๆ หรือย่อย ๆ แล้วนำมาจัดลำดับแต่ละขั้นย่อย ๆ นั้นเรียกว่า กรอบ (Frame) แต่ละกรอบอาจจะมี ความสั้นยาวแตกต่างกันไปตามความเหมาะสม
- 3) จัดเรียงลำดับกรอบของบทเรียนเอาไว้ต่อเนื่องกัน จากง่ายไปหายากและเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน มีการย้ำทวนและให้ผู้เรียนได้ทดสอบตนเองอยู่ตลอดเวลา
- 4) ผู้เรียนมีโอกาสดูย้อนหลังหรือมีส่วนร่วมในการเรียนจากกิจกรรมต่าง ๆ กำหนดไว้ในกรอบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและมีทักษะในเรื่องที่เรียน
- 5) มีการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่ผู้เรียนสามารถตรวจสอบคำตอบด้วยตนเอง ได้ทันทีจากคำเฉลย และอาจจะมีคำอธิบายเพิ่มเติมให้ด้วย
- 6) มีการเสริมแรงทุกระดับขั้นตอนที่สำคัญ ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และต้องการเรียนต่อไปการเสริมแรงนี้อาจอยู่ในรูปของคำชมหรือการที่ผู้เรียนรู้ว่าตนเองทำได้ถูกต้องแล้ว
- 7) ไม่จำกัดเวลาในการเรียน ผู้เรียนสามารถใช้เวลาเรียนได้ตามความสามารถของแต่ละคน คนอ่อนอาจใช้เวลามากกว่าคนเก่ง แต่ก็สามารถเรียนสำเร็จได้เช่นกัน
- 8) มีการวัดผลที่แน่นอน คือ มีทั้งการทดสอบย่อยในระหว่างที่เรียน ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อวัดความก้าวหน้าในการเรียนให้เห็นอย่างชัดเจนด้วย

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการนำคอมพิวเตอร์ไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน มีการแสดงเนื้อหาตามลำดับที่แตกต่างกันด้วยโปรแกรมที่เตรียมไว้อย่างเหมาะสม ดังนั้น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ออกมาทางจอภาพ มีทั้งภาพและเสียง อักษร ผู้เรียนสามารถจะตอบคำถามโดยใช้เมาส์และคีย์บอร์ด ผู้วิจัยขอแนะนำหัวข้อหลักของคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน ดังนี้

1. ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. คุณลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
3. ขั้นตอนการออกแบบการสอนในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
4. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
5. ประโยชน์ของการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน

1. ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีชื่อทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันหลายชื่อ แต่นิยมและรู้จักกันดีคือ Computer Assisted Instruction (CAI) แต่อย่างไรก็ตามแม้จะมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไปแต่มีความหมายเดียวกัน หลายท่านได้ให้ความหมายคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ดังนี้

ทักษิณา สวานานนท์ (2530, หน้า 206 -207) กล่าวไว้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน การทบทวน การทำแบบฝึกหัด หรือ การวัดผล โดยปกติจอภาพจะแสดงเรื่องราวเป็นคำอธิบาย เป็นบทเรียนหรือเป็นการแสดงรูปภาพ ซึ่งนักเรียนจะต้องอ่านดูแต่ละคนจะใช้เวลาทำความเข้าใจไม่เท่ากัน รอจนคิดว่าพร้อมแล้วก็จะส่งคอมพิวเตอร์ว่าต้องการทำต่อ คอมพิวเตอร์อาจทำให้ต่อหรืออาจทดสอบความรู้ด้วยการป้อนคำถาม ซึ่งอาจเป็นทั้งแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ ซึ่งคอมพิวเตอร์จะตรวจสอบให้แล้วจึงศึกษาต่อหรือเรียนในบทเรียนใหม่

ชิน ภูสุวรรณ (2531, หน้า 21) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่นำเนื้อหาวิชาและลำดับการสอนมาบันทึกไว้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนำบทเรียนที่เตรียมไว้อย่างเป็นระบบมาเสนอในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละคน

ขนิษฐา ชานนท์ (2532, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน โดยเนื้อหาวิชาแบบฝึกหัด และการทดสอบจะถูกพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ซึ่งมัก เรียกว่า คอร์สแวร์ (Courseware) ผู้เรียนจะเรียนบทเรียนจากคอมพิวเตอร์ โดยคอมพิวเตอร์จะสามารถเสนอเนื้อหาวิชาซึ่งอาจจะเป็นทั้งในรูปตัวหนังสือและภาษากราฟิกสามารถถามคำถาม รับคำตอบจากผู้เรียน ตรวจสอบและแสดงผลการเรียนในรูปแบบของข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ให้แก่ผู้เรียน

สุกรี รอดโพธิ์ทอง (2535, หน้า 40) ได้ให้ความหมายคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์หลาย ๆ รูปแบบที่พัฒนาขึ้น เพื่อช่วยประสิทธิภาพการสอนและการรับรู้ของผู้เรียน

วิฑูรย์ วรรณบุญ (2538 , หน้า 7) ให้ความหมายคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า หมายถึง การนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนการสอน โดยการนำเสนอเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนให้ผู้เรียนได้ศึกษาได้ด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละคน ผู้เรียนสามารถจะทบทวนหรือเรียนซ้ำได้ตามความต้องการและคอมพิวเตอร์จะให้ข้อมูลย้อนกลับได้ในทันทีทันใด ทำให้ผู้เรียนตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเอง

ฟอเซียร์ (Forcier, 1996, หน้า 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่าหมายถึง การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งลักษณะของบทเรียนจะเป็นการโต้ตอบกันระหว่างคอมพิวเตอร์กับนักเรียน คอมพิวเตอร์จะทำหน้าที่เสนอเนื้อหาต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ศึกษาจนชำนาญและนักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

กรมวิชาการ (2544, หน้า 2) ระบุว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง สื่อการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสื่อประสม อันได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง แผนภูมิ กราฟ วิดิทัศน์ ภาพเคลื่อนไหวและเสียงเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด

สรุป คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) จึงหมายความว่า สื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสื่อประสม ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิ กราฟ วิดิทัศน์ ภาพเคลื่อนไหวและเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนหรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด โดยมีเป้าหมายที่สำคัญก็คือ สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นตัวอย่างที่ดีของสื่อการศึกษาในลักษณะตัวต่อตัว ซึ่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์หรือการโต้ตอบ พร้อมทั้งการได้รับผลป้อนกลับ (Feedback)

นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสามารถที่จะประเมินและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ตลอดเวลา

2. คุณลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คุณลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมี 4 ประการ ได้แก่ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน, 2550, ข)

2.1 สารสนเทศ (Information)

สารสนเทศ หมายถึง เนื้อหาสาระที่ได้รับการเรียบเรียง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือได้รับทักษะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ผู้สร้างได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ การนำเสนออาจเป็นไปในลักษณะทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ ทางตรงได้แก่ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทติวเตอร์ เช่น การอ่าน จำ ทำความเข้าใจ ฝึกฝน ตัวอย่าง การนำเสนอในทางอ้อม ได้แก่ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกมและการจำลอง

2.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individualization)

การตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล คือลักษณะสำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บุคคลแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันทางการเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อประเภทหนึ่งจึงต้องได้รับการออกแบบให้มีลักษณะที่ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มากที่สุด

2.3 การโต้ตอบ (Interaction)

การโต้ตอบ คือ การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การเรียนการสอนรูปแบบที่ดีที่สุดก็คือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนได้มากที่สุด

2.4 การให้ผลป้อนกลับโดยทันที (Immediate Feedback)

ผลป้อนกลับหรือการให้คำตอบนี้ถือเป็นการเสริมแรงอย่างหนึ่ง การให้ผลป้อนกลับแก่ผู้เรียนในทันทีหมายรวมไปถึงการที่คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สมบูรณ์จะต้องมีการทดสอบหรือประเมินความเข้าใจของผู้เรียนในเนื้อหาหรือทักษะต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

สอดคล้องกับ นงนุช วรรณวหะ (2535 , หน้า 19 – 39) ที่กล่าวถึงรูปแบบวิธีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการเรียนการสอนที่นิยม ดังนี้

1) โปรแกรมการสอนเนื้อหารายละเอียด (Tutorial) หมายถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่ ๆ หรือหลักการใหม่ ๆ ด้วยการเสนอเนื้อหาและถามคำถามคำตอบระหว่างบทเรียนและผู้เรียน โปรแกรมจะแสดงเนื้อหาที่จะสอนแล้วตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบ

ต่อจากนั้น โปรแกรมจะวิเคราะห์คำถามแล้วตัดสินใจว่าจะแสดงเนื้อหาต่อไป หรือจะให้ผู้เรียนตอบคำถามใหม่ หรือจะแสดงคำอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมก็ได้ โปรแกรมช่วยสอนแบบนี้ยังรวมถึงการแนะแนวทางในการตัดสินใจ แก้ปัญหาของผู้เรียนด้วย

2) โปรแกรมการฝึกทักษะ (Dill and Practice) การนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการฝึกทักษะเป็นที่นิยมกันมาก เนื่องจากมีความชัดเจนในการนำมาใช้เฉพาะจุดประสงค์ โปรแกรมการฝึก ทักษะอาจเน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะเฉพาะด้านเฉพาะอย่าง ซึ่งนิยมใช้กันมากในวิชาคณิตศาสตร์ การเรียนภาษาหรือภาษาต่างประเทศ การฝึกทักษะเหล่านี้มักใช้คำถามเป็นจำนวนมาก โปรแกรมการฝึกทักษะที่ดีควรมีการประเมินข้อบกพร่องของผู้เรียนว่าจำเป็นต้องฝึกหัดที่ระดับใด และบอกสาเหตุของความบกพร่องในการตอบผิด

3) โปรแกรมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การจำลองสถานการณ์ในการเรียนการสอนเป็นวิธีการเลียนแบบหรือจำลองสถานการณ์ เพื่อทดแทนสภาพจริงเพื่อการเรียนรู้ โดยผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยในสถานการณ์จำลองจะลดความยุ่งยากซับซ้อนให้น้อยกว่าสถานการณ์จริงและผู้เรียนต้องแก้ไขปัญหา โดยการเรียนรู้ขั้นตอนกระบวนการด้วยตนเอง รวมทั้งการเรียนรู้วิธีการควบคุมเหตุการณ์เหล่านั้น หรือเรียนรู้ว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน จุดมุ่งหมายของการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทดสอบเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ โปรแกรมจำลองสถานการณ์แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

3.1) การจำลองสถานการณ์เชิงกายภาพ (Physical Simulation) โปรแกรมประเภทนี้จะจำลองสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรกล เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้วิธีการ บังคับให้เครื่องกลนั้น ๆ ทำงานหรือเกี่ยวข้องกับเครื่องมือวิทยาศาสตร์ในห้องปฏิบัติการที่จะต้องให้ทดลอง

3.2) การจำลองสถานการณ์เชิงขั้นตอนการทำงาน (Procedural Simulation) โปรแกรมลักษณะนี้จะเน้นการเรียนรู้ขั้นตอนกระบวนการทำงานของเครื่องมือโดยผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านเครื่องมือจำลอง เพื่อเน้นการฝึกทักษะและการกระทำที่จำเป็นต่อการควบคุมให้เครื่องมือเหล่านั้นทำงาน

3.3) การจำลองสถานการณ์เชิงเหตุการณ์ (Situational Simulation) โปรแกรมลักษณะนี้จะเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความคิดเห็น และพฤติกรรมของมนุษย์ในเหตุการณ์ต่าง ๆ มากกว่าการเน้นการฝึกทักษะ

3.4) การจำลองสถานการณ์เชิงกระบวนการ (Process Simulation) โปรแกรมลักษณะนี้แตกต่างจากโปรแกรมจำลองสถานการณ์ประเภทอื่น ๆ คือผู้เรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในโปรแกรม แต่จะสังเกตดูกระบวนการที่เกิดขึ้น และเลือกค่าตัวแปรในการจำลองสถานการณ์นั้น โดยสามารถเร่ง - ลดความเร็วของเหตุการณ์จำลองได้

4) โปรแกรมการศึกษา (Educational game) นอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานแล้วยังเป็นสื่อกลางการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ด้วย เช่น ข้อเท็จจริงทฤษฎี กระบวนการ ทักษะ ทักษะคิด เป็นต้น นอกจากนี้ยังทำให้เกิดทักษะอื่น ๆ เช่น การแข่งขัน เหตุผลที่ดีและไม่ดี ผู้สอนบางคนมีความเห็นว่าเกมให้ประโยชน์ในการเรียนการสอนมากกว่าแบบเดิม เพราะโปรแกรมเกมสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากกว่า ดังนั้นจึงควรเลือกโปรแกรมที่มีประโยชน์และจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการศึกษา

5) โปรแกรมสาธิต (Demonstration) จุดประสงค์ของโปรแกรมสาธิต คือ ใช้สาธิตประกอบการบรรยายเนื้อหาเพียงหน่วยเดียว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น

6) โปรแกรมการทดสอบ (Test) การนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการทดสอบ แบ่งออกเป็น 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

6.1) ช่วยในการจัดสร้างแบบทดสอบ คอมพิวเตอร์สามารถช่วยสร้างข้อสอบ เลือกข้อสอบ พิมพ์ข้อสอบและตรวจให้คะแนนผลการสอบ

6.2) ช่วยในการดำเนินการสอน คอมพิวเตอร์สามารถจัดการสอนให้เหมาะสมกับบุคคลได้

สรุป การเลือกลักษณะรูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์จะต้องมีหลักการพิจารณา โดยให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน ตัวนักเรียนและลักษณะงานที่ใช้ซึ่งต้องดูรายละเอียดของโปรแกรมที่ใช้ว่าสามารถเข้ากันได้ดีกับการนำเสนอเนื้อหา เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ขั้นตอนการออกแบบการสอนในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นตอนการออกแบบการสอนในคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ ที่จริงแล้วขั้นตอนการสอนนี้ออกแบบเพื่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ซึ่งผู้สอนสามารถใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เข้าช่วยได้ อย่างไรก็ตามในโลกปัจจุบันการเรียนการสอนไม่จำกัดในห้องเรียนเท่านั้น ผู้เรียนจึงต้องเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ดังนั้นขั้นตอนการสอนจึงนำมาประยุกต์ใช้กับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งขั้นตอนการสอนประกอบไปด้วย 9 ขั้นตอน ดังนี้ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน, 2550, ก)

3.1 ดึงดูดความสนใจ (Gain Attention)

ก่อนที่จะเริ่มเรียนนั้น ควรจะมีการสร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความอยากเรียน ดังนั้น บทเรียนควรเริ่มด้วยลักษณะของการใช้ภาพ สีและเสียง หรือการประกอบกันหลาย ๆ อย่าง โดยสิ่งที่สร้างขึ้นมานั้นเกี่ยวข้องกับเนื้อหาและน่าสนใจ ซึ่งจะมีผลต่อความสนใจของผู้เรียนและเป็นการเตรียมผู้เรียนมาให้พร้อมที่จะศึกษาเนื้อหาไปด้วยในตัวตามลักษณะของบทเรียน CAI การเตรียมตัวและกระตุ้นผู้เรียนในขั้นแรกนี้ก็คือการสร้าง Title ของบทเรียนนั่นเอง ซึ่งควรจะออกแบบเพื่อให้สายตาผู้เรียนจับอยู่ที่จอภาพ แต่หากว่า Title ดังกล่าวต้องการตอบสนองจากผู้เรียนโดยผ่านทางแป้นพิมพ์ก็ควรจะเป็นการตอบสนองที่ง่าย ๆ เช่น การกดแคร่ขาว (Space Bar) หรือด้วยการกด Key เป็นต้น

หลักการเพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนในบทเรียน CAI ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

3.1.1 ใช้กราฟิกที่เกี่ยวข้องกับส่วนของเนื้อหาและกราฟิกนั้นควรมีขนาดใหญ่และง่ายไม่ซับซ้อน

3.1.2 ใช้ภาพเคลื่อนไหวหรือเทคนิคอื่น ๆ เข้าช่วยแสดงในการเคลื่อนไหวแต่ควร เป็นระยะสั้น ๆ และง่าย

3.1.3 ควรใช้สีเข้าช่วย โดยเฉพาะสีเขียว แดง น้ำเงินหรือสีเข้มอื่น ๆ ที่ตัดกับสีพื้นชัดเจน

3.1.4 ใช้เสียงให้สอดคล้องกับกราฟิก

3.1.5 กราฟิกควรจะค้างบนจอภาพจนกระทั่งผู้เรียนกด Key หรือ Space Bar

3.1.6 ในกราฟิกดังกล่าวควรบอกชื่อเรื่องบทเรียนไว้ด้วย

3.1.7 ควรใช้เทคนิคการเขียนกราฟิกที่แสดงบนจอภาพได้เร็ว

3.1.8 กราฟิกต้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนด้วย

3.2 บอกวัตถุประสงค์ (Specify Objectives)

การบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนในบทเรียนคอมพิวเตอร์นั้น นอกจากผู้เรียนจะได้รู้ถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหาแล้ว ยังเป็นการบอกถึงเค้าโครงของเนื้อหาอีกด้วย และการที่ผู้เรียนสามารถผสมผสานแนวคิดในรายละเอียดหรือส่วนย่อยของเนื้อหา ให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับเนื้อหาในส่วนใหญ่ ๆ ได้ ซึ่งจะมีผลทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพขึ้นและนอกจากนั้นแล้วยังมีการวิจัยที่พบว่าผู้เรียนสามารถนำและเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าอีกด้วย

การบอกวัตถุประสงค์นั้นทำได้หลายแบบตั้งแต่แบบที่เป็นวัตถุประสงค์กว้าง ๆ จนกระทั่งถึงการบอกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม หลักการสำคัญอย่างหนึ่งในการบอกวัตถุประสงค์ก็คือ ข้อความที่เสนอบนจอภาพควรเป็นข้อความที่สั้นได้ใจความและควรจะมีส่วนดึงดูดใจผู้เรียนด้วย ส่วนจะบอกเป็นจุดประสงค์ในบทเรียน CAI จึงนิยมใช้ข้อความที่สั้นและโน้มน้าวใจผู้เรียน ส่วนจะบอกจุดประสงค์กว้าง ๆ หรือเชิงพฤติกรรมนั้น คงขึ้นอยู่กับผู้เขียนบทเรียนและเนื้อหา ของบทเรียน

การบอกวัตถุประสงค์จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

- 3.2.1 ใช้คำสั้น ๆ และเข้าใจง่าย
- 3.2.2 หลีกเลี่ยงคำที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก และเข้าใจโดยทั่วไป
- 3.2.3 ไม่ควรกำหนดวัตถุประสงค์หลายข้อเกินไป
- 3.2.4 ผู้เรียนควรมีโอกาสทราบว่าหลังจากเรียนจบแล้วจะไปใช้ทำอะไรได้บ้าง
- 3.2.5 หากบทเรียนนั้นมีบทเรียนย่อยหลาย ๆ บทเรียน หลังจากบอกวัตถุประสงค์ ควรจะตามด้วย Menu และหลังจากนั้นควรจะเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะของแต่ละบทเรียนย่อย
- 3.2.6 ควรกำหนดให้วัตถุประสงค์ปรากฏบนจอทีละข้อ แต่ทั้งนี้ควรกะเนเวลาระหว่างช่วงให้เหมาะสม หรือให้ผู้เรียนกดแป้นพิมพ์ เพื่อดูวัตถุประสงค์ข้อต่อไปทีละข้อ เพื่อให้วัตถุประสงค์น่าสนใจอาจใช้กราฟิกง่ายเข้าช่วย เช่น กรอบ ลูกศร และรูปทรงเรขาคณิต

3.3 ทวนความรู้เดิม (Activate Prior Knowledge)

ก่อนที่จะให้ความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ออกแบบโปรแกรม ควรจะต้องหาวิธีการประเมินความรู้เดิมในส่วนที่จำเป็นก่อนที่จะรับความรู้ใหม่ ทั้งนี้ เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะรับความรู้ใหม่ได้ดียิ่งขึ้นไปคิดในสิ่งที่ตนเองรู้มาก่อน แล้วนำมาใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่อีกด้วย ในขั้นทบทวนความรู้เดิมนี้อาจจะเป็นการทดสอบ หรือ ถ้าหากเป็นบทเรียนที่สร้างขึ้นเป็นชุดบทเรียน การทบทวนความรู้เดิมอาจแสดงด้วยคำพูด (คำอ่าน) ภาพหรือเป็นการผสมผสานกันแล้วแต่ความเหมาะสมจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับเนื้อหาด้วย

ข้อควรคำนึงในการออกแบบบทเรียนเพื่อใช้ในขั้นทบทวนความรู้เดิม ได้แก่

- 3.3.1 ไม่ควรคาดเดาว่า ผู้เรียนทุกคนมีความรู้พื้นฐานมาก่อนศึกษาเนื้อหาใหม่เท่ากันควรมีการทดสอบหรือให้ความรู้เพื่อเป็นการทบทวนให้ผู้เรียนให้พร้อมที่จะรับ ความรู้ใหม่
- 3.3.2 การทบทวนหรือทดสอบ ควรให้กระชับและตรงจุด

3.3.3 ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนออกจากเนื้อหาใหม่ หรือออกจากบททดสอบ เพื่อไปศึกษาทบทวนได้ตลอดเวลา

3.3.4 หากไม่มีการทดสอบความรู้เดิม ควรหาวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนย้อนกลับ ไปคิดถึงสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วหรือสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว

3.3.5 การใช้ภาพประกอบคำพูดจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนย้อนคิด จะทำให้เกิด ความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.4 การเสนอเนื้อหาใหม่ (Present New Information)

การเสนอภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาประกอบคำพูดที่สั้น กว้าง และได้ใจความ การใช้ภาพประกอบจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น และมีความคงทนต่อการจำดีกว่าการใช้ คำพูดเพียงอย่างเดียวรูปภาพจะช่วยอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมให้ง่ายต่อการรับรู้ในการนำเสนอ เนื้อหาใหม่ที่น่าสนใจ ควรจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

3.4.1 ควรใช้ภาพประกอบการเสนอเนื้อหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่สำคัญ

3.4.2 มีการใช้แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ สัญลักษณ์หรือภาพเปรียบเทียบ

3.4.3 ในการเสนอเนื้อหาที่ยากและซับซ้อนควรใช้ตัวชี้แนะ (Cue) ในส่วนของ ข้อความสำคัญ

3.4.4 ไม่ควรใช้กราฟิกที่เข้าใจยากและไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

3.4.5 จัดรูปแบบของคำอ่าน ถ้าเนื้อหายาวควรจัดแบ่งกลุ่มคำอ่านให้จบเป็นตอน

3.4.6 เสนอตัวอย่างที่เข้าใจง่าย

3.4.7 ควรเสนอกราฟิกที่จำเป็นเท่านั้น

3.4.8 หากเป็นคอมพิวเตอร์จอสี ไม่ควรใช้เกิน 3 สีในแต่กรอบ

3.4.9 ภาษาที่ใช้ควรจะเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

3.4.10 ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสกดแป้นพิมพ์ตัวอื่นบ้าง แทนที่จะให้กดแต่ Space Bar อย่างเดียว

3.5 ชี้นำทางการเรียนรู้ (Guide Learning)

ถ้าหากมีการจัดระบบเสนอเนื้อหาที่ดี และเนื้อหานั้นมีความสัมพันธ์กับ ประสบการณ์หรือความรู้เดิมของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำได้ดี ในการ ออกแบบบทเรียน CAI ในขั้นตอนนี้ควรมีเทคนิคในการกระตุ้นผู้เรียนให้สามารถนำความรู้เดิม มาใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ และทำให้การเรียนรู้เนื้อหาใหม่นั้นมีความหมายชัดเจนเท่าที่ทำได้ ซึ่งควรคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้

3.5.1 แสดงให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหาความรู้และช่วยให้เห็นว่าสิ่งข้อย่อยนั้นมีความสัมพันธ์กับสิ่งใหญ่อะไร

3.5.2 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสิ่งใหม่กับสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้มาแล้ว

3.5.3 พยายามใช้ตัวอย่างที่หลากหลาย

3.5.4 ให้ตัวอย่างที่ไม่ถูกต้องบ้าง

3.5.5 ในการสอนเนื้อหาที่ยาก ควรให้ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม

3.5.6 กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้และประสบการณ์เดิม

3.6 กระตุ้นการตอบสนอง (Elicit Responses)

การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาสร่วมคิดร่วมกิจกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา การถาม และการตอบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและการจดจำของผู้เรียนง่ายขึ้น จึงควรที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมขั้นตอนต่าง ๆ ด้วย ซึ่งมีดังนี้

3.6.1 พยายามให้ผู้เรียนได้ตอบสนองด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งตลอดการเรียนบทเรียน

3.6.2 ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพิมพ์คำตอบหรือข้อความสั้น ๆ เพื่อเรียกความสนใจ

3.6.3 ไม่ควรให้ผู้เรียนพิมพ์คำตอบยาวเกินไป

3.6.4 เสนอคำถามเป็นช่วง ๆ ตามความเหมาะสม

3.6.5 เร้าความคิดและจินตนาการด้วยคำถาม

3.6.6 ไม่ควรใช้คำถามคราวเดียวหลาย ๆ คำถามหรือถามคำถามเดียวแต่ตอบได้หลายอย่าง ทางที่เหมาะสมที่สุดควรจะให้เลือกตอบตามตัวเลือก

3.6.7 หลีกเลี่ยงการตอบสนองซ้ำ ๆ หลายครั้งเมื่อผู้เรียนทำผิด ถ้ามีการทำผิด 2 - 3 ครั้ง ควรจะมีการให้ Feedback และเปลี่ยนให้ทำกิจกรรมอื่นต่อไป ควรจะแสดงการตอบสนองของผู้เรียนรอบเดียวกับคำถาม รวมทั้งการแสดง Feedback ก็ควรอยู่บนกรอบเดียวกัน

3.7 ให้ผลป้อนกลับ (Provide Feedback)

จากการศึกษาและวิจัยหลาย ๆ เรื่องพบว่า CAI นั้นจะกระตุ้นความสนใจผู้เรียนได้มากขึ้น ถ้าบทเรียนนั้นท้าทายผู้เรียน โดยการบอกจุดหมายที่ชัดเจนและให้ Feedback เพื่อบอกว่าขณะนั้นผู้เรียนอยู่ตำแหน่งใด ห่างจากเป้าหมายเท่าใด

การให้ Feedback เป็นรูปภาพ หรือ Visual Feedback จะช่วยสร้างความสนใจยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าภาพนั้นเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน และรูปภาพนั้นควรจะเป็นภาพที่ทำให้ความรู้สึกลึกในทางบวก นอกจากนั้น Feedback ที่น่าสนใจควรยึดหลักการดังต่อไปนี้

- 3.7.1 ให้ Feedback ทันทีหลังจากผู้เรียนทำการตอบสนอง
- 3.7.2 บอกให้ผู้เรียนทราบว่าตอบถูกหรือผิด
- 3.7.3 แสดงคำถาม คำตอบ และ Feedback บนกรอบเดียวกัน
- 3.7.4 ใช้ภาพง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา
- 3.7.5 หลีกเลี่ยงการทำให้เกิดผลจากภาพ (Visual Feedback) หรือการให้ Feedback ที่ตื่นตา เมื่อผู้เรียนทำผิด
- 3.7.6 ในกรณีที่ไม่สามารถสร้างภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาได้ อาจจะใช้ภาพกราฟิกที่ไม่เกี่ยวข้องก็ได้
- 3.7.7 ควรใช้เสียงไล่ขึ้นสูงสำหรับคำตอบที่ถูกต้อง และเสียงไล่ลงต่ำสำหรับคำตอบที่ผิด
- 3.7.8 ให้ Feedback เฉพาะคำตอบที่ถูกต้องหลังจากที่ผู้เรียนทำผิดมาแล้ว 1-2 ครั้ง
- 3.7.9 ใช้การให้คะแนนหรือภาพเพื่อบอกความใกล้ – ไกลจากเป้าหมาย
- 3.7.10 ใช้วิธีการสุ่ม Feedback เพื่อสร้างความสนใจ

3.8 ทดสอบความรู้ (Assess Performance)

บทเรียน CAI จัดเป็นบทเรียนโปรแกรมประเภทหนึ่ง การทดสอบจึงเป็นสิ่งจำเป็น ไม่ว่าจะเป็นการทดสอบระหว่างบทเรียนหรือการทดสอบในช่วงท้ายบทเรียน การทดสอบดังกล่าวจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบตนเอง การทดสอบเพื่อเก็บคะแนนหรือจะเป็นการทดสอบเพื่อวัดว่าผู้เรียนผ่านเกณฑ์เพื่อที่จะศึกษาบทเรียนต่อไปหรือยัง

การทดสอบดังกล่าวนี้ นอกจากจะเป็นการประเมินการเรียนรู้แล้ว ยังมีผลในการจำระยะยาวของผู้เรียนด้วย ข้อทดสอบจึงควรเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน ในการออกแบบบทเรียนเพื่อทดสอบ ในขั้นตอนการทดสอบความรู้นี้มีข้อสังเกต ดังนี้

- 3.8.1 ต้องแน่ใจว่าสิ่งที่ต้องการวัดนั้นตรงกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน
- 3.8.2 ข้อทดสอบ คำตอบและ Feedback ควรอยู่บนกรอบเดียวกัน และปรากฏต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว
- 3.8.3 หลีกเลี่ยงการให้ผู้เรียนพิมพ์คำตอบที่ยาวเกินไป
- 3.8.4 ในแต่ละคำถามควรให้ผู้เรียนตอบเพียงครั้งเดียว

- 3.8.5 ควรบอกผู้เรียนด้วยว่า ควรจะตอบคำถามด้วยวิธีใด
- 3.8.6 ควรบอกผู้เรียนว่า มีตัวเลือกอย่างไรด้วยหรือไม่
- 3.8.7 ต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง และความเชื่อถือของข้อทดสอบ
- 3.8.8 อย่าตัดสินคำตอบที่ไม่ชัดเจนว่าผิด ควรจะบอกผู้เรียนให้ตอบใหม่
- 3.8.9 ควรใช้ภาพประกอบการทดสอบ ไม่ควรใช้ข้อเขียนเพียงอย่างเดียว
- 3.8.10 ไม่ควรตัดสินคำตอบว่าผิดเมื่อผู้เรียนพิมพ์ผิดพลาดหรือเว้นวรรคผิด หรือใช้ตัวพิมพ์เล็กแทนที่จะใช้ตัวพิมพ์ใหญ่

3.9 การจำและนำไปใช้ (Promote Retention Transfer)

ในการสอนขั้นสุดท้ายนี้เป็นกิจกรรมสรุปเฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนหรืออาจจะแนะนำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การออกแบบบทเรียน CAI ในขั้นนี้ควรปฏิบัติ ดังนี้

3.9.1 บอกผู้เรียนว่าความรู้ใหม่มีส่วนสัมพันธ์กับความรู้หรือประสบการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยแล้วอย่างไร

3.9.2 ทบทวนแนวคิดที่สำคัญเพื่อเป็นการสรุป

3.9.3 เสนอแนะสถานการณ์ที่อาจจะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้

3.9.4 บอกแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียน

เทคนิคการออกแบบบทเรียนในขั้นตอนการสอนทั้ง 9 ขั้น เป็นแนวทางที่จะใช้ได้อย่างกว้างขวาง ส่วนเทคนิคอีกอย่างหนึ่งของการออกแบบบทเรียน CAI คือการพยายามทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกคล้ายกับว่าได้เรียนรู้จากผู้สอนโดยตรง ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้ออกแบบบทเรียน CAI ควรจะคำนึงถึงด้วยก็คือ ควรพยายามปรับเทคนิคการนำเสนอไม่ให้ซ้ำซากน่าเบื่อ

สรุป หลักการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ ควรมีรูปแบบที่เร้าความสนใจ สามารถบอกวัตถุประสงค์ให้กับผู้เรียนได้ มีการฝึกทบทวนเนื้อหาเดิม เพื่อเชื่อมต่อการนำเสนอเนื้อหาใหม่ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง บทเรียนต้องมีการกระตุ้น ตอบสนองและให้ข้อมูลย้อนกลับทันที มีแบบทดสอบให้ผู้เรียนได้ฝึกและเนื้อหาการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้กับประสบการณ์จริงได้

4. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บทเรียนที่มีคุณภาพ ควรพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

4.1 แนวทางการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.2 การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.3 ข้อเสนอแนะในการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.4 ข้อพึงระวังในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.1 แนวทางการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.1.1 เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน

4.1.2 เป็นบทเรียนที่สามารถใช้ได้ง่ายผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมีความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์มาก่อน ก็สามารถเข้าสู่โปรแกรมและออกจากโปรแกรมและทำตามทีโปรแกรมกำหนดไว้ได้

4.1.3 มีความชัดเจนในการนำเสนอเนื้อหาไม่สับสน คำอธิบายบนจอภาพ กระชับได้ใจความ ทำให้ผู้เรียนสบายใจ ไม่เกิดความกลัวในขณะที่เรียน

4.1.4 จำนวนเนื้อหาในแต่ละกรอบมีความเหมาะสมและมีความหลากหลาย เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อในขณะที่เรียน

4.1.5 ใช้ภาษา หรือคำบรรยายให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

4.1.6 กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีปฏิริยาโต้ตอบเช่น แสดงผลว่าผู้เรียนตอบคำถามถูกต้องหรือไม่

4.1.7 ประเมินผลสอบของผู้เรียนได้ เช่น คะแนนที่ได้ เวลาที่ใช้ในการเรียน

4.2 การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้มีความน่าสนใจ และตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้ผลิตควรพิจารณาถึงขั้นตอนและวิธีการสร้าง เพื่อสะดวกในการวางแผน การทำงาน และการตรวจสอบ มีขั้นตอนดังนี้

4.2.1 ศึกษาหลักสูตรและผู้เรียนเป้าหมาย เพื่อที่จะได้ทราบรายละเอียดของเนื้อหาวิชา พื้นความรู้และความพร้อมของผู้เรียน เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและประกอบ การสร้างบทเรียน

4.2.2 กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม หรือสิ่งที่คาดหวังของหลักสูตร เพื่อเป็นกำหนดรูปแบบและลักษณะของการนำเสนอเนื้อหาและกิจกรรม

4.2.3 วิเคราะห์เนื้อหา จัดทำแผนภูมิช่วยงานให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน แสดงลำดับก่อน หลัง ของหัวเรื่องต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์

4.2.4 จัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ

4.2.5 สร้างข้อความในแต่ละกรอบเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ ข้อความของกรอบควรสัมพันธ์กับเนื้อหาและหน้าที่ของแต่ละกรอบ ซึ่งจะประกอบด้วยกรอบต่าง ๆ 4 กรอบ ดังนี้

1) กรอบหลัก (Set frame) เป็นกรอบที่จะให้ข้อมูล โดยที่ผู้เรียนสามารถจะเรียนรู้ในเรื่องที่ไม่เคยเรียนมาก่อน

2) กรอบฝึกหัด (Practice frame) เป็นกรอบที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดข้อมูลที่ได้จากกรอบหลัก

3) กรอบรองส่งท้าย (Sub-terminal frame) เป็นกรอบที่เขียนเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิด หรือตอบผิดต่าง ๆ ซึ่งอาจข้ามกรอบนี้ไป ถ้าผู้เรียนตอบถูก

4) กรอบส่งท้าย (Terminal frame) เป็นกรอบทดสอบโดยผู้เรียนจะนำความรู้ในกรอบหลักมาตอบ

4.2.6 เข้ารหัสตามโปรแกรมที่ตั้งไว้ ซึ่งต้องแปลรหัสตามโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับโปรแกรมที่ใช้ เช่น Authorware หรือ Tool Book หรือโปรแกรมอื่น ๆ ตามลักษณะและความต้องการของบทเรียน

1) ป้อนบทเรียนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ ขั้นตอนนี้อาจต้องใช้เวลา และทักษะทางคอมพิวเตอร์พอสมควรในการสร้างบทเรียน ซึ่งสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ใน เรื่องการสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Macromedia Authorware 5.2

2) ตรวจสอบความเรียบร้อยของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาตามแผนที่กำหนดไว้ และความเรียบร้อยว่ามีความบกพร่องหรือมีปัญหาอย่างไรบ้างให้แก้ไขให้ถูกต้อง

3) ทำการทดลองใช้กับผู้เรียนเพื่อหาข้อบกพร่องเพื่อแก้ไขก่อนนำไปใช้จริงลองหากลุ่มตัวอย่างมาทดลองใช้ ดูแล้ว ลองสังเกต สอบถาม หรือสัมภาษณ์ดูว่าเขามีปฏิกิริยาอย่างไร แล้วปรับปรุงแก้ไข เช่น สังเกตว่าผู้เรียนเกิดอาการเบื่อ เครียด ไม่เข้าใจ หรือตอบคำถามในบทเรียนผิดบ่อยครั้งแสดงว่าต้องปรับปรุง การเลือกกลุ่มตัวอย่างควรหาทั้งคนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อจะได้หาข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่ม

4.2.7 นำไปใช้จริงเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วควรนำไปใช้จริงเพื่อหาประสิทธิภาพ โดยศึกษาวิธีหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในบทต่อไป

4.2.8 ติดตามผล เพื่อพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข

4.3 ข้อเสนอแนะในการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ในการสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนอกจากศึกษาเกี่ยวกับหลักการ จิตวิทยา และรูปแบบที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ทำความเข้าใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

4.3.1 ข้อความและตัวอักษร ควรเป็นข้อความที่กระชับ อ่านง่าย ได้ใจความ ถูกต้องตรงตามเนื้อหา ไม่ควรใช้ข้อความที่วกวน สับสน ขากแก่ความเข้าใจ เหมาะสมกับเพศ วัย ความรู้ และพื้นฐานของผู้เรียน

1) ขนาด และรูปแบบของตัวอักษรควรมีขนาดพอเหมาะ ไม่เล็กจนเกินไป จะทำให้ไม่ดึงดูดความสนใจในการอ่าน ควรมีขนาดตามความสำคัญของข้อความ รูปแบบควรเป็นรูปแบบที่อ่านง่าย ดูสบายตา ถ้าจะใช้รูปแบบที่แปลกตา ควรเป็นหัวเรื่องหรือข้อความสั้น ๆ เท่านั้น

2) สีของตัวอักษร ใช้สำหรับดึงดูดความสนใจ และเน้นข้อความ ไม่ควรใช้มากเกินไปจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน ซึ่งผู้สร้างเองต้องระมัดระวัง และควรคำนึงถึงสีพื้นหลัง ควรเป็นสีที่ตัดกันเพื่อความเด่นชัดของ ข้อความไม่ควรใช้สีที่อยู่ในโทนร้อน เช่น สีแดง สีแสด หรือสีสะท้อนแสงถ้าจะใช้ให้ใช้กับข้อความสั้น ๆ หรือข้อความ ที่ต้องการเน้นเท่านั้น

4.3.2 รูปภาพและภาพกราฟิก ควรใช้เท่าที่จำเป็น ตรงตามเนื้อหาที่ต้องการเน้น ไม่ควรใช้มากเกินไปจะทำให้เกิดความน่าเบื่อ หรืออาจทำให้มาแย่งความสนใจจากข้อความ หรือเสียงที่ต้องการเน้นภาพกราฟิก ควรเป็นภาพที่เป็นภาพที่เข้าใจง่าย สื่อความหมาย ได้เร็วและไม่ซ้ำซากจะทำให้ผู้เรียนเบื่อเร็ว

4.3.3 ภาพเคลื่อนไหวและภาพยนตร์ เป็นสิ่งที่ทำให้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความน่าสนใจและมีความเป็นรูปธรรม ซึ่งควรจะนำมาใช้เท่าที่จำเป็น และตรงตามจุดประสงค์ หรือใช้แทรกเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ แต่การใช้งานบางครั้งต้องระมัดระวังอาจจะทำให้เกิดความสับสนให้กับผู้เรียน ควรหลีกเลี่ยงภาพที่ซ้ำๆ หรือภาพที่ไม่ตรงกับจุดประสงค์จะทำให้ผู้เรียนไขว้เขวได้

4.3.4 เสียงและดนตรีประกอบ เสียง และดนตรีประกอบจะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้น ซึ่งอาจเป็นเสียงบรรยาย เสียงจากการบันทึกในเหตุการณ์จริง หรือดนตรีเพื่อลดความเครียดของผู้เรียนควรใช้เท่าที่จำเป็น และตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหา ไม่ควรใช้โดยไม่จำเป็นเพราะจะแย่งความสนใจจากเนื้อหาทำให้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนลดคุณค่าในการเรียนรู้ได้

4.3.5 เรื่องราวและความต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้อย่างเป็นระบบควรนำเสนอเนื้อหาในแต่ละกรอบให้ต่อเนื่องกัน ถ้าจะแทรกเนื้อหาอื่น ๆ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสม อย่าให้ผู้เรียนรู้สึกสะดุดหรือขาดความน่าสนใจของสื่อได้

4.4 ข้อพึงระวังในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อพึงระวังในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน, 2550, ง)

4.4.1 ผู้สอนจะต้องมีความพร้อม ความชำนาญในการสอนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.4.2 ผู้สอนควรมีการวางแผน และเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนให้รอบคอบ ก่อนนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้อย่างเหมาะสม

4.4.3 การผลิตคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้มาตรฐานเป็นสิ่งสำคัญมาก หากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่ได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่ต้องการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น ๆ

4.4.4 ผู้สร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควรที่คำนึงเวลาในการผลิตว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้มาตรฐานนั้นต้องใช้เวลาเท่าไร

สรุป การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดี ผู้สร้างต้องศึกษารายละเอียดกำหนดเนื้อหา จุดประสงค์ ตลอดจนขั้นตอนการทำงานต่าง ๆ และระมัดระวังในการสร้างควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา ภาษา ความง่าย นอกเหนือจากความสวยงาม นอกจากนี้ยังต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้า การสังเกต และประสบการณ์ในการจัดสร้างต่อไป

5. ประโยชน์ของการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดีจะดึงดูดให้ผู้เรียนมีความสนใจกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบทดสอบ ดังที่มีผู้ระบุไว้ ดังนี้

ฉลอง ทับศรี (2535 , หน้า 2) กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวแทนเนื้อหา มีข้อดีหลายประการ คือ

1) เสนอเนื้อหาได้รวดเร็วฉับไว แทนที่จะต้องเปิดหนังสือทีละหน้าหลาย ๆ หน้า ถ้าเป็นคอมพิวเตอร์ก็เพียงแต่กดแป้นพิมพ์ครั้งเดียวเท่านั้น

2) คอมพิวเตอร์สามารถเสนอรูปภาพที่เคลื่อนไหวได้ ซึ่งมีประโยชน์มากในการเรียนแนวสังกัป (Concept) ที่สลับซับซ้อนต่าง ๆ

- 3) มีเสียงประกอบทำให้เกิดความน่าสนใจ
 - 4) สามารถเก็บข้อมูลเนื้อหาได้มากกว่าหนังสือหลายเท่า
 - 5) ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนอย่างแท้จริง
 - 6) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถบันทึกผลการเรียนและประเมินผู้เรียนได้
- นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึง CAI กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไว้ดังนี้

(ฉลอง ทับศรี , 2535 , หน้า 5 – 6)

- 1) CAI มีความสามารถที่จะนำความรู้จากผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ เข้ามาเก็บไว้และใช้สอนผู้เรียนได้ ช่วยในการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาตนเอง สำหรับผู้ที่ไม่มีโอกาสหรือเวลาจะเข้าอบรม โดยใช้ CAI ซึ่งเป็นเรียนด้วยตนเองนอกเวลางานหรือเรียนด้วยเองในช่วงเวลาสั้น ๆ
- 2) การเรียนด้วย CAI นั้นจะเรียนที่ไหนเมื่อใดก็ได้ ไม่จำกัดสถานที่เวลา
- 3) CAI มีลักษณะปฏิสัมพันธ์ (interactive) สูง กล่าวคือผู้เรียนสามารถตอบโต้กับโปรแกรมได้ ดังนั้น CAI จึงสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน
- 4) การเรียนด้วย CAI สามารถกำหนดมาตรฐานหรือเกณฑ์ของผู้เรียนที่เรียนผ่านบทเรียนได้ เนื่องจากลักษณะของโปรแกรมคอมพิวเตอร์เอื้ออำนวยให้อีกทั้งการกำหนดมาตรฐานหรือเกณฑ์นี้สามารถปรับเปลี่ยนให้สูงหรือต่ำลงได้

สรุป จากคุณสมบัติและความสามารถของคอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้เพื่อการเรียนการสอนได้หลากหลาย ทั้งรูปแบบและวิธีการ ทำให้สามารถจัดรูปแบบการเรียนการสอนได้หลายวิธี และปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียน ส่งผลการเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยด้านการสร้างและพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

วิชัย โรจนานนท์ (2535, หน้า ข.) ได้ทำวิจัย เรื่อง การผลิตรายการโทรทัศน์ เพื่อการศึกษาเรื่องแม่ไม้มวยไทย โดยมีจุดประสงค์เพื่อผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเรื่องแม่ไม้มวยไทย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิตรายการด้วยการศึกษาทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการผลิตรายการโทรทัศน์โดยการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับแม่ไม้มวยไทย เขียนบทโทรทัศน์ ดำเนินการผลิตรายการโทรทัศน์และสร้างเครื่องมือประเมินคุณภาพรายการโทรทัศน์ สร้างแบบทดสอบเพื่อประเมินความรู้และแบบประเมินการฝึกปฏิบัติโดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ นำรายการโทรทัศน์ไปทดลองหาประสิทธิภาพ โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 10 คน และนักเรียนกลุ่มย่อยจำนวน 5 คน เพื่อหาจุดบกพร่องแล้วปรับปรุงแก้ไข ต่อจากนั้นนำไปใช้ภาคสนามกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนสระแก้ว อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งไม่เคยผ่านการฝึกทำแม่ไม้มวยไทยมาก่อน จำนวน 20 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเรื่องแม่ไม้มวยไทยมีคุณภาพดี จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญและผลจากการทดสอบประเมินความรู้ของนักเรียนจำนวน 20 คน ภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์นี้แล้ว โดยได้ระดับคะแนนเฉลี่ยที่สูง และจากการประเมินด้านการฝึกปฏิบัติปรากฏว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติทำแม่ไม้มวยไทย จำนวน 15 ท่า ได้อย่างถูกต้อง

สุพรรณ เลื่อมใส (2538, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยการพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง โรคเอดส์สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและทดสอบหาประสิทธิภาพของโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “โรคเอดส์และวิธีป้องกัน” ด้วยเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 การพัฒนาโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นการเตรียมการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, 2. ขั้นการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, 3. ขั้นการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, 4. ดำเนินการทดสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 90/90 ทำการวิจัยโดยการทดสอบหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามมาตรฐาน 90/90

โดยทำการทดลอง 3 ครั้ง ๆ ละ 45-50 นาที และแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนด้วยกันคือ 1. ทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) จำนวน 3 คน, 2. แบบกลุ่มเล็กจำนวน 9 คน และ 3. ทดลองจากกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองในขั้นที่ 3 ไปวิเคราะห์ และทดสอบหาประสิทธิภาพด้วยเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 นำเสนอข้อมูลด้วยตาราง ผลการศึกษาพบว่า โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “โรคเอดส์ และวิธีป้องกัน” ทั้ง 4 บทเรียนมีประสิทธิภาพ 90.67/93.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ คือ โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควรจะได้นำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพอื่น ๆ และควรพัฒนาออกแบบเทคนิคบนจอภาพคอมพิวเตอร์ให้เร้าความสนใจมากยิ่งขึ้น

ชัยรัตน์ สุวรรณรัตน์ (2540, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยการพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กล้องถ่ายรูป โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กล้องถ่ายรูป ซึ่งเป็นเนื้อหาตอนหนึ่งในวิชาการถ่ายภาพเบื้องต้นตามหลักสูตรของภาคเทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา โดยทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 คน การพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้ 1) กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม 2) ศึกษาหลักสูตรเนื้อหา 3) พัฒนาเนื้อหา 4) วิเคราะห์ผู้เรียน 5) สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 6) พัฒนารูปแบบการสอน 7) สร้างบทเรียน 8) เขียนโปรแกรมบทเรียน 9) ทดลองรายบุคคลและปรับปรุงแก้ไข 10) ทดลองรายกลุ่มและปรับปรุงแก้ไข 11) ทดลองภาคสนามผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนได้เท่ากับ 88.11/85.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง กล้องถ่ายรูป ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

ดวงกมล คำเอี่ยม (2540, หน้าบทคัดย่อ) การพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนตาบอด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนบทเรียนและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนตาบอด ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ในการวิจัยได้ศึกษาเนื้อหา และวิเคราะห์หลักสูตรอันจะนำไปสู่การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาบทเรียน และลำดับขั้นตอนการทำงาน จากนั้นทำการพัฒนาโปรแกรมบทเรียน โดยนำบทเรียนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ขั้นต้น 2 ครั้ง ได้แก่ ทดลองรายบุคคล และทดลองกลุ่มย่อยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ เพื่อหา

ข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง จากนั้นนำบทเรียนที่ทำการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วไปทดลองหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ของโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ จำนวน 16 คน ใช้เวลาในการทดลอง 2 คาบ คาบละ 50 นาที โดยการให้นักเรียนเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ต่อจากนั้นประเมินผลบทเรียนที่พัฒนาโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียน บทเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบถามประมาณค่า 5 ระดับผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนตาบอดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.54/89.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 และจากการประเมินผลบทเรียนจาก ความเห็นของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนเห็นว่าโปรแกรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไป ตามที่ผู้วิจัยกำหนด

ธนพงศ์ แจ่มจัน (2540, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทดสอบความงอกของเมล็ด จุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทดสอบความงอกของเมล็ดให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียน การพัฒนา บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ศึกษาเบื้องต้น วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดจุดประสงค์ วิเคราะห์ผู้เรียน และเขียนโปรแกรมบทเรียนที่ได้พัฒนานำไปทดลองใช้ 2 ครั้ง คือ ทดลองรายบุคคลและการทดลองกลุ่มย่อย เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขบทเรียน ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนิสิต ภาควิชาเทคโนโลยีเกษตร คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการทดสอบความงอกของเมล็ดที่เป็นแบบเสนอเนื้อหาที่ประกอบด้วย ข้อความ รูปภาพ และ เสียง ซึ่งมีประสิทธิภาพ 86.36/85.53 และสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < .05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

บงกช มงคลชัย (2540, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาจริยธรรมของเด็กนักเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความเมตตากรุณาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ตามหลักการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก ซึ่งกำหนดไว้ที่ชั้น 3-4 ในการพัฒนา

บทเรียนชุดนี้ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างและแนวทางในการนำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสม ตลอดจนศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อที่จะนำไปกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียนและลำดับขั้นตอนการทำงาน ทำการพัฒนาบทเรียนโดยคัดเลือกเนื้อหาบทเรียนจำนวน 6 เรื่อง ที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วว่าที่เนื้อหาสอดคล้องกับความเมตตากรุณาและสอดคล้องกับแผนการสอน มีลำดับขั้นตอนการพัฒนา คือ เขียนสตอรี่บอร์ด ออกแบบโปรแกรม เขียนโปรแกรม ทดสอบการทำงานของโปรแกรม โดยนำบทเรียนที่พัฒนาขึ้นไปทำการทดลองขั้นต้น 2 ครั้ง ได้แก่การทดลองรายบุคคลและทดลองกลุ่มย่อย เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง จากนั้น ทำการทดลองภาคสนามกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำการทดสอบวัดการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมก่อนเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการทดสอบภาคสนาม กลุ่มตัวอย่างได้เรียนกับบทเรียนที่พัฒนาขึ้นวันละ 30 นาที ติดต่อกันเป็นเวลา 6 วัน จากนั้นทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน และทำการประเมินผลบทเรียนที่พัฒนาโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนบทเรียน ลักษณะเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าเฉลี่ย 3.70 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความเมตตากรุณาทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3 ตามหลักการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก ซึ่งตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในส่วนของการประเมินบทเรียนด้วยความคิดเห็นของผู้เรียนปรากฏว่า ผู้เรียนเห็นว่าบทเรียนมีคุณค่าอยู่ในระดับดีมาก

สุพัฒน์ สุขมุลสันต์ (2540, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยการสร้างและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบสื่อหลากหลายเพื่อสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 วัตถุประสงค์เพื่อสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสื่อหลากหลายสำหรับช่วยให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (FE 1) ด้วยตนเอง และเพื่อพัฒนาโปรแกรมดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนดังกล่าว ผลวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 88 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบ 3 ชุด แบบวัดเจตคติ 1 ชุด และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสื่อหลากหลายที่ครอบคลุมเนื้อหา 4 บท อีก 1 โปรแกรม ผลวิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับคะแนนสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่สอบก่อนปฏิบัติการวิจัย คือ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง ตลอดจนทั้งภาคเรียนผลวิจัยจะต้องใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยตนเองในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์อย่างน้อยเป็นเวลา 1 ชั่วโมง เรียนในห้องเรียนกับอาจารย์ (ในที่นี้คือผู้วิจัย) 2 ชั่วโมง และเรียนด้วยตนเองในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองอีก 1 ชั่วโมง ผลวิจัยนี้สอบแบบทดสอบกลางภาค แบบทดสอบภาคปลาย และแบบทดสอบ

การฟังความเข้าใจความที่จัดสอบโดยสถาบันภาษา รวมทั้งตอบแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และสอบแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษอีกครั้งหนึ่งในสัปดาห์สุดท้ายของภาค ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบและจากการสอบถามวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS/PC โดยใช้ t-test (แบบกลุ่มไม่เป็นอิสระ) ANOVA, ANCOVA และ scheff test ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสื่อหลากหลายที่สร้างขึ้นช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ที่ 1 เรียนรายวิชา FE 1 ด้วยตนเองได้ในเรื่อง การอ่านเข้าใจความ คำศัพท์ การฟังเข้าใจความ และทักษะการเขียน (การค้นหาข้อผิดพลาด)

2. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังกล่าวมีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง และมีความเหมาะสมสำหรับผู้เรียนในระดับค่อนข้างสูง เช่น

ก. มีดัชนีประสิทธิภาพ $x = 85.08/83.65$

ข. สามารถทำให้พลวัตรมีประสิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ

ค. มีแนวโน้มว่าพลวัตรมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชา FE 1 สูงกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้โปรแกรมดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญ และ

ง. โดยเฉลี่ยแล้วพลวัตรมีเจตคติที่ดีต่อการออกแบบ เนื้อหา และการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังกล่าวแล้ว เป็นต้น

อุบลรัตน์ วัฒนวงศ์ (2540, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยการพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้ตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการใช้ตัวสะกด และต้องการเปรียบเทียบระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน อีกทั้งต้องการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้บทเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนวัดบางแสม อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 70 จากการวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 20 คน โดยนำแบบฝึกที่ผ่านการหาประสิทธิภาพแล้วมาสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยการทดสอบค่าที และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1.ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้ตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.ผลการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าที (t-test) เท่ากับ 2.46

3.นักเรียนที่เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนส่วนใหญ่ชอบที่จะเรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ และต้องการให้มีบทเรียนลักษณะนี้เพิ่มขึ้นอีก

เนาวรัตน์ เปรมปรีดิ์ (2541, หน้าบทคัดย่อ) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง “จังหวัดของเรา” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่อง “จังหวัดของเรา” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พร้อมทำการประเมินความคิดเห็นต่อบทเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ โปรแกรมสร้างบทเรียน ออร์เชอแวร์ 3.5 (Authorware Professional Version 3.5) ทำการทดลองเบื้องต้น 2 ครั้ง เป็นการทดลองรายบุคคลและกลุ่มย่อย ข้อมูลที่ได้นำมาใช้เพื่อการปรับปรุงบทเรียน หลังการปรับปรุงครั้งสุดท้ายทำการทดลองภาคสนามเพื่อหาประสิทธิภาพ จากนั้นทำการประเมินความคิดเห็นผู้เรียนโดยใช้แบบสอบถามผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ 82.27/90.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้สรุปว่า บทเรียนช่วยให้นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเฉลี่ยร้อยละ 82.27 และช่วยให้นักเรียนร้อยละ 90 ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า 22 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจบทเรียนและต้องการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ด้วย

ระพงษ์ จันทิมา (2541, หน้าบทคัดย่อ) การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เพศศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับเท่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพได้ตามเกณฑ์และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความก้าวหน้าทางการเรียน บรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นผู้ออกแบบต้องศึกษาคุณสมบัติของโปรแกรมที่จะนำมาช่วยสร้างบทเรียนให้เข้าใจเป็นอย่างดี เพื่อจะได้ออกแบบหลักหนีข้อจำกัดได้ และจะได้ไม่ต้องเสียเวลามาแก้ไขแบบ บทหรือสกริปที่ทำไว้ เนื่องจากโปรแกรมช่วยสร้างช่วยทำให้ไม่ได้
2. ผู้ที่จะสร้างสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้ได้ดีนั้นควรจะเป็นผู้ที่คลุกคลีกับการสอนวิชานั้นอยู่แล้ว หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นเป็นผู้แนะนำในการออกแบบให้
3. ควรมีการพัฒนาสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้เป็นสื่อผสม (Multimedia) และเกิดความเหมาะสมใน Software และ Hardware

โสภี แสนบุญรัตน์ (2541, หน้าที่คัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) และการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หนังสือนิทานที่ใช้สอนกลุ่มทดลอง 1 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของกลุ่มทดลอง 2 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษบทที่ 1-3 จากหนังสือแบบเรียน English Is Fun Book I สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ 80.74/80.13
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่าทักษะด้านการฟัง การอ่าน และการเขียนไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (รูปแบบที่ 1) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะด้านการพูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความคงทนในการเรียนรู้โดยภาพรวม และเมื่อแยกเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

วีรพงษ์ แสงชูโต (2542, หน้าบทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนารูปแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสอนเสริมระดับประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบที่จะเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาคณิตศาสตร์เรื่องสมการ และต้องการบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาอื่นด้วย นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนมีความสนใจเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ช่วยให้เรียนได้ตามความสามารถของตนเองและแก้ไขข้อบกพร่องในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ ช่วยให้มีสมาธิหรือมีความเป็นส่วนตัวและมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น และไม่กลัวในการตอบคำถามฝึกหัดเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินเรื่องของบทเรียนและการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้เรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งมีสีของฉากหลังสีเขียว (สีน้ำเงิน) ตลอดจนบทเรียนมีการจัดข้อความให้เหมาะสม มีรูปภาพประกอบและมีภาพเคลื่อนไหวในแต่ละฉาก มีความเห็นด้วยกับบทเรียนลักษณะนี้มากกว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้เรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งมีสีของฉากหลังสีเขียวแต่เปลี่ยนไปในแต่ละฉากตลอดบทเรียน มีการจัดข้อความให้เหมาะสม มีรูปภาพประกอบแต่ไม่มีภาพเคลื่อนไหวในแต่ละฉาก สำหรับการมีเสียงเตือนเมื่อมีการตอบถูกหรือผิด ส่วนการดำเนินเรื่องของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั้งสองแบบ นักเรียนส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นไม่แตกต่างกัน แสดงว่ากระชับเหมาะสมดีแล้ว ในขณะที่เวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนฉากและการให้โอกาสพักระหว่างบทเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ก็เห็นด้วย แต่กลุ่มทดลองที่ 1 เห็นด้วยน้อยกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 สรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบที่ 1 ซึ่งมีสีของฉากหลังสีเขียว (น้ำเงิน) ตลอดจนบทเรียน มีการจัดข้อความให้เหมาะสม มีรูปภาพประกอบ แต่ไม่มีภาพเคลื่อนไหวในแต่ละฉากมีความเหมาะสมมากกว่าแบบที่ 2 ซึ่งมีสีของฉากหลังสีเขียว แต่เปลี่ยนไปในแต่ละฉากตลอดบทเรียน มีการจัดข้อความให้เหมาะสม รูปภาพประกอบ แต่ไม่มีภาพเคลื่อนไหวในแต่ละฉากแต่การมีเสียงเตือนเมื่อตอบผิดหรือถูกไม่เหมาะสม อีกทั้งไม่ควรมีเสียงดนตรีในบทเรียนมากเกินไป

ศุภร เสาวัง, อุบล พวงสุวรรณ และสุคนธ์ แสงสุข (2542, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง บทเรียนแบบโปรแกรมการสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จุดประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง การสร้างสื่อ CAI สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและศึกษาผลการใช้บทเรียนแบบโปรแกรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนโปรแกรม 3 หน่วย แบบทดสอบสรุปผลการเรียน 1 ฉบับ และแบบสอบถามความ

คิดเห็นที่มีต่อบทเรียนแบบโปรแกรมการสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) สำหรับครูผู้สอน วิชาภาษาไทย จำนวน 3 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบ โปรแกรมการสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เป็นครูผู้สอนจำนวน 10 คน โดยเริ่มทำการ ทดสอบก่อนเรียน และทดลองเรียนด้วยบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้น แล้วประเมินหลังเรียน และสอบถามความคิดเห็น นำคะแนนกิจกรรมที่ฝึกระหว่างเรียนกับคะแนนสอบหลังเรียนของกลุ่ม ตัวอย่างมาคำนวณหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หลังจากที่ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ แล้วจึงนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีเดียวกันกับ การทดลองหาประสิทธิภาพของบทเรียน หลังจากนั้นจึงนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมา เปรียบเทียบความก้าวหน้า โดยใช้ t-test

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนแบบโปรแกรมการสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่สร้างนั้นมีประสิทธิภาพ 89.80 / 81.66 คะแนนที่ได้จากการสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนบทเรียนโปรแกรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดง ว่าบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นนั้นนำไปใช้ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผล การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ใช้บทเรียนที่เรียนจากบทเรียนแบบโปรแกรม ได้คะแนน เฉลี่ยของผู้ใช้บทเรียนคิดเป็นร้อยละ 78.43 อีกทั้งเมื่อสอบถามความเห็นของผู้ใช้บทเรียนดังกล่าว เห็นว่าบทเรียนดังกล่าวมีคุณภาพเหมาะสมสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างและพัฒนาสื่อการ เรียนการสอนวิชาภาษาไทยได้ในระดับมาก

นเรศ คำเสียง (2543, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลวิจัยพบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือมีค่า 79.11, 77.76
2. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักเรียนที่เรียนด้วยการ สอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความคิดเห็นที่ดีกับ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ควรตรวจสอบคุณสมบัติของเครื่องคอมพิวเตอร์ ว่าสามารถนำไปใช้ได้เลย หรือไม่ เมื่อติดตั้งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนลงในคอมพิวเตอร์แล้วควรทดลองเรียนด้วยตนเอง ก่อน เพื่อจะได้ทราบถึงข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นและดำเนินการแก้ไข

2. ก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครูควรแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับทักษะการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้รวดเร็วไม่เสียเวลา ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเอาใจใส่ดูแล เพื่อจะสามารถให้คำแนะนำกับนักเรียนที่มีความสงสัยในบทเรียน และในขณะเดียวกันก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการเรียน เพื่อจะช่วยให้ นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรที่จะได้มีการทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อจะได้นำไปใช้ในโรงเรียนและในบ้าน ก่อให้เกิดการแพร่หลายและช่วยเพิ่มทางเลือกในการเรียนของนักเรียน และผู้ที่สนใจศึกษาในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ได้

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ควรจะได้เลือกวิธีการสอนใด ที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่า

นาคยา อุประ (2543, หน้านทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนโปรแกรมเรื่อง หลักธรรมทางพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนโปรแกรม เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา จำนวน 3 เรื่องย่อย ได้แก่ ฆราวาสธรรม 4 อปายมุข 4 และสุขของคฤหัสถ์ 4

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนโปรแกรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 95.86/92.85 สูงกว่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ หลังจากเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม นักเรียนมีพัฒนาการเรียนที่ดีขึ้นแตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการสร้างบทเรียนโปรแกรม

1. ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทเรียน โปรแกรมควรกระชับรัดกุม เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. ในบทเรียนโปรแกรมควรมีรูปภาพหรือการ์ตูนที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ประกอบเพื่อดึงดูดและสร้างความสนใจของผู้เรียน

3. ควรมีการตรวจสอบการเขียนคำ การสะกดคำ ให้ถูกต้องก่อนนำบทเรียนไปใช้ ตัวอักษร ตัวเลขควรมีความชัดเจนถูกต้องและอ่านง่าย

กาญจนา สายพิมพ์ (2544, หน้าบทคัดย่อ) ทำการวิจัยการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง ระบบสุริยะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบสุริยะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนแบบรายบุคคลกับการเรียนแบบกลุ่มย่อยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบสุริยะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเมืองใหม่ (ชะลอราษฎร์รังสฤษฎ์) อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำนวน 72 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยวิธีการจับสลาก แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 36 คน กลุ่มที่ 1 ใช้วิธีการเรียนแบบรายบุคคล กลุ่มที่ 2 ใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มย่อยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบสุริยะ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.80 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 0.63 ค่าความเที่ยง 0.71 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ค่าเฉลี่ย, T-test ผลการวิจัยพบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบสุริยะ ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.28
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนแบบรายบุคคลและการเรียนแบบกลุ่มย่อย โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นฤมล จิตรเครือ (2544, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่มีผลต่อการยอมรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของครูมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการยอมรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและระดับการยอมรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของครูมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ตามกระบวนการยอมรับนวัตกรรมของโรเจอร์ (Rogers, Everett M.) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 172 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ผลการวิจัยพบว่า ครูมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี มีการยอมรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในขั้นการสนใจ และพบว่า ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คุณลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้แก่ ความสะดวกในการใช้ประโยชน์และคุณค่า และความเป็นนวัตกรรมสำเร็จรูป และพฤติกรรมการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การเปิดรับสื่อบุคคลมวลชนและสื่อบุคคลมีผลต่อการยอมรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของครู

คทาวิฑูร พุฒ (2545, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักการใช้สื่อกับการออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการออกแบบเสื้อผ้า เรื่อง หลักการใช้สื่อกับการออกแบบเครื่องแต่งกาย สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาออกแบบเสื้อผ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส. 1 สาขาวิชาออกแบบเสื้อผ้า ที่ยังไม่เคยเรียนวิชานี้ จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทำการทดสอบพื้นฐานความรู้ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน และให้ผู้เรียนเรียนเนื้อหาที่มีอยู่ 4 หัวข้อในระหว่างการเรียนจบแต่ละหัวข้อนั้นผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ความจำ หลังจากเรียนจบเนื้อหาทุกหัวข้อแล้วให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนอีกครั้งหนึ่ง โดยทุกชั้นตอนได้บรรจุอยู่ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ทั้งหมด

ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักการใช้สื่อกับการออกแบบเครื่องแต่งกายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.00 / 83.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และจากการทดลองหาความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความคิดเห็นในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับ ดี

ณัฐวรรณ ชันอินทร์งาม (2545, หน้าบทคัดย่อ) การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง พืชสมุนไพรบางชนิดที่มีสรรพคุณทางยา จุดประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง พืชสมุนไพรบางชนิดที่มีสรรพคุณทางยา และประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 วิธีการดำเนินงาน แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เขียนเนื้อหาของบทเรียน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำ สร้างแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีข้อสอบทั้งหมด 3 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 มีข้อสอบ 6 ข้อ หน่วยที่ 2 มีข้อสอบ 16 ข้อ หน่วยที่ 3 มีข้อสอบ 6 ข้อ และข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 30 ข้อ รวมข้อสอบทั้งหมด 58 ข้อ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และทำการวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ฟิ (r) จากนั้นทำการสร้างบทเรียนด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Authorware Professional for Windows Version 5.0 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนเป็น

รายบุคคล ปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มย่อย ทำการปรับปรุงแก้ไข และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2. ประเมินประสิทธิภาพโดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไปประเมินประสิทธิภาพกับกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ข้อสอบทั้งหมด 58 ข้อ ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องกับเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ และมีค่าสัมประสิทธิ์ฟิ (f) อยู่ระหว่าง 0.42-0.86 ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในครั้งนี้ ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง พืชสมุนไพรบางชนิดที่มีสรรพคุณทางยา มีความยาวประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที มี 198 เฟรม นอกจากนี้ในด้านการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (86.25/81.66 และ 80/80 ตามลำดับ)

ทวี สุชิน (2545, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง คอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านและการบันทึกโน้ตสากล วัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านและบันทึกโน้ตสากลตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดปลูกศรทรา ปีการศึกษา 2544 จำนวน 30 คน ผลการทดลองปรากฏว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าเท่ากับ 88.93/90.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความง่ายอยู่ระหว่าง 0.22-0.56 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.40 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.88 ผลการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 และผลการประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้านการผลิตสื่ออยู่ในระดับดีมาก ได้ค่าเฉลี่ย 4.74 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทวีศักดิ์ รสโหมด (2545, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ว 203 เรื่องหญิงและชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับเรียนโดยวิธีสอนตามปกติ ในการพัฒนาบทเรียนใช้โปรแกรม Authorware โดยแบ่งบทเรียนออกเป็น 4 หน่วยย่อย แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาและผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคนิคการผลิตสื่อตรวจ

แล้วนำมาทดลองกับนักเรียนรายบุคคล รายกลุ่ม แล้วปรับปรุง หลังจากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับเรียนโดยวิธีสอนตามปกติ สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ โดยกลุ่มทดลองจะเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มควบคุมจะเรียนโดยวิธีปกติ มีครูเป็นผู้สอนตามแผนการสอน เมื่อทั้งสองกลุ่มเรียนจบทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั้งสองกลุ่ม นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้ t-test independent

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องหญิงและชาย มีประสิทธิภาพ 85/84 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองที่เรียนจาก บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ

นิธิวรรณ รุ่งรังษี (2545, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การถอด ประกอบ และดูแลรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการถอด ประกอบ ดูแล รักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การถอด ประกอบและดูแลรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งภาคทฤษฎี จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.30 ค่าอำนาจจำแนก 0.40-0.60 และค่าความ เชื่อมั่น 0.63 ส่วนแบบทดสอบภาคปฏิบัติ มีค่าความเชื่อมั่น 0.67 และการประเมินความคิดเห็นของ ผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การถอด ประกอบ และดูแลรักษาเครื่อง คอมพิวเตอร์ ในด้านต่างๆ อยู่ในเกณฑ์มากถึงมากที่สุด การหาประสิทธิภาพของบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการวิจัยครั้งนี้ใช้เกณฑ์ 80/80 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เรื่อง การถอด ประกอบ และดูแลรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพ 85.44/83.22

นිරนาท จุลเนียม (2545, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “ร่างมาตรฐาน” วัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ร่างมาตรฐาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ที่ ลงทะเบียนเรียนวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องร่างมาตรฐาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามเกณฑ์ 80 : 80

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง รวบรวมมาตรฐาน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.25 : 80.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80 :80

ศักดิ์ดา เปลี่ยนเดชา (2545, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยระบบมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนไทยมุสลิม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยระบบมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาจริยธรรมนักเรียนไทยมุสลิม วิชาอิสลามศึกษา เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดำเนินการโดยนำแบบทดสอบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตตามเกณฑ์ของโคลเบอร์ก ไปทำการทดสอบกับนักเรียน จำนวน 192 คน แล้วตรวจเลือกคะแนนที่มีอยู่ในชั้นจริยธรรมที่ต่ำกว่าหรือเท่ากับขั้นที่ 3 ได้จำนวนนักเรียน 43 คน มาเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยระบบมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาจริยธรรมนักเรียนไทยมุสลิม วิชาอิสลามศึกษา เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เมื่อเรียนจบแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตตามเกณฑ์ของโคลเบอร์กอีกครั้ง แล้วนำผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาเปรียบเทียบผลการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตตามเกณฑ์โคลเบอร์ก และนักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น และนำคะแนนความคิดเห็นมาวิเคราะห์เพื่อประเมินบทเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตตามเกณฑ์ของ โคลเบอร์กหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาอิสลามศึกษา เรื่องความสุจริต ที่พัฒนาขึ้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาอิสลามศึกษา เรื่องความสุจริตอยู่ในระดับขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมตามเกณฑ์ของโคลเบอร์ก ขั้นที่ 3 และหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาอิสลามศึกษา เรื่องความสุจริตนักเรียนมีเหตุผลเชิงจริยธรรมตามเกณฑ์ของโคลเบอร์ก ขั้นที่ 4
3. ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณค่าอยู่ในระดับดี

สุคนธ์ สุนพานิช. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบสุริยะ วิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบสุริยะ โดยหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ มีวิธีการดำเนินการดังนี้ คือ การเลือกเนื้อหาโดยนำหัวข้อเรื่องระบบสุริยะมาสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นำเนื้อหาที่ได้มาวิเคราะห์เป็นหน่วยย่อย และกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุมเนื้อหาที่แบ่งย่อยแล้ว สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียน นำเนื้อหาออกแบบสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างเป็นแบบประเภทการสอนเนื้อหา (Tutorial) ด้วยโปรแกรม Authorware version 5.1 แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคนิคการผลิตสื่อตรวจสอบเพื่อหาข้อบกพร่อง นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข แล้วประเมินสื่อในด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคการผลิตสื่อเพื่อหาคุณภาพ มีคุณภาพในระดับดีมากทั้ง 2 รายการ และดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพ และวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบสุริยะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 91.33/89.33 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

สุธิยา วรรณสุกิจ (2545, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การแต่งกายของชนชาติไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ วัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาประวัติเครื่องแต่งกาย เรื่องการแต่งกายของชนชาติไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พัฒนามาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและทางด้านเทคนิคการผลิตสื่อ 5 ท่าน แล้วนำมาทดลองกับนักเรียนจำนวน 2 ครั้ง ครั้งแรกทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน และครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มเล็ก จำนวน 10 คน นำผลการทดลองทั้ง 2 ครั้งมาปรับปรุงบทเรียนให้สมบูรณ์แล้วนำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อนจำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้น ปวส.1 สาขาวิชาออกแบบเสื้อผ้า สถาบันเทคโนโลยีวิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ก่อนเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อทดสอบพื้นฐานความรู้ ต่อจากนั้นทำการเรียนเนื้อหาที่มีอยู่ 3 ตอน เมื่อเรียนจบแต่ละตอนกลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบฝึกหัดท้ายบท หลังจากเรียนจบแล้วทำแบบทดสอบหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การแต่งกายของชนชาติไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพคือ 89.50/88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่

กำหนดไว้ และจากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และผู้เรียนมีความคิดเห็นในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับดี เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ขวัญตา ปฏิเวธวิฑูร (2546, หน้าบทคัดย่อ) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized One-Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง กรด-เบส และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีความยากง่ายตั้งแต่ 0.33-0.71 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.31-0.78 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามสูตร $E1/E2$ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) ชนิด Dependent Sample ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 85.33/88.50$ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ดวงฤดี ถิ่นวิไล (2546, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ตัวประกอบของจำนวนนับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องตัวประกอบของจำนวนนับมีประสิทธิภาพ $E1/E2 : 82.71/78.83$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไพบุณย์ พงษ์แสงพันธ์ (2546, หน้าบทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง พยาธิตัวคิด สำหรับนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง พยาธิตัวคิดสำหรับนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ โดยมีขั้นตอนการพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังนี้ ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น วิเคราะห์งานและเนื้อหา กำหนดจุดประสงค์ วิเคราะห์ผู้เรียน สร้างผังแสดงการทำงาน สร้างแผ่นเรื่องราวและเขียนโปรแกรม จากนั้นนำบทเรียนที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านโปรแกรมตรวจสอบ นำไปทดสอบและปรับปรุงกับกลุ่มตัวอย่าง 2 ครั้ง คือ ทดสอบรายบุคคล และการทดสอบกลุ่มเล็ก เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเสนอเนื้อหาที่ประกอบด้วย ข้อความ รูปภาพ เสียง ประกอบ ผู้เรียนสามารถควบคุมการนำเสนอเนื้อหาได้ด้วยตนเอง หรือเลือกเรียนย้อนกลับไปในเนื้อหา หรือเลือกศึกษาเฉพาะเนื้อหาที่ต้องการเรียนได้เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ต้องการทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง สามารถนำไปเป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเนื้อหาอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี จากนั้นนำบทเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน เปรียบเทียบกับกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ ผลการทดลองพบว่า ผลการเรียนรู้ของนิสิตที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแตกต่างกับนิสิตที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนตามปกติ

สุรชาติ รัศมี (2546, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสนทนา ภาษาอังกฤษด้วยสื่อ CAI และกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการสนทนา ภาษาอังกฤษที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เน้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจริงและค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเองทุกขั้นตอน ภายใต้การใช้สื่อ CAI และกิจกรรมช่องว่าง ระหว่างข้อมูลประกอบการเรียนการสอนในลักษณะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า

1. มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($4.00 / 2.54$) มีคะแนนทดสอบหลังการเรียนการสอน 1 เดือน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 (4.14 / 2.54) มีการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับ ดี (2.69) ทั้ง 4 ทักษะ คือ ด้าน Structure and Grammar (2.80) ด้าน Pronunciation and Enunciation (2.69) ด้าน Body Language and Gesture (2.56) ด้าน Interaction (2.72)

2. มีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับ ดี (2.70) คือ พฤติกรรมแสดงความสนใจกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรม (2.67) พฤติกรรมตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย (2.78) พฤติกรรมรับผิดชอบการเรียนของตนและเพื่อน (2.68) และพฤติกรรมมีความซื่อสัตย์และตรงต่อเวลา (2.68)

3. มีความพึงพอใจและเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับ มาก (4.14) คือ ด้านครูใช้เทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียน ค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (4.32) ด้านส่งเสริมให้นักเรียนค้นพบกระบวนการ หรือวิธี เรียนรู้ของตนเอง (3.97) ด้านเชื่อมโยงประสบการณ์ของนักเรียนเข้ากับชีวิตจริง (4.05) ด้านใช้ กิจกรรมที่เน้นการแสดงออกและฝึกปฏิบัติ (4.29) ด้านสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและ นักเรียนกับคู่หรือกลุ่ม (4.08) ด้านเน้นการทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม (4.45) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมและ บรรยากาศการเรียนที่แจ่มใสเป็นมิตร (4.00) ด้านใช้สื่อที่สอดคล้องกับวัยและความสามารถของ นักเรียน บทเรียนและเทคนิคการสอน (4.05) ด้านประเมินทั้งกระบวนการและผลงานของนักเรียน (4.11) ด้านให้นักเรียนมีส่วนร่วมประเมินตนเองและประเมินเพื่อน (4.11)

ทองมี รูปสูง (2547, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย สอน เรื่อง การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระบบมัลติมีเดียช่วยสอน การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และ เพื่อประเมินการออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่ง กระบวนการพัฒนาเริ่มจากการวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ตรวจสอบเนื้อหาโดย ผู้เชี่ยวชาญ และลำดับขั้นตอนการทำงานโดยการเขียนแผนผังและสตรอบีบอร์ด ดำเนินการสร้าง บทเรียนด้วยโปรแกรมออร์เธอร์แวร์ 6 ตรวจสอบการทำงานของโปรแกรม และปรับปรุงแก้ไข จากนั้นทำการสร้างเครื่องมือแบบทดสอบ และประเมินการออกแบบ แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญปรับปรุง แก้ไข และหาความเที่ยงตรง ทำการทดลองโปรแกรมกับกลุ่มตัวอย่าง 1 คน และกลุ่มย่อย 5 คน เพื่อ หาความยาก - ย่างและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขบทเรียน หลังจากนั้นจึง ทำการทดลองภาคสนามโดยกลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นิสิตปริญญาตรีภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน โดยเพื่อประเมินประสิทธิภาพและการออกแบบของบทเรียนผลการศึกษาวิจัย ทำให้ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

มีประสิทธิภาพ 86.72/89 และผลการประเมินการออกแบบบทเรียนโดยผู้วิจัย ได้ผลการประเมินในระดับดี

สุดาวดี อรรถพันธ์ (2547, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “เศษส่วน” สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน “เศษส่วน” สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งได้ทำการศึกษาเนื้อหาเพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างของเนื้อหา กำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนแล้วจึงทำการพัฒนาโปรแกรมบทเรียน โดยเขียนผังงานการทำงานของบทเรียน โดยใช้โปรแกรมสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ แล้วนำบทเรียนที่พัฒนาขึ้นนี้ไปทดลองเบื้องต้น 2 ครั้งโดยการทดลองรายบุคคลและทดลองกลุ่มย่อยเพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนใช้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนศึกษาพิเศษลพบุรี จังหวัดลพบุรี จำนวน 10 คน โดยให้ผู้เรียน เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จากนั้นทำการทดสอบหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “เศษส่วน” สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งได้มีการนำภาพการ์ตูน ภาพเคลื่อนไหวเข้ามาประกอบในโปรแกรมบทเรียนทำให้นักเรียนสนใจเนื้อหาบทเรียนมากขึ้นซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้มีประสิทธิภาพ 88.67/85.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

สุนทร อองกุลนะ (2547, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของภูมิปัญญาชาวบ้านที่โรงเรียนนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ได้แก่ ด้านศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ด้านการประกอบอาชีพ ด้านคติความคิด ความเชื่อ และด้านเทคโนโลยีชาวบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้านที่ผู้รู้นำมาสอนในโรงเรียนส่วนใหญ่ได้แก่ งานสานเครื่องใช้ด้วยดอกลำไย และอื่น ๆ การเรียนรู้ประโยชน์ของพืชสมุนไพร การทำขนมต่าง ๆ งานใบตอง การทำไม้กวาดตองกง และศิลปะการไหว้ครู การต่อสู้และป้องกันตัวมวยไทย โดยทำการสอนในลักษณะการบรรยายและสาธิต กำหนดรายละเอียดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาที่ผู้รู้พบ ได้แก่ ขาดแคลนสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ปฏิบัติ

นายภานุ สุคนเขตร์ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาฟิสิกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์เรื่องสภาพสมดุล โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้คือสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาฟิสิกส์ เรื่องสภาพสมดุล และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สภาพสมดุล และแผนแบบการวิจัยเป็นแบบ Pretest – Posttest Control Group Design สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test Independent ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์เรื่องสภาพสมดุลของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องสภาพสมดุลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์เรื่องสภาพสมดุลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 งานวิจัยด้านมวยไทย

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง (2522, หน้า ๑.) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการกีฬามวยไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของกีฬามวยไทยทางด้านจุดมุ่งหมาย วิธีฝึก และการแข่งขันมวยไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงกรุงรัตนโกสินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารจดหมายเหตุทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ รวมทั้งสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย ผลการวิจัยพบว่า จุดกำเนิดของกีฬามวยไทยมาจากการดำรงชีวิตในสมัยโบราณที่ต้องต่อสู้กับภัยธรรมชาติ โดยวิธีการใช้อวัยวะต่าง ๆ เหล่านั้นให้เหมาะสม มีการฝึกหัด ฝึกซ้อมในสำนักมวยโดยครูมวยที่มีชื่อ เมื่อยามสงครามก็นำเอาศิลปะมวยไทยมาใช้ควบคู่กับอาวุธประเภทต่าง ๆ เพื่อให้การรบมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเมื่อยามว่างจากสงครามก็นิยมจัดให้มีการแข่งขันชกมวย โดยระยะแรกเป็นการชกแบบคาดเชือก ต่อมาได้มีการร่างและใช้กฎกติกาขึ้นมาทำให้การดำเนินการแข่งขันชกมวยเป็นไปอย่างเรียบร้อย ปัจจุบันมีการแข่งขันชกมวยไทยกันอย่างแพร่หลาย

ครองจักร งามมีศรี (2530, หน้า 37 – 41) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา โดยมีความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างแบบทดสอบสำหรับใช้ทดสอบทักษะกีฬามวยไทย สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษากลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ประจำปีการศึกษา 2528 ที่ผ่านการเรียนมวยไทยมาแล้ว จำนวน 30 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ คือ การเตะเฉียงบริเวณลำตัว การตีเข้าเฉียง

บริเวณลำตัว การถีบบริเวณลำตัว และการชกหมัดตรงบริเวณใบหน้า ผลการหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยของผู้วิจัย พบว่า คะแนนของการทดสอบจากแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยของผู้วิจัยมีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมิตกับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.8306$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยของผู้วิจัยมีความเที่ยงตรง

มงคล คำเมือง (2532, หน้า 101 – 110) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับกีฬามวยไทย โดยมีความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้ เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการของกีฬามวยไทยตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยถึงปัจจุบัน เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย เพื่อศึกษาแนวทางอนุรักษ์รวมถึงการส่งเสริมกีฬามวยไทยให้เป็นศิลปะต่อสู้ประจำชาติและการเป็นกีฬาอาชีพ เพื่อศึกษาแนวโน้มของกีฬามวยไทยในอนาคต ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลประเภทเอกสาร ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลต้นกำเนิด เช่น พระราชบัญญัติ คำสั่งทางราชการ ประกาศ บันทึกการประชุม บันทึกเหตุการณ์ เอกสารรายงานประจำปี ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้น ข้อมูลร่วมสมัย เช่น เอกสารส่วนบุคคล บันทึกความทรงจำ เอกสาร และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ วารสาร บทความ หนังสือพิมพ์ และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาข้อมูลประเภทบุคคล ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลผู้มีความรู้ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้เกี่ยวข้องกับวงการกีฬามวยไทย ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ทั้งวงการกีฬาและวงการกีฬามวยไทย

ผลการวิจัยพบว่า กีฬามวยไทยได้มีบทบาทสู่สังคมไทย มาตั้งแต่สมัยสุโขทัย จนถึงปัจจุบันอยู่เสมอมา เป็นศิลปะประจำชาติที่แสดงถึงวัฒนธรรมประเพณีอันงดงามของไทย เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนไทยที่ใช้ฝึกศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของลูกผู้ชาย ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลและเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย พบว่า กติกาการแข่งขันที่ใช้ในการตัดสินของสนามมวยเวทีต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน แนวทางในการตัดสินของกรรมการแต่ละสนามมวยก็แตกต่างกันออกไป แม้แต่รูปแบบของเวทีการแข่งขันไม่เหมือนกัน การอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยไทยให้เป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติและเป็นกีฬาอาชีพ พบว่า ในหลักสูตรชั้นประถมศึกษาไม่ได้บรรจุเนื้อหาวิชาศิลปะมวยไทยไว้ในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมถึงระดับอุดมศึกษาก็กำหนดรายวิชามวยไทยไว้เป็นวิชาเลือก ด้านการจัดการแข่งขันในปัจจุบันมีเวทีในกรุงเทพและต่างจังหวัด ตลอดจนเวทีชั่วคราว ขณะเดียวกันก็มีการเผยแพร่ทางสื่อมวลชนแทบทุกแขนง แนวโน้มในอนาคตมวยไทยจะมีลักษณะเป็นธุรกิจมากขึ้น มีผลประโยชน์แอบแฝงอยู่ และมีการพนันเข้ามาเกี่ยวข้อง

เชวง ผาสุก (2534, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการฝึกกายบริหารท่าแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางกลไกความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการฝึกกายบริหารด้วยท่าแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางกลไก โดยการกำหนดความหนักและเวลานานในการฝึกต่างกัน 4 แบบ คือ แบบ 4 จังหวะ 12 นาที แบบ 8 จังหวะ 12 นาที แบบ 4 จังหวะ 25 นาที และ 8 จังหวะ 25 นาที กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายระดับประถมศึกษาอายุระหว่าง 11 – 13 ปี ที่เคยฝึกกายบริหารด้วยท่าแม่ไม้มวยไทยมาก่อน จำนวน 60 คน ทดสอบความสามารถทางกลไกด้านการยืน กระโดดไกล การลุก-นั่ง การดันพื้น การวิ่งกลับตัวและการวิ่ง 5 นาที เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน หลังจากนั้นให้แยกฝึกตามกลุ่มและแบบฝึกที่กำหนด ฝึกเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน และทำการทดสอบความสามารถทางกลไกหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และ 8 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางกลไกด้านการยืนกระโดดไกล ด้านการลุก – นั่ง ด้านดันพื้น ด้านการวิ่งกลับตัว ด้านการวิ่ง 5 นาที ทุกกลุ่มมีความสามารถเพิ่มขึ้น

เดชา ทิพย์เดโช (2535, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการลดน้ำหนักของนักมวยที่มีต่อเวลาปฏิกิริยา มีจุดประสงค์ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อต้องการทราบเวลาปฏิกิริยาของนักมวยก่อนการลดน้ำหนัก หลังการลดน้ำหนัก และก่อนการขึ้นชก โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาของวิทยาลัยพลศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษา ครั้งที่ 17 ประจำปี 2534 สนามกีฬาแห่งชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีน้ำหนักเกินรุ่นที่เข้าทำการแข่งขัน 1–3 ปอนด์ จำนวน 30 คน ผลการศึกษพบว่า การลดน้ำหนักของนักมวย 1–3 ปอนด์ ทำให้เวลาปฏิกิริยาก่อนการลดน้ำหนักและหลังการลดน้ำหนักแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เวลาปฏิกิริยาหลังการลดน้ำหนักกับก่อนการขึ้นชกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเวลาปฏิกิริยาก่อนการลดน้ำหนักและก่อนการขึ้นชกไม่แตกต่างกันทางสถิติ

วัชรินทร์ ปราชญ์ศิลป์ (2535, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เชิงกลศาสตร์หมัดที่น็อกเอาต์ของ เขาทราย กาแล็คซี่ ในการชกมวยป้องกันตำแหน่งแชมป์เปียนโลก ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเคลื่อนไหวตามหลักชีวกลศาสตร์ เขาทราย กาแล็คซี่ เป็นนักมวยถนัดซ้าย ดังนั้นจะต้องก้าวเท้าขวาออกมาเท้าซ้ายแขนขวาอยู่ข้างแขนซ้าย และหัวไหล่ขวาจะอยู่หน้าไหล่ซ้าย การใช้หมัดที่น็อกเอาต์ทุกหมัดของเขาทราย กาแล็คซี่จะหมุนตัวและสะโพกไปตามแรงเหวี่ยงของหมัด ซึ่งการกระทำเช่นนี้เป็นลักษณะของการทำงานของเครื่องผ่อนแรงแบบล้อและเพลาชนิดที่ 2 โดยมีกระดูกสันหลังเปรียบเทียบกับเพลา กระดูกไหปลาร้าและกระดูกสะบัก

เปรียบเทียบเสมือนล้อทำให้เสียเปรียบเชิงกลในแง่ของแรง แต่ได้เปรียบเชิงกลในแง่ของระยะทางและความเร็ว ในขณะที่ชกเขทรายจะถ่วงน้ำหนักตัวจากเท้าที่อยู่ข้างหลังไปยังเท้าที่อยู่ข้างหน้า และทั้งน้ำหนักของหัวไหล่มายังด้านหน้า ทำให้การชกมีประสิทธิภาพ

อนันต์ เมฆสวรรค์ (2535, หน้า 62 – 64) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เกณฑ์ปกติทักษะกีฬามวยไทยของนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา ผลการศึกษาวิจัยพบว่า จากการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬามวยไทย ของนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง โดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยที่มี 4 รายการ คือ การเตะเฉียงบริเวณลำตัวภายในเวลา 30 วินาที การตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว ภายในเวลา 30 วินาที การชกหมัดตรงหลังบริเวณใบหน้า ภายในเวลา 30 วินาที และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis) พบว่า มีความแตกต่างกันในทุกรายการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุ

1. สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละวิทยาลัยมีสมรรถภาพทางกายที่แตกต่างกัน เพราะเนื่องจากปัจจุบันในการสอบเข้าเรียนต่อวิทยาลัยพลศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาบางแห่งไม่ได้มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน แต่บางวิทยาลัยมีการทดสอบ จึงมีผลทำให้สมรรถภาพทางกายของนักศึกษามีความแตกต่างกัน

2. นักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งมีนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ทางด้านมวยไทยมาก่อน โดยเป็นนักมวยไทยอาชีพ แล้วได้เข้าเรียนต่อที่วิทยาลัยพลศึกษาแห่งนั้นมีจำนวนมากกว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาแห่งอื่น ๆ

3. บุคลากร ผู้สอนของแต่ละวิทยาลัยพลศึกษา มีประสบการณ์ในการสอนและการถ่ายทอดความรู้ไม่เท่ากัน

4. เกี่ยวกับอุปกรณ์ เช่น นวม กระสอบทราย เป้าสำหรับเตะ เป้าสำหรับชก ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน และให้นักศึกษาได้นำไปใช้ในการฝึกซ้อมเพิ่มเติมของแต่ละวิทยาลัยมีจำนวนที่แตกต่างกัน

5. ในการวัดผลและประเมินผลสำหรับวิชามวยไทยของวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง วิทยาลัยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการทดสอบวัดผลและประเมินผลที่ไม่เหมือนกัน เช่น วิทยาลัยพลศึกษาบางแห่งมีการทดสอบทักษะทางด้านกีฬามวยไทยทุกทักษะ แต่วิทยาลัยพลศึกษาบางแห่งไม่มีการทดสอบ โดยอาจจะประเมินผลการเรียนจากการแข่งขันชกมวย การตัดสินใจ และการสอบข้อเขียนเท่านั้น จึงมีผลทำให้นักศึกษาที่ไม่ได้มีการทดสอบทักษะทางด้านต่าง ๆ ไม่ได้ทำการฝึกซ้อมทักษะเหล่านั้น ซึ่งต่างกับกับนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาบางแห่งที่มีการฝึกซ้อมเพิ่มเติมเพื่อที่จะได้นำมาใช้ในการทดสอบ

ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ (2536 , หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการลดน้ำหนักและการชดเชยที่มีต่อประสิทธิภาพของนักมวย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการลดน้ำหนักและการชดเชยที่มีต่อประสิทธิภาพของนักมวยในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความสามารถในการทำงานของร่างกายเวลาปฏิบัติเวลาเคลื่อนไหวและเวลาการตอบสนอง ความวิตกกังวลเฉพาะสถานการณ์แข่งขันกีฬา และแรงกระทบของอวัยวะต่าง ๆ ที่ใช้ในกีฬามวย ก่อนและหลังการทดลองเครื่องที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของนักมวย

ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม ในรายการต่าง ๆ ของด้านความสามารถในการทำงานของร่างกาย เวลาปฏิบัติเวลาเคลื่อนไหวและเวลาการตอบสนองและความวิตกกังวลเฉพาะสถานการณ์การแข่งขันกีฬา แต่สำหรับด้านแรงกระทบของอวัยวะต่าง ๆ ที่ใช้ในกีฬามวยไทยนั้น พบว่า มีเพียงหนึ่งรายการที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือรายการตีเข้าด้วยเข่าเฉียงลำตัวที่กลุ่มควบคุมกับกลุ่มลดน้ำหนัก 5% แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัชร คำเพ็ง (2537, หน้า 54 – 56) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยอาชีพ เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยอาชีพ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักมวยที่มีผลสัมฤทธิ์ในการชกมวยไทยสูงในอดีต กลุ่มที่ 2 กลุ่มนักมวยที่มีผลสัมฤทธิ์ในการชกมวยไทยต่ำในอดีต กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักมวยที่มีผลสัมฤทธิ์ในการชกมวยไทยสูงในปัจจุบัน และกลุ่มที่ 4 กลุ่มนักมวยที่มีผลสัมฤทธิ์ในการชกมวยไทยต่ำในปัจจุบัน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สาเหตุที่นักมวยหันมาชกมวยอาชีพนั้น เพราะต้องการมีรายได้ อยากรู้ชื่อเสียงเมื่อได้รับชัยชนะ นอกจากนี้ยังต้องการได้รับการยกย่องจากสังคมอีกด้วย การที่ชายหนุ่มหันมาชกมวยนั้น เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสาเหตุใหญ่และเป็นเรื่องประกอบที่สำคัญต่อการชกมวยของนักมวย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักมวยส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการฝึกซ้อมและแข่งขันชกมวยเพราะต้องการเงินรางวัลมาใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนระดับการศึกษาของนักมวยอาชีพสำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่มีถิ่นกำเนิดมาจากชนบท ซึ่งส่งผลให้นักมวยไทยอาชีพทั้งในอดีตและปัจจุบันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยที่มีผลสัมฤทธิ์สูงในปัจจุบันมีมากกว่านักมวยในอดีต เพราะในสภาพปัจจุบันการแข่งขันชกมวยมักจะมีการมอบรางวัลให้นักมวยเป็นจำนวนมากเพื่อเป็นสิ่งล่อใจภายนอก เช่น ทองคำ เงิน บ้าน ที่ดิน เมื่อผลการ

ชกชนะคู่ต่อสู้ ชกได้ประทับใจ หรือได้ครองตำแหน่งแชมป์ สิ่งเหล่านี้ทำให้ได้รับเงินรางวัลและทำให้นักมวยค่าตัวสูงขึ้นด้วย แต่การที่นักมวยมีผลสัมฤทธิ์ในการชกมวยต่ำ เพราะเกิดจากสภาพแวดล้อม เช่น แหล่งท่องเที่ยว สถานเริงรมย์ เป็นต้น ซึ่งแหล่งบันเทิงเหล่านี้มีส่วนทำให้นักมวยขาดความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม เพราะแม้จะรู้ว่าเป็นอบายมุขแต่ก็เป็นสิ่งล่อใจให้นักมวยหลงใหลได้ง่าย ทำให้ขาดความตั้งใจในการฝึกซ้อมและขาดความรับผิดชอบในที่สุด

สมศรี ปานพันธุ์โพธิ์ (2537, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการฝึกเสตีปแอโรบิกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุด และส่วนประกอบของร่างกายในผู้หญิงอ้วน ผลการวิจัยพบว่า

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุด เปรอร์เซ็นต์ไขมันในร่างกายและเส้นรอบวงของร่างกายบริเวณแขนท่อนบนขณะก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 และ 12 หลังฝึกสัปดาห์ที่ 4 กับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 และ 12 หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 กับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 12 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างเส้นรอบวงของร่างกายบริเวณช่วงเอว ก่อนการฝึกสัปดาห์ที่ 8 และ 12 หลังฝึกสัปดาห์ที่ 4 กับหลังฝึกสัปดาห์ที่ 8 และ 12 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างเส้นรอบวงของร่างกายบริเวณขา ท่อนบน ก่อนการฝึกกับหลังฝึกสัปดาห์ที่ 12 สัปดาห์ที่ 4 กับหลังฝึกสัปดาห์ที่ 12 และหลังฝึกสัปดาห์ที่ 8 กับหลังฝึกสัปดาห์ที่ 12 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

อำนาจ สายฉลาด (2537, หน้า.) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้ไยศาสตร์และความเชื่อโชคลางของนักมวยระดับแชมป์ในการแข่งขันมวยไทย ตามการรับรู้ของนักมวย หัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ไยศาสตร์และความเชื่อโชครางของนักมวยระดับแชมป์ ในการแข่งขันชกมวยไทยตามการรับรู้ของนักมวย หัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอน กลุ่มประชากรเป็นนักมวย หัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอน จำนวน 55 คน ดำเนินการวิจัยโดยการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มประชากรตอบ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่กลับคืนมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏว่าโดยส่วนรวมของนักมวยระดับแชมป์ในการแข่งขันมวยไทยตามการรับรู้ของนักมวย หัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอนมีการใช้ไยศาสตร์และความเชื่อโชคลางอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การใช้ไยศาสตร์ก่อนสวมมงคลที่ศีรษะ ก่อนถอดมงคลออกจากศีรษะ การใช้ผ้าประเจียดผูกแขน สำหรับความเชื่อด้านโชคลาง

พบว่า ความเชื่ออยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นการแต่งกายที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและข้อที่มีค่าเฉลี่ยความเชื่อโซกลางในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความเชื่อโซกลางที่ว่า นักมวยต้องอิมเข้มแจ่มใสก่อนออกจากบ้านและห้ามมีเพศสัมพันธ์ก่อนแข่งขัน

ศุกล อริยสังสีสกุล (2538, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ทางชีวกลศาสตร์ของทักษะการชกมวยสากล ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มแชมป์โลกมีหมัดชก และอัปเปอร์คัตที่มีแรงกระทบสูงสุด และแตกต่างจากกลุ่มนักกีฬาทีมชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จาก การวิเคราะห์ทางกายภาพ ชีวกลศาสตร์ และการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่ม แชมป์โลกที่มีการฝึกซ้อมที่หนัก และยาวนานกว่า มีความยาวสั้นรอบวง ของกล้ามเนื้อหน้าแขนท่อนบนขณะที่เบ่งเต็มที่ และความยาวแขนมากที่สุด มีการชกหมัดโดยใช้เท้าดันพื้นถ่ายน้ำหนักตัว เพื่อส่งแรงไปสู่หมัด และมีการใช้เครื่องผ่อนแรงในร่างกาย โดยการหมุนลำตัวเพื่อให้ได้เปรียบเชิงกล ขนาดของมุมของร่างกาย คือ ข้อมือ ข้อศอก หัวไหล่ สะโพก และ หัวเข่า ก่อนชกหมัด มีค่า 172 63 35 158 และ 160 องศาตามลำดับ และขณะ หมัดกระทบเป้าหมายมีค่า 165 160 (ยกเว้นหมัดชก และหมัดอัปเปอร์คัตซึ่งมีมุม 135 และ 100 องศา ตามลำดับ) 100 (ยกเว้นหมัดอัปเปอร์คัตซึ่งมีมุม 135 และ 100 องศา ตามลำดับ) 100 (ยกเว้นหมัดอัปเปอร์คัต ซึ่งมีมุม 80 องศา) 160 และ 165 องศา ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการชกหมัดต่างๆ ของกลุ่มแชมป์โลก กลุ่มนักกีฬาทีมชาติ และกลุ่มนักกีฬามหาวิทยาลัย พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

2.1 หมัดขึ้นชกขวาตรง กลุ่มแชมป์โลกมีมุมเริ่มต้นของหัวไหล่มากที่สุด และกลุ่มนักกีฬาทีมชาติมีมุมเริ่มต้นของสะโพกมากที่สุด

2.2 หมัดขึ้นชกขวาตรง กลุ่มนักกีฬาทีมชาติใช้เวลาในการชกหมัดน้อย ที่สุด

2.3 หมัดชก กลุ่มแชมป์โลกมีแรงกระทบจากการชกหมัดมากที่สุด

2.4 หมัดอัปเปอร์คัต กลุ่มแชมป์โลกมีแรงกระทบจากการชกหมัดมากที่สุด และมีมุมเริ่มต้นของข้อศอกมากที่สุด

2.5 หมัดขึ้นเขี้ยว กลุ่มนักกีฬาทีมชาติใช้เวลาในการชกหมัดน้อยที่สุด

ดุสิต สุขประเสริฐ (2539, หน้า ก.) ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาแรงงูใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงงูใจที่มีผลต่อการเป็นนักมวยไทยของนักมวยไทย นักศึกษา นักมวยไทยสมัครเล่น และนักมวยไทยอาชีพ เพื่อเปรียบเทียบแรงงูใจภายในและแรงงูใจภายนอกที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยของนักมวยไทยสมัครเล่นและนักมวยไทย

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักมวยไทย 3 กลุ่ม คือ นักมวยไทยในสถาบันอุดมศึกษา นักมวยไทยสมัครเล่นและนักมวยไทยอาชีพ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักมวยไทยทั้ง 3 กลุ่ม มีแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยใกล้เคียงกัน คือ ด้านการเข้าใจเหตุผล ด้านการชนะตนเอง ด้านสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ ด้านสิ่งตอบแทนที่เด่นชัดและด้านการเป็นที่ยอมรับ

พรหมชรินทร์ มหาคิลกนพรัตน์ (2539, หน้า 74 – 83) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย และเปรียบเทียบระดับปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ จำนวน 143 คน ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ จำนวน 145 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยมีดังนี้

1. เกี่ยวกับปัญหาในด้านการบริหารและการจัดการกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ระดับความเป็นปัญหามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัญหาผู้บริหารไม่จัดสรรงบประมาณให้แก่กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างเพียงพอ ปัญหาไม่มีการจัดครูช่วยควบคุมการฝึกซ้อมและปัญหาในด้านการไม่มีนโยบายในการที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิต และให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย นอกจากนี้ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เห็นว่า เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางมากกว่าผู้บริหารอีก 3 ข้อ คือ ปัญหาผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ปัญหาผู้บริหารมีแนวความคิดว่ากิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่กำลังดำเนินอยู่เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องเน้นหนักเพราะเป็นกิจกรรมที่ไม่บังคับและผู้บริหารขาดความเข้าใจในกระบวนการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

2. เกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ระดับความเป็นปัญหามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมเทคนิควิธีสอนและเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ปัญหาการขาดผู้เชี่ยวชาญมาร่วมปรึกษาและสาธิตศิลปะท่าทางกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ถูกต้องให้กับครูผู้สอนและนักเรียน ปัญหาครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบการสอนท่าแม่ไม้มวยไทย

นอกจากนี้ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความเห็นว่ายังมีปัญหาที่อยู่ในระดับมากเพิ่มขึ้น 1 ข้อ คือ ปัญหางานรับผิดชอบการสอนและงานอื่น ๆ มีมากทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะทำการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยได้ตลอดทั้งโปรแกรมและบรรลุเป้าหมายได้

3. เกี่ยวกับปัญหาในด้านตัวผู้เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อปัญหาในด้านตัวผู้เรียน ความเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งต่างจากครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่มีความคิดเห็นให้ความสำคัญกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัญหาในการเรียนการสอนนอกเวลาเรียน ปัญหานักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการที่จะพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนกิจกรรมให้ดีขึ้นและปัญหาการเรียนขาดความมั่นใจในการประกอบกิจกรรม

4. เกี่ยวกับปัญหาในตัวผู้ปกครองนักเรียนที่เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นตรงกันโดยระดับความเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่า มีเพียงข้อเดียวที่ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเห็นว่าความสำคัญของปัญหามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกข้อ คือ ปัญหาการไม่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในวันเสาร์ – อาทิตย์ และหลังเลิกเรียน

5. เกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นต่อปัญหาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ระดับความเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 9 ข้อ มีเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่ผู้บริหารเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ การประเมินผลที่ทำอยู่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียน ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เห็นว่าความสำคัญของปัญหาในข้อนี้อยู่ในระดับปานกลาง

6. เกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นระดับปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่า ปัญหาในด้านผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยกับปัญหาในการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย โดยค่าเฉลี่ยรวมแล้วไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาในการบริหารและการดำเนินการ ปัญหาด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย และปัญหาในด้านตัวผู้เรียน โดยค่าเฉลี่ยรวมแล้วทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระดับปัญหาทั้ง 5 ด้านของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยโดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสาวภา เทียมศรี (2539, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเดิน แอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำเสริมน้ำหนักที่มีต่อสมรรถภาพทางกายของผู้สูงอายุ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้สูงอายุที่เดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำเสริมด้วยน้ำหนักเป็นเวลา 12 สัปดาห์ มีอัตราชีพจรขณะพักความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัวขณะพัก ความอ่อนตัว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขน ขา การทรงตัว เเปอร์เซ็นไขมันใต้ผิวหนังและสมรรถภาพ การจับออกซิเจนสูงสุดดีขึ้นกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้สูงอายุที่เดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอัตราชีพจรขณะพักความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัวและคลายตัวขณะพัก ความอ่อนตัว การทรงตัวและเปอร์เซ็นไขมันใต้ผิวหนังไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยุทธนา วงศ์บ้านคู่ (2540, หน้า 54 – 60) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้โปรแกรม การฝึก 2 วิธีที่มีต่อความสามารถในการเตะเฉียงในกีฬามวยไทย ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ผลของการฝึกทักษะการเตะเฉียงบริเวณลำตัวควบคู่กับการฝึกพลังของ กล้ามเนื้อเฉพาะส่วนแบบพลัยโอเมตริกดีกว่าการฝึกทักษะการเตะเฉียงบริเวณลำตัวควบคู่กับ การฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเฉพาะส่วนด้วยน้ำหนักทุกช่วงการฝึก

2. ผลของการฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเฉพาะส่วนของกลุ่มที่ใช้น้ำหนัก เพิ่มขึ้น มีความก้าวหน้าขึ้นทุก 2 สัปดาห์ และมีผลดีที่สุดเมื่อสิ้นสุดการฝึกในสัปดาห์ที่ 8

3. ผลของการฝึกพลังของกล้ามเนื้อเฉพาะส่วนของกลุ่มที่ใช้พลัยโอเมตริกเพิ่ม ขึ้น มีความก้าวหน้าเช่นเดียวกับกลุ่มแรก และมีผลดีที่สุดเมื่อสิ้นสุดการฝึกในสัปดาห์ที่ 8 เช่นเดียวกัน

สมศักดิ์ เลียงหลาย (2540, หน้า 158 – 175) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่เป็น จริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดมวยสากลสมัครเล่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักมวย ผู้ฝึกสอนและ ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีม ผู้ชี้ขาด ผู้ชม และผู้สื่อข่าว ซึ่งได้มาจากวิธีการ สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามทัศนคติ

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของนักมวยเกี่ยวกับผู้ชี้ขาดมวยสากลสมัครเล่น ด้านคุณสมบัติส่วนตัวที่เป็นจริงมากที่สุด ได้แก่ เป็นผู้มีความยุติธรรม และมีความสามารถในการ พูดยุติอย่างดีในภาษาที่เป็นทางการของ เอ.ไอ.บี.เอ. หนึ่งภาษา ด้านความรู้กติกามวยสากล สมัครเล่น ได้แก่ มีความรู้และตีความในเรื่องกติกามวยสากลสมัครเล่นอย่างถูกต้อง ติดตามความ เคลื่อนไหวและความก้าวหน้าทางวิชาการด้านกีฬามวยสากลสมัครเล่นอยู่เสมอ ด้านการวางแผน

เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย และฝึกซ้อมการขี่ขาคมวดยสากลสมัครเล่นของผู้ขี่ขาดได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจใน หลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ขี่ขาคมวดยสากลสมัครเล่น ได้แก่ สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้ขี่ขาดและบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม และมีอัตราชัยไม่ตรีกับ คนทั่วไป ด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ สุภาพเรียบร้อยทั้งกาย วาจา และจิตใจ เป็นผู้มีวิจรรย์ญาณในการคิดและแสดงออกอย่างมีเหตุผลทั้งขณะทำการขี่ขาดและนอกเวลาการขี่ขาด

สุจิตรา สุคนทรทรัพย์ (2540, หน้า ๖.) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์คุณลักษณะไทย คุณค่าและกระบวนการถ่ายทอดศิลปการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทย : กระบี่กระบอง ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล 3 ลักษณะ คือ การสังเกตกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ภาคสนาม การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้สอน ผู้เรียน และการสนทนากลุ่มผู้เรียน โดยคัดเลือกสถานที่เป็นตัวแทนของความรู้อาจารย์กระบี่กระบอง ประกอบด้วยสนามที่ศึกษา จำนวน 6 สนาม ซึ่งประกอบด้วย สำนักดาบพุทธไรศวรย์เป็นตัวแทนของการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในลักษณะของสำนักดาบที่จะเชื่อมโยงระบบความคิดและการจัดการเรียนการสอนจากอดีตสู่ปัจจุบัน โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นตัวแทนโรงเรียนทหารที่ทำหน้าที่สร้างนักรบให้แก่ประเทศ และถือกำเนิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทองเป็นตัวแทนโรงเรียนพลศึกษาภาคกลางที่ทำหน้าที่ผลิตครูพลศึกษาที่มีความสามารถในการทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้กระบี่กระบองให้แก่สังคม และมีผลงานดีเด่นด้านกระบี่กระบอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นตัวแทนสถาบันการศึกษาวิชาเฉพาะที่มีการนำวิชากระบี่กระบองมาใช้ในการเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านกิจกรรมการแสดง โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมนเป็นตัวแทนของโรงเรียนกรมสามัญศึกษาที่สอนวิชากระบี่กระบองตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีผลงานดีเด่นทางด้านวิชากระบี่กระบอง และโรงเรียนพุทธจักรวิทยาเป็นตัวแทนของโรงเรียนกรมสามัญศึกษาที่สอนวิชากระบี่กระบอง ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทยมี 3 ระยะ คือ ยุคการรบและการทหารแบบโบราณ ยุคเริ่มการรบและการทหารสมัยใหม่ และยุคการรบและการทหารสมัยใหม่ คุณลักษณะไทยที่ประกอบไปด้วยองค์รวมของความกตัญญูกตเวที ความวิริยะ ความขันติ ความสามัคคี และพรหมวิหารสี่ ซึ่งประกอบด้วย คุณค่าในวิชา คือการใช้ป้องกันตัว คุณค่าในตัวผู้เรียน คือ รักษาดี ภูมิใจในความเป็นไทย และคุณค่าในสังคม คือ การมีวินัย เสียสละเพื่อส่วนรวม กระบวนการถ่ายทอดที่สำคัญประกอบด้วย การจัดประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียน โดยมีครูต้นแบบที่มีคุณภาพ ด้วยการสอนทักษะพร้อมไปกับการอบรมบ่มนิสัยผู้เรียน

บรรทม พิมพ์ทองครบุรี (2541, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน แอโรบิคแดนซ์และการกระโดดเชือก ที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5-6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. สมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มแอโรบิคแดนซ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. สมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มการกระโดดเชือกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. สมรรถภาพทางกลไกหลังการฝึกระหว่างกลุ่มกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโรบิคแดนซ์ และกลุ่มการกระโดดเชือกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมควร คิชฐสุวรรณ (2541, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง ผลการลดน้ำหนักของนักมวยไทยอาชีพที่มีต่อเวลาปฏิกิริยา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ เครื่องทดสอบเวลาปฏิกิริยาของร่างกาย (Whole Body Reaction Time) ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 3 ปอนด์ ก่อนการลดน้ำหนัก หลังการลดน้ำหนัก และก่อนการขึ้นชก = .391, .503 และ .427 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .033, .053 และ .039 ตามลำดับ
2. ค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 4 ปอนด์ ก่อนการลดน้ำหนัก หลังการลดน้ำหนัก และก่อนการขึ้นชก = .432, .516 และ .431 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .054, .056 และ .039 ตามลำดับ
3. ค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 5 ปอนด์ ก่อนการลดน้ำหนัก หลังการลดน้ำหนัก และก่อนการขึ้นชก = .443, .577 และ .458 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .058, .072 และ .061 ตามลำดับ
4. เวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 3 ปอนด์ ก่อนการลดน้ำหนักกับก่อนการขึ้นชกไม่แตกต่างกัน ก่อนการลดน้ำหนักกับหลังการลดน้ำหนักมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนการขึ้นชกกับหลังการลดน้ำหนักมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เวลาปฏิบัติยานักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 4 ปอนด์ ก่อนการลดน้ำหนักกับการขึ้นชกไม่แตกต่างกัน ก่อนการลดน้ำหนักกับการลดน้ำหนัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนการขึ้นชกกับการลดน้ำหนักมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. เวลาปฏิบัติยานักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 5 ปอนด์ ก่อนการลดน้ำหนักกับการขึ้นชกไม่แตกต่างกัน ก่อนการลดน้ำหนักกับการลดน้ำหนัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนการขึ้นชกกับการลดน้ำหนักมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมบูรณ์ บุญชุ่ม (2541, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายระดับประถมศึกษา จำนวน 60 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 10 – 11 ปี และได้รับการทดสอบด้วยแบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยขึ้น แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน ให้กลุ่มที่หนึ่งฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยแบบ 4 จังหวะ ส่วนกลุ่มที่สองฝึกด้วยกิจกรรมแบบเดียวกัน แต่ฝึกแบบ 8 จังหวะ การบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยประกอบด้วยท่าฝึกจำนวน 24 ท่า ทำการฝึกเป็นเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ พุธ และศุกร์ ฝึกวันละ 14 นาที เมื่อสิ้นสุดการฝึก ทุกคนได้รับการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกอีกครั้งหนึ่ง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่า “ที”

ผลการวิจัยพบว่า

1. เมื่อสิ้นสุดการฝึกสมรรถภาพกลไกในแต่ละรายการและรวมของทั้งสองกลุ่มพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. การพัฒนาสมรรถภาพทางกลไกแต่ละรายการและรวมเมื่อสิ้นสุดการฝึก ระหว่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สุรสิทธิ์ มิทรวงษ์ (2541, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของกายบริหารท่าแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนนกหอ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของการฝึกกายบริหารท่าแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 อายุระหว่าง 10 – 12 ปี ของโรงเรียนบ้านโนนนกหอ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2541 จำนวน 60 คน โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงแล้วนำมาแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบสมรรถภาพกลไกของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยขึ้น โดยใช้รายการทดสอบ 4 รายการ คือ ยืนกระโดดไกล ลูกนั่ง ค้นพื้น วิ่งกลับตัว และโปรแกรมการฝึกกายบริหารแม่ไม้มวยไทยที่ใช้เวลาในการฝึก 8 สัปดาห์ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่า “ที” และการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดวัดซ้ำ และหาความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของคูเกีความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภายหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองมีสมรรถภาพทางกลไกดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ฝึกกายบริหารแม่ไม้มวยไทยเป็นเวลา 8 สัปดาห์ มีสมรรถภาพทางกลไกดีกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. สมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนในกลุ่มทดลองหลังการฝึก 4 สัปดาห์ และ 8 สัปดาห์ดีกว่าก่อนการฝึก โดยผลการทดสอบหลังการฝึก 4 สัปดาห์ดีกว่าก่อนการฝึกและหลังการฝึก 8 สัปดาห์ ดีกว่าหลังการฝึก 4 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อเนก ช้างน้อย (2541, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิชามวยไทยในค่ายมวยต่าง ๆ ในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาวิชามวยไทยอันเป็นศาสตร์ที่ใช้ในการฝึกนักมวย โปรแกรมการฝึกตลอดจนแนวคิดในการพัฒนามวยไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าค่ายมวยจำนวน 26 คน คัดเลือกโดยวิธีจับฉลาก ใช้เครื่องมือ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกตลอดจนการใช้วิธีสังเกต เมื่อได้ข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์จัดหมวดหมู่ และสรุปในเชิงบรรยายเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่ายมวยต่าง ๆ มีประวัติ ปรักฐา และบรมครูของค่ายจำนวนมาก
2. เนื้อหาวิชามวยไทยที่มีอยู่มากมายหลากหลาย แต่จะฝึกและนำไปใช้ไม่มากนัก
3. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีมากพอควร ส่วนอุปกรณ์เครื่องรางของขลังนิยมทุกค่าย
4. ค่ายมวยต่าง ๆ มีตารางฝึกอย่างมีรูปแบบ แต่ขาดอุปกรณ์การเสริมสมรรถภาพ และไม่มีการทดสอบสมรรถภาพก่อนชก
5. ทุกค่ายสนับสนุนการพัฒนามวยไทยสู่ระดับโลก และจะขาดการพัฒนาไม่ได้

พัชรินทร์ ยาพิมาย (2542, หน้า ๙.) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักมวยไทย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า สภาพทางเศรษฐกิจของนักมวยส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชาวนา ชาวไร่ มีฐานะยากจน ดังนั้นจึงนิยมส่งบุตรหลานมาฝึกหัดมวยไทย ทั้งนี้เพื่อนำรายได้มาใช้จ่ายในครอบครัว ซึ่งรายได้ของนักมวยนั้นประกอบด้วยเงินค่าตัว เงินเดิมพัน และรางวัลพิเศษ การที่นักมวยจะมีรายได้เหล่านี้จะต้องพยายามฝึกหัดเพื่อให้ผลการแข่งขันชนะจึงจะทำให้ค่าตัวสูงขึ้นเรื่อย ๆ รวมทั้งเงินเดิมพันและรางวัลพิเศษก็เพิ่มตามมาซึ่งทำให้นักมวยมีเงินออมมีทรัพย์สิน ส่วนรายจ่ายของนักมวยส่วนมากเจ้าของค่ายมวยจะเป็นผู้รับผิดชอบ สำหรับสภาพสังคมของนักมวยพบว่านักมวยเริ่มฝึกหัดมวยไทยตั้งแต่อายุ 10 ปี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิตการเป็นนักมวย แม้จะต้องใช้ความอดทนฝึกฝนเป็นเวลานานและสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อความเป็นเลิศทางอาชีพและรายได้จำนวนมาก ตลอดจนรางวัลต่าง ๆ ด้วย นักมวยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษาเพราะต้องมีรายได้เพื่อการศึกษา การเป็นทั้งนักมวย นักเรียน นักศึกษาในเวลาเดียวกัน ทำให้ไม่ค่อยมีโอกาสได้พบปะครอบครัว เพราะชีวิตในการเป็นนักมวยนั้นต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของค่ายมวย ในด้านความเชื่อนักมวยยังมีการเคารพบูชาครูมวยและมีการสวมมงคลดังเช่นศิลปินมวยไทยในอดีต

บุญรอด นักพื่อน (2543, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนระดับประถมศึกษาอายุ 10-12 ปี โรงเรียนวัดจันทราวาส จังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของ เขมชาติ วิริยาภิรมย์ และแบบฝึกกายบริหารชุดรำแม่ไม้มวยไทยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยการทำกรฝึกสัปดาห์ละ 4 วัน เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ นำผลการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกก่อนการฝึก และหลังการฝึกมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพทางกลไกของกลุ่มที่ผ่านการฝึกกายบริหารชุดรำแม่ไม้มวยไทย 8 สัปดาห์ กับกลุ่มที่ไม่ผ่านการฝึกการบริหารชุดรำแม่ไม้มวยไทย รายการดันข้อกับม้านั่ง นั่งก้มตัวไปข้างหน้า กระโดดแตะผนัง วิ่งและเดิน 400 เมตร ไม่แตกต่างกัน ส่วนรายการลูกนั่งงอขา 30 วินาที และวิ่งเก็บของแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุดา กาญจนะวณิช (2543, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลของการเดินแอโรบิกแบบสปีดปะมวยไทยกับการเดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของการเดินแอโรบิกแบบสปีดปะมวยไทยกับการเดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำที่มีต่อน้ำหนัก อัตราการเต้นของหัวใจขณะพัก ความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัวและคลายตัวขณะพัก ความอ่อนตัว เปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขนและขา ความจุปอด สมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด และอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุดขณะปั่นจักรยาน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มฝึกเดินแอโรบิกแบบสปีดปะมวยไทย และกลุ่มฝึกเดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำ หลังการทดลอง 10 สัปดาห์ กลุ่มฝึกเดินแอโรบิกแบบสปีดปะมวยไทยมีเปอร์เซ็นต์ไขมันสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรส่วนใหญ่พบว่า เริ่มมีความแตกต่างกันตั้งแต่สัปดาห์ที่ 5

วิสุทธิ ทิพย์พงษ์ (2544, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นายสนามมวย ผู้จัดการการแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าวกีฬาในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันของการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ มีนักมวยไทยเป็นแชมป์โลกหลายคน นักมวยที่เป็นผู้เยาว์ได้รับความนิยมจากคนดูมากกว่านักมวยผู้ใหญ่ มีจำนวนองค์กรกีฬาที่จะพัฒนาและสนับสนุนมวยไทยน้อย ค่ายมวยส่วนใหญ่ยังไม่ขึ้นทะเบียน นักมวยมีรายได้ไม่เพียงพอ ยังมีสนามมวยไม่ครบทุกจังหวัด ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 บุคคลในวงการมวยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ในกรุงเทพมหานครมีการจัดแข่งขันกีฬามวยไทยทุกวัน การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬามวยไทยยังมีน้อย และสวัสดิการส่วนใหญ่ของนักมวยได้มาจากหน่วยงานเอกชน

2. ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาปัญหาของทุกด้านเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับปัญหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ รวม 4 ลำดับ ได้แก่ นักมวยที่ไม่อยู่ในเครือข่ายผู้จัดการแข่งขัน แม้จะมีอันดับความสามารถสูงก็ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75) ไม่มีการให้แชมป์ 2 สนามมวยมาตรฐานพิสูจน์ความสามารถ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60) นักมวยที่ทพพลภาพยังขาดการให้การสงเคราะห์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53) และยังไม่มีการให้ความรู้ความเข้าใจที่ดีแก่นักคนในวงการมวยเกี่ยวกับกองทุนกีฬามวย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52)

บาล ชะใบรัมย์ (2545, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการออกกำลังกายกับความพึงพอใจในกิจกรรมกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการออกกำลังกายอยู่ในระดับดี มีความพึงพอใจในกิจกรรมกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐานในระดับมาก ด้านทัศนคติต่อการออกกำลังกายกับความพึงพอใจในกิจกรรมกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กอบชัย นิธิวัฒนากุล (2546, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ระดับทักษะมวยไทยสมัครเล่นของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการเตะเฉียงบริเวณลำตัวของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ย 41.11 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.87 ครั้ง ระดับทักษะของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นมีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 50.20 ครั้ง

2. ทักษะการตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัวของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ย 42.16 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.83 ครั้ง ระดับทักษะของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นมีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 50.11 ครั้ง

3. ทักษะการถีบบริเวณลำตัวของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ย 38.67 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.83 ครั้ง ระดับทักษะของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 50.20 ครั้ง

4. ทักษะการชกหมัดตรงบริเวณใบหน้าของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ย 73.37 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.66 ครั้ง ระดับทักษะของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นมีค่าคะแนนที่เฉลี่ย 50.02 ครั้ง

5. ระดับทักษะคะแนนรวมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนที่เฉลี่ยรวม 50.13 ครั้ง

เทอดทูล โตศิริ (2546, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การสร้างเครื่องวัดแรงกระแทกสำหรับทักษะกีฬามวยไทย โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม ตามการใช้ทักษะกีฬามวยไทยทดสอบ คือ กลุ่มทักษะการชก กลุ่มทักษะการสอก กลุ่มทักษะการเข้า และกลุ่มทักษะการเตะ ทำการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ทดสอบหาความเที่ยงตรงตามสภาพที่เป็นจริง (Concurrent Validity) โดยการใช้การทดสอบแบบทิ้งน้ำหนัก (Drop-Weight Testing) และหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องวัดแรงกระแทกด้วยวิธีการสอบซ้ำ (Test-retest Method) แล้วนำผลการทดสอบทั้งสองครั้งมาหาสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า เครื่องวัดแรงกระแทกสำหรับทักษะกีฬามวยไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ในระดับสูง ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพที่เป็นจริง (Concurrent Validity) = .80 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) = .96 ซึ่งนับว่าเครื่องวัดแรงกระแทกสำหรับทักษะกีฬามวยไทยนี้มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

นพวรรณ ระลึกมูล (2546, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลของการฝึกการเดินแอโรบิกและแอโรบิกแบบสปีดมวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกและเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกายของนิสิตหญิง ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพทางกลไกและเปอร์เซ็นต์ไขมันของกลุ่มเดินแอโรบิกและกลุ่มเดินแอโรบิกแบบสปีดมวยไทยหลังการฝึก 8 สัปดาห์ รายการวิ่ง 1 ไมล์ วัดความแข็งแรงของหลัง ยืนกระโดดไกลและวัดความหนาของไขมันที่สะบักหลัง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นรายการนั่งพับตัวไปข้างหน้า วัดความแข็งแรงของขา วัดความแข็งแรงของมือ วิ่งบนขาแบบนวมเมอเรง ลูก-นั่ง 30 วินาที วัดความหนาไขมันที่ต้นแขนและน่อง มีการพัฒนาขึ้นแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อนุวัฒน์ ถืออยู่ (2546, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้ทักษะมวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ กล้องถ่ายภาพวิดีโอ โดยทำการบันทึกภาพ และนำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงความถี่ แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. ทักษะเดี่ยวที่ใช้มากที่สุดคือ เตะ จำนวน 194 ครั้ง เป็นร้อยละ 47.20
เข้า จำนวน 89 ครั้ง เป็นร้อยละ 21.66 ถีบ จำนวน 60 ครั้ง เป็นร้อยละ 14.59
2. ทักษะชุดที่ใช้มากที่สุดคือ เข้า – เข้า จำนวน 23 ครั้ง เป็นร้อยละ 23.00
เตะ – เตะ จำนวน 21 ครั้ง เป็นร้อยละ 21.00 เตะ – ต่อย 17 ครั้ง เป็นร้อยละ 17.00

จิราพร แก้วศรีงาม (2547, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง เปิดโลกมวยไทย : ความสัมพันธ์ระหว่างนักมวย ค่ายมวย และธุรกิจในการมวยไทย มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจชีวิต ความเป็นอยู่ การฝึกฝนและควบคุมร่างกายนักมวยและความสัมพันธ์ในธุรกิจมวย โดยตั้งใจให้เป็นงานเขียนเชิงชาติพันธุ์วรรณนาที่ใช้ข้อมูลหลักจากการทำวิจัยภาคสนามในค่ายมวย ส. เกียรติยศ ในจังหวัดนครปฐม โดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาภาคสนาม จากการศึกษาพบว่า นักมวยไทยเป็นส่วนหนึ่งของวงการมวยไทย ซึ่งมีโครงสร้างหลัก ๆ ประกอบด้วยสนามมวย โปรโมเตอร์มวย หัวหน้าค่ายมวยและนักมวยไทย มีเครือข่ายความสัมพันธ์ดำเนินไปบนระบบอุปถัมภ์ที่มีผลประโยชน์หรือเงินเป็นเงื่อนไขในความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างลูกพี่ – ลูกน้อง นาย – บ่าว ผู้ใหญ่ – ผู้น้อย โดยมีสนามมวยอยู่บนสุดของเครือข่ายความสัมพันธ์ และมีนักมวยอยู่ในลำดับล่างสุดของเครือข่ายความสัมพันธ์ที่ชีวิตแทบทั้งหมดถูกควบคุมโดยหัวหน้าค่ายมวยที่จะกำหนดและควบคุมนักมวยให้เป็นอย่างที่นักมวยที่ดีควรจะเป็น

นักมวยส่วนใหญ่ของค่าย ส. เกียรติยศมาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ครอบครัวมีฐานะยากจน ทุกคนมาเป็นนักมวยเพราะต้องการจะมีอนาคตที่ดีขึ้น มีการศึกษาสูง ๆ และมีเงินส่งเสียเลี้ยงดูครอบครัวของตน แต่กว่าที่เด็กชายคนหนึ่งจะกลายมาเป็นนักมวยไทยได้นั้น เขาต้องฝึกฝนร่างกายและทักษะเชิงมวย พร้อม ๆ กับการเรียนรู้ทัศนคติ อุดมการณ์และการปฏิบัติตัวของนักมวยไทย และที่สำคัญเขาต้องถูกจัดการร่างกายให้เป็นอย่างที่นักมวยไทยควรจะเป็น หากเขาต้องการจะประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวย

มวยไทยเป็นกีฬาประเภทการต่อสู้ที่นักมวย 2 คน มาต่อสู้กัน แต่จะมีผู้ชนะได้เพียงคนเดียว จึงทำให้เกิดการพนันขึ้นต่อขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปการพนันก็ยิ่งมีบทบาทมากขึ้นจนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการแข่งขันชกมวย แต่กระนั้นก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าการพนันเป็นตัวหล่อเลี้ยงให้ธุรกิจในการมวยไทย ไม่ว่าจะเป็นสนามมวย โปรโมเตอร์มวย ค่ายมวยและนักมวยดำรงอยู่ได้ในสังคมปัจจุบัน นักมวย ค่ายมวยและธุรกิจในการมวยไทยจึงมีความเกี่ยวพันกันตลอดเวลา

เฉลิม อุ้นทอง (2547, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องมวยไทย ยุคโลกาภิวัตน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบแบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทย และศึกษากระบวนการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ดำเนินการวิจัยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ เก็บข้อมูลโดยวิธีสังเกตและสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง 5 สนาม ได้แก่ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ค่ายมวยศศิประภาภิรม ศูนย์สอนศิลปะมวยไทยด้านภยยาเสพติด โรงเรียนมวยไทย และสนามมวยเวทีลุมพินี แล้วนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ในรูปแบบพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า ระเบียบแบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทยมีทั้งการยกครู หรือการมอบตัวเป็นศิษย์ การร่ายรำไหว้ครู การแต่งกายของนักมวยไทย เครื่องรางของขลัง วงดนตรีและดนตรีที่บรรเลงประกอบการชกมวยไทย และกระบวนการถ่ายทอดศิลปะมวยไทย มีวิวัฒนาการมาหลายร้อยปีตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย ถึงแม้จะมีความแตกต่างกันบ้างทั้งในเรื่องการ ยกครู คือเมื่อสมัยก่อนต้องทำทุกครั้งก่อนมีการถ่ายทอดศิลปะมวยไทย แต่ปัจจุบันทำการยกครู เป็นบางแห่ง การร่ายรำไหว้ครูก่อนการชกของนักมวยสมัยก่อนพิถีพิถันมาก แต่ปัจจุบันแสดงการ ร่ายรำไหว้ครูไปเพราะเป็นสิ่งที่ปฏิบัติต่อ ๆ กันมาเท่านั้นไม่เน้นมากนัก ในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับ เครื่องรางของขลังสมัยก่อนนับถือและเชื่อมากแต่ปัจจุบันไม่เชื่อมากนัก วงดนตรีที่บรรเลง ประกอบการชกมวยไทยสมัยก่อนบรรเลงกันสด ๆ แต่ปัจจุบันมีการแสดงสดบ้างแต่ก็มีบางสนาม ที่ใช้วิธีการเปิดแถบบันทึกเสียงหรือแผ่นบันทึกเสียงแทนการบรรเลงสด ในเรื่องการแต่งกาย สมัยก่อนไม่มีกติกากำหนด ปัจจุบันให้มีการสวมนวม สวมกางเกงตามสีมุมของตนเอง สวม กระจับ ในสมัยก่อนใช้อาวุธมวยไทยครบทั้งหมด เท้า เข่า สอก ปัจจุบันใช้เฉพาะที่นักมวยถนัด เท่านั้น อาวุธมวยไทยใช้ไม่ครบ ระเบียบแบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทยในปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงไป เพราะจุดมุ่งหมายของการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเปลี่ยนไปจากเดิม คือแต่เดิมมี จุดมุ่งหมายเพื่อการเป็นนักรบเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันนักมวยและครูมวยจะมุ่งฝึกการใช้อาวุธที่ทำให้ได้คะแนนมากที่สุด เนื่องจากผู้จัดการแข่งขันชกมวยไทยจะต้องจัดการแข่งขันชกมวยไทยตาม ความนิยมของผู้ชม ทำให้หัวหน้าค่ายมวยต้องผลิตนักมวยตามความต้องการของผู้ชมและผู้จัดการ แข่งขันชกมวยไทย

การศึกษากระบวนการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยยุคโลกาภิวัตน์สรุปได้ดังนี้ วัตถุประสงค์การถ่ายทอดศิลปะมวยไทยทั้ง 5 สนาม มีความแตกต่างกัน คือมีทั้งใช้ป้องกัน ตนเองและช่วยเหลือผู้อื่นในหน้าที่ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ เพื่อเป็นการออกกำลังกายเพื่ออนุรักษ์ แม่ไม้มวยไทย เพื่อสร้างนักมวยอาชีพและอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย เผยแพร่วัฒนธรรมการชก มวยไทยเพื่อสร้างครูมวยไทย เพื่อสร้างกรรมการตัดสินมวยไทย ผู้รับการถ่ายทอดศิลปะมวยไทย ก็เช่นกันมีความแตกต่างกัน คือ นายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 2 ผู้ที่สนใจทั่วไป ผู้ชมการแข่งขัน ชกมวยไทยก็ถือว่าเป็นผู้รับการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเช่นกัน ลักษณะวิชาการถ่ายทอดศิลปะ มวยไทยมีทั้งการกำหนดหลักสูตรไว้แน่นอนและไม่กำหนดหลักสูตร ครูมวยสอนจาก ประสบการณ์ และสอนไปตามที่ผู้เรียนสนใจเพื่อรองรับวัตถุประสงค์ของการถ่ายทอด เนื้อหาที่ ถ่ายทอดมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ สำหรับภาคทฤษฎีสอนประวัติมวยไทยสอนการเป็นกรรมการ ตัดสินมวยไทย ภาคปฏิบัติสอนการไหว้ครูและศิลปะการใช้อาวุธมวยไทย สอนดนตรีที่บรรเลง ประกอบการแข่งขันชกมวยไทย สอนการเป็นครูมวยไทย การถ่ายทอดศิลปะมวยไทย

ให้ความสำคัญกับแบบแผนและทักษะการต่อสู้มากกว่าเรื่องคุณธรรม เน้นศิลปะการใช้อาวุธมวยไทยมากกว่าการร่ายรำไหว้ครู วิธีการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเป็นถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม จากนั้นผู้เรียนฝึกฝนกันเองโดยมีครูคอยแนะนำแก้ไข สำหรับผู้ที่ฝึกเป็นนักมวยอาชีพจะฝึกให้มีความทรหดอดทนของร่างกาย ตลอดจนการใช้อาวุธแม่ไม้มวยไทยที่คล่องแคล่ว สำหรับการถ่ายทอดเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมไทยเน้นในเรื่องลีลาท่าทางที่มีความละเอียดอ่อนและสวยงาม นอกจากนี้ การวิจัยพบว่าผู้เรียนศิลปะมวยไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับความกตัญญูรู้คุณครูบาอาจารย์ เคารพนับถือในตัวครู มีการเคารพระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องและเชื่อในเรื่องเครื่องรางของขลังอีกด้วย สำหรับสื่อที่ใช้ในการถ่ายทอดแก่ครูมวย ผู้เรียนรุ่นพี่ สิ่งพิมพ์ หนังสือ ป้ายโฆษณาต่าง ๆ การแพร่สัญญาณภาพทางโทรทัศน์ วิทยุทัศน์ เทปบันทึกเสียง และการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต มีการวัดและประเมินผลโดยการสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ หากเป็นการฝึกเพื่อเป็นนักมวยอาชีพวัดผลด้วยผลการชกแข่งขันบนเวที

ลำานาง ขวนจิตร (2547, หน้าบทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างเครื่องมือวัดประสิทธิภาพของการรุกและรับในการเตะเฉียงบริเวณลำตัวของมวยไทย เครื่องมือที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเที่ยงตรงตามสภาพเท่ากับ -.79 และมีความเชื่อถือได้เท่ากับ .85 และเกณฑ์ปกติการรุกและรับในการเตะเฉียงบริเวณลำตัวของมวยไทยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก มีช่วงเวลา .68 วินาทีลงไป หรือคะแนนที่ 70 ขึ้นไประดับสูง มีช่วงเวลา .86 - .69 วินาที หรือคะแนนที่ 60 - 69 ระดับปานกลาง มีช่วงเวลา 1.14 - .87 วินาที หรือคะแนนที่ 40 - 59 ระดับต่ำมีช่วงเวลา 1.24 - 1.15 วินาที หรือคะแนนที่ 30 - 39 ระดับต่ำมากมีช่วงเวลา 1.25 วินาทีขึ้นไป หรือคะแนนที่ 29 ลงไป

สมศักดิ์ ชัยนโต (2547, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักมวย ผู้ฝึกสอนและหัวหน้าค่ายมวยที่มีต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พุทธศักราช 2542 ผลการวิจัยพบว่า

1. นักมวยมีความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พุทธศักราช 2542 ด้านความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติกีฬามวย ด้านการส่งเสริมและคุ้มครอง ด้านการควบคุมและด้านบทกำหนดลงโทษอยู่ในระดับคิดด้วยมากที่สุด ส่วนด้านสวัสดิการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด
2. ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พุทธศักราช 2542 ด้านความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติกีฬามวย ด้านการส่งเสริมและคุ้มครองและด้านการ

ควบคุมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้านบทกำหนดลงโทษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และด้านสวัสดิการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

3. หัวหน้าค่ายมวย มีความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พุทธศักราช 2542 ด้านความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติกีฬามวย ด้านการส่งเสริมและคุ้มครอง ด้านการควบคุมและด้านบทกำหนดลงโทษอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนด้านสวัสดิการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

สมาส จันทะคล้อย (2547, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรในวงการมวยไทยสมัครเล่นที่มีต่อบทบาทของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2546 ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬามวยไทยสมัครเล่นมีความคิดเห็นด้านนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.27 ด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.58 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 และด้านผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.58

2. ผู้ฝึกสอนนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นมีความคิดเห็นด้านนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.06 ด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.12 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.59 และด้านผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.88

3. ผู้จัดการทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นมีความเห็นด้วยด้านนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.88 ด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.82 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 และด้านผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.24

4. ผู้ตัดสินกีฬามวยไทยสมัครเล่นมีความคิดเห็นด้านนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.33 ด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.67 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.67 และด้านผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42

5. กรรมการบริหารสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทยมีความคิดเห็นด้านนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.33 ด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.33 และด้านผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.67

6. เจ้าหน้าที่การกีฬาแห่งประเทศไทยประจำศูนย์กีฬาจังหวัด มีความคิดเห็นด้านนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.67 ด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.87 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.93 และด้านผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.60

สุเทพ สิทธิโสภณ (2547, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทย 2 แบบ ที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพกลไกของนักเรียนหญิงโรงเรียนประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นท่ากายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทย และแบบทดสอบสมรรถภาพกลไกของโอเรกอน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยสมรรถภาพกลไกหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลองที่ 1 ในรายการทดสอบงอแขน ห้อยตัว ขึ้นกระโดดไกล และลูก – นิ่ง มีค่าเท่ากับ 8.29 วินาที 148.86 เซนติเมตร และ 41.26 ครั้งตามลำดับ กลุ่มทดลองที่ 2 ในรายการทดสอบงอแขนห้อยตัว ขึ้นกระโดดไกล และลูก – นิ่ง มีค่าเท่ากับ 9.05 วินาที 150.13 เซนติเมตร และ 39.33 ครั้ง

2. ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยสมรรถภาพกลไกในการทดสอบงอแขนห้อยตัว ขึ้นกระโดดไกลและลูก – นิ่ง หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ไม่แตกต่างกัน

อภิเชก มนเทียรวิเชียรฉาย (2547, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของบทบาทและความสำคัญของมวยไทย พ.ศ. 2463-2546 โดยสืบตามรอยการพัฒนาของกีฬามวยไทยตั้งแต่ปี ค.ศ. 1920-2003 (พ.ศ. 2463 – 2546) โดยใช้วิธีค้นคว้าทางประวัติศาสตร์ และได้ใช้หลักฐานขั้นต้นและขั้นรองในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า มวยไทยมีบทบาทสำคัญด้วยกันทั้งสิ้น 8 บทบาท กล่าวคือ เป็นหนึ่งในวิธีการฝึกทหาร เป็นเครื่องส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นหนึ่งในองค์ประกอบของงานพิธี เป็นสัญลักษณ์ของชาติ เป็นกีฬาอดนิยมนระดับชาติ เป็นสื่อกลางการพนัน เป็นกิจกรรมที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว และที่สุดเป็นกีฬาที่ก้าวขึ้นสู่ระดับนานาชาติ ซึ่งที่ผ่านมามวยไทยมีบทบาทปรากฏตามกล่าวในบางด้านมาตั้งแต่ก่อนปี ค.ศ. 1920 ขณะที่บทบาทบางส่วนได้พัฒนาขึ้นในภายหลัง และได้สืบทอดอยู่ตราบนานัปการ

ชาญชัย ขมคิษฐ์ (2548, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบกิจกรรม การพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทย : แบบบูรณาการ ในโครงการมหกรรมกีฬาภูมิปัญญาไทย ผลการศึกษาวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นต่อสภาพการจัดกิจกรรมการพัฒนาและ สร้างเสริมกีฬามวยไทยอยู่ในระดับมาก มีเจตคติต่อคุณค่าของมวยไทย สภาพการปฏิบัติตน และ ผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์อบรม และผลการเรียนโดยเฉลี่ย กับสภาพการจัดกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทย พบว่า ระดับการศึกษามีความแตกต่างกันกับตัวแปรตามตัวอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว และเพศต่างกันมีเจตคติแตกต่างกันที่ระดับ .05 ส่วนเพศกับตัวแปรตามตัวอื่น ๆ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

องค์ประกอบที่เป็นรูปแบบของการจัดกิจกรรมประกอบด้วยตัวแปรต่อไปนี้ ขั้นสร้าง ทักษะและเทคนิคมวยไทย ขั้นสร้างพลังในการฝึก ขั้นบูรณาการทักษะ ขั้นสร้างความเข้าใจและ พื่อใจ ขั้นนำเสนอผลงาน ผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม สภาพการปฏิบัติตนของผู้เข้าร่วม กิจกรรม เจตคติต่อคุณค่ากีฬามวยไทย โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบรวมในแต่ละตัวแปร ตามลำดับ ค่าน้ำหนักรวมขององค์ประกอบเท่ากับ 6.327 และร้อยละของความแปรปรวน องค์ประกอบเท่ากับ 70.301

ผลการทดสอบแบบจำลองเชิงสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ เส้นทาง (Path Analysis) พบว่า ผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นตัวแปรสุดท้าย ของแบบจำลองได้รับอิทธิพลทางตรงจากขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทยเป็นปริมาณสูงสุด เมื่อพิจารณาตัวแปรดังกล่าวเป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรอื่น ๆ สูงสุด คือ ขั้นสร้างพลังในการฝึก

อิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรต่าง ๆ ที่ส่งไปยังผลกระทบส่วนใหญ่เป็นอิทธิพลของ ตัวแปรขั้นสร้างความเข้าใจและพื่อใจ ก่อนส่งผ่านไปที่ตัวแปรขั้นสร้างพลังในการฝึก เข้าสู่ตัวแปร ขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย แล้วจึงส่งต่อไปยังผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม โดยผ่าน ตัวแปรขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุด โดยตัวแปรต่าง ๆ ในแบบจำลอง อธิบายความผันแปรของผลกระทบได้ร้อยละ 46

เส้นทางที่ค้นพบจากการทดสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผลกระทบจากการฝึกอบรม มี 3 เส้นทาง คือ

1. ขั้นสร้างความเข้าใจและพื่อใจมีอิทธิพลกับเจตคติต่อคุณค่าของมวยไทย ขั้นสร้างพลัง ในการฝึกขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย และผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม ตามลำดับ

2. สร้างความเข้าใจและพอใจมีอิทธิพลต่อสร้างพลังในการฝึก สร้างทักษะ และเทคนิคมวยไทย และผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นลำดับ

3. สร้างความเข้าใจและพอใจมีอิทธิพลต่อสภาพการปฏิบัติตนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม สร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย และผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ทั้งสามเส้นทางข้างต้น ผ่านตัวแปรสร้างพลังในการฝึกทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปร 2 ตัว ที่ไม่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุต่อผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงสาเหตุสูงจากตัวแปรสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย คือ ขั้นตอนการทักษะ และแนะนำเสนอผลงาน ดังนั้น เส้นทางที่ดีที่สุด ก็คือ เส้นทางที่สอง คือ สร้างความเข้าใจและพอใจ สร้างพลังในการฝึก สร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย ส่วนการพัฒนาเจตคติและการเตรียมตนก่อนฝึกถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องให้มีก่อนถึงสร้างพลังในการฝึก

ผลจากการสัมมนากลุ่มย่อยของนักวิชาการด้านมวยไทยได้ข้อสรุปแนวทาง ดังนี้

1. ให้นำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมสำหรับเยาวชนในสถานศึกษา และมวยไทยอาชีพ

2. การลดปัญหาความวิตกกังวลเกี่ยวกับความรุนแรงของการปะทะในการฝึก โดยการใช้อุปกรณ์ที่ปลอดภัย อุปกรณ์ฝึกซ้อมควรทันสมัย มีครูฝึกที่สอดคล้องกับแนวทาง ที่พบจากการวิจัย

3. ควรให้มีการฝึกเยาวชนออกเป็น 2 ระบบ ระบบแรก คือ ระบบของการส่งเสริมมวยไทยเป็นกีฬาการออกกำลังกายสำหรับทุกเพศทุกวัย และเผยแพร่กิจกรรมมวยไทยในเชิงอนุรักษ์ ระบบที่สองด้านการส่งเสริมมวยไทยอาชีพในการแข่งขันระดับต่าง ๆ และผลักดันเข้าเป็นกีฬามวยไทยในการแข่งขันโอลิมปิก

4. ควรส่งเสริมให้มีการกำหนดระเบียบเวทีมวยให้มีมาตรฐาน ในการแข่งขันชกมวยไทยทั่วไปควรให้มีการจัดประกวดแข่งขันไหว้ครูมวยไทย การแสดงท่าแม่ไม้มวยไทยเพื่อการอนุรักษ์ และพัฒนาการให้คะแนนโดยพิจารณาจากการใช้แม่ไม้มวยไทยเป็นพื้นฐาน

ผลการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสัมมนาทางวิชาการแสดงให้เห็นว่า ความสำเร็จของการฝึกอบรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทย เกิดจากปัจจัยด้านการมีภาวะผู้นำสูงของครูวิชิต ชีเชิญ ในการสร้างและพัฒนากระบวนการอบรมด้วยเทคนิคและลีลาเฉพาะตัวส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์การอบรม และเกิดผลลัพธ์ให้ผู้เข้าอบรมมีการพัฒนาการทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาควบคู่กันไป สามารถนำความรู้จากการอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกทั้งยังก่อให้เกิดการบูรณาการทางสังคม สร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว การศึกษา ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ช่วยลดปัญหาสังคม รวมถึงเป็นพื้นฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาทุนทางสังคมได้อย่างยั่งยืน

วินัย รัตนคำ และ จิราพร รัตนคำ (2548, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวไทยของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต ศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า

1. การประเมินสภาวะแวดล้อม พบว่า มีการวางแผนพัฒนาการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวไทยอย่างน่าพึงพอใจ
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ปัจจัยเบื้องต้นของการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวไทยของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก
3. การประเมินกระบวนการ พบว่า กระบวนการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก บางข้ออยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการวางแผนปฏิบัติ การประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล
4. การประเมินผลผลิต พบว่า ผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ประเมินผลผลิตในแง่ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวไทยโดยรวมและรายข้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประทีป กันภัยเพื่อน (2549, หน้า ก) ศึกษาวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การใช้ศิลปะแม่ไม้มวยไทยเพื่อพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังชายเรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี วัดดูประสงค์เพื่อศึกษา ผลการฝึกอบรมพฤตินิสัยของผู้ต้องขังชายโดยใช้การฝึกอบรมศิลปะแม่ไม้มวยไทย และเพื่อสร้าง ยุทธศาสตร์การใช้ศิลปะแม่ไม้มวยไทยในการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังชายเรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงทดลองกับผู้ต้องขังชายของเรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี เก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดเจตคติและพฤตินิสัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t - test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการฝึกอบรมศิลปะแม่ไม้มวยไทยสามารถพัฒนาเจตคติ และพฤตินิสัยของผู้ต้องขังชายให้มีค่าเฉลี่ยเจตคติและพฤตินิสัยสูงขึ้นมากกว่าก่อนการอบรม 2) หลังการฝึกอบรม กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤตินิสัยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยุทธศาสตร์การอบรมศิลปะแม่ไม้มวยไทยสามารถใช้ฝึกอบรมให้ประสบความสำเร็จได้ ได้แก่ กระบวนการสร้างความเข้าใจ การมีเจตคติ การสร้างพลัง การสอนทักษะและเทคนิคมวย ให้การบูรณาการ และขั้นการขอเสนอผลงาน โดยมีองค์ประกอบด้านความพร้อมของผู้เข้ารับการอบรม ความสามารถของวิทยากร การครอบครูไหว้ครู และการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม เช่น การร่วมเป็นผู้ช่วยฝึก การถักมกอล ตลอดจนการเตรียมการต่างๆ เป็นต้น

สมบัติ นุพัฒน์ (2549, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า งานสุขภาพของนักเรียนมีปัญหามากที่สุด จึงได้จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยการเดินแอโรบิกแบบศิลปะมวยไทยเพื่อพัฒนากิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักเรียน ผลที่เกิดขึ้นคือนักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและนักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จากการดำเนินโครงการได้ทำการตรวจสอบวิธีการพัฒนากิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ โดยใช้โครงการแอโรบิกแบบศิลปะมวยไทย พบว่า พฤติกรรมของนักเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงไป นักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความตรงต่อเวลาและมีการแต่งกายที่เหมาะสมในการปฏิบัติกิจกรรม และควรมีการพัฒนาการจัดกิจกรรมแอโรบิกแบบศิลปะมวยไทยอย่างต่อเนื่องให้กับนักเรียน

ธนอมวงศ์ กลุณย์เพชร (2550, หน้า 31) สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิจัยว่าจากการศึกษาการประเมินรูปแบบการเดินมวยไทยแอโรบิกที่เหมาะสมกับกลุ่มอายุ ภายใต้การสนับสนุนของเครือข่ายวิจัยสุขภาพ มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) พบว่า แม้คนทั่วไปจะรู้ว่าการออกกำลังกายเป็นการดูแลสุขภาพที่ดีที่สุด แต่ส่วนมากยังหันไปหาอาหารเสริมแพง ๆ วิตามินสารพัดแหล่งสกัด เข้มข้นลดน้ำหนัก ครีมกระชับสัดส่วน เพื่อหวังว่าสุขภาพจะดีโดยไม่ต้องเหนื่อยและเสียเวลา หรือถ้าอยากออกกำลังกายจริง ๆ ก็ไม่มีสถานที่ อีกทั้งอุปกรณ์ออกกำลังกายแบบต่าง ๆ ก็ราคาแพง การออกกำลังกายด้วยแอโรบิกมวยไทยเป็นออกกำลังกายแนวใหม่ที่ไม่ได้แค่ช่วยให้ร่างกายแข็งแรงจิตใจเบิกบานโดยไม่ต้องลงทุนเท่านั้น หากยังเชื่อมโยงถึงสังคมไทยในอนาคตให้คนไทยรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นไทยมากขึ้นด้วย

2. งานวิจัยต่างประเทศ

บอร์กและแกลล์ (Borg and Gall, 1989, p. 784-785) ได้สร้างขั้นตอนของการวิจัยและการพัฒนาวงจร R&D ที่ใช้ในการสร้างหลักสูตรการพัฒนาการเรียนการสอน โดยได้เสนอไว้ว่าสำหรับการพัฒนาประกอบด้วย 10 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นรวบรวมผลงานวิจัยและสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมการสำรวจตรวจสอบเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสังเกตในชั้นเรียนและการเตรียมรายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ขั้นวางแผนครอบคลุมการนิยามทักษะ จัดหมวดหมู่และเลือกสถิติที่จะใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และการทดสอบ กำหนดความเป็นไปได้ในการทดลองขนาดเล็ก

3) ขั้นสร้างแบบเบื้องต้นของผลงาน ครอบคลุมการเตรียมวัสดุอุปกรณ์การสอน หนังสือ คู่มือ และการประเมินผล

4) ขั้นการทดสอบภาคสนามครั้งที่ 1 โดยกำหนดการทดลองในโรงเรียน 1-3 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 6-12 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสังเกต และการทำแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์ผล

5) ขั้นการแก้ไขปรับปรุงผลงานครั้งที่ 1 เป็นการแก้ไขปรับปรุงผลงานโดยอาศัยผลการทดลองภาคสนามครั้งที่ 1

6) ขั้นการทดสอบภาคสนามครั้งที่ 2 โดยทำการทดลองในโรงเรียน 5-15 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 30-100 คน เก็บข้อมูลก่อนและหลังการใช้สื่อ ประเมินผลที่ได้กับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมตามความเหมาะสม

7) ขั้นการแก้ไขปรับปรุงผลงานครั้งที่ 2 เป็นการแก้ไขปรับปรุงผลงานโดยอาศัยผลการทดลองภาคสนามครั้งที่ 2

8) ขั้นการทดสอบภาคสนามครั้งที่ 3 โดยทำการทดลองในโรงเรียน 10-30 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 40-200 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์และรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

9) ขั้นปรับปรุงสื่อครั้งสุดท้าย เป็นการแก้ไขปรับปรุงผลงานโดยอาศัยผลการทดลองภาคสนามครั้งที่ 3

10) ขั้นเผยแพร่และประกาศใช้เป็นการเสนอผลงานต่อที่ประชุมวิชาการและตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร ติดต่อสำนักพิมพ์จัดพิมพ์ผลงานเผยแพร่และตรวจสอบคุณภาพ

สตีเฟน (Stephen, 1996) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Piano FORTE: A system for Piano Education Beyond Notation Literacy โดยนำสื่อการสอนของบริษัท Yamaha Asia มาใช้ในการทดลอง จากปัญหาในการสอนปฏิบัติ Piano ว่า การที่จะหาครูที่มีความสามารถในการสอนนั้น ยากมาก เพราะจะต้องมีทั้งความรู้และปฏิบัติได้ จึงแก้โดยนำสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองได้โดยมีการประมวลผลอย่างต่อเนื่อง เช่น เล่นครั้งที่ 1 เล่นผิดที่ครึ่งผิดตรงจุดไหน ผู้เรียนสามารถแก้ไขในส่วนที่ผิดได้ สามารถช่วยในโรงเรียนที่ขาดแคลนครูที่สอน Piano ได้ในระดับหนึ่ง แต่การเรียนการสอนในวิชาที่เป็นทักษะควรได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอนโดยตรงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นและได้ความรู้ลึกซึ้งกว่าเรียนจากโปรแกรม

คาร์เตอร์ (Carter, 2004) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และทัศนคติของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนแบบปกติในวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนแบบ CAI กับการสอนปกติ วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลองเรียนด้วย CAI และกลุ่มที่ควบคุมเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ตัวแปรต้นคือ การสอนด้วย CAI และการสอนปกติ ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ และทัศนคติในวิชาคณิตศาสตร์ ประเมินผลด้วยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนของกลุ่มที่เป็นอิสระแก่กัน ใช้ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมใช้สถิติ Analysis of Covariance (ANCOVA) และ Z-tests. ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วย CAI แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนก็แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่า คะแนนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ในขณะเดียวกัน คะแนนด้านทัศนคติของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันเช่นกัน จากการศึกษาวิจัยดังกล่าว ทำให้ได้แนวคิดว่าการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดีกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ ในการออกแบบบทเรียนต้องให้ความสนใจหลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจและไม่ควรมีเนื้อหาเยอะเกินไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) วิธี Pre-test Post-test Design และวิธีสอบซ้ำ (Re-test) เพื่อวัดค่าความคงทนหลังการฝึก เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทย โดยมีลำดับขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ลักษณะเครื่องมือ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้
5. การนำเสนอผลการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

1.1 ผู้เชี่ยวชาญมวยไทย จำนวน 11 คน ได้แก่

1.1.1 นายยอดธง	ศรีวรลักษณ์ (เสนานันท์)
1.1.2 นายผจญ	เมืองสนธิ์
1.1.3 นายจรัสเดช	อุทิศ
1.1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์โพธิ์สวัสดิ์	แสงสว่าง
1.1.5 นายชาญณรงค์	สุหงษา
1.1.6 นายบุษนา	วงษ์บ้านคู
1.1.7 นายพรชัย	สมจริง
1.1.8 นายปรีชา	ทัพพรเจริญ
1.1.9 รองศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ชาญ ฒ ลำปาง	
1.1.10 นายวรยุทธ์	ทิพย์เที่ยงแท้
1.1.11 ดร. แสง	วิทย์พิทักษ์

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จาก 5 โรงเรียน จำนวน 1,200 คน ได้แก่

1.2.1 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี

1.2.2 โรงเรียนบ้านหนองกวาง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

1.2.3 โรงเรียนบ้านห้วยยางโทน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

1.2.4 โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบุรี

1.2.5 โรงเรียนบ้านหมอพัฒนานุกูล อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) จากประชากรผู้เชี่ยวชาญมวยไทย จำนวน 11 คน และใช้วิธีจัดคละกันสุ่มเลือกแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งที่มีประสบการณ์และไม่มีประสบการณ์ด้านมวยไทยมาก่อน จำนวน 1,200 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน ได้แก่

2.1 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี จำนวน 30 คน

2.2 โรงเรียนบ้านหนองกวาง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 13 คน

2.3 โรงเรียนบ้านห้วยยางโทน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี จำนวน 15 คน

2.4 โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 คน

2.5 โรงเรียนบ้านหมอพัฒนานุกูล อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี จำนวน 30 คน

ลักษณะเครื่องมือ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 บทเรียนสำเร็จรูป (Program Media Instruction) ประเภทคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Aided Instruction) แม่ไม้มวยไทยจำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้

ตอนที่ 2 แบบทดสอบประจำหน่วย ก่อนและหลังเรียน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การวิจัยนี้มีการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ดังนี้

1. บทเรียนสำเร็จรูป (Program Media Instruction) ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการฝึกมวยไทยขั้นพื้นฐานจากหนังสือมวยไทยของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 72 – 414)

2. ผู้ช่วยวิจัยไปศึกษาเอกสารและแนวทางการสอนมวยไทยไชยา มวยโคราช มวยลพบุรี มวยสกลนคร มวยไทยสายพระยาพิชัยดาบหัก

3. ผู้วิจัยจัดสนทนากลุ่มย่อย (focus group discussion) เพื่อระดมแนวคิดการสอนมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชนไทย เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2549 ณ ห้องประชุมกาญจนาภิเษก มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านแม่ไม้มวยไทยและครูมวยไทยชั้นนำ จำนวน 11 คน เข้าร่วมสนทนากลุ่มย่อย ได้แก่

3.1 นายยอดธง	ศรีวรลักษณ์ (เสนานันท์)
3.2 นายผจญ	เมืองสนธิ์
3.3 นายจรัสเดช	อุทิศ
3.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์โพธิ์สวัสดิ์	แสงสว่าง
3.5 นายชาญณรงค์	สุหงษา
3.6 นายยุทธนา	วงษ์บ้านคู่
3.7 นายพรชัย	สมจริง
3.8 นายปรีชา	ทัพพรเจริญ
3.9 รองศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ชาญ	ณ ลำปาง
3.10 นายวรยุทธ	ทิพย์เที่ยงแท้
3.11 ดร. แสง	วิทย์พิทักษ์

สรุปสาระแนวทางการสอนมวยไทยสำหรับเยาวชนได้ดังนี้

- 1) สอดแทรกปลูกฝังการมีระเบียบวินัยในตนเอง
- 2) มีการออกกำลังกายก่อนฝึกอบรมทุกครั้ง
- 3) สอนให้เห็นความสำคัญของการไหว้ครู ทำท่าไหว้ครู
- 4) ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน อาทิ สื่อต่าง ๆ การ์ตูน เพลง
- 5) ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเพื่อหล่อหลอมเยาวชน
- 6) สอนให้รักมวยไทย
- 7) ทำให้เยาวชนรู้สึกสนุกสนานอยากเรียน
- 8) สอนประวัติศาสตร์ชาติไทย ปลูกฝังจิตวิญญาณรักชาติ
- 9) สอนให้เห็นคุณค่าของตนเอง และความเป็นมวย
- 10) สอนให้จำกลมวยได้เหมือนท่องปาฏิโมกข์
- 11) จัดบรรยายการสอนและสิ่งแวดล้อมด้านมวยไทย เพื่อกระตุ้นความสนใจ
- 12) สร้างตัวอย่างที่ดี
- 13) มีชุดสวมใส่ระหว่างการฝึกที่น่าสนใจ

- 14) เน้นภาพลักษณ์
- 15) สอนให้เป็นกีฬาของมวลชน
- 16) มีผู้นำ จับกลุ่มสอน
- 17) คำนี้ถึงมาตรฐานการสอนมวยไทย
- 18) สอนกลมวยพื้นฐาน
- 19) สอนให้รู้จักบุญคุณพ่อแม่ ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- 20) สอนให้ถนัดแม่ไม้มวยไทยอย่าง ลูกท่าลูกแก้ต้องชำนาญ
- 21) สอนประวัติมวยไทย
- 22) สอนโดยการฝึกใช้จังหวะนับ จังหวะบทย่อย
- 23) สอนการหลบหลีก ป้องกัน โต้ตอบ รุกรับ
- 24) ฝึกการทำสมาธิ

4. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสนทนากลุ่มย่อยและเนื้อหาแม่ไม้มวยไทยไปปรึกษากับที่ปรึกษาโครงการ ดร. ปรชญนันท์ นิลสุข ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างสื่อ CAI จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

5. ผู้วิจัยนำข้อมูลเนื้อหาไปให้ผู้ช่วยวิจัยสร้างบทเรียนสำเร็จรูป ประเภท CAI เพื่อใช้เผยแพร่แม่ไม้มวยไทยสำหรับเยาวชน

6. การหาประสิทธิภาพสื่อ CAI

6.1 ผู้วิจัยนำสื่อ CAI ไปปรึกษา ดร. ปรชญนันท์ นิลสุข ที่ปรึกษาโครงการพิจารณา

6.2 นำไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ

6.2.1 นายชอตรง	ศรีวรลักษณ์
6.2.2 นายจรัสเดช	อุทิศ
6.2.3 นายชาญณรงค์	สุหงษา

หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Index of Congruency) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.5 ขึ้นไปในแต่ละหน่วย

6.3 นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง (Try out group) จำนวน 1 คน , 10 คน และ 30 คน และพัฒนาตามข้อปรับปรุง

7. การหาคุณภาพของแบบทดสอบ

7.1 ผู้วิจัยออกข้อสอบวัดตามวัตถุประสงค์ในแต่ละหน่วย

7.2 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Index of Congruency) ได้แก่

- 7.2.1 ดร. ชัยฤทธิ์ ศีลาเดช
 7.2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์วสมน มณีคำ
 7.2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมบูรณ์ ลิจิตต์อิงวรา
 ใช้เกณฑ์ .50 ขึ้นไป

7.3 ผู้วิจัยนำไปหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายโดยใช้โปรแกรมการสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อสอบด้วยวิธี KR. 20 ได้ค่าความยากง่าย = .92

7.4 ผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแล้วไปทดลองเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

8. การหาคุณภาพแบบวัดเจตคติ

8.1 ผู้วิจัยสร้างแบบวัดเจตคติต่อมวยไทย

8.2 นำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- 8.2.1 ดร. ชัยฤทธิ์ ศีลาเดช
 8.2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์วสมน มณีคำ
 8.2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมบูรณ์ ลิจิตต์อิงวรา

หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของครอนบาช (Cronbach's Coefficient) ใช้หาความเชื่อมั่น .094 และตรวจหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Index of Congruency) ใช้เกณฑ์ .50 ขึ้นไป

9. การหาคุณภาพของแบบประเมินผลการปฏิบัติ

นำแบบประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละหน่วยไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจหาความเที่ยงตรง ได้แก่

- 9.1 นายชอตรง ศรีวรลักษณ์
 9.2 นายพจญ เมืองสนธิ์
 9.3 นายจรัสเดช อุลิต
 โดยใช้เกณฑ์ผ่านในแต่ละหน่วยต้องได้ร้อยละ 50 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนและหลังใช้สื่อ การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อน – หลังการใช้สื่อ CAI และหลังฝึกของกลุ่มทดลองโดยการทดสอบค่าที (t – test)

การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ความเรียงและภาพประกอบ พร้อมแผ่นซีดีรอม สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง การสร้างและพัฒนาสื่อต้นแบบแม่ไม้มวยมวยไทย เพื่อใช้สร้างทุนทางวัฒนธรรมครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

1. สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้สื่อ
2. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างก่อนและหลังการใช้สื่อ

โดยมีสัญลักษณ์ ดังนี้

$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ย
S	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าที (t – dependent)
df	=	องศาแห่งความเชื่อมั่น
**	=	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สภาพข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	66	55.93
หญิง	52	44.07
รวม	118	100
ประสบการณ์การเข้าร่วมฝึกกิจกรรมมวยไทย		
ไม่เคย	63	53.39
เคย	55	46.61
รวม	118	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 118 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.93 และ เพศหญิง ร้อยละ 44.07 ไม่เคยมีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรมมวยไทยมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 53.39 ในขณะที่อีกร้อยละ 46.61 เคยมีประสบการณ์การฝึกอบรมมาก่อนจากการออกกำลังกายด้วยมวยไทยแอโรบิก

การทดสอบค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 4.2 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการใช้สื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทย

	จำนวนคน N	คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S	df	Sig	t
1. คะแนนก่อนใช้สื่อ	118	5.097	.469	117	.000	**
2. คะแนนหลังการใช้สื่อ	118	4.302	.396	117	.000	15.558

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนจากสื่อต้นแบบมีคะแนนจากการใช้สื่อต้นแบบ โดยแสดงหลังการใช้สื่อต้นแบบมีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้สื่อต้นแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.3 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยซ้ำของคะแนนก่อนและหลังการใช้สื่อต้นแบบแม่ไม้มวยไทย

	จำนวนคน N	คะแนน เฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S	df	Sig	t
1. คะแนนก่อนใช้สื่อ	30	14.91	2.911	29	.000	9.018**
2. คะแนนหลังการใช้สื่อ	30	20.29	2.862	29	.000	

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนจากสื่อต้นแบบมีคะแนนจากการใช้สื่อต้นแบบ โดยหลังการใช้สื่อต้นแบบมีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้สื่อต้นแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลสรุปแนวทางการสอนมวยไทยของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยจัดสนทนากลุ่มย่อยแนวทางการสอนมวยไทยสำหรับเยาวชนไทย โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญการสอนมวยไทยระดับชั้นนำทั่วประเทศ จำนวน 11 คน มาจัดทำแนวทางการสอนมวยไทยสำหรับเยาวชน โดยจัดขึ้นเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2549 ณ ห้องประชุมกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี สรุปสาระแนวทางการสอนมวยไทยสำหรับเยาวชนได้ดังนี้

- 1) สอดแทรกปลูกฝังการมีระเบียบวินัยในตนเอง
- 2) มีการออกกำลังกายก่อนฝึกอบรมทุกครั้ง
- 3) สอนให้เห็นความสำคัญของการไหว้ครู ทำท่าไหว้ครู
- 4) ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน อาทิ เสื้อต่าง ๆ การ์ตูน เพลง
- 5) ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเพื่อกล่อมเกลาเยาวชน
- 6) สอนให้รักมวยไทย
- 7) ทำให้เยาวชนรู้สึกสนุกสนานอยากเรียน
- 8) สอนประวัติศาสตร์ชาติไทย ปลูกฝังจิตวิญญาณรักชาติ
- 9) สอนให้เห็นคุณค่าของตนเอง และความเป็นมวย
- 10) สอนให้จำกลมวยได้เหมือนท่องปาฏิโมกข์
- 11) จัดบรรยายการสอนและสิ่งแวดล้อมด้านมวยไทย เพื่อกระตุ้นความสนใจ
- 12) สร้างตัวอย่างที่ดี
- 13) มีชุดสวมใส่ระหว่างการฝึกที่น่าสนใจ
- 14) เน้นภาพลักษณ์
- 15) สอนให้เป็นกีฬาของมวลชน
- 16) มีผู้นำ จับกลุ่มสอน
- 17) คำนึงถึงมาตรฐานการสอนมวยไทย
- 18) สอนกลมวยพื้นฐาน
- 19) สอนให้รู้จักบุญคุณพ่อแม่ ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- 20) สอนให้ถนัดแม่ไม้ทุกอย่าง ลูกทำลูกแก้ต้องชำนาญ
- 21) สอนประวัติมวยไทย
- 22) สอนโดยการฝึกใช้จังหวะนับ จังหวะบทยายใจ
- 23) สอนการหลบหลีก ป้องกัน โต้ตอบ รุกรับ
- 24) ฝึกการทำสมาธิ

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การสร้างและพัฒนาสื่อแม่ไม้มวยไทยเพื่อพัฒนาทุนทางวัฒนธรรมครั้งนี้
สรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างสื่อต้นแบบการฝึกมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชนไทย
2. เพื่อศึกษาผลการใช้สื่อต้นแบบการฝึกแม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชนไทย

สมมุติฐานการวิจัย

คะแนนหลังเรียนของผู้ที่เรียนบทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แม่ไม้มวยไทย เรื่อง
สื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
และสามารถใช้ประกอบการฝึกมวยไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research), วิธี Pre – test, Post-
test Design และการสอบซ้ำ (Re – test) เพื่อวัดความคงทนในการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ครั้งนี้เป็นแบบทดสอบและแบบวัดเจตคติการเรียนมวยไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
สถิติการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t – test
dependent)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่สร้างขึ้นมีความตรงตามเกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด โดยมีดัชนีความสอดคล้อง = 1 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนใช้สื่อ หลังใช้สื่อ และการสอบซ้ำ เพื่อวัดความคงทน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า คะแนนหลังการใช้สื่อสูงกว่าก่อนใช้สื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อค้นพบที่สำคัญ ในการฝึกมวยไทยสามารถใช้สื่อ CAI ก่อนการฝึกปฏิบัติจะช่วยทำให้การฝึกแม่ไม้มวยไทยบรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนมวยไทยขั้นพื้นฐาน จากบทเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ก่อนเรียนมีค่า $\bar{X} = 16.55$, หลังเรียน $\bar{X} = 24.08$)

ผลการวิจัยข้างต้นอาจเป็นเพราะ

1. สื่อบทเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้มีการสร้างได้ตามมาตรฐาน 80/80 ซึ่งกระบวนการสร้างมีขั้นตอนที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และปรับปรุงให้ได้ตามมาตรฐานข้อสอบทุกข้อมีอำนาจจำแนกและมีความความยากง่ายทุกข้อ ๆ และมีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ = .93 ดังผลการวิจัยของ จารุณี อนันตริยกุล (2547, หน้า 95) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เศษส่วนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และช่วยทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

การสร้างบทเรียนช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยทำนายนายความสำเร็จของผู้เรียนได้สอดคล้องกับ พงระภี ศรีสวัสดิ์ (2546, หน้าบทคัดย่อ) ที่สรุปว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สามารถนำไปใช้สอนได้จริง เพราะเนื้อหาสร้างขึ้นจากประสบการณ์ของผู้วิจัย และยังมีทีมที่ปรึกษาด้านเนื้อหาดูแลตรวจสอบส่วนแบบทดสอบหลังบทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น การตรวจสอบคุณภาพจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนพัฒนาขึ้นอย่างมีระบบ มีการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และอีกส่วนหนึ่งเป็นลักษณะเด่นของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ไม่จำกัดเวลา เพราะแต่ละบุคคลมีความสามารถที่แตกต่างกัน

อีกทั้งแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้บรรจุไว้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความใกล้เคียงกับการตอบแบบทดสอบลักษณะของตัวเลือกตอบที่กระต่ายใช้

ดังที่ วีรพงษ์ แสงชูโต (2542, หน้าบทคัดย่อ) ทำวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบที่จะเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการ และต้องการบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาอื่นด้วย นักเรียนมีความสนใจเข้าใจบทเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจได้ตามความสามารถของตนเอง แก้ไขข้อบกพร่องในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ ช่วยให้มีสมาธิกระตือรือร้น มีความเป็นส่วนตัวและมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น และไม่กลัวการตอบคำถามผิด ซึ่ง แสงเดือน คำมุงคุณ (2542, หน้าบทคัดย่อ) กล่าวว่า การสอนด้วยบทเรียนโปรแกรมเป็นการฝึกหลาย ๆ ด้าน เช่น ฝึกการอ่าน ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบต่อตนเอง และรู้จักการทำงานอย่างมีระบบขั้นตอน ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้เป็นเด็กดี มีคุณธรรม จริยธรรมและเป็นคนที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป อีกประการหนึ่ง บทเรียนโปรแกรมลดภาระในการอธิบายเนื้อหา ทำให้ครูมีเวลาว่างดูแลการทำงานของนักเรียนให้ทั่วถึง และช่วยให้ครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น บทเรียนโปรแกรมจึงนับได้ว่า เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการนำเสนอเนื้อหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีที่สุดของผู้เรียน

บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ถูกสร้างขึ้นอย่างมีมาตรฐานตามกระบวนการและหลักวิชา จึงจะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน สอดคล้องกับผลวิจัยของ วีรพงษ์ จันทิมา (2541, หน้าบทคัดย่อ) ที่ระบุว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้ค่าดัชนีประสิทธิผลอยู่ในเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพได้ตามเกณฑ์และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความก้าวหน้าและบรรลุวัตถุประสงค์

2. ผลการวิจัยที่พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศศิพร คำดี (2542, หน้าบทคัดย่อ) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนจากการสอนตามปกติ ในขณะที่ แสงเดือน คำมุงคุณ (2542, หน้าบทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนจากการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ สุรชาติ รัสมิ (2546, หน้า ค) ที่วิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ นาดยา อุประ (2543, หน้าบทคัดย่อ) ได้วิจัยพบว่า บทเรียนโปรแกรมหลักธรรมทางพุทธศาสนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นตามมาตรฐาน 80 / 80 ทำให้

คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ เพชรมาลัย ธรรมทา (2544, หน้าบทคัดย่อ) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างด้วยบทเรียนโปรแกรมประกอบภาพการ์ตูนเล่มเล็กสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียน ดังผลการวิจัยของจารุณี อนันตริยกุล (2547, หน้าบทคัดย่อ) และ นเรศ คำเสียง (2543, หน้าบทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียนโปรแกรม มีความเห็นด้วย และพอใจการเรียนจากบทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ส่วนผลการวิจัยที่วัดความคงทนในการฝึกของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างบางส่วน พบว่า คะแนนวัดความคงทนหรือสอบซ้ำ มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อต้นแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนได้นำความรู้ไปใช้ฝึกจริง หลังการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะที่แม่นยำ เพราะได้ฝึกจากการเข้าใจ มีพื้นฐานความรู้มาก่อน ซึ่ง ภัทริยา สุทธิศักดิ์ (2542, หน้าบทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า บทเรียนโปรแกรมที่มีผลควรมีการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียน ในขณะที่ โสภี แสนบุญรัตน์ (2541, หน้าบทคัดย่อ) พบว่า ได้ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ จากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า มีความคงทนในการเรียนรู้โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

เหตุที่ผลการวิจัยออกมาในลักษณะดังกล่าวข้างต้น และไม่สอดคล้องกับ โสภี แสนบุญรัตน์ (2541, หน้าบทคัดย่อ) นั้น อาจเป็นเพราะว่า หลังการเรียนกลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมการใช้ทักษะมวยไทยในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และนักเรียนได้ฝึกเพิ่มเติมจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งคณะนักวิจัยได้มอบให้โรงเรียนไว้ ซึ่งอาจเป็นตัวแทนสอดแทรกเข้ามาในระหว่างการวัดความคงทน ในการเรียนรู้ครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบได้อีกประการหนึ่งได้ว่า บทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถนำไปใช้ประกอบการฝึกอบรมมวยไทย จะสามารถช่วยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สถาบัน หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ทำหน้าที่ด้านการอนุรักษ์ส่งเสริมเผยแพร่และจัดการศึกษาด้านมวยไทย ควรนำผลการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับงาน
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงควรนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง มวยไทยที่สร้างในงานวิจัยนี้ไปถ่ายทอดแก่นักศึกษาและสังคมอย่างแพร่หลาย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบกับเยาวชนในกลุ่มต่าง ๆ ที่หลากหลาย
2. ควรพัฒนาเทคนิคการสร้างสื่อให้ทันสมัย และนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้มากขึ้น
3. ควรมีการศึกษา ฝึกอบรมครูและผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้รูปแบบและกิจกรรมการให้การเรียนรู้ โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2535). การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ.
- กรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. เขตการศึกษา 6. (2537). การสอนตามสมรรถภาพการเรียนรู้.
- ลพบุรี : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6, อัดสำเนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมพลศึกษา. สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพและนันทนาการ. (2547).
- การดำเนินงานตามโครงการมหกรรมกีฬากฎมิปัญญาไทยและกีฬาพื้นบ้าน กระทรวง
- การท่องเที่ยวและกีฬา. [เอกสาร]. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- กอบชัย นิธิวัฒนากุล. (2546). ระดับทักษะมวยไทยสมัครเล่นของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
- วิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
- สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กาญจนา สายพิมพ์. (2544). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง ระบบสุริยะ สำหรับ
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
- เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- การสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. (2550). [online]. Available:
- <http://www.rmu.ac.th/~prawit/web/sara/cai/cai3.htm> [2550, มีนาคม 5].
- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสันเพรส โปรดักส์.
- ชนิษฐา ชานนท์. (2532). เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กับการเรียนการสอน. วารสารเทคโนโลยี
- การศึกษา, ฉบับที่ 1, หน้า 7-13.
- ขวัญตา ปฏิวะวิฑูร. (2546). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- คทาฐ พูฟุ้ง. (2545). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักการใช้สื่อกับการออกแบบเครื่อง
- แต่งกาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
- การศึกษาทางการอาชีวและเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
- ลาดกระบัง.
- ครองจักร งามมีศรี. (2530). แบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา.
- วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
- วิโรฒ ประสานมิตร.

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. (2550). ก [online]. Available:

<http://cptd.chandra.ac.th/selfstud/cai/MEAN.HTM> [2550, มีนาคม 5].

_____. ข [online]. Available: <http://cptd.chandra.ac.th/selfstud/cai/GOOD.HTM> [2550, มีนาคม 5].

_____. ค [online]. Available: <http://cptd.chandra.ac.th/selfstud/cai/design.htm> [2550, มีนาคม 5].

_____. ง [online]. Available: <http://cptd.chandra.ac.th/selfstud/cai/WARN.HTM> [2550, มีนาคม 5].

จารุณี อนันตริกุล. (2547). การพัฒนาบทเรียนโปรแกรม เรื่อง เศษส่วน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชโบริการานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

จิราพร แก้วศรีงาม. (2547). เปิดโลกมวยไทย : ความสัมพันธ์ระหว่างนักมวย ค่ายมวย และธุรกิจในการมวยไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขามานุษยวิทยา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เจนจบ สุขแสงประสิทธิ์. (2541). การพัฒนารายการวิดิทัศน์ประกอบการฝึกอบรม เรื่อง “กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เฉลิม อุ่นทอง. (2547). มวยไทยยุคโลกาภิวัตน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยคดีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ชนทัต มงคลศิลป์. (2549). มวยลพบุรี. โครงร่างวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขามวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

ชัยรัตน์ สุวรรณรัตน์. (2540). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กล้องถ่ายรูป. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชาญชัย ขมศิษฐ์. (2548). รูปแบบกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทย : แบบบูรณาการในโครงการมหกรรมกีฬาภูมิปัญญาไทย. ทูลอดหนุนจากคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

ชาญณรงค์ สุขงษา. (2545). คู่มือการสอนมวยไทยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ ฯ : บรรณกิจ.

เชิษฐ์ วิวิธศิริ. (2530). การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน : เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- แขวง ผาสุก. (2534). ผลการฝึกการบริหารด้วยท่าแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางกลไก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐวรรณ ชื่นอินทร์งาม. (2545). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องพิษสมุนไพรบางชนิดที่มีสรรพคุณทางยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ดวงกมล คำเอี่ยม. (2540). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนตาบอด. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงฤดี ถิ่นวิไล. (2546). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ตัวประกอบของจำนวนนับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ดุสิต สุขประเสริฐ. (2539). การศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดชา ทิพย์เดช. (2535). ผลการลดน้ำหนักของนักมวยที่มีต่อเวลาปฏิบัติกริยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณอมวงศ์ กฤษณ์เพชร. (2550). การประเมินรูปแบบการเดินมวยไทยแอโรบิกที่เหมาะสมกับกลุ่มอายุ ใน หนังสือพิมพ์ข่าวสด. [online]. Available: http://www.matichon.co.th/khaosod/khaosod_detail.php?s_tag=03lad02200250&day=2007/02/20&sectionid=0314 [2000, มกราคม 1].
- ทวี สุชิน. (2545). คอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านและการบันทึกโน้ตสากล. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวและเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ทวีศักดิ์ รสโหมด. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ว 203 เรื่อง หินและชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ทอง เชื้อไชยา เรียบเรียงใหม่โดย พระดำ สุปภาโส. (ม.ป.ป.). หลักสูตรพายุทุพพิกษาบริหารกาย, อัดสำเนา. ม.ป.ท..
- _____. (ม.ป.ป.). ไชยรัตน์ ท่าแม่ไม้มวยไทย. ม.ป.ท..

- ทองมี รูปสูง. (2547). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทักษิณา สนวนานนท์. (2538). คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัทมีเดีย แอสโซซิเอต-เตด จำกัด.
- เทอดทูล โตศิริ. (2546). การสร้างเครื่องวัดแรงกระแทกสำหรับทักษะกีฬามวยไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพงศ์ แข็งขัน. (2540). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การทดสอบความงอกของเมล็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นพวรรณ ระลึกมูล. (2546). เปรียบเทียบผลของการฝึกการเดินแอโรบิกและแอโรบิกแบบสลับปะมวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกและเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกายของนิสิตหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- นเรศ คำเสียง. (2543). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นฤมล จิตรเครือ. (2544). องค์ประกอบที่มีผลต่อการยอมรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของครูมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นาคยา อุประ. (2543). การพัฒนาบทเรียนโปรแกรมเรื่อง หลักธรรมทางพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 . วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิธิวรรณ รุ่งรังษี. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การถอด ประกอบ และดูแลรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นිරนาท จุลเนียม. (2545). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “ร่างมาตรฐาน”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิตสาขาสหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- เนาวรัตน์ เปรมปริดี. (2541). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง “จังหวัดของเรา” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บงกช มงคลชัย. (2540). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาจริยธรรมของเด็กนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บทเรียนโปรแกรม ใน มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2550). ก [online]. Available: <http://ednet.kku.ac.th/~sumcha/212300/old1.html> [2550, มีนาคม 5].
- _____. ข [online]. Available: <http://vdo.kku.ac.th/mediacenter/mediacenter-uploads/libs/html/1244/old1-3....> [2550, มีนาคม 5].
- _____. ค [online]. Available: <http://vdo.kku.ac.th/mediacenter/mediacenter-uploads/libs/html/1244/old1-6....> [2550, มีนาคม 5].
- _____. ง [online]. Available: <http://vdo.kku.ac.th/mediacenter/mediacenter-uploads/libs/html/1244/old1-5....> [2550, มีนาคม 5].
- บรรทม พิมพ์ทองครบุรี. (2541). ผลการฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน แอโรบิคแดนซ์ และการกระโดดเชือก ที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บาล ชะใบรัมย์. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการออกกำลังกาย กับความพึงพอใจในกิจกรรมกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับประถมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญรอด นักฟ้อน. (2543). ผลการฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนระดับประถมศึกษา อายุ 10-12 ปี โรงเรียนวัดจันทราวาส จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ประทีป กันภัยเพื่อน. (2549). ยุทธศาสตร์การใช้ศิลปะแม่ไม้มวยไทยเพื่อพัฒนาพฤตินิสัยของ
ผู้ต้องขังชายเรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง.
- ประพัฒน์ ลักขณพิสุทธิ์. (2536). ผลของการลดน้ำหนักและการชดเชยที่มีต่อประสิทธิภาพของ
นักมวย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสพสุข รัตนศิริลักษณ์. (2549). ยุทธศาสตร์การพัฒนาโปรแกรมบัตรคิวของธนาคารเพื่อการ
เกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจอมบึง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ปัญญา ไกรทัศน์. (2524). ยอดศิลปะการต่อสู้. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- พรหมชรินทร์ มหาคิลกนพรัตน์. (2539). ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรินทร์ ยาพิมาย. (2542). สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักมวยไทย อำเภอพิมาย จังหวัด
นครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยคดีศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. (2522). พัฒนาการกีฬามวยไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา
พลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพบุลย์ พงษ์แสงพันธ์. (2546). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง พยาธิตัวดี
สำหรับนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภทริยา สุริหัตต์. (2542). การสร้างบทเรียนโปรแกรมประกอบเสียง เรื่องการสร้างประโยคอย่างง่าย
ในวิชาภาษาจีน 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ใน งานข้อมูลการวิจัยการศึกษา ศาสนา
และวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. [Online]. Available:
<http://www.thaiedresearch.org/result/info2.php?id=1921> [2550, มีนาคม 15].

- ภานุ สุคนเขตร์. (2548). ผลของการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาฟิสิกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์เรื่องสภาพสมดุล. [online]. Available: <http://kroo.ipst.ac.th/teacher/result/result.php?mem=read&nid=348&refid=15756c350dae3457b2718a29dc0018cb> [2550, พฤษภาคม 7].
- มงคล คำเมือง. (2532). การศึกษาเกี่ยวกับกีฬามวยไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มณีนภา สังข์ศักดิ์, นิศวันต์ พิษณุดำรง และธีระพงษ์ มาลัยทอง. (2547, กันยายน – ตุลาคม).มวยไทยแบบอย่างการสร้างทุนทางสังคมที่ช่วยจรรโลงชาติ. วารสารเศรษฐกิจและสังคม, 41(5), 56 – 63.
- ยีน ภูสุวรรณ. (2531, กุมภาพันธ์). การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน. วารสารไมโครคอมพิวเตอร์, 36 (2).
- ยุทธนา วงศ์บ้านคู่. (2540). ผลการใช้โปรแกรมการฝึก 2 วิธี ที่มีต่อความสามารถในการเตะเฉียงในกีฬามวยไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รังสฤษฎ์ บุญชล. (2541). มวยไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ ฯ : สกายบุ๊ก.
- ลำนาง ขวนจิตร. (2547). การสร้างเครื่องมือวัดประสิทธิภาพของการรุกและรับในการเตะเฉียงบริเวณลำตัวของมวยไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชร คำเพ็ง. (2537). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรินทร์ ปราชญ์ศิลป์. (2535). การวิเคราะห์เชิงกลศาสตร์หมัดที่น็อคเอาต์ของเขาทราย กาแล็คซี่ในการชกมวยป้องกันตำแหน่งแชมป์เปียนโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย โรจนานนท์. (2535). การผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเรื่องแม่ไม้มวยไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิฑูรย์ วรรณบูรณ. (2538). การวิจัยทางการศึกษา : การพัฒนาบทเรียนชนิดคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากบทเรียนโปรแกรมชนิดเส้นตรงเป็นเล่มในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. นครสวรรค์ : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา.

- วินัย รัตนคำ และจิราพร รัตนคำสิง. (2548). การประเมินโครงการการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะ
มวยไทยของสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ. ศรีสะเกษ : สถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตศรีสะเกษ.
- วิสุทธิ ทิพย์พงษ์. (2544). การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วีรพงษ์ จันทิมา. (2541). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เพศศึกษา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วีรพงษ์ แสงชูโต. (2542). การพัฒนารูปแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสอนเสริมระดับศึกษา
ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศศิพร คำดี. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศักดิ์ดา เปลี่ยนเดชา. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยระบบมัลติมีเดีย
เพื่อพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนไทยมุสลิม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุกล อริยสิทธิ์สกุล. (2538). การวิเคราะห์ทางชีวกลศาสตร์ของทักษะการชกมวยสากล.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศุภร เสาวัง และคณะ. (2540). บทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง การสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
(CAI) สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย. ราชบุรี : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
เขตการศึกษา 5.
- สมควร ดิษฐสุวรรณ. (2541). ผลการลดน้ำหนักของนักมวยไทยอาชีพที่มีต่อเวลาปฏิบัติกริยา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- สมบัติ นุศัด. (2549). การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธนเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- สมบุญ บุญคุ้ม. (2541). ผลการฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมพร แสงชัย. (2545). มวยไทย ศิลปะมวยไทยสายพระยาพิชัย. อุดรดิตถ์ : พี ออฟเซ็ทอาร์ท.
- สมศรี ปานพันธุ์โพธิ์. (2537). ผลของการฝึกเสต็ปแอโรบิกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุด และส่วนประกอบของร่างกายในผู้หญิงอ้วน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมศักดิ์ ชัยนโต. (2547). ความคิดเห็นของนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวยที่มีต่อพระราชบัญญัติกีฬามวย พุทธศักราช 2542. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ศิริอนันต์. (2541). ศิลปะมวยไทยชั้นสูง. กรุงเทพฯ ฯ : การศาสนา กรมศาสนา.
- สมศักดิ์ เสียงหลาย. (2540). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกมวยสากลสมัครเล่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมาส จันทะกล้อย. (2547). ความคิดเห็นของบุคลากรในวงการมวยไทยสมัครเล่นที่มีต่อบทบาทของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2546. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). ศิลปะมวยไทย. กรุงเทพฯ ฯ : อรุณสภา.
- สำราญ วรรณปะกา. (2544). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุกรี รอดโพธิ์ทอง. (2535). การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการระดับชาติ เรื่อง คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน ระหว่างวันที่ 10 - 11 กันยายน. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุคนธ์ สุนพานิช. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบสุริยะ วิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์. (2540). การวิเคราะห์คุณลักษณะไทย คุณค่าและกระบวนการถ่ายทอดศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทย : กระบี่กระบอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุดา กาญจนะวนิชย์. (2543). การเปรียบเทียบผลของการเต้นแอโรบิกแบบศิลปะมวยไทยกับการเต้นแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดาวดี อรรถพันธ์. (2547). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “เศษส่วน” สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุเทพ สิทธิโสภณ. (2547). ผลการฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทย 2 แบบ ที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพกลไกของนักเรียนหญิงโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุธิยา วรรณสุกิจ. (2545). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การแต่งกายของชนชาติไทยในสมัยรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีพและเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุนทร อองกุลนะ. (2547). การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุพรรณ เลื่อมใส. (2538). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง โรคเอดส์สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. (2540). การสร้างและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบสื่อหลากหลายเพื่อสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินประจำปี พ.ศ. 2540.
- สุรชาติ รัศมี. (2546). การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษด้วยสื่อ CAI และกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล. ทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะกรรมการวิจัยทางการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ ประเภท วิจัยทั่วไป ประจำปี 2543.
- สุรยุทธ์ จุลานนท์. (2549). คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี. พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2549, พฤศจิกายน 3).
- สุรสิทธิ์ มิตราวงศ์. (2541). ผลของกายบริหารท่าแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนนกหอ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- เสาวภา เทียมศรี. (2539). ผลของการเดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำเสริมน้ำหนักที่มีต่อ
สมรรถภาพทางกายของผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
พลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงเดือน คำมุงคุณ. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง เศษส่วน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โสภี แสนบุญรัตน์. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการ
เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) และการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อนันต์ เมฆสวรรค์. (2535). เกณฑ์ปกติทักษะกีฬามวยไทยของนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ประสานมิตร.
- อนุวัฒน์ ถืออยู่. (2546). การใช้ทักษะมวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ 28. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนุก ช้างน้อย. (2541). ศึกษาวิชามวยไทยในค่ายมวยต่าง ๆ ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อภิเชก มนเทียรวิเชียรฉาย. (2547). การเปลี่ยนแปลงของบทบาทและความสำคัญของมวยไทย
พ.ศ. 2563-2546. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยศึกษา
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ พุกศรีสุข และ ประจวบ นิลอาษา. (ม.ป.ป.). ศิลปะมวยไทยตำรับโคราช. นครราชสีมา :
อัคราเนา.
- อำนาจ สายฉลาด. (2537). การศึกษาการใช้ไสยศาสตร์และความเชื่อโชคลางของนักมวยระดับ
แชมป์ ในการแข่งขันมวยไทย ตามการรับรู้ของนักมวย หัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อุบลรัตน์ วัฒนวงศ์. (2540). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้ตัวสะกด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

- Borg, Wailter R. and Gail Meredith D. (1979). **Educational Research**. New York : Longman.
- Carter, Marthea Bernadette. (2004). **An analysis and comparison of the effects of computer-assisted instruction versus traditional lecture instruction on student attitudes and achievement in a college remedial mathematics course**. Ed.D., Temple University [Online]. Available : <http://gotoknow.org/blog/Wilawans/38647> [2007, March 27].
- Gartlarid,S. , Malik,M.H.A., Lovell, M.E. (2001). **Injury and injury rates in Muay Thai kick boxing**. EBSCOhost Research Databases. [Online]. Available : http://web10.epnet.com/citation.asp?tb=1&_ug=sid+CA419168%2DB1E8%2D4731%2D8B85... [2007, March 27].
- Longman Dictionary of Contemporary English**. (2003). China : Photographs and Maps Hemera Technologies Inc.
- Sam Gartland. (2007). **A Prospective Study of Injuries Sustained During Competitive Muay Thai Kickboxing**. EBSCOhost Research Databases. [Online]. Available : <http://web10.epnet.com/citation.asp?tb=sid+CA419168%2D8B85> [2007, March 27]
- Sports Focus. (2004,). **Muay Thai, a national tradition**. RBSC Magazine (Vol. 4, No. 42, December 2004).
- Stephen W.Smoliar. (1996). **Piano FORTE:A system for Piano Education Beyond Notation Literacy**. National University of Singapore. [Online]. Available : <http://gotoknow.org/blog/teppong2507/42002> [2007, March 27].

ภาคผนวก

แบบวัดค่า IOC การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญศิลปะมวยไทย

ข้อ	รายการ	ระดับค่า IOC คุณภาพเครื่องมือ		
		ครูยอดตรง ศรียวลักษณ์	ครูจรัสเดช อุลิต	ครูชาญณรงค์ สุหงษา
1	ศิลปะแม่ไม้มวยไทยที่สื่อนำเสนอมี ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของ เยาวชนไทย	+1	+1	+1
2	ศิลปะแม่ไม้มวยไทยและเนื้อหาสาระ ในบทเรียนมีความถูกต้องเหมาะสม กับเยาวชนไทย	+1	+1	+1
3	ศิลปะแม่ไม้มวยไทยในบทเรียนจะ ช่วยพัฒนาความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับ มวยไทย	+1	+1	+1
4	ศิลปะแม่ไม้มวยไทยในบทเรียนจะ ช่วยพัฒนาด้านสุขภาพของเยาวชน ไทย	+1	+1	+1
5	ศิลปะแม่ไม้มวยไทยในบทเรียน นำเสนอมวยไทยในเชิงวัฒนธรรมที่ ถูกต้อง	+1	+1	+1
6	บทเรียนในสื่อนี้ช่วยให้เยาวชนเกิด ความสนใจในศิลปะมวยไทย	+1	+1	+1
7	บทเรียนในสื่อนี้ช่วยให้เยาวชนเกิด ความภาคภูมิใจในศิลปะมวยไทย	+1	+1	+1
8	บทเรียนในสื่อสามารถจัดเกลา พฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนไทยได้	+1	+1	+1
9	กระบวนการฝึกอบรมศิลปะแม่ไม้มวยไทยที่ปรากฏในสื่อมีความ เหมาะสมกับเยาวชนไทย	+1	+1	+1

แบบวัดค่า IOC การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญศิลปะมวยไทย (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับค่า IOC คุณภาพเครื่องมือ		
		-1	0	+1
10	หลักการฝึกแม่ไม้มวยไทยถูกต้องตามองค์ความรู้ของมวยไทย	+1	+1	+1
11	กระบวนการฝึกอบรมในสื่อช่วยพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเยาวชนไทยได้ดี	+1	+1	+1
12	กระบวนการฝึกอบรมในสื่อช่วยพัฒนาระเบียบวินัยของเยาวชนไทย	+1	+1	+1
		1	1	1
รวม = 1				

ผลการหาประสิทธิภาพความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ข้อที่	ความยากง่าย	อำนาจจำแนก
1	0.60	0.80
2	0.57	0.87
3	0.80	0.40
4	0.80	0.40
5	0.67	0.27
6	0.57	0.33
7	0.60	0.80
8	0.57	0.20
9	0.60	0.67
10	0.77	0.47
11	0.80	0.27
12	0.63	0.73
13	0.43	0.20
14	0.70	0.47
15	0.63	0.47
16	0.63	0.20
17	0.80	0.40
18	0.53	0.40

ข้อที่	ความยากง่าย	อำนาจจำแนก
19	0.53	0.93
20	0.50	0.47
21	0.43	0.33
22	0.83	0.33
23	0.63	0.73
24	0.60	0.53
25	0.77	0.47
26	0.20	0.27
27	0.53	0.53
28	0.80	0.27
29	0.33	0.40
30	0.63	0.20
31	0.60	0.40
32	0.30	0.33
33	0.33	0.40
34	0.60	0.67
35	0.50	0.20
36	0.57	0.60

ได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือทั้งฉบับ KR – 20 เท่ากับ 0.92

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
H	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
	2	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1
	4	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
	5	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1
	6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1
	7	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
	8	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
	9	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1
	10	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1
	11	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	12	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1
	13	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0
	14	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0
	15	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0
L	ถูก	15	15	15	12	11	15	10	14	15	14	15	8	14	13	11	15	11	15	11
	ผิด	0	0	0	3	4	0	5	1	0	1	0	7	1	2	4	0	4	0	4
	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	0
	2	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	0
	3	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0
	4	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	0	1
	5	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0
	6	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	7	0	0	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1
	8	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	9	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	0	0	1	1	0	1
	10	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0
	11	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1
	12	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0
	13	0	0	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0
	14	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0
	15	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0
ความยากง่าย อ่านจากจำแนก สัดส่วนถูก สัดส่วนผิด สัดส่วนpq	ถูก	3	2	9	9	6	3	7	4	8	10	4	5	7	6	8	9	5	1	4
	ผิด	12	13	6	6	9	12	8	11	7	5	11	10	8	9	7	6	10	14	11
		0.60	0.57	0.80	0.80	0.67	0.60	0.57	0.60	0.77	0.80	0.63	0.43	0.70	0.63	0.63	0.80	0.53	0.53	0.50
		0.80	0.87	0.40	0.40	0.27	0.33	0.80	0.67	0.47	0.27	0.73	0.26	0.47	0.47	0.20	0.40	0.40	0.93	0.47

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36รวม	x-x	x2		
H	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	33	11.60	134.56	
	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	33	11.60	134.56	
	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	33	11.60	134.56	
	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	32	10.60	112.36	
	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	31	9.60	92.16	
	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	31	9.60	92.16	
	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	30	8.60	73.96	
	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	30	8.60	73.96	
	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	29	7.60	57.76	
	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	30	8.60	73.96	
	0	1	1	1	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	29	7.60	57.76	
	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	1	27	5.60	31.36	
	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	1	26	4.60	21.16	
	1	1	1	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	1	0	25	3.60	12.96	
	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	25	3.60	12.96	
	9	15	15	13	15	5	12	14	8	11	12	7	8	14	9	13				
	6	0	0	2	0	10	3	1	7	4	3	8	7	1	6	2				
	L	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	19	-2.40	5.76
0		1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	18	-3.40	11.56	
0		1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	16	-5.40	29.16	
0		1	0	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	17	-4.40	19.36	
1		0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	1	16	-5.40	29.16	
1		1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	17	-4.40	19.36	
0		1	1	0	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	14	-7.40	54.76	
0		1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	11	-10.40	108.16	
0		0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	12	-9.40	88.36	
0		1	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	11	-10.40	108.16	
0		1	0	0	1	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	1	12	-9.40	88.36	
0		1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	10	-11.40	129.96	
0		0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	9	-12.40	153.76	
0		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	7	-14.40	207.36	
1		0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	9	-12.40	153.76	
4		10	4	5	8	1	4	10	2	8	6	2	2	4	6	4	21.4		2323.2	
11		5	11	10	7	14	11	5	13	7	9	13	13	11	9	11	s2	80.11034		
ความยากง่าย		0.43	0.83	0.63	0.60	0.77	0.20	0.53	0.80	0.33	0.63	0.60	0.30	0.33	0.60	0.50	0.57	ผลรวมสัดส่วน	7.86	
อำนาจจำแนก	0.33	0.33	0.73	0.53	0.47	0.27	0.53	0.27	0.40	0.20	0.40	0.33	0.40	0.67	0.20	0.60	k/k-1	1.025641		
สัดส่วนถูกpq	0.43	0.83	0.63	0.60	0.77	0.20	0.53	0.80	0.33	0.63	0.60	0.30	0.33	0.60	0.50	0.57	สัดส่วนpq	0.90183		
สัดส่วนผิดq	0.57	0.17	0.37	0.40	0.23	0.80	0.47	0.20	0.67	0.37	0.40	0.70	0.67	0.40	0.50	0.43	KR-20	0.92		
สัดส่วนpq	0.25	0.14	0.23	0.24	0.18	0.16	0.25	0.16	0.22	0.23	0.24	0.21	0.22	0.24	0.25	0.25				

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนก่อนใช้สื่อและหลังใช้สื่อด้วยโปรแกรม SPSS11.0

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	ก่อนสื่อ	16.55	118	5.097	.469
	หลังสื่อ	24.08	118	4.302	.396

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	ก่อนสื่อ & หลังสื่อ	118	.383	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences				
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
Pair 1	ก่อนสื่อ - หลังสื่อ	-7.53	5.260	.484	-8.49	-6.57

Paired Samples Test

		t	df	Sig. (2-tailed)
Pair 1	ก่อนสื่อ - หลังสื่อ	-15.558	117	.000

Descriptives

Descriptive Statistics

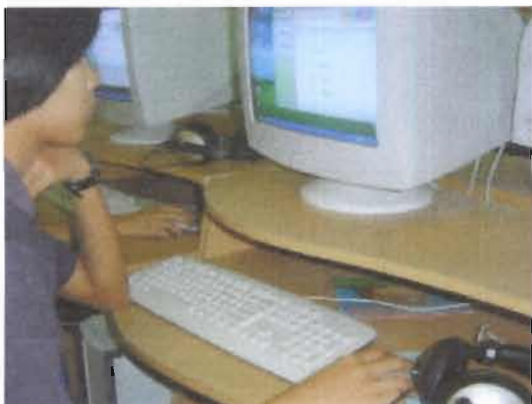
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ก่อนสื่อ	118	0	27	16.55	5.097
หลังสื่อ	118	12	32	24.08	4.302
Valid N (listwise)	118				

ภาพถ่าย

ภาพถ่ายการเรียนรู้ด้วยสื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน
ณ ห้องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้ โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

ภาพถ่ายการเรียนรู้ด้วยสื่อต้นแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน
ณ ห้องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้ โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอบึง จังหวัดราชบุรี

ภาพถ่ายการสนทนากลุ่มย่อยแนวทางการสอนมวยไทยสำหรับเยาวชนไทย
16 ธันวาคม 2549 ณ ห้องประชุมกาญจนิการ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ภาพถ่ายการสนทนากลุ่มย่อยแนวทางการสอนมวยไทยสำหรับเยาวชนไทย
16 ธันวาคม 2549 ณ ห้องประชุมกาญจนิการ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

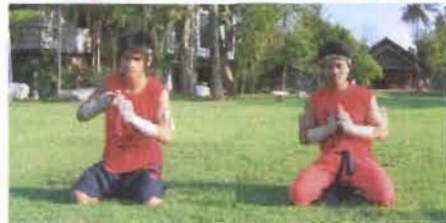
สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สื่อด้านแบบมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน

วิทยาลัทธิมวยไทย

ยินดีต้อนรับ

เข้าสู่ศิลปวัฒนธรรมไทย

ด้านแม่ไม้มวยไทย

กรอบ 1 ยินดีต้อนรับเข้าสู่วิทยาลัยมวยไทย

ยินดีต้อนรับท่านเข้าสู่

วิทยาลัยมวยไทย

กรรณการกดปุ่มใด ๆ หรือคลิกเมาส์

กรอบ 2 พิมพ์ชื่อผู้ใช้งาน

กรุณาพิมพ์ชื่อของท่าน

รักมวยไทย

เมื่อพิมพ์เสร็จแล้วกรรณการกดปุ่ม Enter

กรอบ 3 ยินดีต้อนรับผู้ใช้งาน

ยินดีต้อนรับ
คุณรักมวยไทย
เข้าสู่ศิลปะวัฒนธรรมไทย
ด้านแม่ไม้มวยไทย

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือ คลิกเมาส์

กรอบ 4 รายการเลือกหลัก (เมนูหลัก)

วิทย์ลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

กรอบ 5 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 1

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 1

คะแนน : 0

ข้อใดที่ถือว่าเป็นความสำคัญของมวยไทยในด้านวัฒนธรรมสำหรับเยาวชนไทย

ก

อาชีพ

ข

การป้องกันตัว

ค

การแข่งขันกีฬา

ง

การกล่อมเกลาทางสังคม

กรอบ 6 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 1

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 1

คะแนน : 0

ข้อใดที่ถือว่าเป็นความสำคัญของมวยไทยในด้านวัฒนธรรมสำหรับเยาวชนไทย

ก

อาชีพ

ข

การป้องกันตัว

ค

การแข่งขันกีฬา

ง

การกล่อมเกลาทางสังคม

กรอบ 7 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 2

วิทย์น้อยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 2 คะแนน : 1

มวยไทยที่เรียกว่า "พันลำ" ตรงกับยุคใด

ก ธนบุรี

ข อยุธา

ค สุโขทัย

ง น่านเจ้า

กรอบ 8 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 2

วิทย์น้อยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 2 คะแนน : 1

มวยไทยที่เรียกว่า "พันลำ" ตรงกับยุคใด

ก ธนบุรี

ข อยุธา

ค สุโขทัย

ง น่านเจ้า

กรอบ 9 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 3

วิทยาสื่อขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 3

คะแนน : 2

พระยาพิชัยดาบหัก ใช้มวยไทยภูชาติในสมัยใด

ก

สมเด็จพระปิยะมหาราช

ข

พระเจ้าตากสินมหาราช

ค

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

ง

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช

กรอบ 10 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 3

วิทยาสื่อขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 3

คะแนน : 2

พระยาพิชัยดาบหัก ใช้มวยไทยภูชาติในสมัยใด

ก

สมเด็จพระปิยะมหาราช

ข

พระเจ้าตากสินมหาราช

ค

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

ง

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช

กรอบ 11 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 4

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 4 คะแนน : 3

ผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดา" ของมวยไทย คือใคร

ก

 นายจ้อย

ข

 นายทองดี

ค

 นายชนมดัม

ง

 นายแอมระจำการ

กรอบ 12 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 4

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 4 คะแนน : 3

ผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดา" ของมวยไทย คือใคร

ก

 นายจ้อย

ข

 นายทองดี

ค

 นายชนมดัม

ง

 นายแอมระจำการ

กรอบ 13 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 5

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 5คะแนน : 4

มวยไทยที่มีการแข่งขัน โดยมีเครื่องป้องกันร่างกาย เป็นมวยไทยที่มีชื่อเรียกตรงกับข้อใด

ก มวยไทยอาชีพ

ข มวยไทยโบราณ

ค มวยไทยสมัครเล่น

ง มวยไทยคาดเชือก

กรอบ 14 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 5

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 5คะแนน : 4

มวยไทยที่มีการแข่งขัน โดยมีเครื่องป้องกันร่างกาย เป็นมวยไทยที่มีชื่อเรียกตรงกับข้อใด

ก มวยไทยอาชีพ

ข มวยไทยโบราณ

ค มวยไทยสมัครเล่น

ง มวยไทยคาดเชือก

กรอบ 15 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 6

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 6คะแนน : 5

ในยุคก่อนหน่วยราชการที่รับนักมวยเข้าทำราชการ ตรงกับ ข้อใด

ก

กรมนา

ข

กรมคลัง

ด

กรมเวียง

ง

กรมทนายเลือก

กรอบ 16 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 6

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 6คะแนน : 5

ในยุคก่อนหน่วยราชการที่รับนักมวยเข้าทำราชการ ตรงกับ ข้อใด

ก

กรมนา

ข

กรมคลัง

ด

กรมเวียง

ง

กรมทนายเลือก

กรอบ 17 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 7

จิตอาสาสืบขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 7

คะแนน : 6

มีการค้นพบจากหลักฐานว่า คนไทยมีการฝึกมวยไทย ตั้งแต่ยุคใด

ก

ธนบุรี

ข

สุโขทัย

ค

อยุธยา

ง

น่านเจ้า

กรอบ 18 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 7

จิตอาสาสืบขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 7

คะแนน : 6

มีการค้นพบจากหลักฐานว่า คนไทยมีการฝึกมวยไทย ตั้งแต่ยุคใด

ก

ธนบุรี

ข

สุโขทัย

ค

อยุธยา

ง

น่านเจ้า

กรอบ 19 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 8

วิทย์น้อยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 8

คะแนน : 7

ข้อใดคือความหมายของมวยไทย

ก

กิจกรรมการเคลื่อนไหวของอวัยวะมัด เท้า เข่า ศอก เพื่อแข่งขัน เพื่อการป้องกันตัว หรือเพื่อการออกกำลังกาย

ข

กีฬาของชาวชาติไทยที่ใช้หมัด เท้า เข่า ศอก แข่งขันกัน ในงานรื่นเริงสมัยก่อน

ค

ยุทธวิธีการต่อสู้ด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 20 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 8

วิทย์น้อยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 8

คะแนน : 7

ข้อใดคือความหมายของมวยไทย

ก

กิจกรรมการเคลื่อนไหวของอวัยวะมัด เท้า เข่า ศอก เพื่อแข่งขัน เพื่อการป้องกันตัว หรือเพื่อการออกกำลังกาย

ข

กีฬาของชาวชาติไทยที่ใช้หมัด เท้า เข่า ศอก แข่งขันกัน ในงานรื่นเริงสมัยก่อน

ค

ยุทธวิธีการต่อสู้ด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 21 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 9

อติยาลยบอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 9

คะแนน : 8

พระมหากษัตริย์พระองค์ใดที่ยอมปลอมพระองค์ เพื่อมาชกมวยกับชาวบ้าน

ก

พระเจ้าเสือ

ข

พระยาพิชัยดาบหัก

ค

พระนเรศวรมหาราช

ง

พระเจ้าตากสินมหาราช

กรอบ 22 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 9

อติยาลยบอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 9

คะแนน : 8

พระมหากษัตริย์พระองค์ใดที่ยอมปลอมพระองค์ เพื่อมาชกมวยกับชาวบ้าน

ก

พระเจ้าเสือ

ข

พระยาพิชัยดาบหัก

ค

พระนเรศวรมหาราช

ง

พระเจ้าตากสินมหาราช

กรอบ 23 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 10

วิทย์น้อยขอยอไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 10

คะแนน : 9

การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทยแบบไหว้สี่ทิศนั้น จะต้องจบการไหว้ครู ในทิศใด

ก

ทิศเมืองขวา

ข

ทิศเมืองหน้า

ค

ทิศเมืองหลัง

ง

ทิศเมืองซ้าย

กรอบ 24 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 10

วิทย์น้อยขอยอไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 10

คะแนน : 9

การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทยแบบไหว้สี่ทิศนั้น จะต้องจบการไหว้ครู ในทิศใด

ก

ทิศเมืองขวา

ข

ทิศเมืองหน้า

ค

ทิศเมืองหลัง

ง

ทิศเมืองซ้าย

กรอบ 25 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 11

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 11 **คะแนน : 10**

กีฬาประเภทใดมีการร้ายรำและไหว้ครูก่อนการแข่งขัน

ก

 วูซู

ข

 ยูโด

ค

 คาราเต้

ง

 มวยไทย

กรอบ 26 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 11

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 11 **คะแนน : 10**

กีฬาประเภทใดมีการร้ายรำและไหว้ครูก่อนการแข่งขัน

ก

 วูซู

ข

 ยูโด

ค

 คาราเต้

ง

 มวยไทย

กรอบ 27 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 12

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 12 คะแนน : 11

การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทยแบ่งเป็นกี่ขั้นตอน

ก 1 ขั้นตอน

ข 2 ขั้นตอน

ค 3 ขั้นตอน

ง 4 ขั้นตอน

กรอบ 28 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 12

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 12 คะแนน : 11

การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทยแบ่งเป็นกี่ขั้นตอน

 ก 1 ขั้นตอน

ข 2 ขั้นตอน

ค 3 ขั้นตอน

ง 4 ขั้นตอน

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 13 **คะแนน : 12**

เหยียดเท้าขวาไปข้างหลัง ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย โน้มตัวไปข้างหน้า เล็กน้อย
กางแขนทั้งสองออกด้านข้างสุดแขน ย่อเข่าลงพร้อมคว่ำมือ ทั้งสองลง
คล้ายนกกำลังเคลื่อนตัว เรียกท่านี้ตรงกับข้อใด

ก

หงษ์เหิร

ข

หงษ์ปีกหัก

ค

หงษ์ผาดพิ้า

ง

นกยูงพื้อนหาง หรือยูงรำแพน

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 13 **คะแนน : 12**

เหยียดเท้าขวาไปข้างหลัง ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย โน้มตัวไปข้างหน้า เล็กน้อย
กางแขนทั้งสองออกด้านข้างสุดแขน ย่อเข่าลงพร้อมคว่ำมือ ทั้งสองลง
คล้ายนกกำลังเคลื่อนตัว เรียกท่านี้ตรงกับข้อใด

ก

หงษ์เหิร

ข

หงษ์ปีกหัก

ค

หงษ์ผาดพิ้า

ง

นกยูงพื้อนหาง หรือยูงรำแพน

กรอบ 31 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 14

วิทย์น้อยขงไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 14

คะแนน : 13

ทำที่สอดหมัดซ้ายขึ้นด้านในแขนขวา ให้เลยขึ้นไปข้างบน จนถึงศอกซ้าย
เหนือแขนขวาที่วางขนานกับระดับปลายคาง เรียกตรงกับทำใด

ก

ทำนกยูงรำแพน

ข

ทำสอดสร้อยมาลา

ค

ทำสาวน้อยปะแป้ง

ง

ทำกว้างเหลี่ยมหลัง

กรอบ 32 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 14

วิทย์น้อยขงไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 14

คะแนน : 13

ทำที่สอดหมัดซ้ายขึ้นด้านในแขนขวา ให้เลยขึ้นไปข้างบน จนถึงศอกซ้าย
เหนือแขนขวาที่วางขนานกับระดับปลายคาง เรียกตรงกับทำใด

ก

ทำนกยูงรำแพน

ข

ทำสอดสร้อยมาลา

ค

ทำสาวน้อยปะแป้ง

ง

ทำกว้างเหลี่ยมหลัง

กรอบ 33 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 15

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 15 คะแนน : 14

ลักษณะท่าทางใดเป็นส่วนประกอบของ "ท่าปฐุม"

ในการรำรำและไหว้ครุมวยไทย

- ก พนมมือกราบ 3 ครั้ง
- ข นิ่งท่าหับเปิดเท้าขวาหับเท้าซ้าย
- ค โด้น้ำม้วนหมัดไปข้างหน้า 3 รอบ
- ง ตั้งเข่า นิ่งด้วยสันเท้าอยู่ในท่าส่วน้อยปะแป้ง

กรอบ 34 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 15

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 15 คะแนน : 14

ลักษณะท่าทางใดเป็นส่วนประกอบของ "ท่าปฐุม"

ในการรำรำและไหว้ครุมวยไทย

- ก พนมมือกราบ 3 ครั้ง
- ข นิ่งท่าหับเปิดเท้าขวาหับเท้าซ้าย
- ค โด้น้ำม้วนหมัดไปข้างหน้า 3 รอบ
- ง ตั้งเข่า นิ่งด้วยสันเท้าอยู่ในท่าส่วน้อยปะแป้ง

กรอบ 35 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 16

วิทยาชัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 16

คะแนน : 15

การร้ายรำและไหว้ครูมวยไทยมีคุณค่าและประโยชน์อย่างไร

ก

เป็นการสำรวจพื้นที่ ก่อนการโรมรันพันตูกับคู่ชก

ข

อบอุ่นร่างกาย สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง

ค

น้อมรำลึกถึงผู้มีพระคุณ ครูอาจารย์

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 36 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 16

วิทยาชัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 16

คะแนน : 15

การร้ายรำและไหว้ครูมวยไทยมีคุณค่าและประโยชน์อย่างไร

ก

เป็นการสำรวจพื้นที่ ก่อนการโรมรันพันตูกับคู่ชก

ข

อบอุ่นร่างกาย สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง

ค

น้อมรำลึกถึงผู้มีพระคุณ ครูอาจารย์

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 37 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 17

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 17

คะแนน : 16

ข้อใดคือหลักพื้นฐานเบื้องต้นในการฝึกหัดมวยไทย

ก

การวางตำแหน่งมือและเท้า

ข

การเคลื่อนไหวร่างกาย

ค

การตั้งท่าจรดมวย

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 38 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 17

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 17

คะแนน : 16

ข้อใดคือหลักพื้นฐานเบื้องต้นในการฝึกหัดมวยไทย

ก

การวางตำแหน่งมือและเท้า

ข

การเคลื่อนไหวร่างกาย

ค

การตั้งท่าจรดมวย

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 39 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 18

จิตยาลือขอไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 18

คะแนน : 17

มวยเหลียมซ้าย หมายถึงข้อใด

ก

เท่าซ้ายกับหมัดซ้ายอยู่ตรงกัน

ข

หมัดซ้ายเป็นหมัดหลัง

ค

จรดขวาออก

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 40 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 18

จิตยาลือขอไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 18

คะแนน : 17

มวยเหลียมซ้าย หมายถึงข้อใด

ก

เท่าซ้ายกับหมัดซ้ายอยู่ตรงกัน

ข

หมัดซ้ายเป็นหมัดหลัง

ค

จรดขวาออก

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 41 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 19

วิทย์น้อยขอยอไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 19 **คะแนน : 18**

การวางเท้าซ้ายและเท้าขวา ควรให้ห่างกันในระยะ เท่าไร

- ก 1 ช่วงตัว
- ข 1 ช่วงมือ
- ค 1 ช่วงเท้า
- ง 1 ช่วงศอก

กรอบ 42 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 19

วิทย์น้อยขอยอไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 19 **คะแนน : 18**

การวางเท้าซ้ายและเท้าขวา ควรให้ห่างกันในระยะ เท่าไร

- ก 1 ช่วงตัว
- ข 1 ช่วงมือ
- ค 1 ช่วงเท้า
- ง 1 ช่วงศอก

กรอบ 43 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 20

วิทยาชัยขจรไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 20 คะแนน : 19

การฉีกหลบ ตรงกับข้อใด

- ก การฉีกแบบสุริยะ
- ข การฉีกออกข้างเป็นมุมฉาก
- ค การสลับการรุกและฉีกเฉียง
- ง การรุก และฉีกแบบสลับเท้าไปข้างหน้าและฉีกไปข้างหลัง แบบสลับฟันปลา

กรอบ 44 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 20

วิทยาชัยขจรไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 20 คะแนน : 19

การฉีกหลบ ตรงกับข้อใด

- ก การฉีกแบบสุริยะ
- ข การฉีกออกข้างเป็นมุมฉาก
- ค การสลับการรุกและฉีกเฉียง
- ง การรุก และฉีกแบบสลับเท้าไปข้างหน้าและฉีกไปข้างหลัง แบบสลับฟันปลา

กรอบ 45 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 21

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 21 **คะแนน : 20**

การเดินทางสามจุด โดยการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้าไปมา การเบี่ยงตัวให้แคบ และสัมพันธ์กับ หมัด เท้า เข่า ศอก ตรงกับข้อใด

- ก อย่างสุขเกษม
- ข อย่างสามมุข
- ค อย่างสามชุก
- ง อย่างสามขา

กรอบ 46 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 21

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 21 **คะแนน : 20**

การเดินทางสามจุด โดยการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้าไปมา การเบี่ยงตัวให้แคบ และสัมพันธ์กับ หมัด เท้า เข่า ศอก ตรงกับข้อใด

- ก อย่างสุขเกษม
- ข อย่างสามมุข
- ค อย่างสามชุก
- ง อย่างสามขา

กรอบ 47 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 22

วิทย์น้อยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 22 คะแนน : 21

ข้อใดคืออาวุธพื้นฐานของมวยไทย

ก

หมัด ศีรษะ เข่า เข่า

ข

หมัด เข่า เข่า ศอก

ค

ศอก เข่า เข่า เข่า

ง

เข่า เข่า เข่า เข่า

กรอบ 48 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 22

วิทย์น้อยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 22 คะแนน : 21

ข้อใดคืออาวุธพื้นฐานของมวยไทย

ก

หมัด ศีรษะ เข่า เข่า

ข

หมัด เข่า เข่า ศอก

ค

ศอก เข่า เข่า เข่า

ง

เข่า เข่า เข่า เข่า

กรอบ 49 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 23

วิชาภาษาไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 23คะแนน : 22

การใช้ศอกสับลง เรียกได้อีกชื่อ คือข้อใด

ก

ศอกดี

ข

ศอกจัด

ค

ศอกดีด

ง

ศอกกลับ

กรอบ 50 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 23

วิชาภาษาไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 23คะแนน : 22

การใช้ศอกสับลง เรียกได้อีกชื่อ คือข้อใด

ก

ศอกดี

ข

ศอกจัด

ค

ศอกดีด

ง

ศอกกลับ

กรอบ 51 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 24

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 24

คะแนน : 23

ข้อใดไม่ใช่พื้นฐานการใช้หมัด

ก

หมัดตะวัด

ข

หมัดตรง

ค

หมัดเสย

ง

หมัดจิก

กรอบ 52 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 24

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 24

คะแนน : 23

ข้อใดไม่ใช่พื้นฐานการใช้หมัด

ก

หมัดตะวัด

ข

หมัดตรง

ค

หมัดเสย

ง

หมัดจิก

กรอบ 53 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 25

วิทย์น้อยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 25

คะแนน : 24

ข้อใดคือพื้นฐานการเตะ แบบจะเข้ฟาดหาง

ก

เตะรีด

ข

เตะตัด

ค

เตะตรง

ง

กลับหลังเตะ

กรอบ 54 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 25

วิทย์น้อยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 25

คะแนน : 24

ข้อใดคือพื้นฐานการเตะ แบบจะเข้ฟาดหาง

ก

เตะรีด

ข

เตะตัด

ค

เตะตรง

ง

กลับหลังเตะ

กรอบ 55 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 26

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 26คะแนน : 25

การเตะที่เหมือนจะตีเข้า แต่กลับดีดเตะวัดปลายเท้าอย่าง รวดเร็ว

การเตะนี้ตรงกับข้อใด

ก

เตะวัด

ข

เตะตรง

ค

เตะเตะวัด

ง

เตะก้านคอ

กรอบ 56 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 26

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 26คะแนน : 25

การเตะที่เหมือนจะตีเข้า แต่กลับดีดเตะวัดปลายเท้าอย่าง รวดเร็ว

การเตะนี้ตรงกับข้อใด

ก

เตะวัด

ข

เตะตรง

ค

เตะเตะวัด

ง

เตะก้านคอ

กรอบ 57 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 27

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 27คะแนน : 26

ไม้มวยไทยตรงกับข้อใด

ก ไม้กลมวย

ข แม่ไม้-ลูกไม้

ค ไม้สั้น-ไม้ยาว

ง เกริดไม้-ลูกไม้

กรอบ 58 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 27

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 27คะแนน : 26

ไม้มวยไทยตรงกับข้อใด

 ก ไม้กลมวย

ข แม่ไม้-ลูกไม้

ค ไม้สั้น-ไม้ยาว

ง เกริดไม้-ลูกไม้

กรอบ 59 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 28

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 28

คะแนน : 27

ไม้ "ยาว" เป็นอาวุธชนิดใด

ก	ตีบ
ข	เข่า
ค	หมัด
ง	ศอก

กรอบ 60 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 28

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 28

คะแนน : 27

ไม้ "ยาว" เป็นอาวุธชนิดใด

ก	ตีบ
ข	เข่า
ค	หมัด
ง	ศอก

กรอบ 61 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 29

อิตยาลยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 29 คะแนน : 28

ไม้ "รุก" หมายถึงข้อใด

ก

การใช้ไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อเป็นการรู้ใจคู่ต่อสู้

ข

การใช้ไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกันเพื่อแก้ไขคู่ต่อสู้

ค

การเคลื่อนไหวให้คู่ต่อสู้หลงผิด

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 62 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 29

อิตยาลยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 29 คะแนน : 28

ไม้ "รุก" หมายถึงข้อใด

ก

การใช้ไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อเป็นการรู้ใจคู่ต่อสู้

ข

การใช้ไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกันเพื่อแก้ไขคู่ต่อสู้

ค

การเคลื่อนไหวให้คู่ต่อสู้หลงผิด

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 63 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 30

วิทยาชัยขจรไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 30 **คะแนน : 28**

การ “ถอย” ให้พ้นระยะ หมายถึงข้อใด

- ก การมองสูงแต่ใช้เป้าหมายต่ำ
- ข การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายปิดป้อง
- ค การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- ง การถอยให้ห่างจากคู่ต่อสู้โดยการถอยเท้าหลัง

กรอบ 64 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 30

วิทยาชัยขจรไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 30 **คะแนน : 28**

การ “ถอย” ให้พ้นระยะ หมายถึงข้อใด

- ก การมองสูงแต่ใช้เป้าหมายต่ำ
- ข การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายปิดป้อง
- ค การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- ง การถอยให้ห่างจากคู่ต่อสู้โดยการถอยเท้าหลัง

กรอบ 65 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 31

จิตอาลัยวอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 31

คะแนน : 29

วิธีในการตอบโต้ โดยให้เกิดอันตรายต่อตนเองให้น้อยที่สุด ตรงกับข้อใด

ก

การหลบหลีกแล้วตอบโต้

ข

การชิงทำแล้วตอบโต้

ค

การถอยแล้วตอบโต้

ง

ทุกข้อถูกหมด

กรอบ 66 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 31

จิตอาลัยวอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 31

คะแนน : 29

วิธีในการตอบโต้ โดยให้เกิดอันตรายต่อตนเองให้น้อยที่สุด ตรงกับข้อใด

ก

การหลบหลีกแล้วตอบโต้

ข

การชิงทำแล้วตอบโต้

ค

การถอยแล้วตอบโต้

ง

ทุกข้อถูกหมด

กรอบ 67 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 32

จิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 32

คะแนน : 30

แม่ไม้ทำได้อันแสดงการฉกหลบหมัดคู่ต่อสู้ด้านนอกแล้วใช้มือด้านหนึ่งปิดหมัด
คู่ต่อสู้ที่ข้อมือและมืออีกข้างหนึ่งกระแทกที่หัวไหล่ด้านนอกของคู่ต่อสู้ แม่ไม้ดังกล่าวเรียกว่าแม่ไม้ใด

ก กาจิกไข่

ข หงส์ปีกหัก

ค สลับฟันปลา

ง หักวงโยธา

กรอบ 68 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 32

จิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 32

คะแนน : 30

แม่ไม้ทำได้อันแสดงการฉกหลบหมัดคู่ต่อสู้ด้านนอกแล้วใช้มือด้านหนึ่งปิดหมัด
คู่ต่อสู้ที่ข้อมือและมืออีกข้างหนึ่งกระแทกที่หัวไหล่ด้านนอกของคู่ต่อสู้ แม่ไม้ดังกล่าวเรียกว่าแม่ไม้ใด

ก กาจิกไข่

ข หงส์ปีกหัก

ค สลับฟันปลา

ง หักวงโยธา

กรอบ 69 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 33

จิตอาสียอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 33คะแนน : 31

แม่ไม้โคใช้แขนรับอาวุธเตะของคู่ต่อสู้และใช้ศอกอีกข้างหนึ่งสับลงบริเวณ
โคนขาของคู่ต่อสู้

ก กาจิกไข่

ข หงสปีกหัก

ค สลับฟันปลา

ง หักวงโยธา

กรอบ 70 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 33

จิตอาสียอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 33คะแนน : 31

แม่ไม้โคใช้แขนรับอาวุธเตะของคู่ต่อสู้และใช้ศอกอีกข้างหนึ่งสับลงบริเวณ
โคนขาของคู่ต่อสู้

ก กาจิกไข่

ข หงสปีกหัก

ค สลับฟันปลา

ง หักวงโยธา

กรอบ 71 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 34

วิทยาชัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 34คะแนน : 32

แม่ไม้มัดใช้สกัดการบุกของคู่ต่อสู้โดยฝ่ายรับใช้ฝ่าเท้าถีบสกัดบริเวณอกหรือหน้าท้องคู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้มัดในข้อใด

ก เกรกวาดลาน

ข มอญยันหลัก

ค สักพวงมาลัย

ง พระพายล้มสิงขร

กรอบ 72 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 34

วิทยาชัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 34คะแนน : 32

แม่ไม้มัดใช้สกัดการบุกของคู่ต่อสู้โดยฝ่ายรับใช้ฝ่าเท้าถีบสกัดบริเวณอกหรือหน้าท้องคู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้มัดในข้อใด

ก เกรกวาดลาน

ข มอญยันหลัก

ค สักพวงมาลัย

ง พระพายล้มสิงขร

กรอบ 73 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 35

จิตอาสาช้วยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 35คะแนน : 33

แม่ไม้ที่ฝ่ายรับก้าวเท้าที่ถนัดไปข้างหน้าแล้วหมุนตัวกลับหลังตีศอกใส่คู่ต่อสู้เรียกว่าแม่ไม้ใด

ก เดรกวาดลาน

ข มอญยันหลัก

ค สักพวงมาลัย

ง หิรัณเมฆวนแผ่นดิน

กรอบ 74 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 35

จิตอาสาช้วยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 35คะแนน : 33

แม่ไม้ที่ฝ่ายรับก้าวเท้าที่ถนัดไปข้างหน้าแล้วหมุนตัวกลับหลังตีศอกใส่คู่ต่อสู้เรียกว่าแม่ไม้ใด

ก เดรกวาดลาน

ข มอญยันหลัก

ค สักพวงมาลัย

ง หิรัณเมฆวนแผ่นดิน

กรอบ 75 ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน ข้อ 36

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 36 คะแนน : 34

แม่ไม้ที่ป้องกันโดยการใช้มือปิดคู่ต่อสู้ขึ้นแล้วตอบโต้ด้วยการชกหมัดเสยที่ปลายคางคู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้ใด

- ก หนูไต่ราว
- ข ตาเถรคำฟัก
- ค หนุมานจองถนน
- ง อินทราขว้างจักร

กรอบ 76 เฉลยทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ข้อ 36

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 36 คะแนน : 34

แม่ไม้ที่ป้องกันโดยการใช้มือปิดคู่ต่อสู้ขึ้นแล้วตอบโต้ด้วยการชกหมัดเสยที่ปลายคางคู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้ใด

- ก หนูไต่ราว
- ข ตาเถรคำฟัก
- ค หนุมานจองถนน
- ง อินทราขว้างจักร

กรอบ 77 รายการเลือก “บทเรียน”

จิตอาสาช่วยคนไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

บทที่ 1 ประวัติความเป็นมาของมวยไทย

บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย

บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษา
แม่ไม้มวยไทย

บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

กรอบ 78 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา วัตถุประสงค์

จิตอาสาช่วยคนไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

วัตถุประสงค์

1. บอกประวัติความเป็นมาของมวยไทยได้ถูกต้อง
2. บอกความหมายของมวยไทยได้ถูกต้อง
3. บอกความสำคัญของมวยไทยได้ถูกต้อง
4. บอกประโยชน์ของมวยไทยได้ถูกต้อง

กรุณาคลิกปุ่มใด ๆ หรือ คลิกเมาส์

กรอบ 79 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา กรอบนำ

วิทยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#) [บทเรียน](#) [ทดสอบหลังเรียน](#) [ออกจากโปรแกรม](#)

บทที่ 1 ประวัติความเป็นมาของมวยไทย

หน่วยนี้ประกอบด้วยหน่วยย่อยต่อไปนี้

- 1.1 ความหมายของมวยไทย
- 1.2 ความสำคัญของมวยไทย
- 1.3 ประโยชน์ของมวยไทย
- 1.4 ประวัติมวยไทยสมัยน่านเจ้า
- 1.5 ประวัติมวยไทยสมัยกรุงสุโขทัย
- 1.6 ประวัติมวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา
- 1.7 ประวัติมวยไทยสมัยกรุงธนบุรี
- 1.8 ประวัติมวยไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์
- 1.9 มิติต่าง ๆ ของมวยไทยปัจจุบัน

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือ คลิกเมาส์

กรอบ 80 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา กรอบนำ

วิทยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#) [บทเรียน](#) [ทดสอบหลังเรียน](#) [ออกจากโปรแกรม](#)

ให้ผู้เรียนปฏิบัติดังนี้

1. ทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน
2. ศึกษากรอบเนื้อหา ให้เข้าใจลึกซึ้งต่อเนื่องกันไป
3. ทำแบบฝึกหัดหลังเรียน จำนวน 6 ข้อ
4. ในกรณีที่ท่านไม่เข้าใจท่านสามารถย้อนกลับไปศึกษากรอบเนื้อหาอีกได้ จนกว่าจะได้คำตอบแล้ว จึงทำแบบฝึกหัด

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือ คลิกเมาส์

กรอบ 81 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา รายการเลือก

อิตยาลัยมวอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ประวัติความเป็นมา

ความหมายของมวอยไทย

ความสำคัญของมวอยไทย

ประโยชน์ของมวอยไทย

ประวัติมวอยไทยสมัยบ้านเจ้า

ประวัติมวอยไทยสมัยกรุงสุโขทัย

ประวัติมวอยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา

ประวัติมวอยไทยสมัยกรุงธนบุรี

ประวัติมวอยไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

มิตต่าง ๆ ของมวอยไทยปัจจุบัน

?

ประวัติความเป็นมา

กรอบ 82 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา ความหมายของมวอยไทย

อิตยาลัยมวอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ประวัติความเป็นมา

ความหมายของมวอยไทย

มีผู้ให้ความหมายของคำว่ามวอยไทยไว้มากมาย ซึ่งแต่ละความหมาย มีคุณค่าดังนี้
มวอยไทยเป็นวิชากรต่อสู้และป้องกันตัวชนิดหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษแตกต่าง
ไปจากมวยต่างประเทศ โดยอวัยวะทุกส่วนมิได้ปล่อยนิ่งเฉย ทั้งกำลังกาย กำลังใจ
และกำลังความคิดเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงมีและเป็นสิ่งที่ นักมวยทุกคนต้องมีความห่วงไ
ระหว่างตัวต่อตัว โดยปราศจากอาวุธ ต่อสู้กันด้วยความดุเดือดโหดโหด (ปัญหา ภาทิพย์, 2524,
หน้า 15)

?

ประวัติความเป็นมา

จิตอาสา มวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

บันทึก

ความหมายของมวยไทย

มวยไทย หมายถึง กีฬาชกมวยบนเวที ที่มีกติกาขอมให้คู่ชกใช้เท้า ศอก และเข่าได้ มวยไทยจึงเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ ที่เป็นศาสตร์เพราะ เป็นวิชาการที่ทุกคนอาจจะศึกษาหาความรู้ได้ เหมือนวิชาแขนงอื่น ๆ ส่วนที่เป็นศิลป์ก็เพราะแขนงนี้เต็มไปด้วยกลยุทธ์ และลวดลายซึ่งยากจะ เรียนรู้และปฏิบัติได้อย่าง ชัดเจน (ชาญณรงค์ สุหงษา, 2548, หน้า 2)

กีฬามวยไทย หมายถึง กิจกรรมเคลื่อนไหวชนิดหนึ่งที่ใช้อวัยวะ เกือบทุกส่วน เช่น ศอก เข่า เท้า หมัด เป็นศิลปะในการต่อสู้แข่งขัน ผูกข้อมอกำลึงกายเพื่อช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา (โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง, 2522, หน้า 25)

↶

⬇

↷

จิตอาสา มวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

บันทึก

ความหมายของมวยไทย

มวยไทยเป็นทั้งกีฬาและยุทธวิธีของไทย ซึ่งประดิษฐ์คิดเอาอวัยวะ บางส่วนของร่างกาย เป็นอาวุธประหารศัตรู และทำการป้องกันตัวให้หนัก เป็นเขาได้ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 2)

สรุป มวยไทยจึงเป็นได้ทั้งวิธีการต่อสู้ กีฬา กิจกรรมการเคลื่อนไหว และถือว่าเป็นยุทธวิธี การป้องกันตัวที่มีลักษณะเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ได้

↶

⬇

↷

อิตยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ความสำคัญของมวยไทย

มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของมวยไทยไว้ ดังนี้

พอง เกิดแก้ว (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า ๑) กล่าวว่ากีฬามวยไทยมีประโยชน์ ดังนี้

1. มีความมั่นใจในตนเอง	10. มีความสุจริต ยุติธรรม
2. ทำให้เกิดความกล้าหาญ	11. มีความสนุกสนาน ร่าเริง เบิกบาน
3. มีอำนาจบังคับจิตใจขึ้น	12. มีความสามัคคี
4. มีความสุขุม รอบคอบ และเยือกเย็น	13. มีใจรักกีฬา รุนหัด รุนเตะ รุนกบ
5. มีความพิถีพิถัน ละเอียด รัดกุม	14. มีวินัย ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน
6. มีสมรรถภาพทางกายดี	15. มีความโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
7. มีความมานะอดทน	16. เป็นพลเมืองดีของชาติ
8. มีไหวพริบ ไหวพริบ คัดสินใจได้ฉับพลัน	17. มีรูปร่างทรงตรงสง่างาม
9. มีความเข้มแข็ง อดทน	18. มีสมรรถภาพทางกายดี
	19. มีความมานะอดทน

อิตยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ความสำคัญของมวยไทย

การฝึกมวยไทยก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สร้างความมีระเบียบวินัย และส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีไทยอันดีงาม เป็นสื่อปะการต่อสู้ที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ในยามคับขันอีกด้วย นอกจากนี้หากผู้ฝึกมวยไทย ได้ฝึกอย่างจริงจังก็สามารถเป็นนักกีฬาที่ทำรายได้ให้แก่ตนเองได้ (ชาญณรงค์ ชูพงษ์, 2545, หน้า 11)

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

แบบฝึกหัด

ประโยชน์ของมวยไทย

กีฬามวยไทย มีประโยชน์ ดังนี้

1. กีฬามวยไทยช่วยพัฒนาการทางร่างกาย
ผู้ที่ฝึกมวยไทยมีร่างกายแข็งแรงสมชายชาติศรีมีบุคลิกภาพเหมาะสม
ในการเป็นผู้นำ
2. กีฬามวยไทยช่วยพัฒนาการทางอารมณ์
การแข่งขันกีฬามวยไทยมีแพ้ชนะ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ การเข้าแข่งขัน
และมี ประสบการณ์ มาก ๆ จะทำให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เข้าใจความเป็นมา
เป็นไปของชีวิตได้ดี

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

แบบฝึกหัด

ประโยชน์ของมวยไทย

3. กีฬามวยไทยช่วยพัฒนาการทางด้านสังคม
การฝึกกีฬามวยไทยทำให้ผู้ฝึกมีสังคมใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้เยาวชน
หันเหออกจากพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคม ส่งผลให้ สังคมดีขึ้น
4. กีฬามวยไทยช่วยพัฒนาด้านจิตใจ
วัฒนธรรมมวยไทยเป็นวัฒนธรรมที่เคารพพ่อ แม่ ครู อาจารย์ พี่ น้อง มีกมารยาท
วินัย ความอดทน กล้าหาญ มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะ
5. กีฬามวยไทยช่วยให้เกิดสวัสดิภาพแก่บุคคลและสังคม
ผู้ฝึกมวยไทยสามารถใช้วิชาป้องกันร่างกาย ชีวิต ทรัพย์สินของ ตนเองและบุคคลอื่น ๆ
ได้ในภาวะคับขัน

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยน่านเจ้า

จะเห็นได้ว่ามวยไทยสมัยน่านเจ้าจะเป็นการต่อสู้ด้วยมือเปล่า สู้เพื่อป้องกันตัว
สู้เพื่อความอยู่รอด แม้ตัวจะเล็ก แต่ก็มีพิษสงรอบตัว (ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,
2541, หน้า 3) ลักษณะดังกล่าวเรียกมวยไทยว่า "พันล้า"

ลักษณะการต่อสู้ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า บรรพบุรุษไทยได้ใช้การต่อสู้มานานจนเป็นมวยไทย
ขึ้นมาในภายหลัง โดยในสมัยน่านเจ้า พ.ศ. 1291 พระเจ้าพี่ล่อโกะได้รวบรวมอาณาจักรไทยขึ้น
เรียกว่า อาณาจักรน่านเจ้า รมกับจีน โดยใช้อาวุธ ใช้หอก ใช้จ้าว การต่อสู้มือเปล่าก็มีอยู่บ้าง
แต่ส่วนมากจะใช้ระยะประชิดตัวและนิยม การเลี่ยนแบบจีน (จิตรฤกษ์ บุญทรง, 2541, หน้า 14)
มวยไทยสมัยน่านเจ้าจึงมีลักษณะไม่มีแบบแผนที่แน่นอน สู้แบบ สัญชาตญาณรอบตัว
คล้ายมวยปล้ำ แต่มีความรุนแรงกว่า

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงสุโขทัย

การใช้มวยไทยประกอบการใช้อาวุธอื่น ๆ ในการต่อสู้ระยะประชิดตัว ยังคงมีอยู่
ในสายเลือดของคนไทย แม้ว่าจะไม่เรียกว่ามวยไทยโดยตรง แต่ก็ใช้อยู่ทวิธีประกอบ
การรบที่สมบูรณ์แบบ มีการใช้วิชาศิลปศาสตร์ 18 ประการ

สำหรับผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นพระเจ้าแผ่นดินไว้ว่า จะต้องรู้เกี่ยวกับ "มายา" คือ
ความรู้เกี่ยวกับมวยไทย กระบี่กระบอง อันเป็น การต่อสู้ระยะประชิดตัว รวมทั้งแบบแผน
การสู้รบที่เรียกว่า ตำราพิชัยสงคราม (สุจิตรา ศุภนธทรัพย์, 2540, หน้า 64)

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงสุโขทัย

สำนักเรียนวิชามวยไทย แบ่งออกเป็น 3 แหล่ง ดังนี้

1. วัด ศึกษาเล่าเรียนจากครูอาจารย์ที่บวชเป็นพระภิกษุ และมีฝีมือในการต่อสู้
2. บ้าน ศึกษาเล่าเรียนจากผู้มีความรู้เป็นผู้ถ่ายทอดวิชามวยไทยให้กุลบุตร กุลธิดา
3. สำนักราชบัณฑิต ฝึกให้เรียนวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว มีการฝึกใช้อาวุธบนหลังช้าง

ม้า วัว ควาย (จังหวัดบุรีรัมย์, 2541, หน้า 14)

การรบแบบประจัญบานมีโอกาสที่จะใช้มวยไทยมาก ดังนั้น การฝึก การใช้อาวุธ ต้องฝึกมวยไทยเป็นพื้นฐาน และชายชาติอยู่ในยุคสุโขทัย จะฝึกฝนมวยไทยกันแทบทุกคน เด็กผู้ชายสมัยสุโขทัยตอนเช้าสู่วัยรุ่น มักจะฝึกหัดมวยไทยกันทุกคน การฝึกมวยไทย เป็นส่วนหนึ่งของผู้ที่จะมีลักษณะชายชาติโดยกล่าวว่า ชายชาติ หมายถึง ผู้มีศิลปะ วิชาอาคม หรือผู้มีฝีมือทางการต่อสู้

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงสุโขทัย

กล่าวโดยสรุป การชกมวยไทยในสมัยกรุงสุโขทัยมีทั้งส่วนที่เป็นยุทธวิธี ประกอบการใช้ อาวุธสำหรับต่อสู้ป้องกันการรุกรานจากชาติอื่น ๆ ซึ่งเป็น วิชาที่เจ้าแผ่นดินและโอรส ของกษัตริย์ จะต้องเรียนไว้เป็นคุณสมบัติของ ขุนศึกในฐานะจอมทัพไทย มีการบูรณาการ ใช้ร่วมกับอาวุธอื่น ๆ ในระยะ ประชิด ดังนั้นมวยไทยจึงถือว่าเป็นศิลปะชั้นสูงส่ง สำหรับชาติไทย และ ในขณะเดียวกันก็มีการถ่ายทอดลงสู่สามัญชน โดยรับเรียนกันตามวัด บ้าน และราชสำนักต่าง ๆ ใช้สำหรับเป็นกีฬาบันเทิงนาการ เมื่อถึงยามที่ว่างเว้น จากสงคราม เติร์มความพร้อมด้านพลกำลังและทดสอบความเป็น ชายชาติไปด้วยในขณะเดียวกัน

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา

มวยไทยยุคสมัยนี้มีความเด่นชัดว่า มีการฝึกกันโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นกษัตริย์ขุนนางชั้นสูง และชาวบ้านที่อาศัยใช้ชั้นเชิงมวยไทยเข้ารับราชการ ถวายตัวเป็นมหาดเล็ก รับราชการเจริญก้าวหน้า บางท่านขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์ ซึ่งมีรายละเอียดดังที่กล่าวว่าการฝึกมวยควบคู่ไปกับการฝึกใช้ อาวุธที่มีอยู่ในสมัยนั้น คือ ดาบ ดั้ง เช่น ทวน หอกใหญ่ หอกคู่ เสือ โคมร ธนู และมดสั้น เป้าประสงค์จากการฝึกก็คือการเตรียมไพร่พลไว้สำหรับการศึกสงครามที่จะเกิดขึ้น

ในยุคนี้อาจกล่าวได้ว่า เป็นยุคทองของมวยไทย เพราะนักมวยที่มีฝีมือ จะถูกเรียกเข้าสังกัดกรมทหารเลือก กรมตำรวจหลวง หรือ กรมนักมวย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทบาทและสถานภาพของการเป็นนักมวยในยุคนี้น่าจะเป็นที่ยอมรับของสังคมและราชสำนักมาก

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา

บทบาทของนายเลือกนอกจาก จะทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย ในพระมหาราชวัง และทำการ ฝึกหัดมวยไทย ให้ทหารและพระราชโอรสแล้วยังมีหน้าที่พิเศษอีกหลายอย่าง สมัยอยุธยาพระเจ้าแผ่นดินมีกองกำลังทหารกองหนึ่งสำหรับทำหน้าที่ ถวายการอารักขา เรียกว่า กองนายเลือก ผู้เข้ารับราชการในกองนี้ได้รับ คัดเลือกมาจากนักมวยฝีมือดี เป็นชายฉกรรจ์ที่มีรูปร่างลำสันแข็งแรงและนอกจากนี้สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ที่ 8 หรือ พระเจ้าเสือทรงปลอมพระองค์ออกไปตระเวนชมมวยกับชาวบ้านจนได้รับชัยชนะได้ถึง 3 คน

กรอบ 95 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา มวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา

วิทยาสมัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา

ใน พ.ศ. 2317 หลังเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าครั้งที่ 2 พม่าได้กวาดล้อมเชลยที่คนไทย ซึ่งเป็นนักมวยไทยที่มีชื่อเสียงไปด้วย และมีโอกาสชมมวยไทย ต่อหน้าพระพักตร์เจ้ากรุงอังวะ ได้สามารถชกชนะพม่าได้ถึง 10 คน จนได้รับรางวัลจากเจ้ากรุงอังวะ และตรัสชมว่าคนไทย มีพิษสงรอบตัว ถ้าหากเจ้านายมีความสามัคคีกันแล้วยากที่จะเอาชนะได้ และนายขนมต้ม ได้ถือว่าเป็น "บิดาของมวยไทย" ในยุคต่อมา

กรอบ 96 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา มวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา

วิทยาสมัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา

สรุปมวยไทยยุคกรุงศรีอยุธยาเป็นยุครุ่งโรจน์ของมวยไทย เพราะ นอกเหนือจากการฝึกมวยไทยกันทั่วไปตั้งแต่ระดับผู้ใกล้ชิดพระเจ้าแผ่นดิน และพระบรมวงศานุวงศ์แล้ว ระดับข้าราชการสามัญชนก็ฝึกกันอย่างกว้างขวาง เพราะวิชามวยไทยสามารถปกป้องชาติบ้านเมืองจากศัตรู ราชบัลลังก์ แสดงถึงความเป็นชายชาติตรี และเปิดโอกาสให้ชายชาติตรีสามารถใช้วิชามวยไทยได้เข้าสู่ตำแหน่งหน้าที่ทางราชการในกรมทนายเลือกหรือกรมนักมวยได้ และใช้ความสามารถให้เจริญก้าวหน้าถึงขีดสุดได้

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงธนบุรี

พระเจ้ากรุงธนบุรีกอบกู้อิสรภาพด้วยการรบที่ต้องใช้ยุทธวิธีกำลังพลน้อยแต่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การฝึกมวยไทยและการใช้อาวุธต่าง ๆ จึงต้อง มีอยู่ตลอดเวลา ในสมัยของพระองค์ท่านเมื่อครั้งเป็นเจ้าเมืองตากได้มี ทหารเอกคู่ใจ ที่มีความสามารถด้านมวยไทยมาก สามารถต่อสู้กับเสือด้วย มีดสั้นเพียงเล่มเดียว

ชกมวยอยู่ในชั้นแนวหน้าของทนายเลือก นั่นคือ นางทองดี ฟินขาว (จ้อย) ชาวเมืองพิชัย ต่อมาได้เป็นเจ้าเมืองพิชัย หรือ พระยาไชยบูรณ์ หรือ พระยาพิชัยดาบหัก

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงธนบุรี

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่สนใจมวยไทยเป็นพิเศษ ทรงมีความสามารถในศิลปะมวยไทย และกระบี่กระบองเป็น อย่างดี ทรงฝึกหัดมวยไทยจากทนายเลือกในพระราชวัง และสำนักมวย อื่น ๆ อีกหลายสำนัก และได้เสด็จทอดพระเนตรการชกมวยอยู่เสมอ

ในสมัยนั้นนักมวยที่มีความสามารถเกิดขึ้นมากมายที่มีชื่อเสียง ดังกล่าว ถึงในประวัติศาสตร์ ได้แก่ ครูเมฆ บ้านท่าเสา, ครูเที่ยง บ้านแก่ง, นายทองดี ฟินขาว (นายจ้อย), ครูห้าว แขวงเมืองตาก, ครูนิล เมืองทุ่งยั้ง, นายถึก ศิมย์ครูนิล ส่วนที่เป็นทนายเลือกของพระเจ้าตากสินมีหลายคน เช่น นายหมึก หลวงพรหมเสนา หลวงราชเสน่หา และขุนอภัยภักดี เป็นต้น

วิทยาชัยข่อยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

2

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงธนบุรี

สรุป สำนักฝึกมวยสมัยกรุงธนบุรีมีลักษณะคล้าย ๆ กับในสมัยกรุงศรีอยุธยา คือ มีสำนักมวยในพระราชวังสำหรับฝึกหัดมวยไทยให้ทหารและขุนนาง และมีสำนักมวยตามหมู่บ้านต่าง ๆ ทั่วไป การฝึกหัดก็นิยมฝึกหัดกันใน บริเวณวัด เพราะบริเวณวัดกว้างขวางเหมาะสมควรอย่างยิ่งในการฝึกหัดมวย และอีกอย่างหนึ่งคนแก่ไม่ว่าจะเป็นนักรบ และนักมวยเมื่อแก่ชราลงมักจะใช้ชีวิตในบั้นปลายออกบวชเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัด ลูกศิษย์เมื่อได้ข่าวว่า มีฝีมือดีก็จะติดตามไปขอมอบตัวเป็นลูกศิษย์ เพื่อฝึกมวยด้วย จะเห็นว่า ครูเที่ยง บ้างแก่ ซึ่งเป็นครูมวยของนายทองดี ฟันขาว ก็เป็นศิษย์เอกของ สมภารวัดบ้านแก่ง เมืองพิษณุ

วิทยาชัยข่อยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

2

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

มวยไทยยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ยังคงใช้ในการศึก ประกอบกับการใช้อาวุธใช้ป้องกันมิจฉาชีพจากต่างชาติ ซึ่งอาวุธที่ใช้เริ่มมีการใช้อาวุธปืนไฟ และปืนใหญ่ แต่มวยไทยยังคงมีการแข่งขันชกเป็นเกมการแข่งขันในงานรื่นเริง

ในยุคสมัยรัชการที่ 5 ทรงโปรดปรานกีฬามวยไทย ทรงให้โอรสหัดมวยไทย บรรดาเจ้าเมืองต่าง ๆ ก็มีนักมวยในสังกัดของตนไว้แข่งขัน มวยไทยจึงแพร่หลายดังตามหัวเมือง ในขณะที่สำนักพระราชวังได้ตั้งกรมมหาดเล็กรักษาพระองค์ขึ้นอารักขาพระมหากษัตริย์และมวยไทยได้ฝึกสอนในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วิทยาชัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ประวัติมวยไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ยุคนี้เกิดการแข่งขันกันในสนามมวย มีกติกาการชก มีการสวมหมวก มีเวทีมวย เช่น เวทีสวนกุหลาบ เวทีหลวงเจ้าเพชรบุรี เวทีราชดำเนิน เวทีลุมพินี

ปัจจุบันการแข่งขันชกมวยได้กลายเป็นธุรกิจแผ่ขยายออกไป จนเป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศ ในขณะที่เยาวชนไทยเห็นภาพของการชกมวยไทยในลักษณะขาดออกจากสาระและคุณค่าที่แท้จริง จึงไม่ค่อยนิยมฝึกมวยไทย อย่างไรก็ตามมวยไทยได้รับการยอมรับจากสหพันธ์กีฬาสหประชาชาติ ทำให้ถือว่าเป็นกีฬาที่ใช้แข่งขันได้ กีฬามวยไทย จึงมีลักษณะมีเครื่องป้องกัน ทำให้ลดความรุนแรงลง ซึ่งต่างจากมวยไทยอาชีพ ในขณะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้เปิดการเรียนการสอนมวยไทย ระดับบัณฑิตศึกษา เปิดสอนศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขามวยไทยศึกษา ขึ้นเป็นแห่งแรก

วิทยาชัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

มิติต่าง ๆ ของมวยไทยปัจจุบัน

ปัจจุบันในการศึกษามวยไทย สามารถจำแนกได้หลายมิติ ได้แก่

- 1. มิติของมวยไทยโบราณ**

มิตินี้ศึกษาแนวคุณค่าสาระที่แท้จริงของแม่ไม้มวยไทย กลมมวย เพื่อความเจริญก้าวหน้า ปัญญา และอนุรักษ์ศิลปะแขนงนี้ไว้แก่รุ่นหลัง ๆ เช่น มวยไทยไชยรัตน์, มวยไทยโบราณสกลนคร, มวยอุดรดิตถ์, มวยโคราช ฯลฯ
- 2. มิติของมวยไทยอาชีพ**

มิตินี้ใช้ฝึกเพื่อประกอบด้วยการแข่งขันชกกันเพื่อผลแข่งขันทางธุรกิจ ซึ่งมีการชกแข่งขันโดยทั่วไป ในเวทีทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ

กรอบ 103 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา มิติต่าง ๆ ของมวยไทยปัจจุบัน

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

มิติต่าง ๆ ของมวยไทยปัจจุบัน

3. มิตีของกีฬา

มิตินี้เป็นกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีเครื่องป้องกันตัว เช่น แขนป้องกันศีรษะ มีสนับเข่าแข็ง ศอก เพื่อรักษาความปลอดภัยให้นักกีฬา มีการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ

4. มิตีของสุขภาพ

มิตินี้นำเอาท่ามวยไทยพื้นฐานมาประกอบเพลงเพื่อการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ใช้ออกกำลังกายกันแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ

สรุป มวยไทยมีหลายมิตีซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ในมิติต่าง ๆ ตามความสนใจ

กรอบ 104 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา กรอบสอบย่อย

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

เมื่อท่านได้ศึกษาในหน่วยที่ 1 ประวัติความเป็นมาของมวยไทย เข้าใจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เราขอให้ท่านได้สนุกกับการวัดผลการเรียนรู้ โดยการทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วย ซึ่งมีข้อแม้ว่า ท่านจะต้องทำแบบฝึกหัดนี้ให้ได้มากกว่า 80% ท่านจึงจะสามารถเลือกเรียนบทเรียนอื่น ๆ ได้ หากว่าท่านทำไม่ถึง 80% โปรแกรมจะทำการทบทวนเนื้อหาให้ท่าน ในหน่วยนี้อีกครั้ง โปรดเลือกสิ่งที่ท่านต้องการ

ทำแบบทดสอบย่อย**ทบทวนบทเรียนอีกครั้ง**

กรอบ 105 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา กรอบสอบย่อย

อติชาลียะวอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 1
จำนวน 9 ข้อ
จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

กรุณาคัดรูปใด ๆ หรือคลิกเมาส์

กรอบ 106 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา แบบทดสอบย่อย ข้อ 1

อติชาลียะวอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 1
คะแนน : 0

ข้อใดที่ถือว่าเป็นความสำคัญของมวยไทยในด้านวัฒนธรรมสำหรับเยาวชนไทย

ก

อาชีพ

ข

การป้องกันตัว

ค

การแข่งขันกีฬา

ง

การกล่อมเกลาทางสังคม

กรอบ 107 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา เสนอแบบทดสอบย่อย ข้อ 1

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 1

คะแนน : 0

ข้อใดที่ถือว่าเป็นความสำคัญของมวยไทยในด้านวัฒนธรรมสำหรับเยาวชนไทย

☒ ก

อาชีพ

☐ ข

การป้องกันตัว

☐ ค

การแข่งขันกีฬา

☐ ง

การกล่อมเกลาทางสังคม

กรอบ 108 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา แบบทดสอบย่อย ข้อ 2

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 2

คะแนน : 1

มวยไทยที่เรียกว่า "พันลำ" ตรงกับยุคใด

☐ ก

ธนบุรี

☐ ข

อยุธยา

☐ ค

สุโขทัย

☐ ง

น่านเจ้า

กรอบ 109 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 2

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 2

คะแนน : 1

มวยไทยที่เรียกว่า "พันล่ำ" ตรงกับยุคใด

ก

ธนบุรี

ข

อยุธยา

ค

สุโขทัย

ง

น่านเจ้า

กรอบ 110 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา แบบทดสอบย่อย ข้อ 3

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 3

คะแนน : 2

พระยาพิชัยดาบหัก ใช้มวยไทยภูชาติในสมัยใด

ก

ข

ค

ง

สมเด็จพระปิยะมหาราช

พระเจ้าตากสินมหาราช

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช

กรอบ 111 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 3

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 3

คะแนน : 2

พระยาพิชัยดาบหัก ใช้มวยไทยสู้ชาติในสมัยใด

ก

สมเด็จพระปิยะมหาราช

ข

พระเจ้าตากสินมหาราช

ค

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

ง

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช

กรอบ 112 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา แบบทดสอบย่อย ข้อ 4

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 4

คะแนน : 3

ผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดา" ของมวยไทย คือใคร

ก

นายจ้อย

ข

นายทองดี

ค

นายชนมดัม

ง

นายแอมระจำการ

กรอบ 113 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 4

วิทย์ล้ำขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 4

คะแนน : 3

ผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น "บิดา" ของมวยไทย คือใคร

ก

นายจ้อย

ข

นายทองดี

ค

นายชนมเต็ม

ง

นายแอประจําการ

กรอบ 114 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา แบบทดสอบย่อย ข้อ 5

วิทย์ล้ำขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 5

คะแนน : 4

มวยไทยที่มีการแข่งขัน โดยมีเครื่องป้องกันร่างกาย เป็นมวยไทยที่มีชื่อเรียกตรงกับข้อใด

ก

มวยไทยอาชีพ

ข

มวยไทยโบราณ

ค

มวยไทยสมัครเล่น

ง

มวยไทยคาดเชือก

กรอบ 115 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 5

วิทย์น้อยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 5

คะแนน : 4

มวยไทยที่มีการแข่งขัน โดยมีเครื่องป้องกันร่างกาย เป็นมวยไทยที่มีชื่อเรียกตรงกับข้อใด

ก

มวยไทยอาชีพ

ข

มวยไทยโบราณ

ค

มวยไทยสมัครเล่น

ง

มวยไทยคาดเชือก

กรอบ 116 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา แบบทดสอบย่อย ข้อ 6

วิทย์น้อยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 6

คะแนน : 5

ในยุคก่อนหน่วยราชการที่รับนักมวยเข้าทำราชการ ตรงกับ ข้อใด

ก

กรมนา

ข

กรมคลัง

ค

กรมเวียง

ง

กรมทนายเลือก

กรอบ 117 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 6

วิทย์น้อยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 6

คะแนน : 5

ในยุคก่อนหน่วยราชการที่รับนักมวยเข้าทำราชการ ตรงกับ ข้อใด

☒

ก

กรมนา

☐

ข

กรมคลัง

☐

ค

กรมเวียง

☐

ง

กรมทนายเลือก

กรอบ 118 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา แบบทดสอบย่อย ข้อ 7

วิทย์น้อยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 7

คะแนน : 6

มีการค้นพบจากหลักฐานว่า คนไทยมีการฝึกมวยไทย ตั้งแต่ยุคใด

☐

ก

ธนบุรี

☐

ข

สุโขทัย

☐

ค

อยุธยา

☐

ง

น่านเจ้า

กรอบ 119 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 7

อติชาลียบอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 7

คะแนน : 6

มีการค้นพบจากหลักฐานว่า คนไทยมีการฝึกมวยไทย ตั้งแต่ยุคใด

☒ ก

 ธนบุรี

☐ ข

 สุโขทัย

☐ ค

 อยุธยา

☐ ง

 น่านเจ้า

กรอบ 120 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา แบบทดสอบย่อย ข้อ 8

อติชาลียบอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 8

คะแนน : 7

ข้อใดคือความหมายของมวยไทย

☐ ก

 กิจกรรมการเคลื่อนไหวของอวัยวะมัด เท้า เข่า ศอก เพื่อแข่งขัน หรือการป้องกันตัว หรือเพื่อการออกกำลังกาย

☐ ข

 กีฬาของชาวยุโรปที่ใช้หมัด เท้า เข่า ศอก แข่งขันกัน ในงานรื่นเริงสมัยก่อน

☐ ค

 บุทธวิธีการต่อสู้ด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

☐ ง

 ถูกทุกข้อ

กรอบ 121 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 8

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 8

คะแนน : 7

ข้อใดคือความหมายของมวยไทย

☒

☐

☐

☐

ก กิจกรรมการเคลื่อนไหวของอวัยวะมัด เท้า เข่า ศอก เพื่อแข่งขัน หรือการป้องกันตัว หรือเพื่อการออกกำลังกาย

ข กีฬาของชายชาตรีไทยที่ใช้หมัด เท้า เข่า ศอก แข่งขันกัน ในงานที่นั้่งสมทบก่อน

ค ยุทธวิธีการต่อสู้ด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก

ง ถูกทุกข้อ

กรอบ 122 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา แบบทดสอบย่อย ข้อ 9

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 9

คะแนน : 8

พระมหากษัตริย์พระองค์ใดที่ยอมปลอมพระองค์ เพื่อมาชกมวยกับชาวบ้าน

☐

☐

☐

☐

ก พระเจ้าเสือ

ข พระยาพิชัยดาบหัก

ค พระนเรศวรมหาราช

ง พระเจ้าตากสินมหาราช

กรอบ 123 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา เจดีย์แบบทดสอบย่อย ข้อ 9

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 9

คะแนน : 8

พระมหากษัตริย์พระองค์ใดที่ยอมปลอมพระองค์ เพื่อมาชกมวยกับชาวบ้าน

ก

พระเจ้าเสือ

ข

พระยาพิชัยดาบหัก

ค

พระนเรศวรมหาราช

ง

พระเจ้าตากสินมหาราช

กรอบ 124 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา สรุปผลการทำแบบทดสอบย่อย

วิทย์น้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

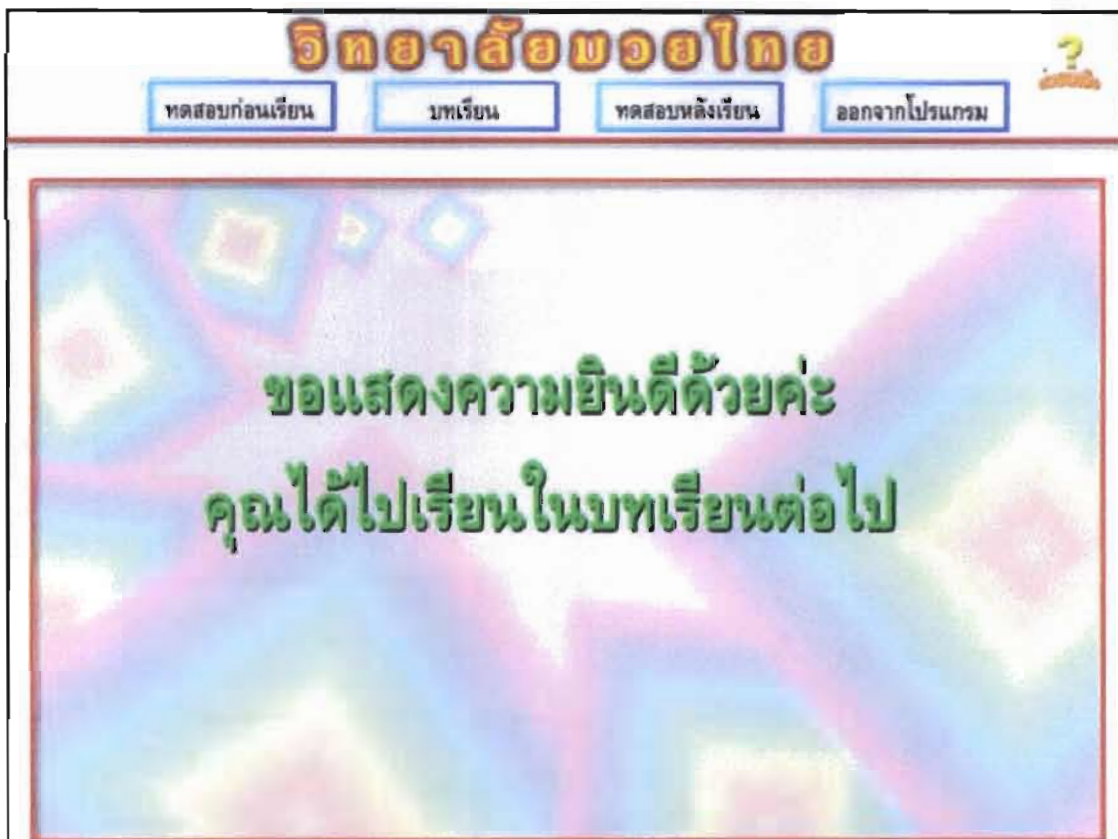
สรุปคะแนน

แบบฝึกหัดที่ 1

ประวัติความเป็นมาของมวยไทย

ถูก	9	ข้อ
ผิด	0	ข้อ
คิดเป็นร้อยละ	100	

กรอบ 125 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ 80%

กรอบ 126 บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา ทำแบบทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์ 80%

กรอบ 127 บทที่ 2 การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทย วัดภูประสงค์

จิตอาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

วัดภูประสงค์

- บอกความสำคัญของการร่ำร่ำ
และไหว้ครูมวยไทยได้ถูกต้อง
- บอกลักษณะท่าทางการร่ำร่ำ
มวยไทยได้ถูกต้อง
- บอกประโยชน์ของการร่ำร่ำ
และไหว้ครูมวยไทย ได้ถูกต้อง

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือคลิกมา

กรอบ 128 บทที่ 2 การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทย กรอบนำ

จิตอาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

บทที่ 2 การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทย

หน่วยนี้ประกอบด้วยหน่วยย่อยต่อไปนี้

- 1.1 การร่ำร่ำแม่ไม้มวยไทย
- 1.2 ขั้นตอนการไหว้ครูมวยไทย
- 1.3 การร่ำร่ำแม่ไม้มวยไทย ท่าแม่ไม้ม
- 1.4 การร่ำร่ำแม่ไม้มวยไทย ท่าลูกไม้
- 1.5 การรุกรับตอบโต้

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือคลิกมา

กรอบ 129 บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย กรอบนำ

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ให้ผู้เรียนปฏิบัติดังนี้

1. ทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน
2. ศึกษากรอบเนื้อหา ให้เข้าใจลึกซึ้งต่อเนื่องกันไป
3. ทำแบบฝึกหัดหลังเรียน จำนวน 7 ข้อ
4. ในกรณีที่ท่านไม่เข้าใจท่านสามารถย้อนกลับไปศึกษากรอบเนื้อหาอีกได้ จนกว่าจะได้คำตอบแล้ว จึงทำแบบฝึกหัด

กรุณาดูรูปใด ๆ หรือ คลิปมา

กรอบ 130 บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย รายการเลือก

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย

การร่ายรำมวยไทย ท่าไหว้ครู

การร่ายรำมวยไทย ท่าแม่ไม้ม

การร่ายรำมวยไทย ท่าลูกไม้

การร่ายรำมวยไทย ท่าแม่ไม้ม
รับการตอบโต้

✓

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

“การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย” เป็นพิธีกรรมอย่างหนึ่ง ที่บรรพบุรุษไทย แต่โบราณ ได้เริ่มคิดและก่อตั้งขึ้นมา จากหลักฐานความเชื่อดั้งเดิม ในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือเทพเจ้าที่สิงสถิต อยู่ทุกแห่งหนในโลก ซึ่งมองไม่เห็น ตัวตน แต่สามารถบันดาลให้มนุษย์ผู้ที่กระทำแต่ความดี ประสบความสำเร็จ และมีชัยชนะได้ อาทิ “จ้อย” เป็นศิษย์เรียนมวยไทยกับ “ครูเหม” ก่อนที่จ้อย จะขึ้นชกมวยทุกครั้ง ครูเหมจะสั่งให้จ้อยคุกเข่า กราบบนพื้น ดิน 3 ครั้ง แล้วครูเหมจะอัญเชิญ “พระแม่ธรณี” เทพเจ้า ผู้ปกป้อง พื้นแผ่นดิน เป็นเทพเจ้าแห่งความศักดิ์สิทธิ์แห่งโลก ให้ช่วย ปกป้อง ค้ำครอง จ้อยให้รอดพ้นจากภัยอันตรายและมีชัยชนะกลับมา ปรากฏว่า “จ้อย” มีชัยชนะ กลับมาทุกครั้ง ชกมวยไม่เคยแพ้ใครเลย ยังผลให้ “จ้อย” ได้รับตำแหน่งทหารราชวงศ์จักรี

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

คุณประโยชน์ที่ได้รับจาก “การไหว้ครูมวยไทย”

ปัจจุบัน “การไหว้ครูมวยไทย” ก่อนที่จะทำการชกมวยบนเวที ซึ่งใช้ เวลาไม่เกิน 3 นาที กำลังจะถูกกลืนหรือยกเลิกไป ถึงแม้ในบางครั้ง บางเวที ที่ยังมีนักมวยปฏิบัติตามอยู่ แต่ก็ดูเหมือนว่าทำไปอย่างเสียไม่ได้ เพียงเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเองบ้างเล็กน้อย พอให้เห็นเป็นพิธี ปฏิบัติอย่างไรความหมาย ไม่มีระบบลำดับขั้นตอน ที่เป็นเอกลักษณ์ อย่างแท้จริง

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ลำดับขั้นตอนและลักษณะท่าทาง "ไหว้ครูมวยไทย" ทำพรหมสี่หน้ายืน นอกจากจะง่ายต่อการปฏิบัติอย่างมีระบบเหมาะสมกับทุกเพศ ทุกวัยแล้ว ยังมีสื่อความหมายให้เห็นคุณค่าด้านวัฒนธรรม บทชนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของไทย มีคุณประโยชน์มากมายทางด้านจิตใจ ของนักมวยและผู้ชม ดังข้อสรุปต่อไปนี้

1. ปลุกฝังนิสัยของผู้ฝึกให้รู้จัก รัก เคารพครู อาจารย์ บิดามารดา ผู้ให้กำเนิดมวยไทย
2. ปลุกจิตสำนึก ให้ซึมซับในคุณค่าของศิลปะมวยไทย เกิดความรักและหวงแหนที่จะอนุรักษ์ให้คงมีไว้สืบไป
3. เป็นกิจกรรมเผยแพร่เอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรมไทยได้อย่าง สง่างาม และมีศักดิ์ศรี

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ขั้นตอนการร่ายรำทำไหว้ครู และร่ายรำมวยไทย

การไหว้ครูจะแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

1. ตอน ทำพรหมนั่ง
2. ตอน ทำพรหมยืน

1. ทำพนม
 - 1.1 ครอบครุมวยไทย ด้วยการสวมมงคล
 - 1.2 นั่งท่าหีบเปิดเท้าขวาทับเท้าซ้าย พนมมือขึ้นไว้ที่ระดับอก
 - 1.3 กราบลงพื้น 3 ครั้ง วาดมือออกกอบพระแม่ธรณีเข้าอก
 - 1.4 โนมัด้ามก้างหน้าถวายบังคม

กรอบ 135 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

การรำจำท่าไหว้ครู

ขั้นตอน

ศิษย์ฝากตัวกับครู โดยที่ศิษย์จะถือสายมงคล ลูกเข้มอบ สายมงคลให้ครู และกราบ (ไม่แบมือ) จากนั้นครูจะสวมสายมงคล ให้กับศิษย์

กรอบ 136 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

การรำจำท่าไหว้ครู ท่าพนม

ขั้นตอน

คุกเข่าตัวตรง พนมมือเสมอนำอก ทำจิตใจให้สงบ ภาวนาคาถา เพื่อรำลึกถึงคุณครูบาอาจารย์ บิดามารดา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ กราบลงพื้น 3 ครั้ง

จิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

การรำยรำทำไหว้ครู ท่าเทพพนม

ขั้นตอน

โน้มตัวลงไปด้านหน้าพร้อมกับเหยียดแขนทั้งสองไปด้านหลัง โดยการลอดผ่าน รักแร้ให้เลย
ไปด้านหลังเป็นท่ากอบพระแม่ธรณี ตามองตรงไปด้านหน้า จากนั้นท่าท่า ถวายบังคม
ปฏิบัติดังนี้ 3 รอบ

จิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

2. ท่าปฐม

2.1 ตั้งเข่าขวานั่งด้วยส้นเท้าซ้ายอยู่ในท่าจรดมวย

3. ท่าพรหม

3.1 โล้ตัวมาข้างหน้าควงหมัด 3 รอบ

3.2 รำยรำท่าสวดสร้อยมาลา ในลักษณะมือซ้ายชักไปด้านหลัง

3.3 โล้ตัวมาข้างหน้า มือซ้ายสวดขึ้นเหนือแขนขวา

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

การรำยาทำไหว้ครู ท่าปฐม ท่าพรหม ท่าสวดสร้อยมาลา

ขั้นตอน

ตั้งเข่าขวานั่งด้วยสันเท้าซ้ายอยู่ในท่าจรดมวย ไล้ตัวมาข้างหน้า ควงหมัด 3 รอบ
รำยาทำสวดสร้อยมาลา ในลักษณะมือซ้ายชักไป ด้านหลัง ไล้ตัวมาข้างหน้า
มือซ้ายสวดขึ้นเหนือแขนขวา

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

4. ทำยืน

4.1 เตะเท้าซ้ายอย่างสามชুম เตะเท้าขวาพร้อมหมุนไปทิศเบื้องขวา ไหว้ทิศเบื้องขวา
รำยาทำท่ากบุงรำแพน

4.2 เตะเท้าซ้ายอย่างสามชুম เตะเท้าขวาอย่างสามชুম เตะเท้าซ้าย หมุนทิศเบื้องซ้าย
ไหว้ทิศเบื้องซ้ายรำยาทำท่งส์เหิร

4.3 เตะเท้าขวาอย่างสามชুম เตะเท้าซ้ายอย่างสามชুম เตะเท้าขวา พร้อมหมุนไป ทิศเบื้องหลัง
ผ่านขวามือ ไหว้ทิศเบื้องหลัง ทำท่าพระราม แผลงศรครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 โดยไหว้ ครั้งที่ 3
โดยก้าวเท้าซ้ายไปอย่างสามชুম ก้าวเท้าขวาอย่างสามชুম ยกเท้าซ้ายกระเทกลงสู่พื้นด้านขวา
ด้านซ้าย และตรงกลาง (ตัดไม้ข่มนาม)

4.4 ยกเท้าซ้ายอย่างสูงถอยหลังสลับเท้าขวาจนถึงมุมเท้าชิดไหว้ เสร็จการไหว้ครู

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

การรำรำและไหว้ครู คือ การรำรำถึงคุณบิดามารดา ครูบาอาจารย์ ที่ช่วยประสิทธิ์ ประสาทวิชาให้กับตน และรำรำถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยปกป้อง รักษาคุ้มครอง ให้พ้นจากภัยอันตราย ส่วนการรำรำ เป็นการแสดงถึงความซื่อสัตย์ไม่เกรง กลัวคู่ต่อสู้ และยังเป็นการอบอุ่นร่างกาย ยืดเส้นยืดสายไปในตัว และยังได้ดูชั้นเชิงคู่ต่อสู้ ดูสถานที่ในการหลบหลีก เมื่อขณะเข้าโรมรันพันธุกับศัตรู

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

การรำรำทำไหว้ครู แบบทำยืน ไหว้ทิศเบื้องขวา

ขั้นตอน

ยืนขึ้นอย่างสามชুম หมุนไปทิศเบื้องขวา ไหว้ทิศเบื้องขวา รำรำ ทำนบกยงรำแพน ปฏิบัติตามนี้ 3 ครั้ง

กรอบ 143 บทที่ 2 การรำยาและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัอยบอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

การรำยาทำไหว้ครู แบบทำยืน ไหว้ทิศเบื้องซ้าย

ขั้นตอน

ยืนขึ้นอย่างสามชুম หมุนไปทิศเบื้องซ้าย ไหว้ทิศเบื้องซ้าย รำยา ทำทงมเหิร ปฏิบัติตามนี้ 3 ครั้ง

กรอบ 144 บทที่ 2 การรำยาและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัอยบอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

การรำยาทำไหว้ครู แบบทำยืน ไหว้ทิศเบื้องหลัง และทิศหน้า

ขั้นตอน

ยืนขึ้นอย่างสามชুম หมุนไปทางขวาจนไปถึงด้านหลัง ไหว้ทิศเบื้องหลัง พยักหน้า 3 ครั้ง ทำท่าดูดีสกร รำยาทำพยัคฆ์ด้อมกวาง หมุนไปทางขวา ก้าวเท้าชิดไหว้ทิศเบื้องหน้า

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักษาแหวกกรัง

ชวาขัดทอก

อิเหนาแทงกริช

ยอดเขาพระสุเมรุ

ดาเงรดำฝัก

มอญอุยหลัก

ปักลูกทอย

จระเข้ฟาดหาง

หักวงไอยรา

นาตาบิดทาง

วิรุฬหกกลับ

ดับชวลา

ขุนยักษ์จับลิง

หักคอเอราวัณ

การรำจำมวยไทย ท่าสลับฟันปลา

ฝ่ายรุก เดินเข้ามาชกด้วยหมัดซ้ายตรงไปที่ใบหน้าฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ ใช้มือซ้ายปิดหมัดฝ่ายรุกที่ข้อมือ และมือขวากระแทกที่หัวไหล่ด้านนอกของฝ่ายรุก

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักษาแหวกกรัง

ชวาขัดทอก

อิเหนาแทงกริช

ยอดเขาพระสุเมรุ

ดาเงรดำฝัก

มอญอุยหลัก

ปักลูกทอย

จระเข้ฟาดหาง

หักวงไอยรา

นาตาบิดทาง

วิรุฬหกกลับ

ดับชวลา

ขุนยักษ์จับลิง

หักคอเอราวัณ

การรำจำมวยไทย ท่าปักษาแหวกกรัง

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าชกด้วยหมัดขวาตรงสู่ใบหน้า มือซ้ายตั้งมั่นพร้อม ที่จะชกหมัด

ฝ่ายรับ ก้าวเท้าขวาพยางค์เดียวด้านขวาสิบเท้าเข้าวางในพื้นน้ำหน้าด้วยบนเท้าขวา

ใช้แขนซ้ายปิดหมัดให้พ้นใบหน้า หมัดขวาตรงชกสวนสู่ใบหน้า ฝ่ายรุกทันที

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักขาทวนกริช

ขวาขัดทอก

อิเหนาแทงกริช

ยอดเขาพระสุเมรุ

ดาเกรด้าฝัก

มอญยันหลัก

ปักลูกทอย

กระเซ้าัดหาง

หักวงไอยรา

บาดาบิดหาง

วิรุฬหกกลับ

ดับชวลา

ขุนอักษะจับลิง

หักคอเราวัณ

การรำมวยไทย ท่าขวาขัดทอก

ฝ่ายรุก เดินมวยชกด้วยหมัดซ้ายตรงไปบริเวณหน้าของฝ่ายรับ มือขวา ตั้งมั่น
ฝ่ายรับ รับก้าวเท้าขวาเฉียงออกวงนอกทั้งน้ำหนักตัวลงบนเท้าขวา โดยถลันเข้าหาตัว
คู่ต่อสู้ แขนซ้ายยกขึ้นปิดหมัดฝ่ายรุกให้เบนออกพ้นตัว แขนขวางอเป็นศอก
กระแทกเข้าชายโครงฝ่ายรุก

กรอบ 148 บทที่ 2 การรำมวยและไหว้ครูมวยไทย

อิตยาสัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักขาทวนกริช

ขวาขัดทอก

อิเหนาแทงกริช

ยอดเขาพระสุเมรุ

ดาเกรด้าฝัก

มอญยันหลัก

ปักลูกทอย

กระเซ้าัดหาง

หักวงไอยรา

บาดาบิดหาง

วิรุฬหกกลับ

ดับชวลา

ขุนอักษะจับลิง

หักคอเราวัณ

การรำมวยไทย ท่าอิเหนาแทงกริช

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าชกด้วยหมัดขวาตรงไปที่บริเวณหน้าฝ่ายรับ มือซ้ายตั้งมั่น
ฝ่ายรับ รับก้าวเท้าขวาแทงเข้าวงใน ทั้งน้ำหนักลงบนเท้าขวา ยกแขน ซ้ายขึ้นปิดหมัด
ให้พ้นตัว มือขวางอศอกชนานกับพื้น เพื่อส่งศอกกระแทกชายโครง
ของฝ่ายรุก

วิทยาลัยมอไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- สลับฟันปลา
- ปักขาทกวงร้ง
- ชวชัดทอก
- อิเทนาเทงกริช
- ยอเตชวพระสุเมรุ
- ตาเถรค้ำฝัก
- มอญอ้นหลัก
- ปักลูกทอย

- จระเข้ฟาดหาง
- ทักวงอโยธา
- นาคาบิตทาง
- วิรุฬหกกลับ
- ดัมชวลา
- ชุนยักยจับลิง
- หักคอเอราวัณ

การรำยรำมวยไทย ท่ายอเตชวพระสุเมรุ

ฝ่ายรุก เดินมวยชกด้วยหมัดซ้ายตรงเข้าบริเวณหน้าฝ่ายรับ มือขวา ดึงมัน
ฝ่ายรับ รับก้มศีรษะให้หมัดผ่านศีรษะไปพร้อมกับสืบท้าวไปข้างหน้าเล็กน้อย
ให้ได้จังหวะหมัดแล้วชกหมัดซ้ายเข้าสู่ปลายคางฝ่ายรุกทันที

วิทยาลัยมอไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- สลับฟันปลา
- ปักขาทกวงร้ง
- ชวชัดทอก
- อิเทนาเทงกริช
- ยอเตชวพระสุเมรุ
- ตาเถรค้ำฝัก
- มอญอ้นหลัก
- ปักลูกทอย

- จระเข้ฟาดหาง
- ทักวงอโยธา
- นาคาบิตทาง
- วิรุฬหกกลับ
- ดัมชวลา
- ชุนยักยจับลิง
- หักคอเอราวัณ

การรำยรำมวยไทย ท่าตาเถรค้ำฝัก

ฝ่ายรุก เดินมวยชกด้วยหมัดซ้ายตรงเข้าบริเวณหน้าฝ่ายรับ มือขวา ดึงมัน
ฝ่ายรับ รับสืบท้าวไปข้างหน้าเข้าวงในของฝ่ายรุกทั้งน้ำหนักตัว ลงบนเท้าซ้าย
พร้อมกับงอแขนขวาขึ้นตรงหน้าปิดกระแทกขึ้น ให้หมัดฝ่ายรุก
พ้นศีรษะไป มือซ้ายชกหมัดเข้าสู่ปลายคางของฝ่ายรุก

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักขาทะวงรี

ชวาชัดทอก

อิเทนาทะงกริช

ยอเตเชาพระสุเมรุ

ตาเถรดำฝัก

มอญยันหลัก

ปักลูกทอย

จระเข้ฟาดหาง

หักวงไอยรา

นาตาบิตทาง

วิรุฬหกกลับ

ดับชวลา

ขุนยักยักจับลิง

หักคอเอราวัณ

การรำยรำมวยไทย ท่ามอญยันหลัก

ฝ่ายรุก เดินมวยชกด้วยหมัดขวาตรงเข้าบริเวณหน้าฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ รับยกแขนทั้งสองข้างขึ้นป้องกันหน้าพร้อมกับยกเท้าขวาขึ้นตีบ ที่ยอดดอก

หรือท้องของฝ่ายรุก ให้กระเด็นไป

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักขาทะวงรี

ชวาชัดทอก

อิเทนาทะงกริช

ยอเตเชาพระสุเมรุ

ตาเถรดำฝัก

มอญยันหลัก

ปักลูกทอย

จระเข้ฟาดหาง

หักวงไอยรา

นาตาบิตทาง

วิรุฬหกกลับ

ดับชวลา

ขุนยักยักจับลิง

หักคอเอราวัณ

การรำยรำมวยไทย ท่าปักลูกทอย

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าเตะเหวี่ยงด้วยเท้าขวาหมายศีรษะฝ่ายรับ ตั้งมือทั้งสองให้มั่น

ฝ่ายรับ รับสับเท้าขวาเข้าหาครึ่งก้าวพร้อมกับหมุนตัวเอาเท้าขวางเป็น แขน หันหน้าเข้าหา

ทิศทางที่เท้าเตะมา ยกศอกขวาขึ้นตั้งรับระดับหน้าแข้ง มือซ้ายตั้งกราด

ปิดระดับต้นคอให้มั่น เพื่อป้องกันพลาดถูกใบหน้า

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักช่าแหวกธง

ชวาชัดทอก

อิเหนาแทงกริช

ยอดเขาพระสุเมรุ

ดาเงรดำฝัก

มอญยันหลัก

ปักลูกทอย

จระเข้ฟาดหาง

หักวงไอยรา

นาคาบิดหาง

วีรุฬหกกลับ

ดับชวาลา

ชุนยักยจับลิง

หักคอเอราวัณ

การรำยรำมวยไทย ท่าจระเข้ฟาดหาง

ฝ่ายรุก เดินมวยชกด้วยหมัดขวาตรงสุดแรง จนตัวถลันไปข้างหน้า เสียหลัก

ฝ่ายรับ ก้าวเท้าซ้ายแย่งออกวางนอกเลี้ยวตัวให้หมัดผ่านทางไหล่ขวา ระยะ 1 คืบ

แล้วใช้เท้าซ้ายเป็นหลักหมุนให้สันเท้ากระแทกที่ใดตรงส่วนหลัง

กรอบ 154 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักช่าแหวกธง

ชวาชัดทอก

อิเหนาแทงกริช

ยอดเขาพระสุเมรุ

ดาเงรดำฝัก

มอญยันหลัก

ปักลูกทอย

จระเข้ฟาดหาง

หักวงไอยรา

นาคาบิดหาง

วีรุฬหกกลับ

ดับชวาลา

ชุนยักยจับลิง

หักคอเอราวัณ

การรำยรำมวยไทย ท่าหักวงไอยรา

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าหาพร้อมกับยกเท้าเตะกราดบริเวณชายโครง มือทั้งสองตั้งมั่น

ฝ่ายรับ ก้าวเท้าซ้ายเข้าหาฝ่ายรุกในระยะเกือบชิดตัวอย่างรวดเร็ว หันหน้าเข้าหาทิศทางที่

ฝ่ายรุกเตะมา กระแทกศอกขวาสู่บริเวณโคนขาฝ่ายรุกพร้อมกับแขนซ้ายโอบจับตรงบริเวณน่อง

ยกขาให้สูงเพื่อให้ เสียหลัก ป้องกันฝ่ายรุกใช้ศอกตองศีรษะ

วิทยาสัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน
บทเรียน
ทดสอบหลังเรียน
ออกจากโปรแกรม

- สลับฟันปลา
- ปักยาแหวกกรัง
- ชวาขัดทอก
- อิเหนาแทงกริช
- ยอดเขาพระสุเมรุ
- ดาเงรดำฝัก
- มอญยันหลัก
- ปักลูกทอย

- จระเข้ฟาดหาง
- หักงวงไอยรา
- บาดาบิดทาง
- วิรุฬหกกลับ
- ดับชวาลา
- ขุนยักษ์จับลิง
- หักคอเอราวัณ

การรำรำมวยไทย ท่านาคาบิตทาง

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าหาพร้อมทั้งเตะเหวี่ยงด้วยเท้าขวาสู่ใบหน้าฝ่ายรับ มือทั้งสองตั้งรับ
 ฝ่ายรับ รับพลิกตัวหันหน้าไปทางเท้าที่กำลังเตะมา น้ำหนักตัวทิ้งบน เท้าซ้ายเท้าขวา อยู่ในหลัก
 ขันมวยแบบสิงห์บาตร มือขวาดึงฝ่ามือปะทะปลายเท้า มือซ้ายแบบพราาย เตะปบสั้นเท้า แล้วมือที่
 จับปลายเท้าพลิก มีดออกมือซ้ายจับเส้นเท้าดึงเข้าหาตัวพร้อมกับใช้เข้ากระแทก

วิทยาสัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน
บทเรียน
ทดสอบหลังเรียน
ออกจากโปรแกรม

- สลับฟันปลา
- ปักยาแหวกกรัง
- ชวาขัดทอก
- อิเหนาแทงกริช
- ยอดเขาพระสุเมรุ
- ดาเงรดำฝัก
- มอญยันหลัก
- ปักลูกทอย

- จระเข้ฟาดหาง
- หักงวงไอยรา
- บาดาบิดทาง
- วิรุฬหกกลับ
- ดับชวาลา
- ขุนยักษ์จับลิง
- หักคอเอราวัณ

การรำรำมวยไทย ท่าวิรุฬหกกลับ

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าหาพร้อมทั้งยกเท้าซ้ายเตะกระดก ตรงบริเวณชายโครง
 ฝ่ายรับ รับพลิกตัวเตะแยงหันหน้าสู่ทิศทางที่เท้าเตะมา ใช้เท้าขวา เป็นหลักยืนให้มั่น
 ยกเท้าซ้ายกระแทกด้วยสันเท้าที่ต้นขาให้สะท้อนกลับไป มือทั้งสองตั้งให้มั่น
 เพื่อป้องกัน ปลายถูกชายโครง

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักขาทรงกรัง

ชวาชัดทอก

อิเหนาแทงกริช

ยอดเขาพระสุเมรุ

ดากรด้าฝัก

มอญยันหลัก

ปักลูกทอย

จระเข้ฟาดหาง

หักวงไอยรา

บาดาบิดทาง

วิรุฬหกกลับ

ดับชวลา

ขุนยักษ์จับลิง

หักคอเอราวัณ

การรำจำมวยไทย ท่าดับชวลา

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าชกหมัดขวาตรงไปที่ใบหน้าฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ ก้าวเท้าขวาแทนเฉียงออกวงนอก ให้ได้ระดับหมัดตรงถึง หน้าหนักด้วยบนเท้าซ้าย

ใช้แขนซ้ายปิดแล้วกดแขนขวาของฝ่ายรุกให้เบนและ ต่ำ รีมชกด้วยหมัดขวาตรงที่บริเวณใบหน้า ให้เป็นจังหวะเดียวกับมือซ้าย ที่กดลงนั้นอย่างรวดเร็ว

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สลับฟันปลา

ปักขาทรงกรัง

ชวาชัดทอก

อิเหนาแทงกริช

ยอดเขาพระสุเมรุ

ดากรด้าฝัก

มอญยันหลัก

ปักลูกทอย

จระเข้ฟาดหาง

หักวงไอยรา

บาดาบิดทาง

วิรุฬหกกลับ

ดับชวลา

ขุนยักษ์จับลิง

หักคอเอราวัณ

การรำจำมวยไทย ท่าขุนยักษ์จับลิง

ฝ่ายรุก เดินมวยชกด้วยหมัดซ้ายตรงเข้าบริเวณหน้าฝ่ายรับ พร้อมกับเตะเข้าขาตรงบริเวณเข่า โคร่งของฝ่ายรับ ตามด้วยหมัดขวาอย่างรวดเร็ว

ฝ่ายรับ รีมก้าวเท้าซ้ายสับเข้าหาตัว ยกแขนทั้งสองข้างปิดการเตะที่ แขนงขวาของฝ่ายรุก พร้อมกับยกแขนซ้ายป้องกันหมัดตรงขวาของฝ่ายรุก

กรอบ 159 บทที่ 2 การร่ำจําและไหว้ครูมวยไทย

วิชาสืบทอดไทย

ทดสอบก่อนเรียน
บทเรียน
ทดสอบหลังเรียน
ออกจากโปรแกรม

- สลับฟลิปปลา
- ปักชำแหวกรัง
- ชวาขัดทอก
- อิเหนาแทงกริช
- ยอดเขาพระสุเมรุ
- ดาเกลด้าไฟก
- มอญอุบหลัก
- ปักลูกทอย

- จระเข้ฟาดหาง
- หักวงโยธรา
- นาดาบิตทาง
- วิรุฬหกกลับ
- ดับชวาลา
- ขุนยักษ์จับลิง
- หักคอเอราวัณ

การรำยรำมวยไทย ท่าหักคอเอราวัณ

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าหา ขาช้ายอยู่หน้า งอขาขวาและหิ้งน้ำหนักตัวบนเท้าซ้าย พร้อมกับชกหมัดขวาตรงบริเวณหน้าของฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ ถ้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า ใช้หมัดทั้งสองจับที่ต้นคอฝ่ายรุก จากนั้นกระแทกเข้าขวา ไปที่ยอดคอของฝ่ายรุก

กรอบ 160 บทที่ 2 การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลั้ยบอไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

เอราวัณเสงา
บาทรูปพักตร์
ขุนยักษ์พาเนา
พระรามนำพร
โกรธฮามทวย
กวางเหลียวหลัง
บาดมุดบาดาล
ทณูมานกวางแหวน
ทศกัณฐ์แค้นดิน
ญวนทองแดง

ทะแยดำเสา
ทรงสัปปะกัก
ลักพวงมาลัย
เกรกวาดลาน
ผ่านลูกบวบ
ญานับดยา
พระรามเดินดง
ทณูมานเหยียบลังกา
สีลากระบะ
นกคุ้มเขารัง
เตะกองจักร

การรำรำมว้ยไทย ท่าเอราวัณเสงา

ฝ่ายรุก ชกหมัดซ้ายตรง ไปยังหน้าฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ เอี้ยวตัวหลบหมัดซ้ายไปทางซ้าย ใช้หมัดขวาปิดหมัดซ้ายของฝ่ายรุก

พร้อมกับชกหมัดซ้ายเข้าที่คางของฝ่ายรุกอย่างรวดเร็ว

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสงา
- บาทาลูกแพกตร
- ชุนยักษ์พานาง
- พระรามบัวสร
- ไกรสรชามหอย
- กวางเหลียวหลัง
- เนตรมุดบาดาล
- ทพุมานกวายแหวน
- ทริภูมิวนเนนดิน
- ญวนทอดเท

- ทะแยคำเสา
- ทงสปีกหัก
- ลักพวงมาลัย
- เกรกวาดลาน
- ผ่านลูกขว
- ญามืดยา
- พระรามเดินดง
- ทพุมานเหยียบลึงกา
- สีลากระท
- นกคุ้มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ท่าบาทาลูกแพกตร

ฝ่ายรุก เดินมวยจะเข้าชกฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ รื่นยกขาขวาและตีไปที่หน้าของฝ่ายรุกอย่างรวดเร็ว

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสงา
- บาทาลูกแพกตร
- ชุนยักษ์พานาง
- พระรามบัวสร
- ไกรสรชามหอย
- กวางเหลียวหลัง
- เนตรมุดบาดาล
- ทพุมานกวายแหวน
- ทริภูมิวนเนนดิน
- ญวนทอดเท

- ทะแยคำเสา
- ทงสปีกหัก
- ลักพวงมาลัย
- เกรกวาดลาน
- ผ่านลูกขว
- ญามืดยา
- พระรามเดินดง
- ทพุมานเหยียบลึงกา
- สีลากระท
- นกคุ้มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ท่าชุนยักษ์พานาง

ฝ่ายรุก เดินมวยชกด้วยหมัดซ้ายตรงเข้าบริเวณหน้าฝ่ายรับ มือขวา ดึงมัน

ฝ่ายรับ ก้าวเท้าซ้ายเฉียงทางซ้ายออกวงนอกหลบหมัดที่ชกมา แล้วก้าวเท้าขวาประชิดตัว

มือขวาโอบลำตัวฝ่ายรุก จับทุ่มด้วยสะโพก

อุทยานมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสอง
- บาทาลูกพิกตร
- ขุนยักษพาเนา
- พระรามนาวตร
- ไกรสรข้ามห้วย
- กวางเทสิยวหลัง
- บาดมุดบาดาล
- ทณูมานกวางแหวน
- ทริภุมวันเนนดิน
- ญวนทอตเท

- ทะแยคำเสา
- ทงสปีกหัก
- ลักพวงมลัย
- เกรกวาดลาบ
- ฝานลูกขวบ
- ญายิบตยา
- พระรามเดินดง
- ทณูมานเทสิยบลังกา
- ศิลากระตบ
- นกคุ้มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำรำมวยไทย ท่าพระรามนาวตร

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าประชิดตัว ยกศอกคู่หรือศอกเดี่ยวขึ้นกระแทกลงหมายแสกหน้าหรือกระหม่อมฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ งอเข่าก้มหัวลงเล็กน้อยเพื่อชะลอแรงกระแทก ยกแขนซ้ายขึ้นปกหน้าปะทะศอกที่กระแทกลงมา พร้อมกับชักสวนออกไปด้วยหมัดขวา

อุทยานมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสอง
- บาทาลูกพิกตร
- ขุนยักษพาเนา
- พระรามนาวตร
- ไกรสรข้ามห้วย
- กวางเทสิยวหลัง
- บาดมุดบาดาล
- ทณูมานกวางแหวน
- ทริภุมวันเนนดิน
- ญวนทอตเท

- ทะแยคำเสา
- ทงสปีกหัก
- ลักพวงมลัย
- เกรกวาดลาบ
- ฝานลูกขวบ
- ญายิบตยา
- พระรามเดินดง
- ทณูมานเทสิยบลังกา
- ศิลากระตบ
- นกคุ้มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำรำมวยไทย ท่าไกรสรข้ามห้วย

ฝ่ายรุก เดินมวยชกด้วยหมัดซ้ายตรงเข้าบริเวณหน้าฝ่ายรับ มือขวา ตั้งมั่น

ฝ่ายรับ รับก้มศีรษะให้หมัดผ่านศีรษะไปพร้อมกับสับเท้าขวา ไปข้างหน้าเล็กน้อยให้ได้จังหวะหมัดแล้วชกหมัดซ้ายเข้าสู่ปลายคางฝ่ายรุกทันที

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสงา
- บาทาลูปพัคตร
- ขุนยักษ์พานาง
- พระรามบัวสร
- ไกรสรข้ามห้วย
- กวางเหลียวหลัง
- นาถมุดบาดาล
- ทณูมานกวางแหวน
- ทริภุมวันแผ่นดิน
- ญวนทอแด

- ทะแยด้าเสา
- ทงส์ปิกทัก
- ลักพวงมาลัย
- เกรกวาดลาบ
- ผ่านลูกขวบ
- กุกีบดชา
- พระรามเดิบตง
- ทณูมานเทยิบลังกา
- ลีลากระบ
- นกคุ่มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ทำกวางเหลียวหลัง

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าหามือทั้งสองข้างตั้งมั่น
ฝ่ายรับ พุ่งตัวเข้าตีด้วยเท้าซ้ายจนฝ่ายรุกเอียงเสียหลักแล้วลดราที่ตี
ลงไปข้างหน้าขึ้นเป็นหลัก พลิกตัวตามเตะด้วยสันเท้าที่ยอดอก หรือปลายคาง

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสงา
- บาทาลูปพัคตร
- ขุนยักษ์พานาง
- พระรามบัวสร
- ไกรสรข้ามห้วย
- กวางเหลียวหลัง
- นาถมุดบาดาล
- ทณูมานกวางแหวน
- ทริภุมวันแผ่นดิน
- ญวนทอแด

- ทะแยด้าเสา
- ทงส์ปิกทัก
- ลักพวงมาลัย
- เกรกวาดลาบ
- ผ่านลูกขวบ
- กุกีบดชา
- พระรามเดิบตง
- ทณูมานเทยิบลังกา
- ลีลากระบ
- นกคุ่มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ทำนาถมุดบาดาล

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าเตะด้วยเท้าขวาหมายชอกคอฝ่ายรับ มือทั้งสอง ตั้งมั่น
ฝ่ายรับ สืบเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ได้ระยะดีพร้อมยกย่อตัวลงให้เท้าของ
ฝ่ายรุกผ่านศีรษะไป ยกเท้าขวาตีไปที่ขาอ่อนบนเท้าซ้ายที่ยืนเป็นหลัก ของฝ่ายรุก
ให้หงายหลังล้มไป

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสงา
- บาทาลูปพัคตร
- ซุนยิกษ์พาบาง
- พระรามนาวศร
- ไกรสรข้ามห้วย
- กวางเทสิยวหลัง
- บาทมุดบาตาส
- ทญูมานกวางยแหวน
- ทิริญม้วยแผ่นดิน
- ญูวนทอตต

- ทะแยคำเสา
- ทงส่ปิกทัก
- สั๊กพวงมาลัย
- เกรกวาดลาม
- ผ่านลูกขวบ
- กุกีบดยา
- พระรามเดินดง
- ทญูมานเทฮือบลังกา
- ศิลากระทบ
- นกคุ่มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ท่าหนุมานถวายเป็น

ฝ่ายรุก เดินมวยชกหมัดขวาตรงเข้าที่หน้าฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ ก้าวเท้าขวามาต้านข้าง พร้อมกับใช้หมัดซ้ายปัดหมัดขวาของฝ่ายรับ ย่อตัวลง

หลบหมัดตรงฝ่ายรุก สวนกลับด้วยหมัดทั้งสอง

เสียเข้าที่คางของฝ่ายรุก

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสงา
- บาทาลูปพัคตร
- ซุนยิกษ์พาบาง
- พระรามนาวศร
- ไกรสรข้ามห้วย
- กวางเทสิยวหลัง
- บาทมุดบาตาส
- ทญูมานกวางยแหวน
- ทิริญม้วยแผ่นดิน
- ญูวนทอตต

- ทะแยคำเสา
- ทงส่ปิกทัก
- สั๊กพวงมาลัย
- เกรกวาดลาม
- ผ่านลูกขวบ
- กุกีบดยา
- พระรามเดินดง
- ทญูมานเทฮือบลังกา
- ศิลากระทบ
- นกคุ่มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ท่าทิริญม้วยแผ่นดิน

ฝ่ายรุก เหยียดขาขวาหมายชกคอบฝ่ายรับ มือทั้งสองตั้งมั่น

ฝ่ายรับ เท้าขวาประชิดเข้าหาเท้าที่เตะมา พลิกตัวเสกขวาปิดกันเท้าที่เตะมา

พร้อมกับ หมุนตัวกลับ หลังหันทางซ้ายฟาดศอกหลังเข้า

สู่ใบหน้าฝ่ายรุก

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสอง
- บาภาลูปพิกตร
- ชุนยักขพามาง
- พระรามนาวศร
- ไทรสรชามทวย
- กวางเกลียวหลัง
- เบตมุดบาดาล
- ทพุมานกวายแหวน
- ทริภูมิวนแสนดิน
- ญวนทอตเท

- ทะแยคำเสา
- ทงสปีกัก
- ลักพวงมลัย
- เกรกวาดลาม
- ผ่านลูกบวบ
- กุกีบดยา
- พระรามเดินดง
- ทพุมานเทอือบลังกา
- สีลากระทบ
- นกคุ่มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ท่าญวนทอตเท

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าฉับด้วยเท้าขวาไปที่หน้าท้องฝ่ายรับ มือทั้งสอง ตั้งมั่น
ฝ่ายรับ ก้าวเท้าขวาแทงเฉียงออกวงนอก ใช้แขนขวาปิดขาเขนแรงฉับแล้วใช้เท้าขวา
เป็นหลัก พลิกตัวเตะสวนขึ้นด้วยเท้าซ้ายเข้าที่พับในของคู่ต่อสู้ทันที

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสอง
- บาภาลูปพิกตร
- ชุนยักขพามาง
- พระรามนาวศร
- ไทรสรชามทวย
- กวางเกลียวหลัง
- เบตมุดบาดาล
- ทพุมานกวายแหวน
- ทริภูมิวนแสนดิน
- ญวนทอตเท

- ทะแยคำเสา
- ทงสปีกัก
- ลักพวงมลัย
- เกรกวาดลาม
- ผ่านลูกบวบ
- กุกีบดยา
- พระรามเดินดง
- ทพุมานเทอือบลังกา
- สีลากระทบ
- นกคุ่มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ท่าทะแยคำเสา

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าเตะด้วยเท้าขวาสู่ชอกคอฝ่ายรับ มือทั้งสองข้าง ตั้งมั่น
ฝ่ายรับ ก้าวขาเฉียงไปทางขวาเล็กน้อย ตั้งแขนซ้ายกันเท้าที่เตะมา ย่อตัวลงพลิกตัว
เล็กน้อย ฉับด้วยเท้าซ้ายไปที่ขาซ้ายที่ยืนเป็นหลักของฝ่ายรุก
ให้หงายหลังล้มลง

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสองวา
- บาทาลูกพิภตร
- ขุนยักษ์พาบาง
- พระรามนาวศร
- ไทรสรข้ามทวย
- กวางเหลียวหลัง
- เบาดมุดบาดาล
- ทณูมานกวางแหวน
- ทริภูมิวนแผ่นดิน
- ญวนทอตะ

- ทะยอคำเสา
- ทงส์ปิกหัก
- ลักพวงมลัย
- เกรกวาดลาบ
- ผ่านลูกบวบ
- กุกีบดยา
- พระรามเดินดง
- ทณูมานเหยียบลังกา
- ศิลากระทุบ
- นกคุ้มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ท่าหงส์ปีกหัก

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าชกด้วยหมัดขวาตรงสู่ใบหน้าฝ่ายรับ มือซ้ายตั้งมั่น
ฝ่ายรับ ก้าวเท้าซ้ายเข้าประชิดตัวใช้แขนซ้ายปิดหมัดให้เบนออก กระแทกศอกขวา
เข้าที่หัวไหล่ขวาของคู่ต่อสู้

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสองวา
- บาทาลูกพิภตร
- ขุนยักษ์พาบาง
- พระรามนาวศร
- ไทรสรข้ามทวย
- กวางเหลียวหลัง
- เบาดมุดบาดาล
- ทณูมานกวางแหวน
- ทริภูมิวนแผ่นดิน
- ญวนทอตะ

- ทะยอคำเสา
- ทงส์ปิกหัก
- ลักพวงมลัย
- เกรกวาดลาบ
- ผ่านลูกบวบ
- กุกีบดยา
- พระรามเดินดง
- ทณูมานเหยียบลังกา
- ศิลากระทุบ
- นกคุ้มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำจำมวยไทย ท่าลักพวงมลัย

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าชกด้วยหมัดซ้ายตรงไปยังใบหน้าฝ่ายรับ มือขวา ตั้งมั่น
ฝ่ายรับ ก้าวเท้าขวาเข้าประชิดแขนขวาปิดหมัดซ้ายให้เบนออกหันตัว แขนซ้ายกระแทกศอก
เสียขึ้นเข้าที่ทรงอกหรือชายโครงของฝ่ายรุก

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

เอราวัณเสงา

บาทาลูปพิภตร

ชุนยักขพาบาง

พระรามบัวสร

ไทรสรข้ามห้วย

กวางเทลิยทล้ง

เบตมุดบาดาล

ทณูมานกวายแหวน

ทริญมวบนแนบดิน

ญวนทออดมท

ทะยคำเสา

ทงส่ปิกทัก

ลัภพวงมวาลัย

เกรกวาดลาน

ฝานลูกบวบ

ญามิตยา

พระรามเดิบดง

ทณูมานเทยิบล้งกา

สิลากระทบ

นภคุ่มเขาร้ง

เตะกงจักร

การรำรำมวยไทย ทำเกรกวาดลาน

ฝายรุก เดินมวยเตะสูงหรือยืนในลักษณะเข้ายืนคู่
ฝายรับ เดินมวยเข้าหาให้ได้ระยะที่เตะกวาดได้ พร้อมกับก้มตัวลง ให้เท้าของฝายรุก
เตะผ่านศีรษะไป แล้วเตะกวาดไปที่ข้อเท้าซ้ายที่ยืนอยู่ ของฝายรุก
อย่างสุดแรง ต้ายืนจรดมวยให้เตะกวาดขาที่อยู่ข้างหน้า

กรอบ 174 บทที่ 2 การรำรำและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

เอราวัณเสงา

บาทาลูปพิภตร

ชุนยักขพาบาง

พระรามบัวสร

ไทรสรข้ามห้วย

กวางเทลิยทล้ง

เบตมุดบาดาล

ทณูมานกวายแหวน

ทริญมวบนแนบดิน

ญวนทออดมท

ทะยคำเสา

ทงส่ปิกทัก

ลัภพวงมวาลัย

เกรกวาดลาน

ฝานลูกบวบ

ญามิตยา

พระรามเดิบดง

ทณูมานเทยิบล้งกา

สิลากระทบ

นภคุ่มเขาร้ง

เตะกงจักร

การรำรำมวยไทย ทำฝานลูกบวบ

ฝายรุก เดินมวยเข้าชกด้วยหมัดซ้ายตรงไปที่ใบหน้าฝายรับ มือขวา ตั้งมั่น
ฝายรับ ก้าวเท้าซ้ายทแยงเฉียงเข้าวงใน ใช้แขนขวาปิดหมัดให้เบนออก พร้อมกับชกหมัด
ซ้ายไปที่แก้มหน้าของฝายรุก

วิทยาลัยบอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสองวา
- บาทาลูกพิภตร
- ขุนยักษพาบาง
- พระรามนำวสร
- ไกรสรข้ามทวย
- กวางเกลียวหลัง
- นาตมุดบาดาล
- ทพุมานกวางยแหวน
- ทริภุมวณเณนดิน
- ญวนทอลตเท

- ทะแยด้าสา
- หงส์ปีกหัก
- ลักพวงมาลัย
- เกรกวาดลาน
- ผ่านลูกบวบ
- ญามิขดยา
- พระรามเดินดง
- ทพุมานเทอียบลังกา
- ศิลากระตบ
- นกคุ้มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำยรำมวยไทย ทำญามิขดยา

ฝ่ายรุก วิ่งเข้าหาฝ่ายรับ ทำซ้ายฝ่ายรุกเหยียบต้นขาเท้าขวาฝ่ายรับ และเท้าขวาฝ่ายรุกเหยียบที่หัวไหล่ของฝ่ายรับ หมัดซ้ายจับต้นคอฝ่ายรับ พร้อมกับกระแทกศอกขวาที่กลางกระหม่อมฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ -

วิทยาลัยบอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

- เอราวัณเสองวา
- บาทาลูกพิภตร
- ขุนยักษพาบาง
- พระรามนำวสร
- ไกรสรข้ามทวย
- กวางเกลียวหลัง
- นาตมุดบาดาล
- ทพุมานกวางยแหวน
- ทริภุมวณเณนดิน
- ญวนทอลตเท

- ทะแยด้าสา
- หงส์ปีกหัก
- ลักพวงมาลัย
- เกรกวาดลาน
- ผ่านลูกบวบ
- ญามิขดยา
- พระรามเดินดง
- ทพุมานเทอียบลังกา
- ศิลากระตบ
- นกคุ้มเขารัง
- เตะกงจักร

การรำยรำมวยไทย ทำพระรามเดินดง

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าเตะด้วยเท้าขวาระดับขาข้อเข่า มือทั้งสองตั้งมั่น

ฝ่ายรับ พุ่งด้วยกเท้าซ้ายขึ้นเหยียบระดับดัก (หน้าราท่อนบน) ของเท้า ที่เตะมาพร้อมกับ ส่งแรงพุ่งเข้าขวาให้ผสมกับแรงที่คู่ต่อสู้เตะมาผ่านทาง ทำซ้ายที่เหยียบ ในลักษณะแรงส่งเข้าสู่อกคางหรือยอดอก และตัวก็ลอยโด่งขึ้น เพราะแรงส่งของเท้าที่เตะมาเต็มแรง

กรอบ 177 บทที่ 2 การรำมวยและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

เฮอร์วิงเสองวา

บาทาลูปพิภตร

ขุนยักษะพานาง

พระรามนาวศร

ไกรสรชามห้วย

กวางเหลียวหลัง

บาทมุดบาดาล

ทมนามกวายแหวน

ทริภุมวันแนบดิน

ญวนทอดแห

ทะยอคำเสา

ทงส่ปีกหัก

ลักพวงมลาย

เกรกวาดลาบ

ผ่านลูกบวบ

กุกีบดยา

พระรามเดินดง

ทมนามเหยียบลังกา

ศิลากระตบ

นกคุ่มเขารัง

เตะกงจักร

การรำมวยไทย ท่าหนุมานเหยียบลังกา

ฝ่ายรุก พุ่งเข้าหาฝ่ายรับ ก้าวเท้าขวาขึ้นเหยียบต้นขาซ้ายของฝ่ายรับ พลิกตัวไปซ้าย
ใช้เท้าขวาเตะเข้าที่ศีรษะด้านหลังข้างของฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ -

กรอบ 178 บทที่ 2 การรำมวยและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

เฮอร์วิงเสองวา

บาทาลูปพิภตร

ขุนยักษะพานาง

พระรามนาวศร

ไกรสรชามห้วย

กวางเหลียวหลัง

บาทมุดบาดาล

ทมนามกวายแหวน

ทริภุมวันแนบดิน

ญวนทอดแห

ทะยอคำเสา

ทงส่ปีกหัก

ลักพวงมลาย

เกรกวาดลาบ

ผ่านลูกบวบ

กุกีบดยา

พระรามเดินดง

ทมนามเหยียบลังกา

ศิลากระตบ

นกคุ่มเขารัง

เตะกงจักร

การรำมวยไทย ท่าศิลากระตบ

ฝ่ายรุก พุ่งเข้าหาฝ่ายรับ ยกเข่าขึ้นตั้งฟุตใส่ขาทั้งสองข้างของฝ่ายรับ พร้อมกับกระแทก
ศอกทั้งสองข้างลงที่ศีรษะของฝ่ายรับ

ฝ่ายรับ -

กรอบ 179 บทที่ 2 การรำมวยและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

เอราวัณเสงา
บาทาลูปพิกตร
ขุนยักษพาบาง
พระรามบัวสร
ไกรสรข้ามห้วย
กวางเทลิยวหลัง
นาคมุดบาดาล
ทพุมานกวางยแหวน
ทริภุมวันแนบดิน
ญวนทออดเท

ทะยอตำเสา
ทงส่ปิกทัก
ลักพวงมลัย
เกรกวาดลาบ
ผ่านลูกขวบ
กฤษณดยา
พระรามเดินดง
ทพุมานเทอียบลังกา
ศิลากระบ
นกดุ่มเขารัง
เตะกงจักร

การรำมวยไทย ท่านกคุ้มเข้ารัง

ฝ่ายรุก เดินมวยเข้าหาโดยเปิดช่องว่างส่วนอกไว้
ฝ่ายรับ กระโดดพุ่งตัวพร้อมกับคู่ตัวในลักษณะหมัดทั้งสองป้องปิด จากอกตลอด หัวเข่า
งอขึ้นมิดท้อง คล้ายนกคุ้มพุ่งเข้ากระแทกคู่ต่อสู้ โดยหมัดกระแทก
คาง สอกกระแทกลิ้นปี เข้ากระแทกท้องอย่างสุดแรง

กรอบ 180 บทที่ 2 การรำมวยและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

เอราวัณเสงา
บาทาลูปพิกตร
ขุนยักษพาบาง
พระรามบัวสร
ไกรสรข้ามห้วย
กวางเทลิยวหลัง
นาคมุดบาดาล
ทพุมานกวางยแหวน
ทริภุมวันแนบดิน
ญวนทออดเท

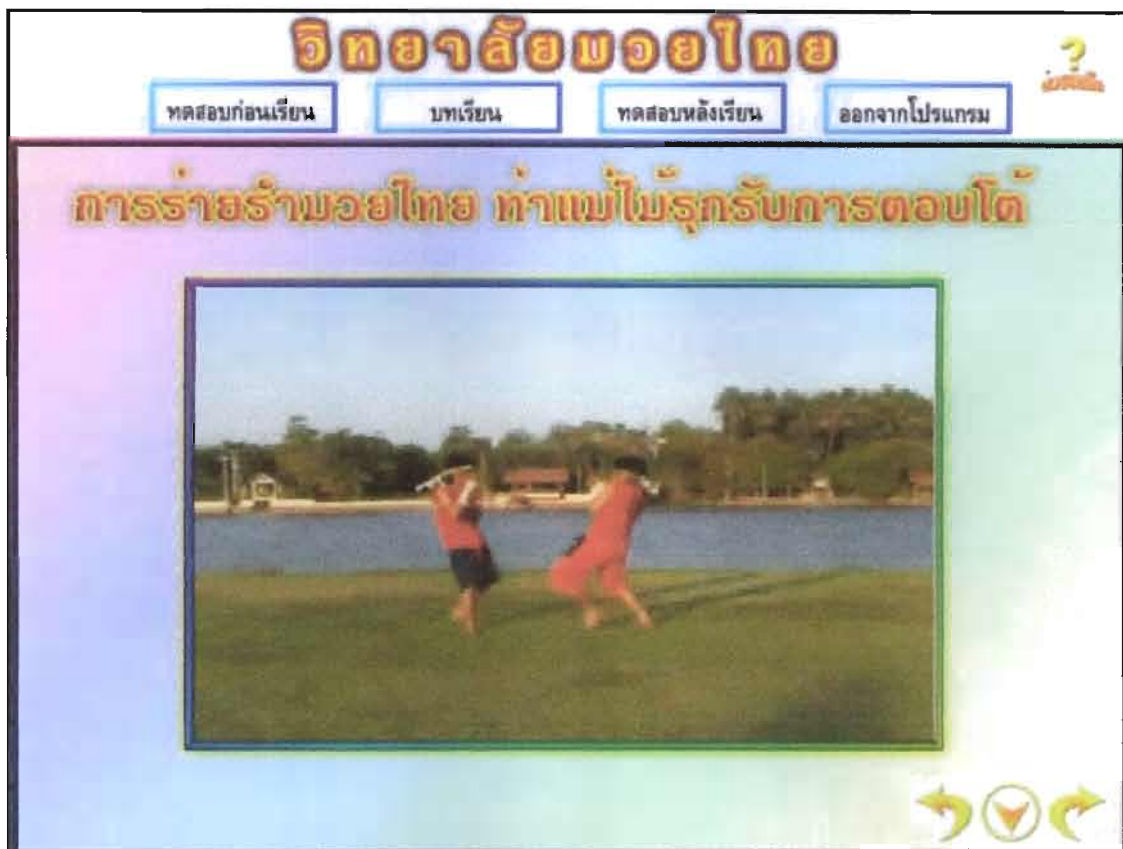

ทะยอตำเสา
ทงส่ปิกทัก
ลักพวงมลัย
เกรกวาดลาบ
ผ่านลูกขวบ
กฤษณดยา
พระรามเดินดง
ทพุมานเทอียบลังกา
ศิลากระบ
นกดุ่มเขารัง
เตะกงจักร

การรำมวยไทย ท่าเตะกงจักร

ฝ่ายรุก ยืนหันข้างให้ฝ่ายรับเหวี่ยงแขนทั้งสองไปทางซ้าย คล้ายทำดีลังกา และใช้เท้า
เตะเข้าที่หน้าของฝ่ายรับ
ฝ่ายรับ -

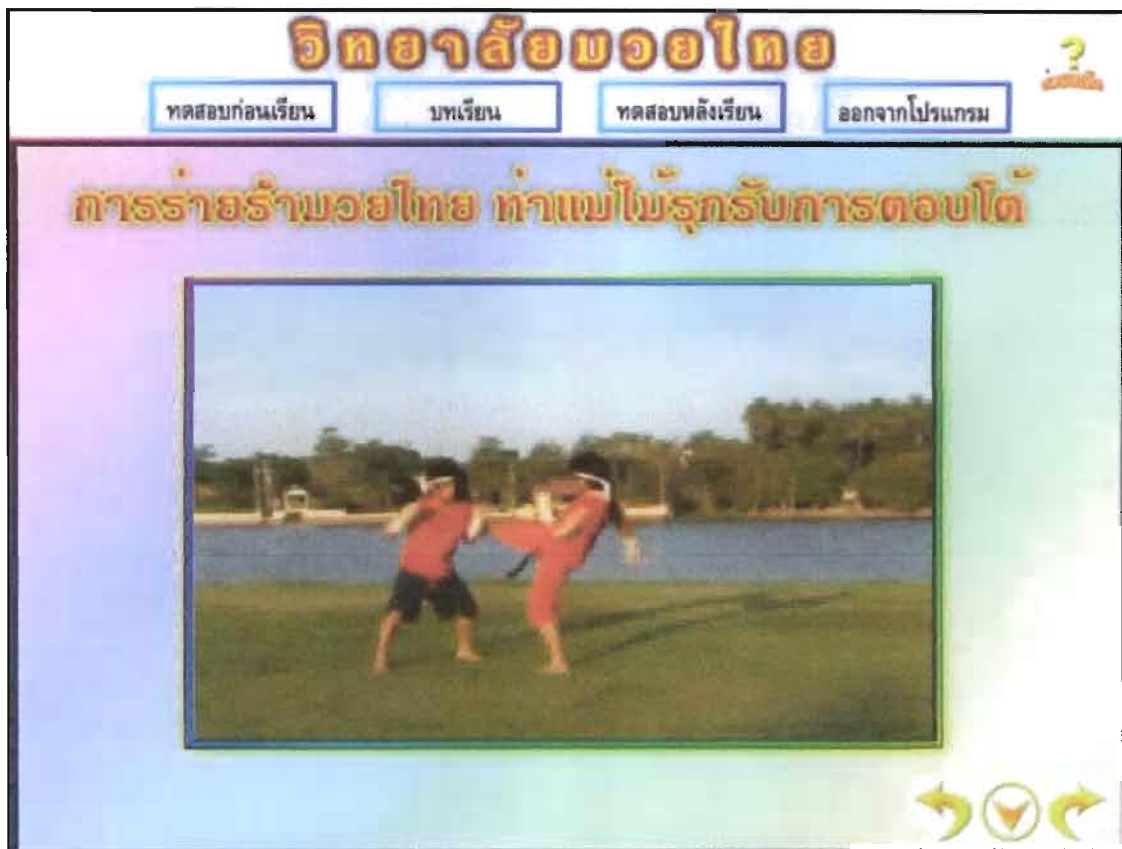
กรอบ 181 บทที่ 2 การรำยาและไหว้ครูมวยไทย

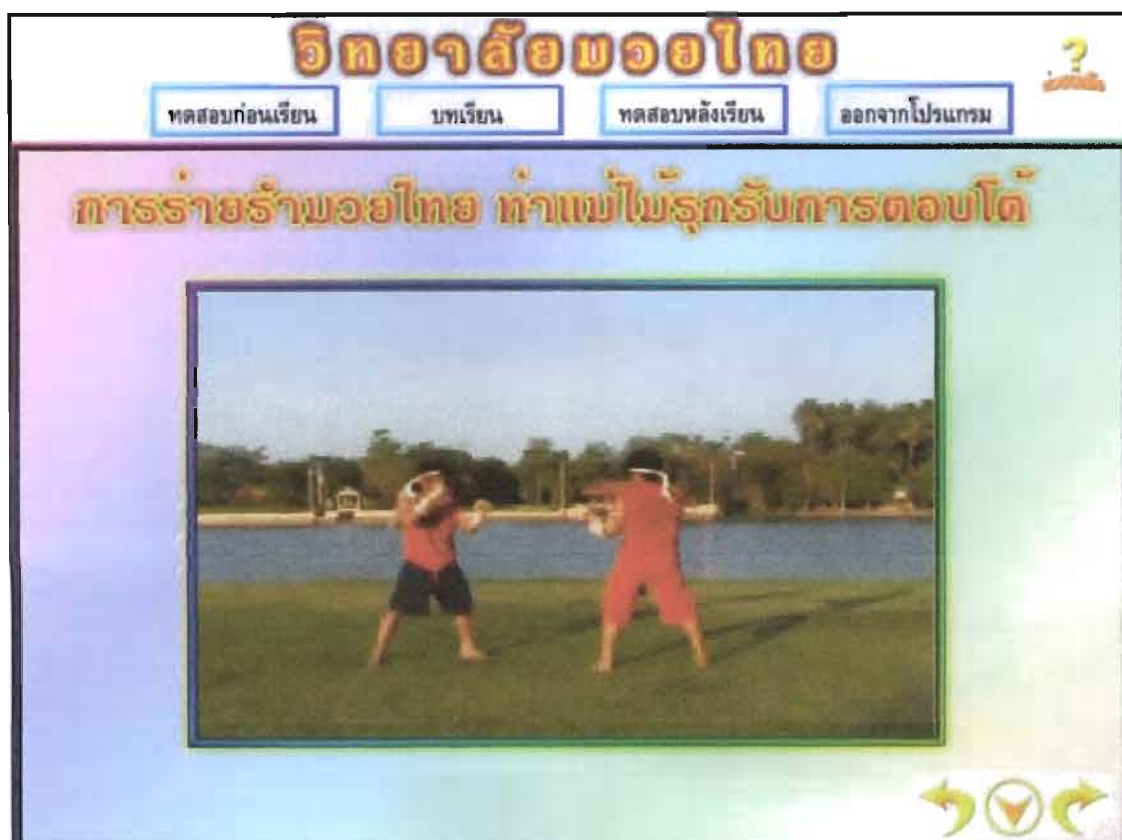
กรอบ 182 บทที่ 2 การรำยาและไหว้ครูมวยไทย

กรอบ 183 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย

กรอบ 184 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย

กรอบ 185 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

การรำรำมวยไทย ทำแม่ไม้รู้กับการตอบโต้

Navigation icons: back, forward, search, and a question mark.

กรอบ 186 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

จิตอาสาช่วยไทย

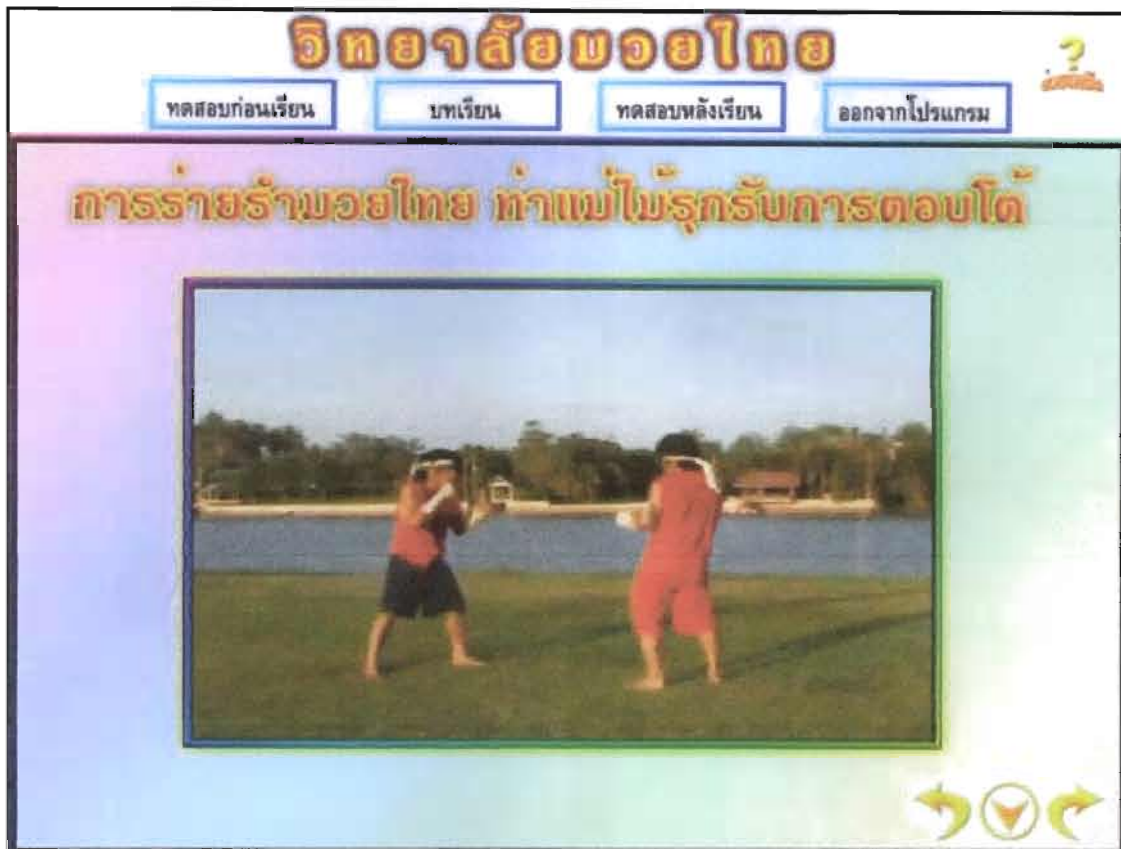
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

การรำรำมวยไทย ทำแม่ไม้รู้กับการตอบโต้

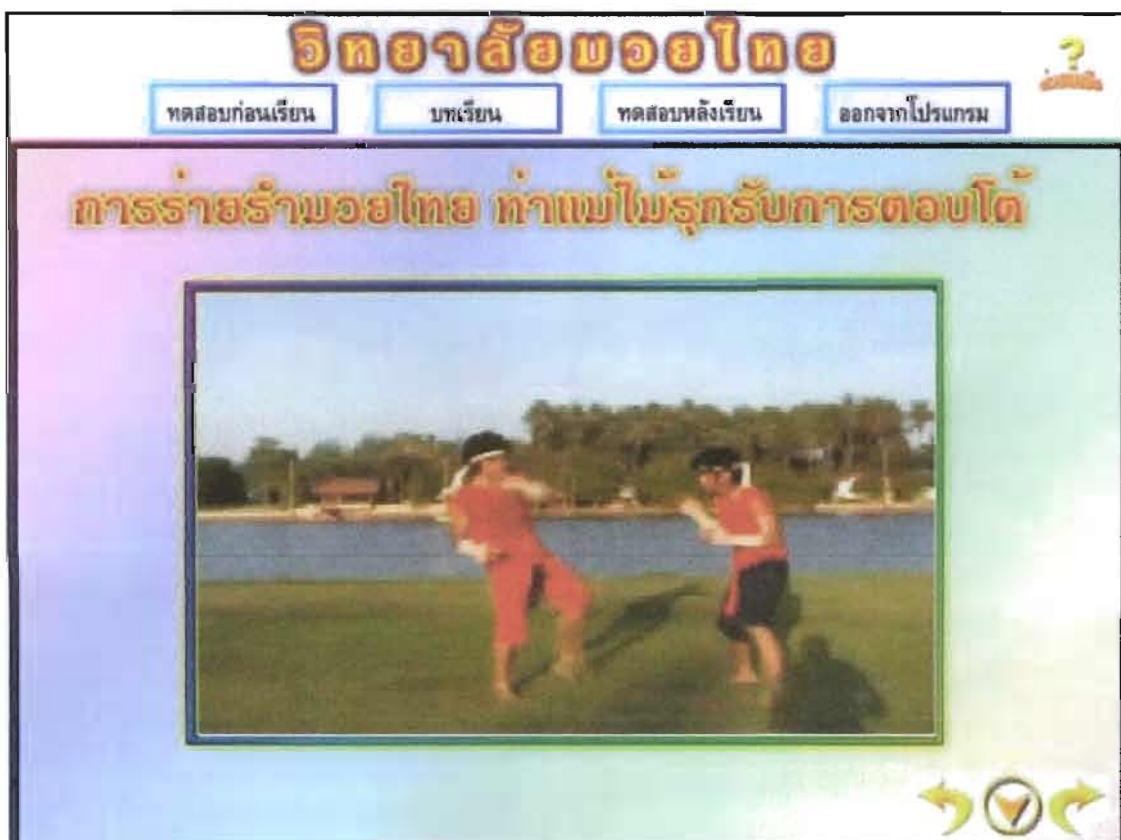

Navigation icons: back, forward, search, and a question mark.

กรอบ 187 บทที่ 2 การรำยจำและไหว้ครูมวยไทย

กรอบ 188 บทที่ 2 การรำยจำและไหว้ครูมวยไทย

กรอบ 189 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

การรำจำมวยไทย ทำแบบไม่รู้จักการตอบโต้

Navigation icons: back, forward, and a central play button.

กรอบ 190 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

จิตอาสาช่วยไทย

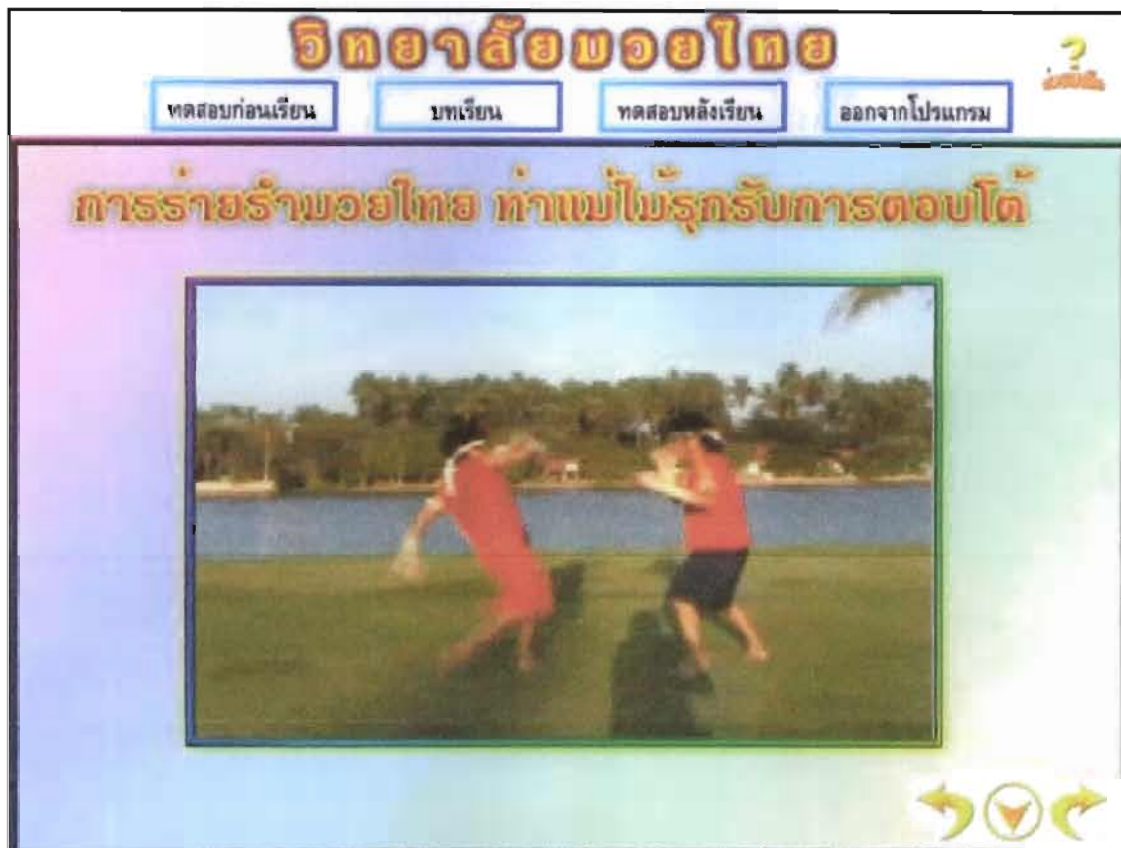
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

การรำจำมวยไทย ทำแบบไม่รู้จักการตอบโต้

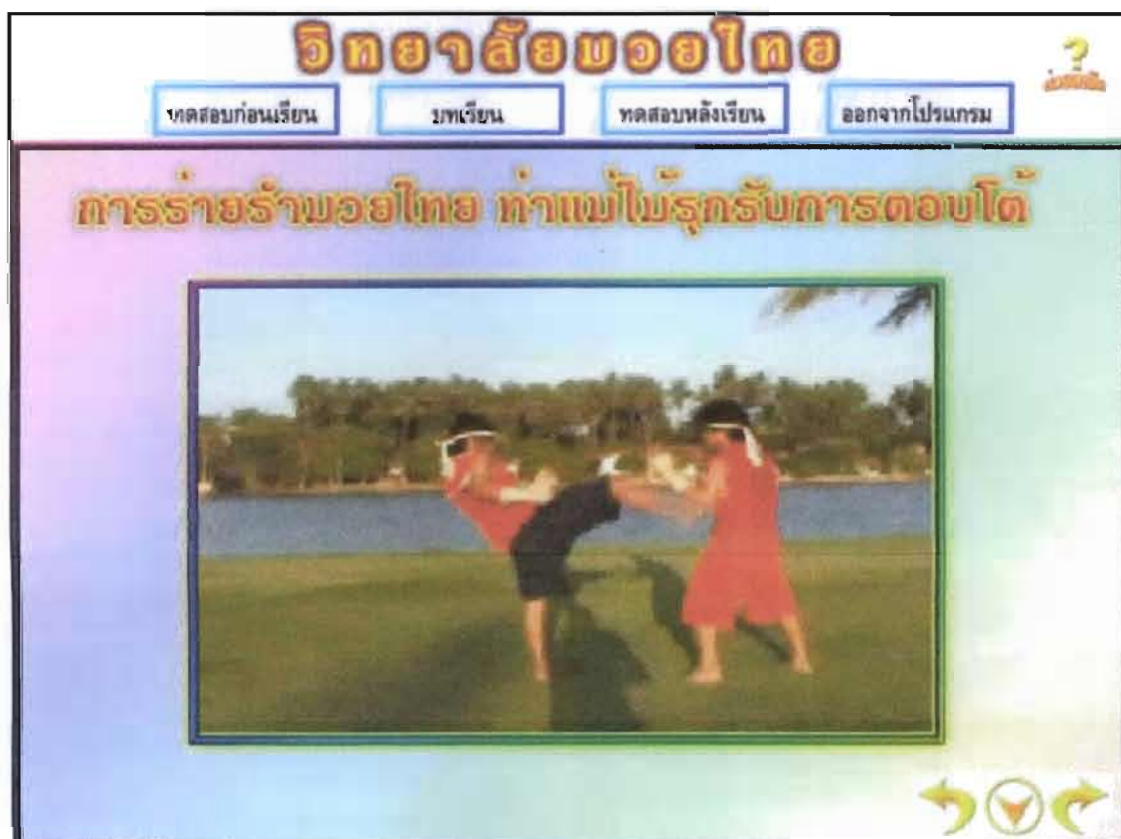

Navigation icons: back, forward, and a central play button.

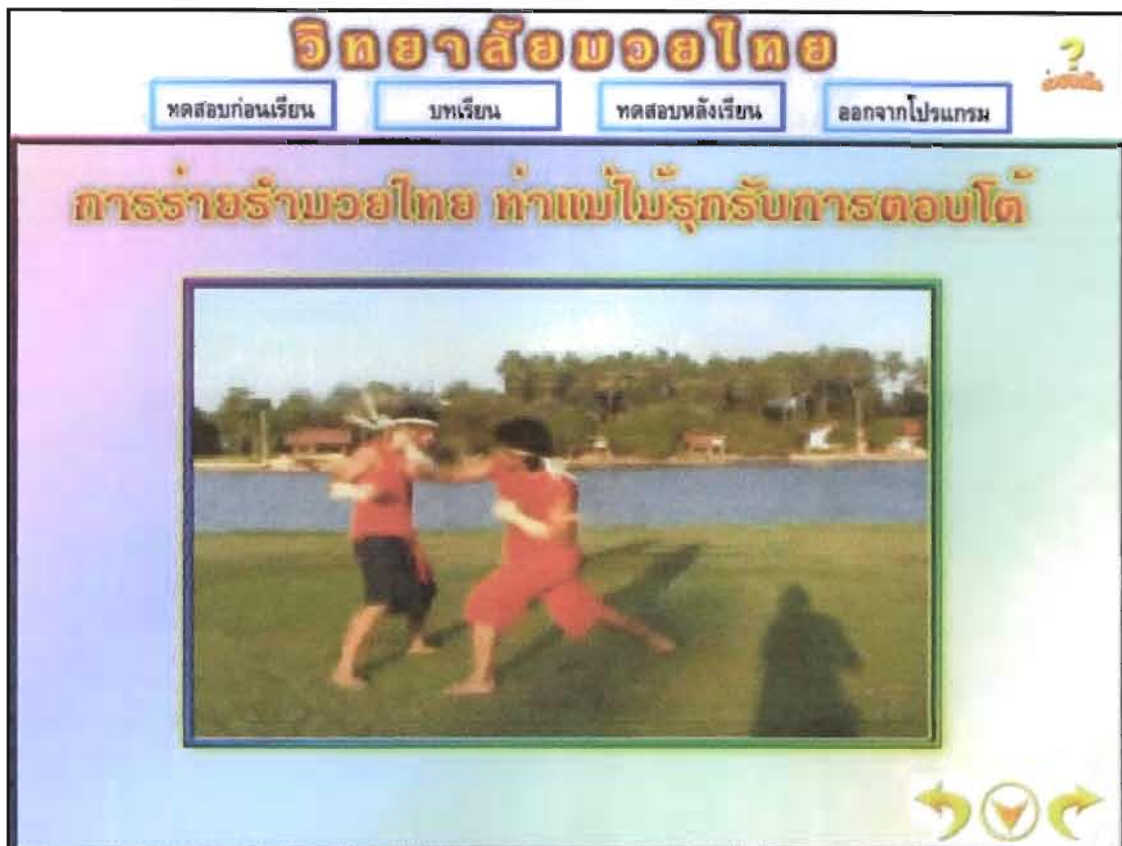
กรอบ 191 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

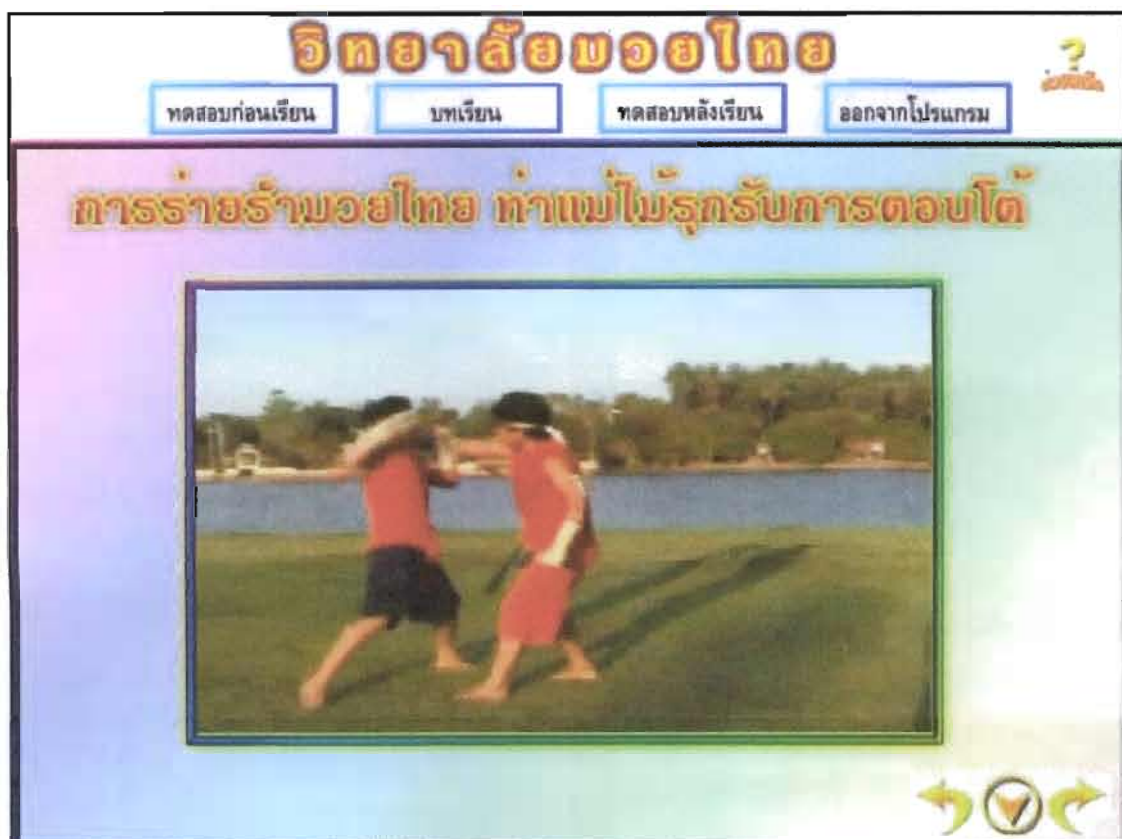
กรอบ 192 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

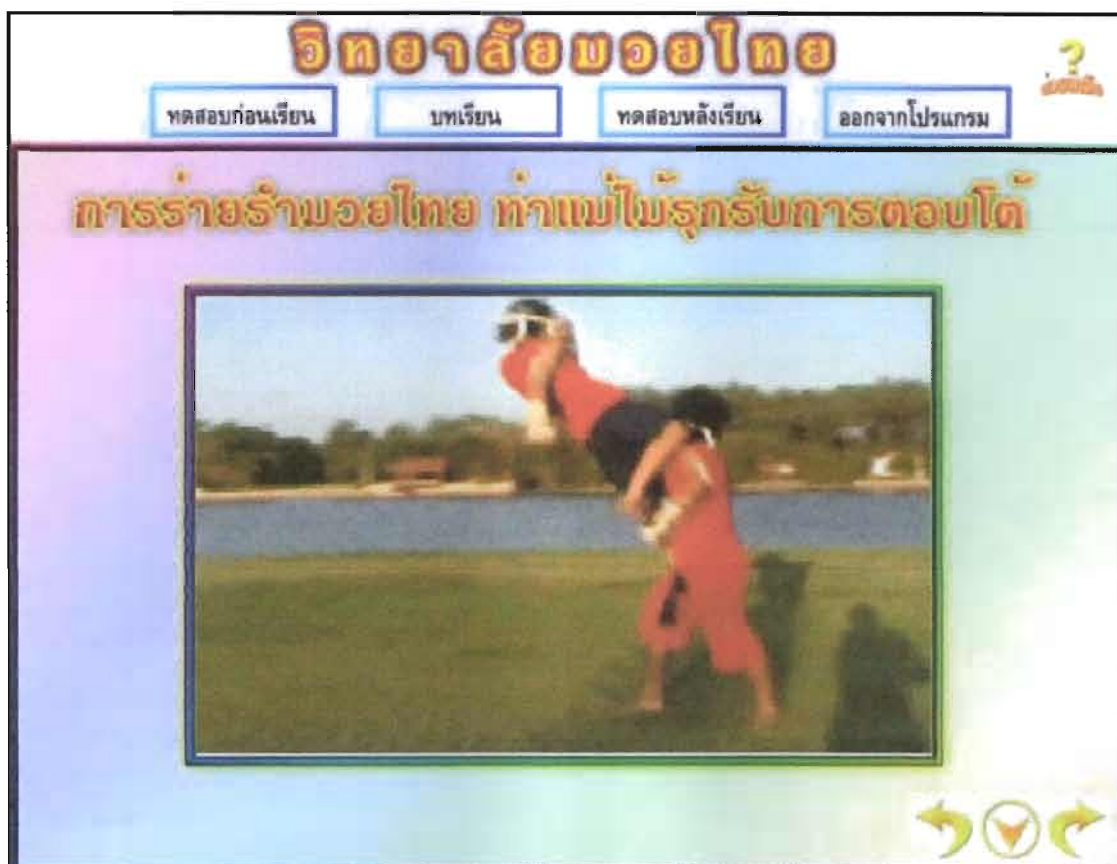
กรอบ 193 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย

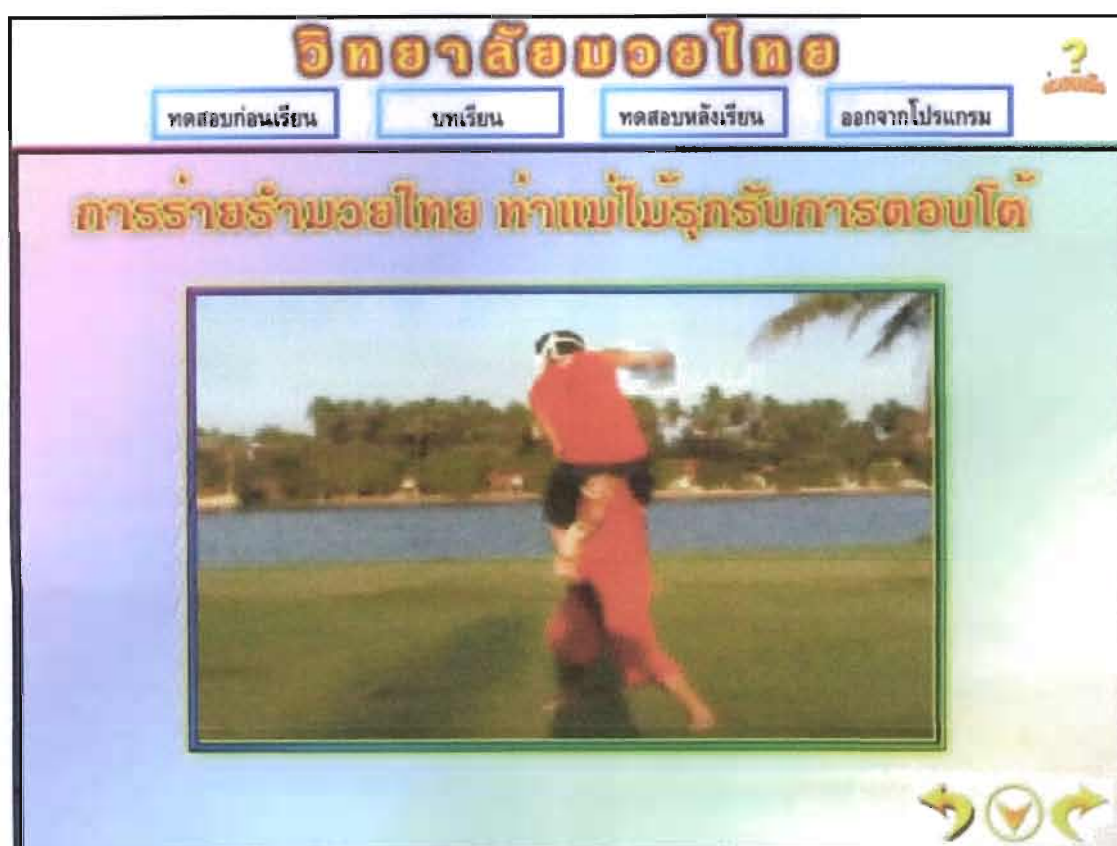
กรอบ 194 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย

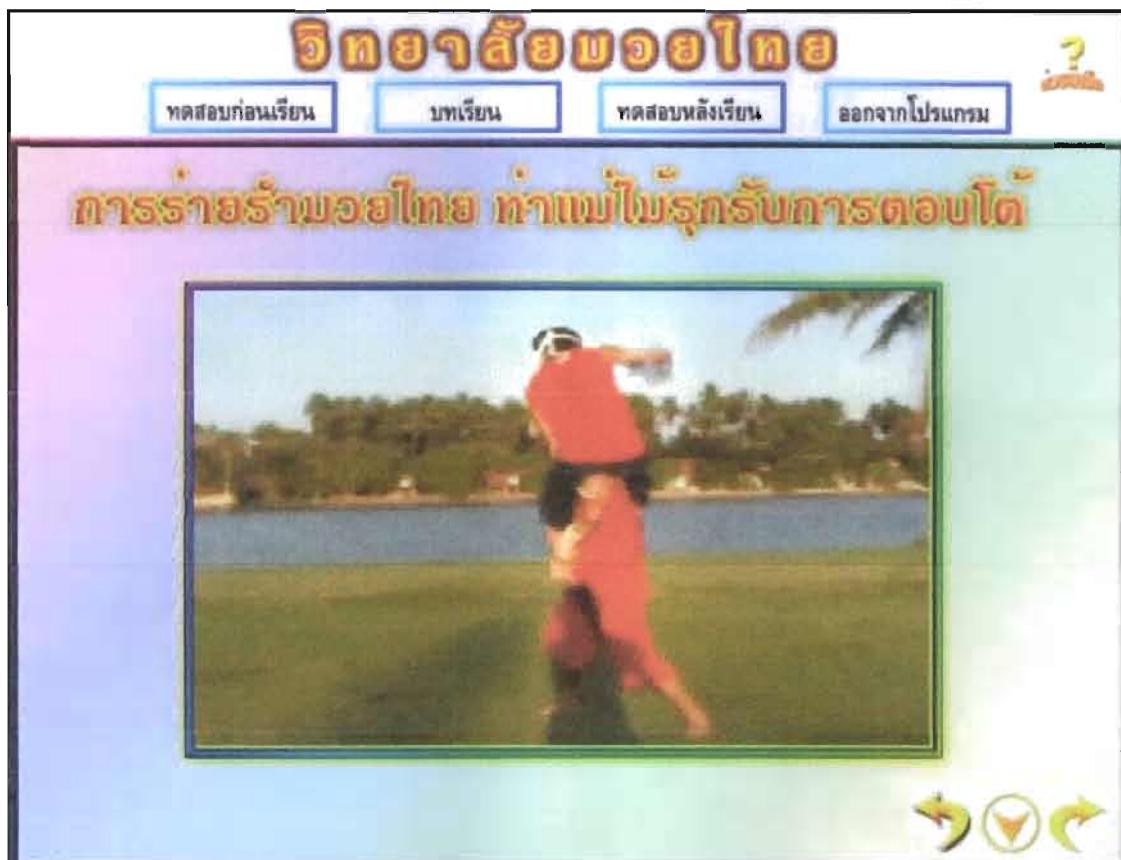
กรอบ 195 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย

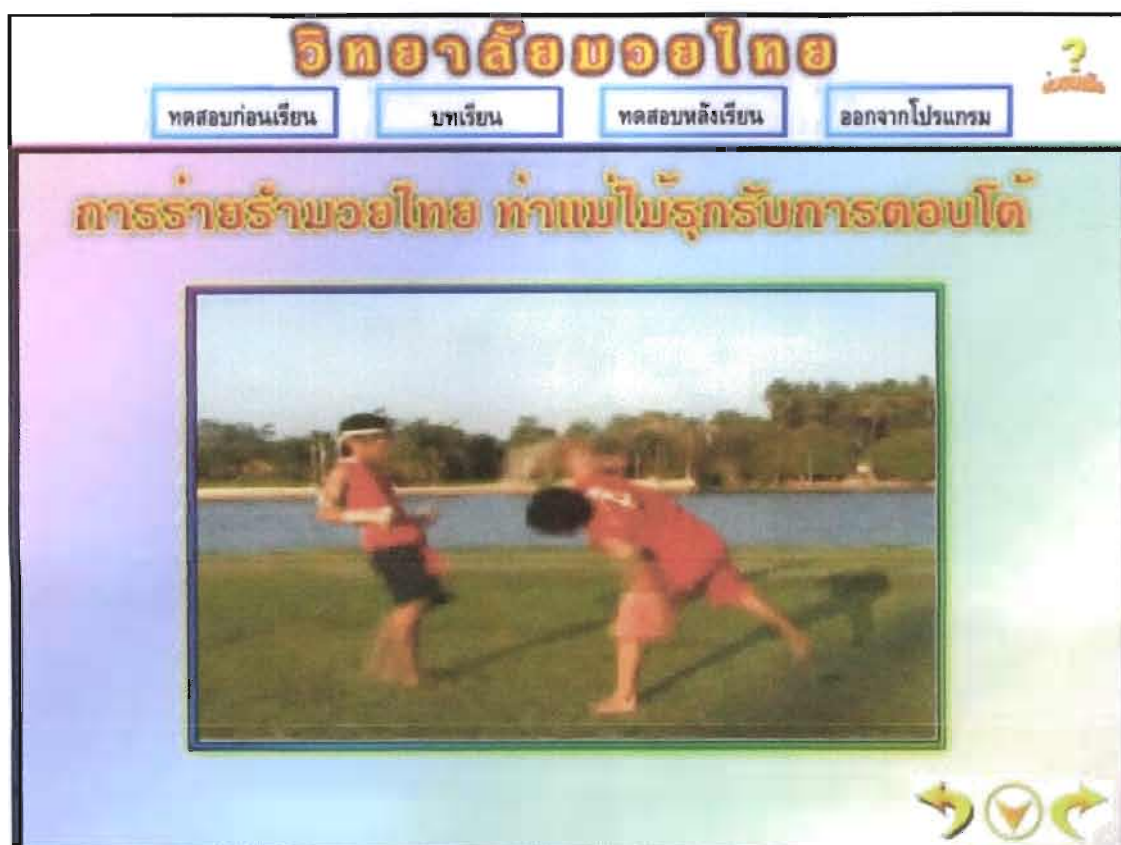
กรอบ 196 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย

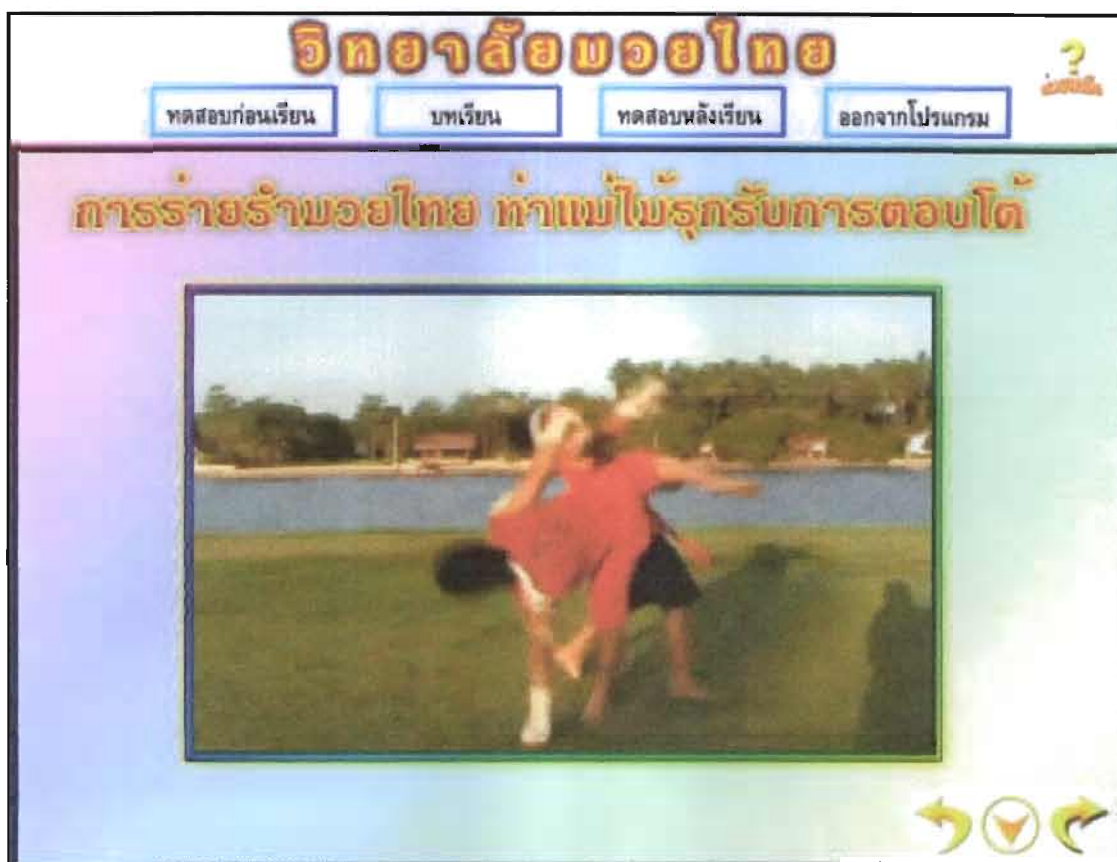
กรอบ 197 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

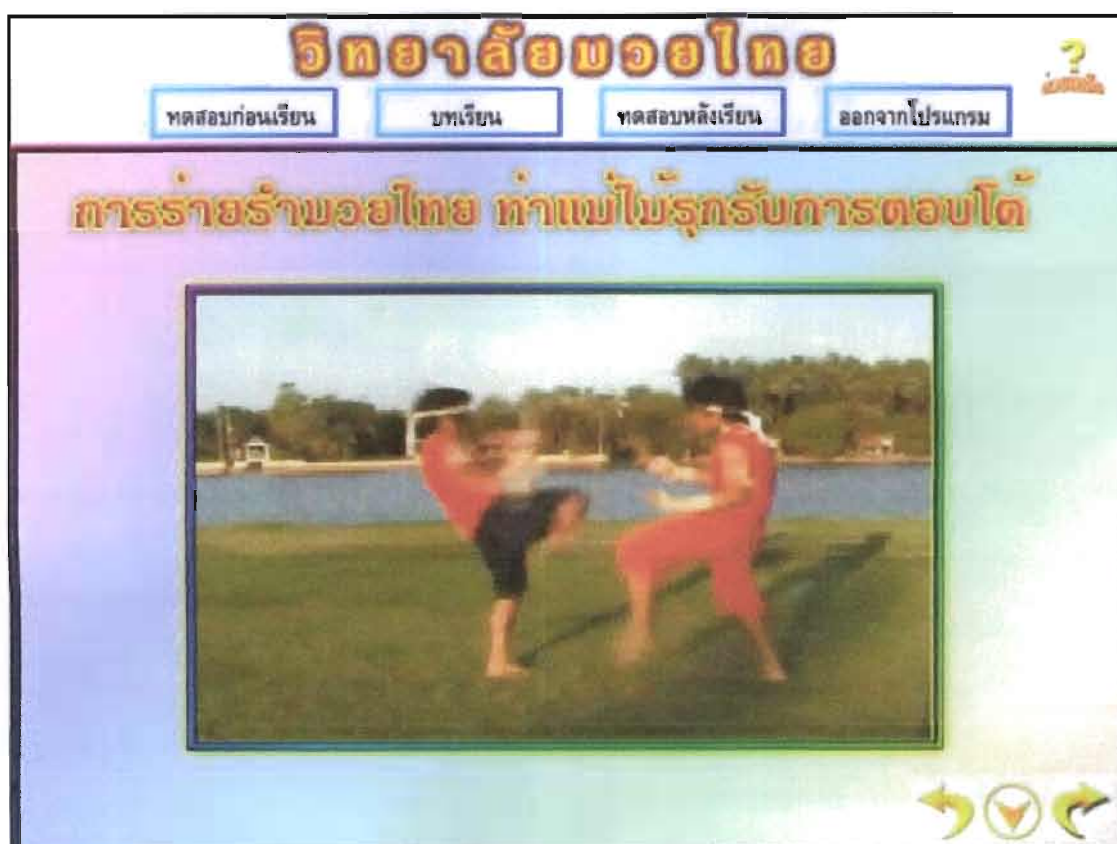
กรอบ 198 บทที่ 2 การรำจำและไหว้ครูมวยไทย

กรอบ 199 บทที่ 2 การรำรำและไหว้ครูมวยไทย

กรอบ 200 บทที่ 2 การรำรำและไหว้ครูมวยไทย

กรอบ 201 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

3

การรำยรำมวยไทย ทำแบบไม่รุ้รับการตอบโต้

กรอบ 202 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย กรอบสอบย่อย

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

3

เมื่อท่านได้ศึกษาในหน่วยที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย
เข้าใจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เราขอให้ท่านได้สนุกกับการวัดผลการเรียนรู้
โดยการทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วย ซึ่งมีข้อแม้ว่า ท่านจะต้องทำแบบฝึกหัดนี้
ให้ได้มากกว่า 80% ท่านจึงจะสามารถเลือกเรียนบทเรียนอื่น ๆ ได้
หากว่าท่านทำไม่ถึง 80% โปรแกรมจะทำการทบทวนเนื้อหาให้ท่าน
ในหน่วยนี้อีกครั้ง โปรดเลือกสิ่งที่ท่านต้องการ

ทำแบบทดสอบย่อย

ทบทวนบทเรียนอีกครั้ง

กรอบ 203 บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย กรอบสอบย่อย

วิทยาชัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 2
จำนวน 7 ข้อ
จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

กรุณาคัดเลือก ๑ หรือ อธิบาย

กรอบ 204 บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 1

วิทยาชัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ข้อที่ 1**คะแนน : 0**

การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทยแบบไหว้สี่ทิศนั้น จะต้องจบการไหว้ครู ในทิศใด

ก

ทิศเมืองขวา

ข

ทิศเมืองหน้า

ค

ทิศเมืองหลัง

ง

ทิศเมืองซ้าย

กรอบ 205 บทที่ 2 การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 1

อิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 1

คะแนน : 0

การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทยแบบไหว้สี่ทิศนั้น จะต้องจบการไหว้ครู ในทิศใด

ก

ทิศเมืองขวา

ข

ทิศเมืองหน้า

ค

ทิศเมืองหลัง

ง

ทิศเมืองซ้าย

กรอบ 206 บทที่ 2 การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 2

อิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 2

คะแนน : 1

กีฬาประเภทใดมีการร่ำรำและไหว้ครูก่อนการแข่งขัน

ก

วูซู

ข

ยูโด

ค

คาราเต้

ง

มวยไทย

กรอบ 207 บทที่ 2 การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 2

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 2 **คะแนน : 1**

กีฬาประเภทใดมีการร่ำร่ำและไหว้ครูก่อนการแข่งขัน

☒ ก รวู

☐ ข ยูโด

☐ ค คาราเต้

☐ ง มวยไทย

กรอบ 208 บทที่ 2 การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 3

วิทยาชัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 3 **คะแนน : 2**

การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทยแบ่งเป็นกี่ขั้นตอน

☐ ก 1 ขั้นตอน

☐ ข 2 ขั้นตอน

☐ ค 3 ขั้นตอน

☐ ง 4 ขั้นตอน

กรอบ 209 บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 3

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 3

คะแนน : 2

การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทยแบ่งเป็นกี่ขั้นตอน

ก

1 ขั้นตอน

ข

2 ขั้นตอน

ค

3 ขั้นตอน

ง

4 ขั้นตอน

กรอบ 210 บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 4

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 4

คะแนน : 3

เหยียดเท้าขวาไปข้างหลัง ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย โนม้ตัวไปข้างหน้า เล็กน้อย
กางแขนทั้งสองออกด้านข้างสุดแขน ย่อเข่าลงพร้อมคว่ำมือ ทั้งสองลง
คล้ายนกกำลังเคลื่อนไหวตัว เรียกทำนี้นตรงกับข้อใด

ก

หงษ์เกริ

ข

หงษ์ปีกหัก

ค

หงษ์ผจาดฟ้า

ง

นกยูงพื่อนทาง หรือยูงรำแทน

กรอบ 211 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 4

อิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 4

คะแนน : 3

เหยียดเท้าขวาไปข้างหลัง ยืนทรงตัวด้วยเท้าซ้าย โนมตัวไปข้างหน้า เล็กน้อย
กางแขนทั้งสองออกด้านข้างสุดแขน ย่อเข่าลงพร้อมคว่ำมือ ทั้งสองลง
คล้ายนกกำลังเคลื่อนไหวตัว เรียกทำนี้นตรงกับข้อใด

ก

หงษ์เหิร

ข

หงษ์ปีกหัก

ค

หงษ์ผาดฟ้า

ง

นกยูงพ้องทาง หรือยูงรำแพน

กรอบ 212 บทที่ 2 การรำยรำและไหว้ครูมวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 5

อิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 5

คะแนน : 4

ท่าที่สอดหมัดซ้ายขึ้นด้านในแขนขวา ให้เลยขึ้นไปข้างบน จนถึงศอกซ้าย
เหนือแขนขวาที่วางขนานกับระดับปลายคาง เรียกตรงกับท่าใด

ก

ท่านกยูงรำแพน

ข

ท่าสอดสร้อยมาลา

ค

ท่าสาวน้อยปะแป้ง

ง

ท่ากวางเหลี่ยมหลัง

กรอบ 213 บทที่ 2 การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 5

วิชาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 5

คะแนน : 4

ท่าที่สอดหมัดซ้ายขึ้นด้านในแขนขวา ให้เลยขึ้นไปข้างบน จนถึงศอกซ้าย
เหนือแขนขวาที่วางขนานกับระดับปลายคาง เรียกตรงกับท่าใด

ก

 ท่านกยูงรำแพน

ข

 ท่าสอดสร้อยมาลา

ค

 ท่าสาวน้อยปะแป้ง

ง

 ท่ากวางเหลี่ยมหลัง

กรอบ 214 บทที่ 2 การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 6

วิชาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 6

คะแนน : 5

ลักษณะท่าทางใดเป็นส่วนประกอบของ "ท่าปฐุม"
ในการร่ำรำและไหว้ครูมวยไทย

ก

พนมมือกราบ 3 ครั้ง

ข

นั่งท่าทับเปิดตำขาทับเท้าซ้าย

ค

ไล่น้ำม้วนหมัดไปข้างหน้า 3 รอบ

ง

ตั้งเข่า นั่งด้วยสันเท้าอยู่ในท่าสาวน้อยปะแป้ง

กรอบ 215 บทที่ 2 การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 6

จิตอาสาช้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 6คะแนน : 5

ลักษณะท่าทางใดเป็นส่วนประกอบของ "ท่าปฐม"

ในการร่ำรำและไหว้ครูมวยไทย

☒

ก

พนมมือกราบ 3 ครั้ง

☐

ข

นั่งท่าหีบเปิดตำราหับเท้าซ้าย

☐

ค

ไล้เท้าม้วนหมัดไปข้างหน้า 3 รอบ

☐

ง

ตั้งเข่า นั่งด้วยสันเท้าอยู่ในท่าสวาทน้อยปะแป้ง

กรอบ 216 บทที่ 2 การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 7

จิตอาสาช้อยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 7คะแนน : 6

การร่ำรำและไหว้ครูมวยไทยมีคุณค่าและประโยชน์อย่างไร

☐

ก

เป็นการสำรวจพื้นที่ ก่อนการโรมรันพันตูกับคู่ชก

☐

ข

อบอุ่นร่างกาย สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง

☐

ค

น้อมรำลึกถึงผู้มีพระคุณ ครูอาจารย์

☐

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 217 บทที่ 2 การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 7

จิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 7

คะแนน : 6

การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทยมีคุณค่าและประโยชน์อย่างไร

ก

เป็นการสำรวจพื้นที่ ก่อนการโรมรันพันตกับคู่ชก

ข

อบอุ่นร่างกาย สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง

ค

น้อมรำลึกถึงผู้มีพระคุณ ครูอาจารย์

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 218 บทที่ 2 การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทย สรุปผลการทำแบบทดสอบย่อย

จิตยาลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สรุปคะแนน
แบบฝึกหัดที่ 2
การร่ำร่ำและไหว้ครูมวยไทย

ถูก

7

ข้อ

ผิด

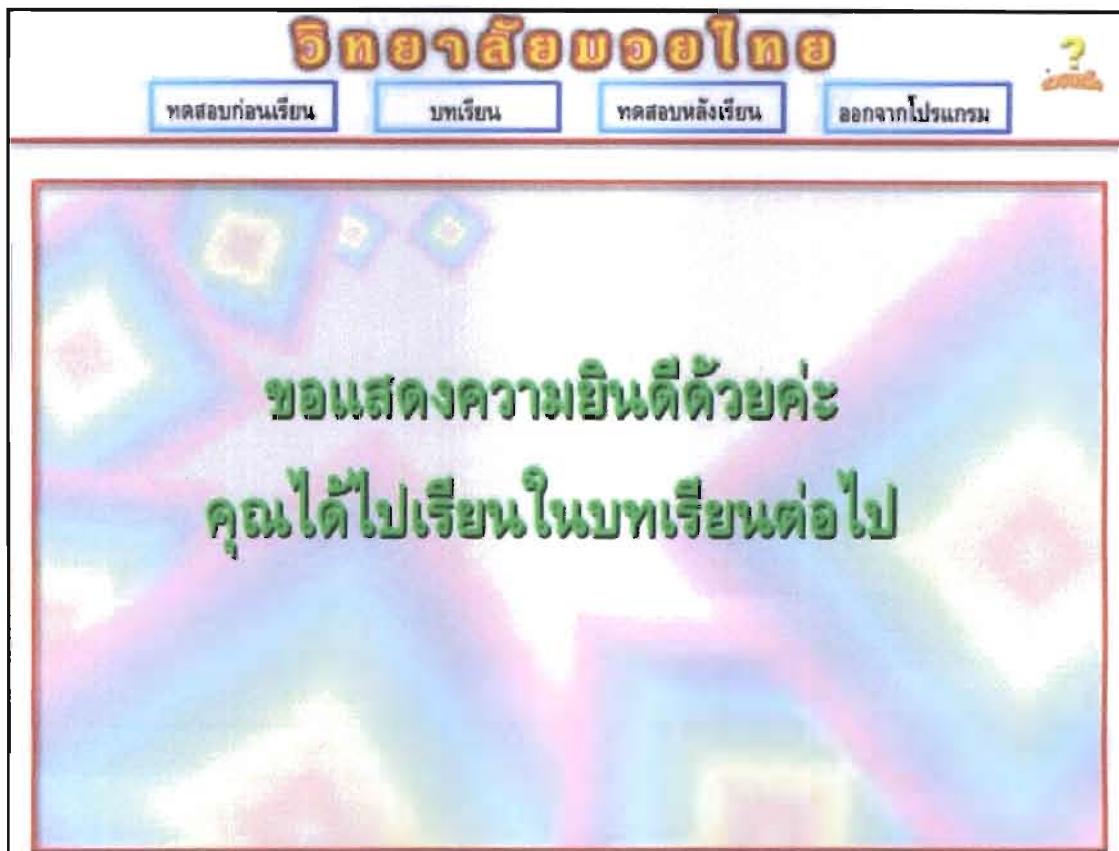
0

ข้อ

คิดเป็นร้อยละ

100

กรอบ 219 บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ 80%

กรอบ 220 บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย ทำแบบทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์ 80%

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

วัดกุประสงค์

1. เพื่อให้สามารถอธิบายหลักการเบื้องต้นในการฝึกมวยไทยได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้สามารถฝึกปฏิบัติ ตามหลักการเบื้องต้นในการฝึกมวยไทย ได้ถูกต้อง

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือคลิกเมาส์

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

หน่วยนี้ประกอบด้วยหน่วยย่อยต่อไปนี้

- 1.1 หลักการเบื้องต้นในการฝึกมวยไทย
- 1.2 พื้นฐานมวยไทย
- 1.3 การจัดทำจรมวย
- 1.4 การวางตำแหน่งอวัยวะ
- 1.5 การเคลื่อนที่

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือคลิกเมาส์

กรอบ 223 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย กรอบนำ

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ให้ผู้เรียนปฏิบัติดังนี้

1. ทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน
2. ศึกษากรอบเนื้อหา ให้เข้าใจลึกซึ้งต่อเนื่องกันไป
3. ทำแบบฝึกหัดหลังเรียน จำนวน 9 ข้อ
4. ในกรณีที่ท่านไม่เข้าใจท่านสามารถย้อนกลับไปศึกษากรอบเนื้อหาอีกได้ จนกว่าจะได้คำตอบแล้ว จึงทำแบบฝึกหัด

กรุณาคัดรูปใด ๆ หรือคลิกเมาส์

กรอบ 224 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย รายการเลือก

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

หลักการเบื้องต้นในการฝึกมวยไทย

พื้นฐานมวยไทย

การตั้งท่าจรดมวย

การวางตำแหน่งอวัยวะ

การเคลื่อนที่

กรอบ 225 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

หลักการเบื้องต้นในการฝึกมวยไทย

ในการฝึกมวยไทย ผู้ฝึกต้องมีความรู้ ความเข้าใจหลักการพื้นฐาน เพราะเป็นทักษะเบื้องต้นไปสู่การเรียนรู้แม่ไม้มวย และกลมวย เพื่อนำไปสู่การมีทักษะในขั้นสูงต่อไป หลักการดังกล่าว

กรอบ 226 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ในการฝึกมวยไทย ต้องเข้าใจอาวุธมวยไทย พื้นฐาน ได้แก่ หมัด เท้า เข่า และศอก

การใช้หมัด

การใช้เท้า

การใช้เข่า

การใช้ศอก

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

การใช้หมัด

1. หมัดตรง หมายถึง การใช้หมัดที่ถนัดมุ่งไปยังเป้าหมาย โดยอาศัยแรงจากไหล่ ลำตัว และเท้ายันพื้น โดยน้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าหน้า ใช้แรงส่งจากเท้าหลังและไหล่

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

การใช้หมัด

2. หมัดดัด หมายถึง การใช้หมัดเหวี่ยงในลักษณะโค้งครึ่งวงกลม บริเวณลำตัวหรือใบหน้า หรือศีรษะของคู่ต่อสู้ ผู้รู้บางท่านเรียกว่า "หมัดเหวี่ยง" แบ่งออกเป็นหมัดเหวี่ยงสั้น และหมัดเหวี่ยงยาว

หมัดเหวี่ยงสั้น หมายถึง การเหวี่ยงวงแคบ

หมัดเหวี่ยงยาว หมายถึง การเหวี่ยงวงกว้าง

จิตยาล้ายขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้หมัด

3. หมัดตะวัด หมายถึง การใช้บริเวณเส้นหมัดกดลงบริเวณเอวไว้ระ สำคัญของคู่ต่อสู้
ในลักษณะดึงเหยียดแขนออกไป พร้อมชกตะวัดวงแคบ

จิตยาล้ายขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้หมัด

4. หมัดเสย หมายถึง การใช้หมัดชกเข้าหาคู่ต่อสู้โดยงอศอก เกร็งข้อศอก
หงายหมัดพุ่งหมัดยกขึ้นสู่เป้าหมาย ได้แก่ ปลายคาง , ดั้งจมูก หรือใบหน้าคู่ต่อสู้

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

การใช้เท้า

การใช้เท้าจะแบ่งออกเป็น 2 ไม้มือ คือ

การเตะ

การถีบ

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

การใช้เท้า

การเตะ หมายถึง การใช้วิธีเตะส่วนขาตั้งแต่ได้เข่าลงไปจนถึง ปลายเท้า แบ่งออกเป็น

- เตะตรง หมายถึง การเตะเหยียดขึ้นจากพื้นขึ้นไปกับส่วนบน ลักษณะตั้งฉากกับพื้น

จิตยาลิขมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

2

การใช้เท้า

2. เตะตัด หมายถึง การเตะที่ใช้เท้าวาดขึ้นขนาดกบพื้น สามารถเตะตัดได้ทั้ง
ส่วนล่างลำตัว และส่วนบนของอวัยวะ

จิตยาลิขมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

2

การใช้เท้า

3. เตะตะวัด หรือ เตะเฉียง หมายถึง การเตะที่ทิศของการเตะ จะเฉียงลงจากพื้นสู่เป้าหมาย

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้เท้า

4. กลับหลังเตะ หมายถึง การหมุนตัวหันหลังให้คู่ต่อสู้ แล้วเหวี่ยงขา ที่วางอยู่ด้านหลัง ให้ส้นเท้าปะทะเป้าหมายของคู่ต่อสู้

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้เท้า

การถีบ หมายถึง การใช้ปลายเท้า ฝ่าเท้า หรือส้นเท้าปะทะคู่ต่อสู้ โดยใช้ส้นเท้า หรือปลายเท้าปะทะคู่ต่อสู้

การถีบขั้นพื้นฐานแบ่งออกได้ ดังนี้

1. การถีบตรง หมายถึง การถีบออกไปตรง ๆ ให้ปลายเท้าส้นเท้า หรือฝ่าเท้า ปะทะเป้าหมายในส่วนต่าง ๆ ของคู่ต่อสู้ โดยอาจเหยียดเท้าตรง หรืองอเข่าถีบก็ได้

จิตยาล้ายมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

?

การใช้เท้า

2. การถีบข้าง หมายถึง การใช้ปลายเท้าถีบออกไปด้านข้างของลำตัว โดยเอียงศีรษะออกไปห่างจากลำตัว

จิตยาล้ายมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

?

การใช้เท้า

3. การถีบกลับหลัง หมายถึง การถีบตรงออกไปทางด้านหลัง อาจเหยียดขาตรง หรืองอขา แล้วเหยียดตรงออกไปยังเป้าหมาย

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้เท้า

4. การกระโดดถีบ หมายถึง การสับเท้าที่ไม่ถนัดออกไปหนึ่งจังหวะ แล้วลอยตัวใช้ของเท้าที่ถนัดถีบพุ่งไปยังเป้าหมายของคู่ชก

↶

⬇

↷

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้เท้า

5. การถีบจิก หมายถึง การใช้ปลายเท้าที่ถนัดจิกไปบริเวณหน้าท้องหรือลำตัวของคู่ต่อสู้ โดยอาศัยแรงส่งจากเท้าที่ไม่ถนัด

↶

⬇

↷

จิตอาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การใช้เข้า

การใช้เข้า หมายถึง การใช้อวัยวะที่เป็นข้อต่อระหว่างกระดูกขาส่วนบนกับกระดูกขาส่วนล่าง แล้วอ้าขา กระทุ้งไปยังเป้าหมายของคู่ต่อสู้

การใช้เข้าพื้นฐานมีดังนี้

1. เข้าตรง หมายถึง เข้าที่พุ่งตรงไปข้างหน้าเข้าสู่กลุ่มเป้าหมาย

จิตอาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การใช้เข้า

2. เข้าเฉียง หมายถึง เข้าที่ตีเฉียง เข้าสู่เป้าหมายด้านตรงกับเข้าที่พุ่งไป

จิตอาสาชวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้เข้า

4. เข้าโค้ง หมายถึง การบิดสะโพกให้คว่ำลง พร้อมเหวี่ยงเข้าให้มีรัศมีโค้งจากบนกดลงล่าง ปะทะเป้าหมายให้ปลายเท้าเหยียดเป็นเส้นตรงกับขาและเข้า

จิตอาสาชวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้เข้า

5. เข้าโยน เป็นการกระโดดโยนเข้าขึ้นไปตรง ๆ

วิทยาลัวยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

2

การใช้เข้า

6. เข้าลอย หมายถึง การกระโดด ขึ้นสูง ทะยานกับเข้าโยน แต่ลอย
สู่พื้นสูงกว่า

วิทยาลัวยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

2

การใช้เข้า

7. เข้าคู่ หมายถึง การใช้เข้าทั้งสองพร้อมกันเข้าหมายบริเวณปลายคาง
หรือหน้าอกคู่ต่อสู้ อาจจะกระโดดลอยตัวกลางอากาศก็ได้

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้ศอก

การใช้ศอก ขึ้นพื้นฐานมีหลายลักษณะ ได้แก่

- ศอกดี บางท่านเรียกว่า ศอกสับ โดยสับจากวิถีการตีจากบนสู่ด้าน ล่าง เหยียดคล้ายมูมจาก บางครั้งอาจบิดตัวตี โดยมีแรงส่งจากไหล่ ลำตัว และเท้า

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้ศอก

- ศอกตัด หมายถึง การตีตัดขนานกับพื้นจากด้านหลังไปอีกด้านหนึ่ง

กรอบ 249 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้ศอก

3. ศอกจัด หมายถึง การตีศอกจากล่างงัดขึ้นไปข้างบนตรงเป็นมุมฉาก

กรอบ 250 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การใช้ศอก

4. ศอกกระทุ้ง หมายถึง การใช้ศอกพุ่งออกไปด้านหลัง ในลักษณะกระทุ้ง แกะไขสอยการดให้คู่ต่อสู้ประชิดเข้ามาทางด้านหลัง

กรอบ 251 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การใช้ศอก

5. ศอกกลับ หมายถึง การหมุนตัวตีศอกกลับไปทางด้านหลังตามจังหวะที่สัมพันธ์กับการเคลื่อนตัวตามเท้า

กรอบ 252 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ศิลปะการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานของกีฬามวยไทย มีมากมายหลายแบบ ซึ่งครูมวยต่าง ๆ ได้คิดค้นขึ้นใช้ มีทักษะที่สำคัญ และเป็นประโยชน์จำนวนมากที่ได้นำมาเขียนไว้ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยในปัจจุบัน เช่น การใช้หมัด ได้แก่ หมัดตรง หมัดตัด หมัดตะวัด หมัดเสย ศิลปะการใช้เท้าแบ่งเป็นการเตะและการถีบ สำหรับ เตะนั้นได้แนะนำเตะตรง เตะเฉียง เตะตรง เตะตะวัด และเตะกลับหลัง การถีบ เช่น ถีบตรง ถีบข้าง ถีบกลับหลัง ศิลปะการใช้เข่า เช่น เข่าตรง เข่าเฉียง เข่าตัด เข่าโค้ง เข่าลอย ศิลปะการใช้ศอก เช่น ศอกดี ศอกตัด ศอกจัด ศอกพุ่ง ศอกกระทุ้ง และศอกกลับ เป็นต้น ซึ่งการจะนำศิลปะไม้มวยไทยเหล่านี้ไปใช้ให้ได้ผลดีย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาฝึกฝน ความชำนาญ และความมีไหวพริบ ในการผสมผสานไม้มวยต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ครูทศพล ฟูฟู ฟู หรือ อภิรักษ์

จิตยาล้ายขวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การตั้งท่าจรดมวย

การตั้งท่าจรดมวย หมายถึงการ วางเท้า และวางมือให้ถูกต้องตาม หลักการฝึก ซึ่งในการจรดมวยนั้นต้องทราบเหลี่ยมมวย

เหลี่ยมมวย หมายถึง การแสดงการใช้มือ และเท้าที่ถนัดออกมา ให้เห็น โดยปกติมวยจะมี 2 เหลี่ยม คือ เหลี่ยมซ้าย และ เหลี่ยมขวา

จิตยาล้ายขวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การตั้งท่าจรดมวย

เหลี่ยมซ้าย หมายถึง การขึ้นหมัดขวาไว้ข้างหน้า สูงเหนือระดับ หัว gối ในขณะที่เท้าขวาขึ้น ไปข้างหลัง หมัดซ้ายชิดกาง เท้าซ้าย อยู่หลัง ลำตัวเหยียดตรง ไม่เกร็ง ปล่อยตามสบาย โดยน้ำหนักอยู่ที่เท้าซ้ายระยะ ห่างของเท้าทั้งสองข้าง 1 ช่วงตัว สายตามองผ่านมือไปยังคู่ต่อสู้ตลอดเวลา

วิทยาลัยขวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การตั้งท่าจรวดมวย

เหลี่ยมขวา หมายถึง การยื่นหมัดซ้ายไปข้างหน้า สูงเหนือระดับ หางคิ้ว ในขณะที่เท้าซ้ายไปข้างหน้า แขนซ้ายขนานกับลำตัว หมัดขวา ปิดคาง เท้าขวาอยู่ด้านหลัง ลำตัวเหยียดตรง ไม่เกร็ง ปลอยตัวตามสบาย ให้น้ำหนักอยู่ที่เท้าขวา สายตามองผ่านมือไปยังคู่ต่อสู้ตลอดเวลา

วิทยาลัยขวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การวางตำแหน่งอวัยวะ

การวางตำแหน่งอวัยวะที่ได้จรวดมวย หมายถึง การกำหมัด การวาง เท้า มือ และลำตัว

การกำหมัด ที่ถูกต้อง มีลักษณะแบบมือ ใช้นิ้วทั้ง 4 เรียงติดกันแล้ว พับนิ้วทั้ง 4 นิ้วเข้าหาอุ้งมือ แล้วกดทับด้วยนิ้วหัวแม่มือลงทาบลักษณะเฉียงกับนิ้วชี้และนิ้วกลางเพื่อให้หมัดที่กำกระชับแน่น โดยไม่เกร็ง

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การวางตำแหน่งอวัยวะ

การวางมือ ในการวางมือนั้นให้มือข้างที่ไม่ถนัดยกสูงระดับหางคิ้ว มือที่อยู่ด้านหลัง กำหมัดหันฝ่ามือเข้าหาใบหน้า ห่างจากโหนกแก้ม เล็กน้อย โดยใช้ศอกแนบกับชายโครง

การวางลำตัว ลำตัวปล่อยตามสบายไม่เกร็ง ไม่ก้มลำตัว เสาไม่งอ โดยหน้าและไหล่ เกือบเป็นเหลี่ยมเป็นแนวเดียวกัน

สรุป การวางตำแหน่งอวัยวะ ได้แก่การกำหมัด การวางเท้า การวางมือ และลำตัว ต้องใช้สัมพันธ์กัน โดย วางน้ำหนักมือเท้าที่ถนัดไว้ ด้านหลัง มือเท้าไม่ถนัดอยู่ด้านหน้า เท้าทั้งสองแยกกัน 1 ช่วง แขนป้องกันลำตัว หมัดที่ถนัดป้องกันบริเวณคางหรือแก้ม และหมัด

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

การเคลื่อนที่

การเคลื่อนที่ หรือ การเคลื่อนไหว เป็นพื้นฐานของการใช้แม่ไม้มวยไทย ทั้งการรุกและการรับ โดยการเคลื่อนไหวในการฝึกมวยไทย มีดังนี้

1. การรุก และ ถอยเป็นเส้นตรง แบ่งออกได้ 2 ลักษณะคือ
 - (1) การรุก หรือ ถอยแบบเดินหน้า หรือ ถอยหลังโดยการสับเท้า
 - (2) การรุก หรือ ถอยแบบสลับมือเท้า

วิทยาลัทธิขอมไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

การเคลื่อนที่

(1) การรุก หรือ ถอยแบบเดินหน้า หรือ ถอยหลังโดยการ สืบเท้าหน้า ดำรงไปข้างหน้า เท้าหลังสืบตามเป็นจังหวะ โดยอาจจะ ยกเท้า หรือ ไม่ก็ได้ ในขณะที่เวลาถอยก็ใช้แรงส่งจากเท้าหน้า ให้เท้าหลัง ก้าว ออกไปแล้วเท้าหน้า ก้าวตามเป็นจังหวะ โดยจะยกเท้าหรือไม่ก็ได้

(2) การรุก หรือ ถอยแบบสลับมือเท้า หมายถึง การรุกที่มีการ สลับมือเท้า ตามข้อ (1) และถอยสลับมือเท้าตามข้อ (1) เมื่อฝึกได้อย่างมี ทักษะแล้วใช้เดินรุก สลับเท้า และถอยสลับเท้าให้คล่องแคล่วจะช่วยให้นำไปใช้ในการฝึกทักษะ ขั้นสูงต่อไป

วิทยาลัทธิขอมไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

การเคลื่อนที่

2. การรุก และ ถอยฉาก

การรุกเป็นมุมฉาก หมายถึง การเพิ่มจากการรุกธรรมดา โดยใช้ เท้าที่ไม่ถนัดดันนำ ก้าวเท้าที่ไม่ถนัดไปข้าง เท้าที่ถนัดก้าวส่งตาม ต่อจาก นั้นใช้เท้าที่ไม่ถนัดสืบออกจากด้านข้าง ส่งเท้าที่ถนัดตามไปอยู่หน้า ของเท้าที่ไม่ถนัด ลักษณะการเคลื่อนที่มีลักษณะอยู่ในมุมฉาก โดยมีจังหวะ การจากดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540, หน้า 141)

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

การเคลื่อนที่

การรูกจาก

การกอยจาก

การเคลื่อนที่เป็นวงกลม

การก้าวย่าง

การย่างสามชุม

การย่างสุขเกษม

สรุป

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

การเคลื่อนที่

การรูกจาก

การรูกจาก มีลักษณะจังหวะการเคลื่อนไหว ดังนี้

1. การรูกจากขวาแบบธรรมดาจากตั้งท่าขวาน้ำ

วิธีฝึก

จังหวะที่ 1 รูกไปด้านหน้าในท่าธรรมดา

จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าขวาจากไปทางขวาเล็กน้อย

จังหวะที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายจากตามไปทางขวาโดยให้เท้าซ้ายไปอยู่หน้าเท้าขวา

วิทยาลัทธิขอมไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

การเคลื่อนที่

การรูกจาก

2. การรูกจากซ้ายแบบรูกเท้าสลับจากการตั้งท่าขวาน้ำ

วิธีฝึก

- จังหวะที่ 1 รูกไปด้านหน้าแบบรูกธรรมดา
- จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าซ้ายจากไปทางซ้ายเล็กน้อย
- จังหวะที่ 3 ชักเท้าขวาจากตามให้อยู่หน้าของเท้าซ้าย

วิทยาลัทธิขอมไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

การเคลื่อนที่

การกอยจาก

การกอยจาก สำหรับการเคลื่อนที่ของเท้า จำเป็นจะต้องถอย โดยการกอยจาก เพื่อต้องการที่จะให้ตำแหน่งของการตั้งท่าเปลี่ยน ทิศทาง เพื่อ ไม่ให้เป็นเป้าหมายของคู่ต่อสู้ในขณะที่รูก ดังนั้นเราสามารถ ถอยจากได้ ดังนี้

วิทยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การเคลื่อนที่

การกอยจาก

1. ฉากขวา จากการตั้งท่ามือซ้าย เท้าซ้ายอยู่หน้า

วิธีฝึก

จังหวะที่ 1 ถอยไปด้านหลังโดยการถอยแบบเท้าหน้าเท้าตาม

จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าขวาฉากไปทางด้านขวา

จังหวะที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายเฉียงไปทางขวาให้ไปอยู่หน้าเท้าขวา

วิทยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การเคลื่อนที่

การกอยจาก

2. ฉากขวา (ไม่ต้องถอย) จากการตั้งท่ามือซ้ายอยู่หน้า

วิธีฝึก

จังหวะที่ 1 ก้าวเท้าขวาฉากไปข้างขวาเพียงเล็กน้อย

จังหวะที่ 2 ชักเท้าซ้ายเฉียงไปทางขวา ให้มาอยู่หน้าเท้าขวา

การตั้งท่าเท้าซ้ายหน้า

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

การเคลื่อนที่

การกอยจาก

3. จากซ้าย จากการดั่งท่ามือซ้ายเท้าซ้ายอยู่หน้า

วิธีฝึก

จังหวะที่ 1 ถอยไปข้างหลังแบบเท้านำเท้าตาม

จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าซ้ายจากไปทางซ้ายมือ

จังหวะที่ 3 ชักเท้าขวาถอยหลังให้ไปอยู่หลังเท้าซ้ายในลักษณะการดั่งท่าซ้ายหน้าอยู่หน้า

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

การเคลื่อนที่

การกอยจาก

4. จากซ้าย (ไม่ต้องถอย) จากการดั่งท่ามือซ้ายเท้าซ้ายอยู่หน้า

วิธีฝึก

จังหวะที่ 1 ก้าวเท้าซ้ายเฉียงให้จากไปทางซ้ายเล็กน้อย

จังหวะที่ 2 จากหรือชักเท้าขวาไปหลังเท้าซ้ายให้มาอยู่ในลักษณะการดั่งท่าแบบซ้ายนำ

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การเคลื่อนที่

การถอยจาก

การถอยจาก หรือรูกจากนั้นเรามักจะได้ยินคำว่า จาภายนอกหรือจากใน

จาภายนอก หมายถึง การเคลื่อนที่ออกนอกแนวการกระทำของคู่ต่อสู้ แต่การหลบออกไปนั้นจะต้องมีความพร้อมที่จะทำการต่อสู้

จากใน หมายถึง การเคลื่อนที่ของเท้าเพื่อจะใช้จังหวะในการรูกและรับ โดยเคลื่อนเท้าเข้าหาคู่ต่อสู้

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การเคลื่อนที่

การเคลื่อนที่เป็นวงกลม

การเคลื่อนที่เป็นวงกลม คือ การเคลื่อนที่ใช้การรูกและถอยแบบ การเคลื่อนที่ของแบบเท้าธรรมดา ในลักษณะเท้าหน้าเท้าตามที่เคลื่อนที่ ไปด้านหน้า ไปด้านหลัง ไปทางข้างซ้ายหรือ ไปทางข้างขวา

1. การเคลื่อนที่ตามแนวรอบวงกลม

วิธีฝึก

การเคลื่อนที่แบบนี้ให้เคลื่อนตามคู่ต่อสู้ไปเป็นแนววงกลม จะรูกหรือถอยให้ใช้แบบการรูก และถอยแบบธรรมดา คือใช้แบบเท้าหน้าเท้าตาม หรือจะใช้การรูกแบบเท้าสลับก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสของการเคลื่อนที่

กรอบ 271 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

?

หน้าหลัก

การเคลื่อนที่

การเคลื่อนที่เป็นวงกลม

2. การเคลื่อนที่ไปทางซ้าย หรือ ทางขวา การเคลื่อนที่แบบนี้เป็นการเคลื่อนที่โดยมีคู่ต่อสู้เป็นแกนกลาง

วิธีฝึก

จังหวะที่ 1 การเคลื่อนที่แบบนี้เป็นการเคลื่อนที่ไปทางด้านขวา การเคลื่อนที่ที่จะต้องเอาเท้าหลังไปก่อน

จังหวะที่ 2 ก้าวเท้าหน้าตามไป

ถ้าหากเคลื่อนที่ไปทางซ้ายมือ จะต้องใช้เท้าหน้าไปก่อน แล้วเอาเท้าหลังเคลื่อนที่ตามไป

กรอบ 272 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

?

หน้าหลัก

การเคลื่อนที่

การเคลื่อนที่เป็นวงกลม

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การเคลื่อนที่

การก้าวย่าง

การก้าวย่างหมายถึง การเดินหรือการสืบทอดเท้าตัวเอง ใช้ในโอกาสทั้งรุกและถอย ลักษณะการก้าวย่างในมวยไทยนั้น คือการยกเข่าขึ้นสูงพร้อมทั้ง ยกแขนขึ้นเป็นแนว การยกเข่าขึ้นให้ติดกับศอกหรือเกือบติดกับศอก เข่าที่ ยกนั้นอาจจะยกก่อนแล้วสืบทอด การเคลื่อนที่ลักษณะดังกล่าวนี้เราเรียกว่า "การก้าวย่าง"

บางครั้งอาจจะสืบทอดไปข้างหน้าก่อนยกเข่าขึ้น

ในบางโอกาสอาจจะถอยแล้วยกเข่าเกือบติดศอกก็ได้ การที่ยกเข่าขึ้นติดศอกนั้น เป็นการป้องกันคู่ต่อสู้ บางครั้งอาจทำสลับกันได้ทั้งด้านซ้ายนำ และขวานำ

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การเคลื่อนที่

การย่างสามชุก

การย่างสามชุก คือ การเดินจุดสามจุด โดยการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้า

วิธีการ

ให้กำหนดจุดที่จะใช้ในการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้า เช่น เท้าซ้าย อยู่หน้าให้เปลี่ยนไป เป็นอยู่ด้านหลัง กล่าวคือ เป็นการเปลี่ยนเหลี่ยม ของร่างกายนั่นเอง

การย่างสามชุกให้ชำนาญนั้น หมายถึง จะต้องฝึกการย่อ การก้าวย่าง และการย่าง สามชุก ทั้งนี้ การกระทำได้กล่าวอาจสามารถใช้ป้องกัน หลบหลีกหรือบางครั้ง ใช้ในการรับ การรุกได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

วิทยาลัวยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

การเคลื่อนที่

การย่างสามชุก

วิทยาลัวยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

การเคลื่อนที่

การย่างสุขเกษม

การย่างสุขเกษม คือ การก้าวย่างหรือการเคลื่อนที่โดยการก้าวเท้า ออกไปข้างนอก พร้อมกับการโยกตัวใช้มือปิดลงมาข้างล่าง ในขณะที่ อีกมือหนึ่งยกขึ้นระดับ ไบหน้าเพื่อเป็นการป้องกันอาวุธ ส่วนมือที่ปิดลงมา ใช้กรณีเมื่อคู่ต่อสู้ ถีบมาหาเราก็ใช้ มือปิดป้องกัน ส่วนมือที่อยู่ข้างบน ก็ใช้ป้องกันอาวุธได้ ทั้งนี้ในการกระทำนั้น จะต้องบิดสะโพกตามไปด้วย พร้อมกับปิดมือล่าง ให้ผ่านลำตัวส่วนเท้าเคลื่อนที่ก้าวไป พร้อมกับการ ปิดมือผ่านลำตัว

กรอบ 277 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การเคลื่อนที่

การอย่างสุขเกษม

กรอบ 278 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

การเคลื่อนที่

สรุป

การเคลื่อนไหวในการฝึกมวยไทย สามารถแบ่งออกได้
ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน ดังนี้

1. การรุกจาก
2. การถอยจาก
3. การเคลื่อนที่เป็นวงกลม
4. การก้าวย่าง
5. การย่างสามชুম
6. การอย่างสุขเกษม

กรอบ 279 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

วิทยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

สรุป

หลักการเบื้องต้นในการฝึกมวยไทย ประกอบด้วยหลักการดังนี้

1. การตั้งท่าจรดมวย
2. การวางตำแหน่งอวัยวะ
3. การเคลื่อนไหว

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือ ดคลิกเมาส์

กรอบ 280 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย กรอบสอบย่อย

วิทยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

เมื่อท่านได้ศึกษาในหน่วยที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการฝึกมวยไทย
เข้าใจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เราขอให้ท่านได้สนุกกับการวัดผลการเรียนรู้
โดยการทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วย ซึ่งมีข้อแม้ว่า ท่านจะต้องทำแบบฝึกหัดนี้
ให้ได้มากกว่า 80% ท่านจึงจะสามารถเลือกเรียนบทเรียนอื่น ๆ ได้
หากว่าท่านทำไม่ถึง 80% โปรแกรมจะทำการทบทวนเนื้อหาให้ท่าน
ในหน่วยนี้อีกครั้ง โปรดเลือกสิ่งที่ท่านต้องการ

[ทำแบบทดสอบย่อย](#)[ทบทวนบทเรียนอีกครั้ง](#)

กรอบ 281 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย กรอบสอบย่อย

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 3
จำนวน 10 ข้อ
จงเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

กรุณาตอบให้ ๒ ๖ หรือ ๘ ข้อ

กรอบ 282 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 1

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม?

ข้อที่ 1**คะแนน : 0**

ข้อใดคือหลักพื้นฐานเบื้องต้นในการฝึกหัดมวยไทย

- ก การวางตำแหน่งมือและเท้า
- ข การเคลื่อนไหวร่างกาย
- ค การตั้งท่าจรดมวย
- ง ถูกทุกข้อ

กรอบ 283 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 1

จิตอาสาช่วยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 1

คะแนน : 0

ข้อใดคือหลักพื้นฐานเบื้องต้นในการฝึกหัดมวยไทย

☒ ก

การวางตำแหน่งมือและเท้า

☐ ข

การเคลื่อนไหวร่างกาย

☐ ค

การตั้งท่าจรดมวย

☐ ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 284 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 2

จิตอาสาช่วยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 2

คะแนน : 1

มวยเหลี่ยมซ้าย หมายถึงข้อใด

☐ ก

เท้าซ้ายกับหมัดซ้ายอยู่ตรงกัน

☐ ข

หมัดซ้ายเป็นหมัดหลัง

☐ ค

จรดขวาออก

☐ ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 285 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 2

วิทยาลัยมวยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 2 คะแนน : 1

มวยเหลี่ยมซ้าย หมายถึงข้อใด

☒

ก

เท้าซ้ายกับหมัดซ้ายอยู่ตรงกัน

☐

ข

หมัดซ้ายเป็นหมัดหลัง

☐

ค

จรดขวาออก

☐

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 286 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 3

วิทยาลัยมวยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 3 คะแนน : 2

การวางเท้าซ้ายและเท้าขวา ควรให้ห่างกันในระยะ เท่าไร

☐

ก

1 ช่วงตัว

☐

ข

1 ช่วงมือ

☐

ค

1 ช่วงเท้า

☐

ง

1 ช่วงศอก

กรอบ 287 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 3

วิทยาลัยขวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 3 **คะแนน : 2**

การวางเท้าซ้ายและเท้าขวา ควรให้ห่างกันในระยะ เท่าไร

- ก 1 ช่วงตัว
- ข 1 ช่วงมือ
- ค 1 ช่วงเท้า
- ง 1 ช่วงศอก

กรอบ 288 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 4

วิทยาลัยขวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 4 **คะแนน : 3**

การจกหลบ ตรงกับข้อใด

- ก การถอยแบบสุริยะ
- ข การถอยออกข้างเป็นมุมฉาก
- ค การสลับการรุกและถอยเฉียง
- ง การรุก และถอยแบบสลับเท้าไปข้างหน้าและถอยไปข้างหลัง แบบสลับฟันปลา

กรอบ 289 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 4

วิทยาลัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 4 **คะแนน : 3**

การฉากหลบ ตรงกับข้อใด

 ☐ ก การฉอยแบบสุริยะ

☐ ข การฉอยออกข้างเป็นมุมฉาก

☐ ค การสลับการรุกและฉอยเฉียง

☐ ง การรุก และฉอยแบบสลับเท้าไปข้างหน้าและ
ฉอยไปข้างหลัง แบบสลับฟิฟปลา

กรอบ 290 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 5

วิทยาลัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 5 **คะแนน : 4**

การเดินจุดสามจุด โดยการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้าไปมา การเบี่ยงตัวให้แคบ
และสัมพันธ์กับ หมัด เท้า เข่า ศอก ตรงกับข้อใด

☐ ก ข้างสุรเกษม

☐ ข ข้างสามมุข

☐ ค ข้างสามชุก

☐ ง ข้างสามขา

กรอบ 291 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 5

วิทย์น้อยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 5

คะแนน : 4

การเดินจุดสามจุด โดยการเปลี่ยนตำแหน่งของเท้าไปมา การเบี่ยงตัวให้แคบ และสัมพันธ์กับ หมัด เท้า เข่า ศอก ตรงกับข้อใด

☒

ก

อย่างสุขเกษม

☐

ข

อย่างสามมุข

☐

ค

อย่างสามชุก

☐

ง

อย่างสามขา

กรอบ 292 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 6

วิทย์น้อยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 6

คะแนน : 5

ข้อใดคืออาวุธพื้นฐานของมวยไทย

☐

ก

หมัด ศีรษะ เข่า เท้า

☐

ข

หมัด เท้า เข่า ศอก

☐

ค

ศอก เท้า เข่า เข่า

☐

ง

เข่า เข่า เข่า เข่า

กรอบ 293 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 6

วิทย์น้อยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 6 **คะแนน : 5**

ข้อใดคืออาวุธพื้นฐานของมวยไทย

☒ ก. หมัด ศีรษะ เข่า เข้ม

☐ ข. หมัด เข่า เข้ม ศอก

☐ ค. ศอก เข่า เข้ม เข้ม

☐ ง. เข้ม เข้ม เข้ม เข้ม

กรอบ 294 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 7

วิทย์น้อยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 7 **คะแนน : 6**

การใช้ศอกสับลง เรียกได้อีกชื่อ คือข้อใด

☐ ก. ศอกดี

☐ ข. ศอกจัด

☐ ค. ศอกดีด

☐ ง. ศอกกลับ

กรอบ 295 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 7

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#) [บทเรียน](#) [ทดสอบหลังเรียน](#) [ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 7 **คะแนน : 6**

การใช้ศอกสับลง เรียกได้อีกชื่อ คือข้อใด

ก	ศอกดี
ข	ศอกงัด
ค	ศอกตัด
ง	ศอกกลับ

กรอบ 296 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 8

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#) [บทเรียน](#) [ทดสอบหลังเรียน](#) [ออกจากโปรแกรม](#)

ข้อที่ 8 **คะแนน : 7**

ข้อใดไม่ใช่พื้นฐานการใช้หมัด

ก	หมัดตะวัด
ข	หมัดตรง
ค	หมัดเสย
ง	หมัดจิก

กรอบ 297 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 8

วิทยาลัยขวยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 8 **คะแนน : 7**

ข้อใดไม่ใช่พื้นฐานการใช้หมัด

☒

ก

หมัดตะวัด

☐

ข

หมัดตรง

☐

ค

หมัดเสย

☐

ง

หมัดจิก

กรอบ 298 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 9

วิทยาลัยขวยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 9 **คะแนน : 8**

ข้อใดคือพื้นฐานการเตะ แบบจะเข้ผ่าดหาง

☐

ก

เตะจี๊ด

☐

ข

เตะดัด

☐

ค

เตะตรง

☐

ง

กลับหลังเตะ

กรอบ 299 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 9

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 9 **คะแนน : 8**

ข้อใดคือพื้นฐานการเตะ แบบจะเข้ฟาดหาง

ก เเตะจี๊ด

ข เเตะตัด

ค เเตะตรง

ง กลับหลังเตะ

กรอบ 300 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย แบบทดสอบย่อย ข้อ 10

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 10 **คะแนน : 9**

การเตะที่เหมือนจะตีเข้า แต่กลับตีตวัดปลายเท้าอย่าง รวดเร็ว
การเตะนี้ตรงกับข้อใด

ก เเตะจี๊ด

ข เเตะตรง

ค เเตะเตะวัด

ง เเตะก้านคอ

กรอบ 301 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 10

วิทย์ลัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

ข้อที่ 10 **คะแนน : 9**

การเตะที่เหมือนจะดีเข้า แต่กลับดีดเตะวัดปลายเท้าอย่าง รวดเร็ว

การเตะนี้ตรงกับข้อใด

ก เเตะรีด

ข เเตะตรง

ค เเตะเตะวัด

ง เเตะก้านคอ

กรอบ 302 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย สรุปผลการทำแบบทดสอบย่อย

วิทย์ลัยขอยไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม ?

สรุปคะแนน
แบบฝึกหัดที่ 3
หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย

ถูก	10	ข้อ
ผิด	0	ข้อ
คิดเป็นร้อยละ	100	

กรอบ 303 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ 80%

กรอบ 304 บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษาแม่ไม้มวยไทย ทำแบบทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์ 80%

กรอบ 305 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน วัดกุประสงค์

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

วัดกุประสงค์

1. บอกชื่ออาวุธพื้นฐานของมวยไทยได้
2. บอกลักษณะท่าทางการใช้อาวุธพื้นฐานของมวยไทยได้ถูกต้อง

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือ คลิกเมาส์

กรอบ 306 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน กรอบนำ

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

หน่วยนี้ประกอบด้วยหน่วยย่อยต่อไปนี้

- 1.1 ศิลปะการรุกและการรับ
- 1.2 ศิลปะการรุก
- 1.3 ศิลปะการรับ
- 1.4 ศิลปะการตอบโต้
- 1.5 ศิลปะกลมมวย

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือ คลิกเมาส์

กรอบ 307 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน กรอบนำ

จิตยาล้อมมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

?

ให้ผู้เรียนปฏิบัติดังนี้

1. ทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน
2. ศึกษากรอบเนื้อหา ให้เข้าใจลึกซึ้งต่อเนื่องกันไป
3. ทำแบบฝึกหัดหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ
4. ในกรณีที่ท่านไม่เข้าใจท่านสามารถย้อนกลับไปศึกษากรอบเนื้อหาอีกได้ จนกว่าจะได้คำตอบแล้ว จึงทำแบบฝึกหัด

กรุณากดปุ่มใด ๆ หรือ คลิกเมาส์

กรอบ 308 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน รายการเลือก

จิตยาล้อมมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

?

ศิลปะการรุกและการรับ

ศิลปะการรุก

ศิลปะการรับ

ศิลปะการตอบโต้

ศิลปะกลมวย

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

ศิลปะการรุกและการรับ

ศิลปะการรุกการรับ หมายถึง การเลือกใช้ไม้มวยไทย และกลวิธี ต่าง ๆ ให้ผสมผสานกัน เพื่อให้เกิดการมีประสิทธิภาพไม้มวยที่ใช้ในการ ชกมวยไทย ได้แก่ หมัด เข่า เข่า และศอก การใช้หมัดต่อยคู่ต่อสู้ เรียกว่า “ไม้หมัด” การใช้เท้าเตะคู่ต่อสู้ เรียกว่า “ไม้เตะ” การใช้เท้า ถีบ เรียกว่า “ไม้ถีบ” การใช้เข่า เรียกว่า “ไม้เข่า” การใช้ศอก เรียกว่า “ไม้ศอก” และยังมีแบ่งตามลักษณะ

ความสั้น-ยาวของการใช้ไม้มวยไทย โดยการแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ไม้สั้นและไม้ยาว เช่น การใช้ หมัดขว้างสั้น หมัดจัด ศอกและเข่า เรียกว่า “ไม้สั้น” การใช้เท้าเตะ ใช้เท้าถีบ หมัดเหวี่ยงยาว เรียกว่า “ไม้ยาว”

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

ศิลปะการรุกและการรับ

ไม้มวยไทยถ้าแบ่งตามลักษณะความสำคัญมาก-น้อย ความสลับ ซับซ้อนและเรียกแตกต่างกันไป ที่นิยมใช้กันมากและจดจำได้ง่าย คือแบ่งเป็นแม่ไม้และลูกไม้ ซึ่งตามธรรมดาแล้วในการต่อย เตะ ถีบ เข่า และศอก ถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้ไม้มวย

ดังนั้น การเตะ ถีบ เข่า และศอก เป็นแม่ไม้ส่วนการต่อย หมัดจัด หมัดขว้าง สั้น-ยาว การเตะตรง เตะตัด เตะตะวัด เตะเฉียง เตะกลับหลัง ถีบตรง ถีบข้าง ถีบกลับหลัง เข่าตรง เข่าเฉียง เข่าตัด เข่าลอย ศอกดี ศอกตัด ศอกกลับหลัง ศอกพุ่ง เหล่านี้เรียกว่า “ลูกไม้”

• กรอบ 311 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยชั้นพื้นฐาน

วิทยาสาธิตมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรุกและการรับ

นอกจากนี้ แม่ไม้มวยไทยยังหมายถึงท่าทางของการต่อสู้ ที่ใช้องค์ประกอบต่าง ๆ ตั้งแต่ทักษะพื้นฐาน การก้าวย่าง การหลอกหลอนหลบหลีก การปิดป้อง การเข้าทำผสมผสาน กันเป็นแม่ไม้มวยที่จะใช้ต่อสู้

↶

⬇

↷

กรอบ 312 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยชั้นพื้นฐาน

วิทยาสาธิตมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรุก

ไม้รุก หมายถึง หลักวิชาในการใช้ไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบกัน เพื่อเป็นการ รุกโจมตีคู่ต่อสู้ มีทั้งการหลอกหลอนและเข้าทำกันจริง โดยทั่วไปไม้หน้าของไม้รุกจะเป็น ไม้ยาว มีความเร็วรัดกุม มีหลักมั่นคง สามารถใช้ไม้อื่นต่อไปได้ เช่น การถีบตรง การเตะเฉียง เตะรีด ส่วนไม้ตามนั้นจะเป็นไม้ยาวไม้สั้นก็ได้

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการใช้ไม้จึงหว่านกว่าได้ผลดีประการใด ดังนั้น จึงนิยมใช้ไม้มวย แบบบนสลับล่าง หรือซ้ายสลับขวา เพื่อให้คู่ต่อสู้พะวง ถ้าใช้ไม้รุกเฉพาะส่วน หรือส่วนล่างอย่างเดียวจะง่ายต่อการป้องกันแก้ไข

↶

⬇

↷

วิทยาสัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรุก

โดยทั่วไปไม้รุกมีตั้งแต่จังหวะเดียวขึ้นไปจนไม่จำกัดจำนวน แต่นิยมและใช้ได้ผลดีรวมไปถึงการฝึกหัดได้ง่าย คือ **ไม้รุกจังหวะหนึ่ง สองจังหวะ สามจังหวะ**

1. ไม้รุกหนึ่งจังหวะ

ไม้รุกหนึ่งจังหวะ หมายถึง การรุกเข้าไปแล้วใช้ไม้มวยเพียงอย่างเดียว เช่น การชกหมัดตรงขวา ตะขวา โยนเข้าขวา หรือด้านที่ถนัดที่สุด เรียกว่า “มวยรุกจังหวะเดียว”

วิทยาสัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรุก

2. ไม้รุกสองจังหวะ หมายถึง การรุกเข้าไปใช้ไม้มวยสองจังหวะ โดยในจังหวะที่หนึ่ง เป็นไม้หลอก เพื่อให้คู่ต่อสู้เสียหลักแล้วตามใช้ ไม้จริงในจังหวะที่สอง ต้องตามกันไปอย่างรวดเร็ว เรียกว่า “ไม้รุกสองจังหวะ”

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรุก

3. ไ้รุกสามจังหวะ หมายถึง การรุกเข้าไปใช้ไม้มวยจังหวะ ที่หนึ่ง สองและสาม ติดต่อกัน เช่น ต่อยหมัดหน้า ต่อยหมัดตรง แล้วเตะตาม ถ้าฝึกได้เกิดความชำนาญ แล้วสามารถใช้ไม้สั้น เช่น ศอก เข่า หมัดศอก หมัดงัด เป็นไม้หน้าได้เช่นกัน

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรุก

4. ไ้รุกสี่จังหวะ หมายถึง การรุกเข้าไปทำโดยใช้จังหวะ ที่หนึ่ง-สอง-สามติดต่อกันไป และไม้รุกที่ออกไปต่างก็หวังผล ทั้งหมดแล้วแต่โอกาส โดยส่วนมากจังหวะหนึ่ง สองเป็นไม้หลอก จังหวะสาม-สี่เป็นไม้จริง

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรับ

ไม้รับ หมายถึง หลักวิชาการในการนำเอาไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อแก้ไขการโจมตีของฝ่ายรุก ไม้มวยชนิดหนึ่งอาจจะแก้การโจมตีของไม้มวยชนิดเดียวกัน หรือต่างชนิดก็ได้ หรือแก้ทีละไม้ เช่น แก้การต่อย แก้การเตะ แก้การถีบ และแก้การศอก แต่ในการชกมวยจริง ๆ ไม่ได้ชกหรือเตะเพียงจังหวะเดียว แต่จะรุกเป็นชุด เช่น ต่อยนำ-เตะตาม แล้วเข้าตาม หรือต่อยตามเข้า

↶

⬇

↷

วิทยาลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรับ

ความหมายรวมถึงการทำทุกอย่างเพื่อแก้ไขการโจมตี เช่น การถอยออกให้พ้นระยะ เพื่อไม่ให้ถูกอาวุธคู่ต่อสู้ การหลบหลีก การปิดป้องและการตอบโต้ซึ่งมีการชิงทำก่อน การถอยแล้วตอบโต้ การหลบหลีกแล้วตอบโต้

ไม้รับในที่นี้จะกล่าวถึงการรับไม้มวยของคู่ต่อสู้ทีละชนิดตามลำดับ เริ่มตั้งแต่ การรับการต่อย รับการเตะ รับการถีบ รับการเข้า และรับ การศอกโดยอาศัยการถอย หลบหลีก ปิดป้อง และตอบโต้ ด้วยไม้มวย ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

↶

⬇

↷

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

ติลปะการรับ

1. การหลอกล่อ หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อให้คู่ต่อสู้หลงผิด หรือเข้าใจผิด เพื่อให้คู่ต่อสู้จับทางเราได้ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การเคลื่อนไหวว๊วะต่าง ๆ โดยไม่เคลื่อนที่ไปจากเดิม เช่น

หลอกด้วยสายตา คือมองสูงแต่ใช้ไม้มวยไปสู้ เป้าหมายที่ต่ำหรือมองต่ำ ใช้ไม้มวยไปสู้เป้าหมายที่สูง

หลอกด้วยศีรษะ โดยการเคลื่อนไหวศีรษะไปมา ซ้าย-ขวา เพื่อให้คู่ต่อสู้หลงทาง

หลอกล่อด้วยการเคลื่อนไหวลำตัว โดยอาศัยความอ่อนตัว เช่น การโยกเอวหรือโยกลำตัวไปซ้าย-ขวา

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

ติลปะการรับ

2. การถอยให้พ้นระยะ หมายถึง การถอยให้ห่างจากคู่ต่อสู้ อาจจะทำให้กระโดดเลื่อนเท้า ถอยเท้าหลัง หรือก้าวถอยหลัง แต่ต้องให้พ้น ระยะไม้มวยของคู่ต่อสู้ ในการถอยพ้นระยะ แล้วจะต้องอยู่ในท่าที่พร้อม จะตอบโต้คู่ต่อสู้ทันที

จิตอาสาไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

?

ศิลปะการรับ

3. การโยกตัวหรือเอนตัวให้พ้นระยะ
การโยกตัวหลบให้พ้นระยะ หรือ “การดึงตัว” หมายถึง การโยกตัวเอนตัวออก
ให้พ้นระยะคู่ต่อสู้

จิตอาสาไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

?

ศิลปะการรับ

4. การหลบหลีก หมายถึง การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อหลบหลีก
ไม้มวยคู่ต่อสู้โจมตี อาจใช้วิธีก้มตัวหลบด้านซ้าย-ขวา

กรอบ 323 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรับ

5. การปิดให้เขียงเบนออกไป หรือ การปิดให้เขียงเบนจากอาวุธ คู่ต่อสู้ หมายถึง การใช้มือหรือแขนปิดไม้มวยไทยไปยังเป้าหมายอื่น

กรอบ 324 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการรับ

6. การปิดป้อง การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่แข็งแรง ปิดป้องอวัยวะที่เป็นจุดอ่อนของร่างกาย เช่น การใช้เข่าปิดป้องท้อง รวมถึงบริเวณลำตัว การใช้ศอกและเข่าบริเวณหน้าอก

กรอบ 325 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ติลปะการรับ

7. การบังเกาะจับ หมายถึง การบังไม่ให้ไม้มวยของคู่ต่อสู้ ปะทะ กับตัวเรา การบังนั้นต้องอาศัย การผ่อนแรงถูกจังหวะ และเหมาะสมจึงจะได้ผลดี เมื่อบังเกาะจับได้แล้วก็สามารถใช้ไม้มวยตอบโต้ได้ทันที

กรอบ 326 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

วิทยาลัทธิมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ติลปะการรับ

8. การทำให้ล้ม ในมวยไทยมีหลายแบบ แต่ที่ถูกต้อง ตามกติกาโดยใช้วิธี การบังเกาะจับแล้วจึงผลักให้ล้มหรือการกอดรัดแล้วเหวี่ยงให้ล้ม

จิตอาสาชวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการตอบโต้

1. ถอยแล้วตอบโต้ หมายถึง การถอยออกให้ พันระยะไม้มวยที่จู่โจมมา แล้วจึงใช้ไม้มวยตอบโต้คู่ต่อสู้ทันที

จิตอาสาชวยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการตอบโต้

2. การหลบหลีกแล้วตอบโต้ หมายถึง การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวเพื่อหลบหลีกให้พันระยะไม้มวยของคู่ต่อสู้ เช่น การก้มตัว การเอนตัว การยกขา การเคลื่อนไหว

กรอบ 329 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

อิตยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

๒๐๒๕

ศิลปะการตอบโต้

3. การชิงท่าหรือการตอบโต้ หมายถึง การใช้ไม้มวยตอบโต้ ที่คู่ต่อสู้ใช้ไม้รุกมายังเรา โดยให้ไม้มวยของเราออกไปให้ถึง เป้าหมายก่อน

↶

⬇

↷

กรอบ 330 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

อิตยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

๒๐๒๕

ศิลปะการตอบโต้

4. การปิดป้องแล้วตอบโต้ หมายถึง การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่แข็งแรง ปิดป้องเป้าหมายคู่ต่อสู้จะจู่โจม ซึ่งส่วนมาก มักเป็นบริเวณจุดอ่อนของร่างกาย เช่น ปลายคาง ใบหน้า คอ หน้าอก ลำตัว สันปี ท้อง และขาพับ

↶

⬇

↷

กรอบ 331 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

จิตอาสาชวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการตอบโต้

5. การปิดให้เบี่ยงเบนออกไป จากอาวุธคู่ต่อสู้ หมายถึง การใช้มือหรือแขนปิด
ไว้มวยไปยังเป้าหมายอื่น

กรอบ 332 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

จิตอาสาชวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

?

ศิลปะการตอบโต้

6. การทำให้ล้มในมวยไทยมีหลายแบบ แต่ที่ถูกต้องตามกติกา โดยใช้วิธีบังคับเกาะจับ
หรือทุ่มด้วยสะโพก

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ศิลปะมวย

กลมวย หมายถึง ท่าทางการใช้ศิลปะมวยไทย ทั้งการรุกและการรับ ในการต่อสู้ มวยไทย

ถ้าใช้ในการรุก เรียกว่า กลมวยจู่โจม

ถ้าใช้ในการรับหรือตอบโต้ เรียกว่า กลมวยแก้

ถ้ารับแล้วตอบโต้หมด เรียกว่า กลมวยแก้หมด

วิทยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

สรุป

ในการที่จะมีการรุก-รับ ตอบโต้ได้ดีนั้นต้องฝึกทักษะ โดยการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ให้คล่อง ก่อนที่จะมีการผสมผสานในแม่ไม้มวยไทย เชิงกลต่าง ๆ ที่จะจู่โจม เข้าคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากจะฝึกหมัดเท้า เข่า ศอก ให้คล่องแล้ว ยังฝึกการหลบหลีก ฉาก ถอย เพื่อที่จะเป็นแนวทางการใช้ไม้มวยต่อไป บุคคลใด สามารถใช้ไม้มวยได้ดีและคล่องแคล่วว่องไว บุคคลนั้น จะได้เปรียบคู่ต่อสู้

กรรมาการกีฬาฯ หรือ สสวท

กรอบ 335 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน กรอบสอบย่อย

อิตยาลือมอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

เมื่อท่านได้ศึกษาในหน่วยที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน
เข้าใจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เราขอให้ท่านได้สนุกกับการวัดผลการเรียนรู้
โดยการทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วย ซึ่งมีข้อแม้ว่า ท่านจะต้องทำแบบฝึกหัดนี้
ให้ได้มากกว่า 80% ท่านจึงจะสามารถเลือกเรียนบทเรียนอื่น ๆ ได้
หากว่าท่านทำไม่ถึง 80% โปรแกรมจะทำการทบทวนเนื้อหาให้ท่าน
ในหน่วยนี้อีกครั้ง โปรดเลือกสิ่งที่ท่านต้องการ

ทำแบบทดสอบย่อย

ทบทวนบทเรียนอีกครั้ง

กรอบ 336 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน กรอบสอบย่อย

อิตยาลือมอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 4
จำนวน 10 ข้อ
จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

กรุณาคlickปุ่มใด ๆ หรือ คลิกเมาส์

กรอบ 337 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 1

วิทย์าลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 1

คะแนน : 0

ไม้มวยไทยตรงกับข้อใด

ก

ไม้กลมวย

ข

แม่ไม้-ลูกไม้

ค

ไม้สั้น-ไม้ยาว

ง

เกร็ดไม้-ลูกไม้

กรอบ 338 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 1

วิทย์าลือขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 1

คะแนน : 0

ไม้มวยไทยตรงกับข้อใด

ก

ไม้กลมวย

ข

แม่ไม้-ลูกไม้

ค

ไม้สั้น-ไม้ยาว

ง

เกร็ดไม้-ลูกไม้

กรอบ 339 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 2

จิตยาลิขณวอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 2

คะแนน : 1

ไม้ "ยาว" เป็นอาวุธชนิดใด

ก	ทิ่ม
ข	เซ้า
ค	พมัด
ง	ศอก

กรอบ 340 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 2

จิตยาลิขณวอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 2

คะแนน : 1

ไม้ "ยาว" เป็นอาวุธชนิดใด

ก	ทิ่ม
ข	เซ้า
ค	พมัด
ง	ศอก

กรอบ 341 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 3

จิตยาลือขวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 3

คะแนน : 2

ไม้ "รุก" หมายถึงข้อใด

ก

การใช้ไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อเป็นการจู่โจมคู่ต่อสู้

ข

การใช้ไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกันเพื่อแก้ไขคู่ต่อสู้

ค

การเคลื่อนไหวให้คู่ต่อสู้หลงผิด

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 342 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 3

จิตยาลือขวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 3

คะแนน : 2

ไม้ "รุก" หมายถึงข้อใด

ก

การใช้ไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อเป็นการจู่โจมคู่ต่อสู้

ข

การใช้ไม้มวยต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกันเพื่อแก้ไขคู่ต่อสู้

ค

การเคลื่อนไหวให้คู่ต่อสู้หลงผิด

ง

ถูกทุกข้อ

กรอบ 343 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 4

วิชาเดียวของไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 4 **คะแนน : 3**

การ “ถอย” ให้พ้นระยะ หมายถึงข้อใด

- ก การมองสูงแต่ใช้ฝ่าหมายต่ำ
- ข การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายปิดป้อง
- ค การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- ง การถอยให้ห่างจากคู่ต่อสู้โดยการถอยเท้าหลัง

กรอบ 344 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 4

วิชาเดียวของไทย
ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 4 **คะแนน : 3**

การ “ถอย” ให้พ้นระยะ หมายถึงข้อใด

- ก การมองสูงแต่ใช้ฝ่าหมายต่ำ
- ข การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายปิดป้อง
- ค การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- ง การถอยให้ห่างจากคู่ต่อสู้โดยการถอยเท้าหลัง

กรอบ 345 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 5

วิชาลัยขวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 5

คะแนน : 4

วิธีการตอบโต้ โดยให้เกิดอันตรายต่อตนเองให้น้อยที่สุด ตรงกับข้อใด

ก

การหลบหลีกแล้วตอบโต้

ข

การชิงทำแล้วตอบโต้

ค

การถอยแล้วตอบโต้

ง

ทุกข้อถูกหมด

กรอบ 346 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 5

วิชาลัยขวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 5

คะแนน : 4

วิธีการตอบโต้ โดยให้เกิดอันตรายต่อตนเองให้น้อยที่สุด ตรงกับข้อใด

ก

การหลบหลีกแล้วตอบโต้

ข

การชิงทำแล้วตอบโต้

ค

การถอยแล้วตอบโต้

ง

ทุกข้อถูกหมด

กรอบ 347 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 6

วิทย์ลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 6

คะแนน : 5

แม่ไม้มัดที่แสดงการฉกหลบหมัดคู่ต่อสู้ด้านนอกแล้วใช้มือด้านหนึ่งปิดหมัด
คู่ต่อสู้ที่ข้อมือและมืออีกข้างหนึ่งกระแทกที่หัวไหล่ด้านนอกของคู่ต่อสู้ แม่ไม้มัดกล่าวเรียกว่าแม่ไม้มัด

ก

กาจิกไข่

ข

หงส์ปีกหัก

ค

สลับฟันปลา

ง

หักงวงโยธา

กรอบ 348 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 6

วิทย์ลัยขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียนบทเรียนทดสอบหลังเรียนออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 6

คะแนน : 5

แม่ไม้มัดที่แสดงการฉกหลบหมัดคู่ต่อสู้ด้านนอกแล้วใช้มือด้านหนึ่งปิดหมัด
คู่ต่อสู้ที่ข้อมือและมืออีกข้างหนึ่งกระแทกที่หัวไหล่ด้านนอกของคู่ต่อสู้ แม่ไม้มัดกล่าวเรียกว่าแม่ไม้มัด

ก

กาจิกไข่

ข

หงส์ปีกหัก

ค

สลับฟันปลา

ง

หักงวงโยธา

กรอบ 349 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 7

จิตอาสาขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 7

คะแนน : 6

แม่ไม้มวยไทยรับอาวุธเตะของคู่ต่อสู้และใช้ศอกอีกข้างหนึ่งสับลงบริเวณ
โคนขาของคู่ต่อสู้

ก กาจิกไข่

ข หงส์ปีกหัก

ค สลับฟันปลา

ง หักวงโยธา

กรอบ 350 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 7

จิตอาสาขอยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 7

คะแนน : 6

แม่ไม้มวยไทยรับอาวุธเตะของคู่ต่อสู้และใช้ศอกอีกข้างหนึ่งสับลงบริเวณ
โคนขาของคู่ต่อสู้

ก กาจิกไข่

ข หงส์ปีกหัก

ค สลับฟันปลา

ง หักวงโยธา

กรอบ 351 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 8

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 8

คะแนน : 7

แม่ไม้มัดที่ใช้สกัดการบุกของคู่ต่อสู้โดยฝ่ายรับใช้ฝ่าเท้าตีบสกัดบริเวณอกหรือหน้าท้องคู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้มัดในข้อใด

ก

 เกรวาลตาน

ข

 มอญยันหลัก

ค

 สักพวงมาลัย

ง

 พระพายล้มสิงขร

กรอบ 352 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 8

จิตยาล้ายมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 8

คะแนน : 7

แม่ไม้มัดที่ใช้สกัดการบุกของคู่ต่อสู้โดยฝ่ายรับใช้ฝ่าเท้าตีบสกัดบริเวณอกหรือหน้าท้องคู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้มัดในข้อใด

ก

 เกรวาลตาน

ข

 มอญยันหลัก

ค

 สักพวงมาลัย

ง

 พระพายล้มสิงขร

กรอบ 353 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 9

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 9

คะแนน : 8

แม่ไม้มวยไทยที่ฝ่ายรับก้าวเท้าที่ถนัดไปข้างหน้าแล้วหมุนตัวกลับหลังตีศอกใส่คู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้มัด

ก

 เกรกวาดลาน

ข

 มอญยันหลัก

ค

 ลักพวงมาลัย

ง

 หิรัณเมฆวนแผ่นดิน

กรอบ 354 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 9

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 9

คะแนน : 8

แม่ไม้มวยไทยที่ฝ่ายรับก้าวเท้าที่ถนัดไปข้างหน้าแล้วหมุนตัวกลับหลังตีศอกใส่คู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้มัด

ก

 เกรกวาดลาน

ข

 มอญยันหลัก

ค

 ลักพวงมาลัย

ง

 หิรัณเมฆวนแผ่นดิน

กรอบ 355 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน แบบทดสอบย่อย ข้อ 10

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 10

คะแนน : 8

แม่ไม้มวยไทยป้องกันโดยการใช้นิ้วปิดคู่ต่อสู้ขึ้นแล้วตอบโต้ด้วยการชกหมัดเสยที่ปลายคางคู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้มัด

ก

หนูได้ราว

ข

ตาเถรคำฟัก

ค

หนูมานจงถนัด

ง

อินทรีราชวังจักร

กรอบ 356 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน เฉลยแบบทดสอบย่อย ข้อ 10

จิตอาสาช่วยไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ข้อที่ 10

คะแนน : 8

แม่ไม้มวยไทยป้องกันโดยการใช้นิ้วปิดคู่ต่อสู้ขึ้นแล้วตอบโต้ด้วยการชกหมัดเสยที่ปลายคางคู่ต่อสู้ เรียกว่าแม่ไม้มัด

ก

หนูได้ราว

ข

ตาเถรคำฟัก

ค

หนูมานจงถนัด

ง

อินทรีราชวังจักร

กรอบ 357 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน สรุปผลการทำแบบทดสอบย่อย

อิตยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

สรุปคะแนน
แบบฝึกหัดที่ 4
แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

ถูก	10	ข้อ
ผิด	0	ข้อ
คิดเป็นร้อยละ		100

กรอบ 358 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ 80%

อิตยาลัยมวยไทย

ทดสอบก่อนเรียน บทเรียน ทดสอบหลังเรียน ออกจากโปรแกรม

ขอแสดงความยินดีด้วยค่ะ
คุณได้ไปเรียนในบทเรียนต่อไป

กรอบ 359 บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน ทำแบบทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์ 80%

อิตยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

โปรแกรมจะทำการทบทวนเนื้อหาให้ท่าน ในหน่วยนี้อีกครั้ง

กรอบ 360 สรุปผลการทำแบบทดสอบทั้งหมด

อิตยาลัยขอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#)[บทเรียน](#)[ทดสอบหลังเรียน](#)[ออกจากโปรแกรม](#)

สรุปผลคะแนน

	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คิดเป็นร้อยละ
บททดสอบก่อนเรียน	30	15	41.67
บทเรียนที่ 1	9	9	100
บทเรียนที่ 2	7	7	100
บทเรียนที่ 3	10	10	100
บทเรียนที่ 4	10	10	100
บททดสอบหลังเรียน	30	36	100

ครูบวรกมล ฟูโต ๑ หรือ ดลิกษณา

คณะทำงาน
วิทยาลัยมวยไทยศึกษา
ผศ.ดร.ชาญชัย ชุมดิษฐ์
อาจารย์สุพรรณ ชะใบรัมย์
นางสาวเบญจมาศ มงคลนำ
ทีมนักศึกษาผู้แนะนำ
นางอภิรัฐ โพบุลย์
นายประไพ พัทธภัยบัณฑิต
นางสาวบุษบง เขียงล้ำ
นางสาวจันทร์สุดา โสภัมพา
ฝ่ายผลิตสื่อมัลติมีเดีย
นายประสพสุข รัตนสิริลักษณ์
นางสาวศิริลักษณ์ วรรณคดี
ขอขอบคุณ
ศูนย์พัฒนาศูนย์คอมพิวเตอร์โรงเรียนเมืองสงขลา

วิทยาลัยมวยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#) [บทเรียน](#) [ทดสอบหลังเรียน](#) [ออกจากโปรแกรม](#)

การใช้งานโปรแกรม

 ไปหน้าต่อไป

 ย้อนกลับไปหน้าที่ผ่านมา

 ออกจากรายการปัจจุบันไปสู่หน้า
ตัวเลือก (เมนู) ก่อนหน้านี้ หรือ
ออกจากหน้าที่กำลังใช้งานอยู่

Alt + F4 ยกเลิกการใช้โปรแกรมกะทันหัน

กรอบ 363 ช่วยเหลือ (Help)

วิทยาลัยมอไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

รายการเลือกหลัก มีตัวเลือก 4 ตัว คือ

ทดสอบก่อนเรียน

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

ออกจากโปรแกรม

ช่วยเหลือ

กรอบ 364 ช่วยเหลือ (Help)

วิทยาลัยมอไทย

ทดสอบก่อนเรียน

บทเรียน

ทดสอบหลังเรียน

ออกจากโปรแกรม

รายการเลือกของ "บทเรียน"
มีบทเรียนทั้งหมด 4 บท คือ

บทที่ 1 ประวัติความเป็นมาของมวยไทย

บทที่ 2 การร่ายรำและไหว้ครูมวยไทย

บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษา
แม่ไม้มวยไทย

บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

วิทยาลัยมอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#) [บทเรียน](#) [ทดสอบหลังเรียน](#) [ออกจากโปรแกรม](#)

รายการเลือกของ

"บทที่ 1 ประวัติความเป็นมาของมวยไทย"

ความหมายของมวยไทย

ความสำคัญของมวยไทย

ประโยชน์ของมวยไทย

ประวัติมวยไทยสมัยน้ำเจ้า	ประวัติมวยไทยสมัยกรุงสุโขทัย
ประวัติมวยไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา	ประวัติมวยไทยสมัยกรุงธนบุรี
ประวัติมวยไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	มิติต่าง ๆ ของมวยไทยปัจจุบัน

วิทยาลัยมอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#) [บทเรียน](#) [ทดสอบหลังเรียน](#) [ออกจากโปรแกรม](#)

รายการเลือกของ

"บทที่ 2 การรำร่ำและไหว้ครูมวยไทย"

การรำร่ำและไหว้ครูมวยไทย

การรำร่ำมวยไทย ท่าไหว้ครู

การรำร่ำมวยไทย ท่าแม่ไม้ม

การรำร่ำมวยไทย ท่าลูกไม้ม

การรำร่ำมวยไทย ท่าแม่ไม้ม
รุกรับการตอบโต้

กรอบ 367 ช่วยเหลือ (Help)

วิทยาลัยมวอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#) [บทเรียน](#) [ทดสอบหลังเรียน](#) [ออกจากโปรแกรม](#)

รายการเลือกของ
"บทที่ 3 หลักการเบื้องต้นในการศึกษา
แม่ไม้มวยไทย"

หลักการเบื้องต้นในการฝึกมวยไทย

พื้นฐานมวยไทย

การตั้งท่าจรดมวย

การวางตำแหน่งอวัยวะ

การเคลื่อนที่

กรอบ 368 ช่วยเหลือ (Help)

วิทยาลัยมวอยไทย

[ทดสอบก่อนเรียน](#) [บทเรียน](#) [ทดสอบหลังเรียน](#) [ออกจากโปรแกรม](#)

รายการเลือกของ
"บทที่ 4 แม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน"

ศิลปะการรุกและการรับ

ศิลปะการรุก

ศิลปะการรับ

ศิลปะการตอบโต้

ศิลปะกลมวย

